

Macůrek, Josef

Přílohy

In: Macůrek, Josef. *České země a Slovensko (1620-1750) : studie z dějin politických, hospodářských a interetnických vztahů*. Vyd. 1. Brno: Universita J.E. Purkyně, 1969, pp. [81]-313

Stable URL (handle): <https://hdl.handle.net/11222.digilib/120296>

Access Date: 27. 11. 2024

Version: 20220831

Terms of use: Digital Library of the Faculty of Arts, Masaryk University provides access to digitized documents strictly for personal use, unless otherwise specified.

PŘÍLOHY

1621, 12. leden, Žilina

Žilinský rychtář Jiří Brezanský Alžbětě Czoborové, vdově po St. Thurzovi, majitelce bytčanského panství: píše, že se o přítomnosti kozáků na Moravě nic nedověděl ani sám ani žilínští sousedé, kteří byli na jarmarku v Uherském Brodě.

Vysoce osvícená a velikomožná paní, paní mne milostivá. Zdraví výborného, pokoje žádostivého od pána boha všemohúceho vinšujem a mé služby povolné offerujem. Z listu Vaší Osvícenosti ke mne odeslaného vyrozumel sem, co psáti ráčí Vaša O. strany kozákův, žeby nejakový posel (jak pan Petrocy píše) noci včerajšej u nás nocoval, kterýžto jistú správu(!) o kozákoch oznámil. Chce techdy V. O., abych V. Oti oznámil: Já na psanf V. Oti velmi pilne sem se vyzvedoval strany takových novin ano i našich spolusauseduov, který dnešního dne navrátili se z Moravy, jsauce na jarmarku v Brodu Uherském. Ale však nic takového strany tej zberky kozáckej jistého dovedeti sem se nemohl, toliko to oznámili, že obávali se také, ale však predce v pokoji mohli zažiti rečeného jarmarku brodského. To toliko krátce V. Oti odpísati sem chcel. S tím dej se V. Oti pan buh dobre míti. Datum Solnae januarii die 12. anno 1621.

Vaší Oti povolný služebník Georgius Brezanský, iudex Solnensis.

Orig. StA Bytča, od. Thurzo.

1621, 16. leden, Příbor

Purkmistr a rada města Příbora — rychtáři a radě města Žiliny: žádají o výhostný list pro žilinského obyvatele, který se hodlá usadit v Příboře po sňatku s místní obyvatelkou a tam provozovat svou živnost.

Službu svú V. Otem vzkazujem, vzáctné slovutnosti pane rychtáři a páni radní přisežní, přátelé naši zvláště milí. Od pána boha v tomto novém roce zdraví a jiného všeho dobrého V. Otem přejeme věrně a upřímně rádi. Daniel, syn neboštika Mikoláše Hašky, někdy souseda V. Oti, zamluvice se jedné vdově, spolusausedě zdejší, k stavu svatého manželství, též tu se osaditi a živnost provoditi umínivše, aby to, co před se vzal, místně vykonati, přitom s poddaností i s spravedlností svú propuštěn býti mohl, žádal^{a)} jest nás k V. O. za toto připsání. Jehožto žádost^{b)} slušnú uznaje, zvláště že se taková věc pro průchod všeho dobrého žádnému^{c)} odepříti nemá. V tejš

příčině za ním vedle jeho předsevzetí a žádosti^{d)} toto psaní V. O. činíme a za to přátelsky žádáme,^{e)} že tohož Daniele k nám do města v poddanost vrchnosti naší milostivé panství hukvaldského i s spravedlností jeho všelikú (ač má-li jakú) propustiti i z listem výhostiným od rodu(!) odporni nebudete pro naše podobné túž věrú^{f)} i jiné všeliké nám možné přátelské odměnění. Odpovědi účinnivé žádáme.^{g)} S tím milost boží s námi. Datum v městě Příboře 15. januarii anno 1621. Purkmistr a rada města Příbora.

Orig. MA Žilina, Missiles

- a) psáno žiadal
- b) psáno žiadost
- c) psáno žiadnému
- d) psáno žiadost
- e) psáno žiadáme
- f) psáno vierú
- g) psáno žiadame

3

1621, 28. březen, Trenčín

Barta Michal: Osvědčení o smlouvě s obyvateli Val. Klobouk o dodání plátna do Trenčína.

Anno 1621, die 28. martii. Známo činímá tímto mojím psaním, že sem zjednal a zmlúvu učinil z Janem Václavkových z Klobúk⁴ a z Jurikem Šuberkú, podobne z s(!) Klobúk, aby oni mne kúpili bielych postavuov, kolik mohú nejvíc, jeden každý per fl. decem et viginti quinque, ítem svetlých, zelených a žlutých, též kolik moc budú, něch jeden každý postav po dvanásti zlatých a po den. 50. Takové pak postavy aby mne, jestli možné, ustavili sem do Trenchina. A pakližeby do Trenchina nemohli dostavit, tehdy do Illavy. Na kterúšto smlúvu dal sem zvrchupsaným Janovi Václavkovi a Jurikovi Šuberkovi hotových peněz tvrdých tolarov pět, a to z s(!) tú vymienkú, že jestli by oni na tu neděli druhú po Velkej noci takové postavy na kterékolvek zvrchu dotčené miesto ustavili a já bych podle zmlúvy pro takové postavy neprešiel, aby mojich pět tvrdých tolarov se nenavrátilo, ale aby oni to slobodne podle zmlúvy mezi námi učinenej svolili(!). Podobne oni také, jestli by na zvrchu dotčaný termín a mesto takové postavy nedostavili, aby také pět tvrdých tolaruov proti mne propadli. Pro lepší pak toho jistotu dali sme sobe řezané cedule. Actum Trinchinii die et anno ut supra.

Ítem tohože roku a dne zvrchupsaného učinil sem také zmlúvu z Janom Matejem Rašajov z Klobúk strany klobúkov obostranek, aby mne jich také do toho a zvrchu dotčeného termínu a na mesto také spolu z dotčenými postavy dostavil no. 200, jeden každý po sedmi, po dvadctí penezi, které mu také podle zmlúvy dal sem závdanku jeden tvrdý tolar na spuosob ten, jak zvrchupsaným Janovi Václavkovi a Jurikovi Šuberkovi.

Orig. MA Trenčín, Missiles.

⁴ Valašské Klobouky.

1621, 30. červen, Brno

Purkmistr a rada města Brna městu Uherské Skalici: píše ve věci spoluobčana Jana Krystyny a pohledávek na něho činěných z města Skalice. Připojují vyjádření Jana Krystyny.

Službu svú vzkazujeme, moudří a opatrní páni, přátelé nám zvláště milí. Téhož zdraví a všeho dobrého od pána boha přejeme V. O. věrně rádi. Psaní V. O. nám v příčině Jana Krystyna, spolusouseda zdejšího (kterýž se v témž psaní v příjmení Čechem jmenuje) učiněné, témuž Janovi Krystynovi sme ku přečtení dodati poručiti nepominuli. Na kteréžto psaní, co jest nám dotčený Jan Krystyn za správu(!) svou v spisu podal, tu V. Otem příležitě pro správu odsíláme, kterouž se V. O. spraviti moci budou. S tím milost božská s námi se všemi býti rač. Datum v městě Brně 30. junii léta 1621. Purkmistr a rada města Brna.

Orig. MA Skalica, Missiles.

1621, 30. červen, Brno

Jan Krystyn Budějovský, obyvatel brněnský — rychtáři, purkmistru a radě města Brna: informuje o pohledávce, kterou si na něm činí ze Skalice.

Slovutné a mnohovzáctné Opatrnosti V. Mti pane rychtáři, J. M. Cís. V. O. pane purgmistře a páni ke mně laskavě přízniví. Vinšuji V. Mtem od pána boha zdraví i jiného všeho dobrého upřímně a věrně rád. Jakož ste mně po manželce mé vzkázati ráčili, kterak žeby V. M. z Skalice od někoho správa(!) dána býti měla, že by nějaký kupec u mně třista zlatých zanechatí měl, V. M. toho tuto správu(!) pravdivou činím, že toho nemá a žádný člověk takový mně žádných peněz schovati nedal. Nežli nějaký Gregor z Skalice, budouc před staršími ulice Huttrgossen od nějakého Matyáše z Hustopeč z dluhu jemu povinného obviněn, k němuž se znal, a nemoha od práva bez rukojmí propuštěn býti, jim starším Huttrgossen šuldprief nějaký dluhu na soukna, kteréž jest byl jednomu Uhru prodal, místo rukojemství zastavil na ten způsob, že o jminulé svaté Kateřině léta 1620 tenž Gregor z Skalice sem do Brna se postaviti a s Matyášem z Hustopeč se učisti(!), a co jemu dlužen bude, zaplatiti chce. A v tom čase, jakž slyšeti, že jest tenž Gregor zahynul. Oni pak starší tejj nahoře ulice jsou se mne dožádali, abych takový šuldprief jim k věrné ruce (po něvadž časy tak nebezpečné byly, a oni, pohořelí jsouc, kde jeho schovati neměli) schoval. Což sem k žádosti jejich učinil. Kterýžto šuldprief za

mnou zůstává. Všakž tenž Matyáš z Hustopeč o jminulé svatě Kateřině k takovému oučtu se postavil a nenaleznouc často psaného Gregora ten šuldprief u mne zapověděl, abych žádnému, dokudž on zaplacen nebude, nevydával. Jakož mne ho vydati možné není, leč bych od toho, kdož by ho koli ode mne přijal, tak zaopatřen byl, abych budoucně pro tu věc (k) žádným škodám já nebo dívky a manželka má nepřišli. O čem širší správu starší tejš ulice Huttrgossn V. M. dátí mohou. S tím V. M. pánu bohu v mocnou ochranu poručena činím. Datum v městě Brně 30. junii léta 1621. V. M. k službám poddaně hotový Jan Krystyn Budějovský, obyvate(l) brněnskej.

Orig. MA Skalica, Missiles.

¹ Huttrgossen, novokřtěnecká ulice v Hustopečích.

6

1621, 27. srpen, Bratislava

Ernfríd Berbistor z Berbistorfu, purkrabí hradu pražského – rychtáři a radě města Trenčína: přimlouvá se za manželku, která emigrovala do Trenčína.

Službu svou vzkazuji, slovutní a mnohovzácné poctivosti páni a přátelé moji zvláště milí. Zdraví, v něm jiného všeho dobrého přeji Vám upřímě věrně rád. Jaké veliké neš(tě)stí pán bůh pro hříchy naše na království české, vlast mou milou, i jiné země dopustiti ráčil, jest všemu světu známé, takéž sme někteří, nechtíce tomu nesnesitelnému jhu španělskému poddání býti, musili, opustivše všeho, s manželkami a dítkami na stranu se poodnésti. A poněvadž sem manželku svou milou k vám do města Trenčína přivezl a pro opatření její jí tam zanechal, sám pak na to se vydal, pánům Uhrům jakožto svým milým pánům konfaederantům svou špatnou osobou až do poslední krupě(!) krve assistenci učiniti, protože vás za to přátelsky žádám, že podle milostivého jeho Mti královský poručení sobě mou milou manželku^a, nakládajíce s ní křesťansky, poručenu míti a jí podle náležitosti fedrovati a retovati budete. Čehož se vám netoliko všelijak podle nejvyšší možnosti rád odsluhovati, nýbrž také pána boha za to, aby vás i jednoho každého věrného křesťana takové poroby uchovati ráčil, prositi nepominu. S tím milost a ochrana pána boha všemohoucího se všemi námi býti rač. Datum v polním ležení u Přešpurka, 27. augusti léta 1621. Ernfríd Berbistorf z Berbistorfu a na Sluhách Jeho Milosti krále Fridricha českého vojenská rada, purkrabí hradu pražského a generál vachmistr m. p.

Orig. MA Trenčín, Missiles.

a) na konci slovo opravováno

1621, 23. září, Strážnice

Jan Jetřich ml. z Žerotína — Václavu Hanákovi, purkmistru města Skalice: píše o vzájemném zásobování potravinami (ryby, kurotvy).

Službu svou vzkazují, slovutný pane a příteli můj zvláště milý. Od pána boha zdraví i jiného všeho dobrého přeji vám věrně rád. Za to vás přátel-sky žádám, že mně k neděli bohda příští některú kurotvu objednáte. Rád za ně zaplatiti a vám se toho přátelství všim dobrým odměniti nepominu. Naprotiv tomu zase vás rybami fedrovati chci. Pokudž jaké noviny z Uher máte, žádám, že mně oznámíte. A s tím se vám od pána boha na všem dobře a šťastně jmíti vinšují. Datum na Strážnici 23. dne septembris anno 1621. Váš volný přítel Jetřich mladší z Žerotína.

Orig. MA Skalica, Missiles.

1622, 10. leden, Těšín

Pavel Vodička, měšťan těšinský — Danielovi, rychtáři do Žiliny: domáhá se své pohledávky u občana žilinského.

Pozdravení své vám vskazují, slovutně múdrý a opatrný(!) pane Danieli, pane a příteli mne zvláště milý. Zdraví z vinšováním všeho dobrého od pána boha všemohúcího přeji Vaší O. v tomto novém nastávajícím roku i na jiné roky žádati a vinšovati nepřestávám. Před V. O. toho tajiti nemohu, že sem velny(!) zvěřil na žádost a velikú prozbu Michalovi Beránkoví, řemesla súkenického, spolusúsedu vašemu, za 15 fl. našich sleských(!) a 2 korce krup (kdež tam na ty krupy ješte měchy za ním zůstávají i jeho vlastní podpis u mne ve světnici na stěně), a již jest tomu dávný čas, jak mi zaplatiti měl. A ponevadž za mým častým k němu vskazováním, budúc on tu dobrý člověk, nekolkonástekrát u nás v městě Těšíně ani ke mně nepřišel, jakoby mne již neznal a mne po dobrotě podle slibu a přípovědi své spokojiti nechtěl, Vaší Opaternosti(!) se naň velice žalují a prosím pro boskú spravedlnost, že mi z něho spravedlnost učiníte a jeho k tomu dostatečně mítí budete, aby mi i za krupy i za měchy a za mú velikú útratu, co sem skerzevá to podjel, po tomto poslu odeslal 20 sleských. Já se vám za tú účinnost, když vás pán bůh do města Těšína přinese, v dobrém zdraví chci se toho odslúžiti. Pakli by se toho nestalo (ač o tom nesmýšlím), musel bych na to pomysliti, jak bych k svému přijíti mohl, ale prosím a věřím V. O. pro průchod spravedlnosti boské, že v tejto mej velikej žalobě u vás oslyšán nebudu. Odpovědi učinlivé pro správu od V. O. očekávám. A s tím s námi milý pán bůh býti rač. Datum v Těšíně 10. januarii anno 1622. Vaší Opaternosti všeho dobrého žičlivý i slúžiti hotový Pavel Vodička, řemesla súkenického měščenín v městě Těšíně.

Orig. MA Žilina, Missiles.

1622, 8. únor, Těšín

Purkmistr a rada města Těšína radě města Trnavy: žádají o pozůstalost po nebožtíku Pavlu Páleníkovi.

Službu svú vzkazujeme vzácně slovutní moudří a opatrní páni a přátelé naši zvláště milí, dobrého a šťastného zdraví od pána boha všemohúciho V. M. přejeme věrně rádi. Před V. M. toho tejna činiti nemůžeme, že jsou před nás v plné radě sedících Jeho Kn. M. pána, pána našeho milostivého poddaní poctiví a dobře zachovalí muži a nápadníci pozůstalého statku po nebožtíku Pavlu Páleníku, někdy obyvateli V. M. města Ternavy předstoupili a před nás nebožtíky(!) Kateřiny pozůstalé vdovy po nebožtíku robotným muži Zdeňku Nováku ze vsi Pogoři¹ vlastní mateři tohož Pavla Pálenky, co jest před purgmistrem a radú města Skočova pod přísahú vyznala, svědectví pečeti jejich městskú jsouc stvrzeno přednesli. I poněvadž pak v příčině tej všichni nápadníci o dosáhnutí jim spravedlivého nápadu po dotčeným Pavlu Páleníku podle tohož vyznání i zmocnění výš psané Kateřiny, co jest jednúc k svej víře a duši vzala, jsou poctivé a zachovalé muže Pavla Strojika, Jiříka Nováka a Tomka Kročka zmocnili a nás k V. M. dávajíc jim tímto listem ve všem úplnú moc a právo k dosáhnutí jim náležitě spravedlnosti po vlastním ujci a strýci jejich za toto přimlůvcé psaní žádali a prosili. Protož nemohúc my slušné žádosti jejich oslyšeti, V. M. za nimi se přimlůvajíc přátelsky žádáme a prosíme, že podle téhož vyznání i zmocnění nebožtíky Kateřiny mateře vlastní tohož Pavla Pálenika, které před rukama mají a je přednésti hotoví sou, jim jakožto vlastním nápadníkům z takové pozůstalosti náležitú a neotažnú spravedlnost při tejto chůzi jejich učiniti a jim tejto přimlůvy naší u V. M. vzíti dáti račíte. Čehož se my V. M. tůž mírú i jiným vším dobrým přátelstvím odměniti rádi chceme. S tím se V. M. na všem dobrého míti vinšujeme. Datum v městě Těšíně 5. dne februarii léta páně 1622. Purkmistr a rada města Těšína.

Orig MA Trnava, Missiles.

¹ Pohoř u Nov. Jičína?

10

1622, 28. březen, Uh. Brod

Rychtář města Uh. Brodu Petr Doupal rychtáři města Trnavy: domáhá se vyrovnání dluhu trnavského občana Buday-e Řehoře u brodských obchodníků.

Službu svou vzkazují slovoutný a opatrný pane a příteli můj zvláště milý. Zdraví i jiného všeho dobrého V. O. od pána boha věrně přeji etc. Před V. O. netajím, že jest přede mnú předstoupil Eliáš žid, Goldin syn, poddaný jeho Mti pána našeho správu(!) mně toho čině, že jemu povinen zůstává dluhu pravého a spravedlivého Buday Gergel, obyvatel města Trnavy, spolusoused Váš, za plátno sumy zl. uherských 418 a po přede-

šlým jeho napomínání že k zaplacení přijít nemůže. I nemoouc se týž jistý Eliáš žid sám osobně k vyupominání takového dluhu vypraviti, na svém místě Jana Surového, obyvatele města Brodu Uherského, ukazatele listu tohoto vyprávuje a jemu tu plnou moc a právo dává, aby takové peníze při této nynější chůzi jakož předně přátelským způsobem vyupominati a k sobě přijít mohl, tak jakoby sám Eliáš žid tomu přítomen byl. Jestliže by pak po přátelském upominání k záplatě přijít nemohl, tedy aby jej před právem V. O. obviniti, a tudy podle pořádku práva k záplatě přijít mohl. Podle kteréhožto Jana Surového od Eliáše uts. zmocněného k V. O. se přimlouvám a za to žádám, že jemu za spravedlivé (od téhož Buday Gergele) učiniti sobě neztížíte. Já zase v podobné příčině i v jiném dobrem přátelství odměniti se nepominu a s tím pán bůh rač býti s námi. Datum v městě Brodě Uherském v pondělí velikonoční anno 1622 Petr Doupal, rychtář města Brodu Uherského.

Orig. MA Skalica, Missiles.

11

1622, 5. duben, Uh. Brod.

Martin Buchta, mistr popravni Uh. Brodu — Trnavským: byl by ochoten jim sloužit, protože trnavský kat už sloužit nechce.

Zdraví, štěstí i hojného božského požehnání Vám, pane rychtáři v týchto nebezpečných a plných událostí časích vinšuji a vinšovati nepřestávám na mnohá a prodloužilá léta. Příčina pak tohoto psaní k Vaším Milostem mého jaká by byla, poněvadž mne došla správa(!) vod Poskovej (totiž Šerhojky), kterážto byla na jarmarku v Novém Městě¹, že by totiž mistr popravni nemínil sloužiti, ale odtud se podtrhuje(!), pak prosím V. M. poníženě a pokorně, jestliže by tomu v pravdě tak bylo a ten jistí(!) mistr, že by neměl na další časy u V. M. sloužiti, že mi oznámíte ráčíte, já bych zas V. M., jak na mne sluší (poněvadž jsem také prvotně u V. M. sedm let zůstával) jak k chudobnému, tak i k bohatému chovati se všelijak a všelijakým způsobem snažiti se usiloval až do mej třebas poslední hodiny života mého. Což jestliže by tomu tak vpravdě bylo a von tam se odtud podtrhoval(!), sloužiti V. M. délejš úmyslu neměl, tedy pokorně a poníženě prosím V. M., že pro mne tři aneb čtyry dráby s formanem Halasem Janošem, který mně také prvotně do Brodu přivezl, vypraviti ráčíte, nebo nynější časové jsou velmi nebezpeční, takže od miserného chasníka člověk zhytnouti musí; koní u nás žádných není, bych třebas se chtěl tam k Vám vypraviti, však já chci formanu za práci jeho jak sluší spraviti a zaplatiti, co by kolivěk bylo. S tím V. M. v milostnou ochranu pána boha všemohoucího poroučena činím. Za vodpověď laskavou V. M. poníženě a pokorně žádám. Dán z Brodu Uherského 5. dne měsíce dubna r. 1622. V službách všelických hotový Martin Buchta, mistr popravni města Brodu Uherského m. p.

Orig. MA. Trnava, Missiles.

Nepochybně Nové Mesto n. Váhom.

1622, 8. červenec, Uh. Hradiště

Purkmistr a rada města Hradiště — městu Skalici: žádají o zaslání svědectví ve věci svého občana Matěje Jičínského a o čerstvé zprávy z Uher.

Službu svou vzkazujeme, moudří a opatrní páni a přátelé naši zvláště milí. Zdraví i jiného všeho dobrého O. V. od pána boha věrně a upřímně žádáme. Před O. V. netajíme, že jsou se již zase páni vyslaní naši z města Brna, kteříž tam vypraveni byli, od J. V. K. M. navrátili a nám toho správ-
vů(!) dávají, že jest J. V. K. M. pán kardinál¹ poručiti ráčil, abychom J. M. připsal toho svědomí, kteréž těchto nedávno pominulých dnů proti Matějovi Jičínskému, spolusousedu našemu při právě V. O. vyslyšené jest, odeslali. Za tou tehdy příčinou O. V. toto schvální psaní činíce, O. V. přátelsky žádáme, že nám takovej připsal téhož svědomí z práva V. O. vydati poručiti a po tomto vyslaném našem odeslati nepominete. Přitom O. V. tolikéž žádáme, pokudž O. V. jaké čerstvé kundšafy z království uherského mají, že se spolu s námi zděliti a o nich nám oznámiti sobě nestíží. Zakazujeme se O. V. toho jak v jedné, tak i v druhé příčině všelijakých příjemným přátelstvím volně odměniti. Vinšující se O. V. od pána boha na všem dobře jmiti. Actum v městě Hradišti dne 8. julii anno 1622. Purkmistr a rada města Hradiště².

Orig. MA Skalica, Missiles.

¹ kardinál Fr. Dietrichštejn.

² Uherské Hradiště.

1622, 18. červenec, Kroměříž

Purkmistr a rada města Kroměříže — Skalickým: odmítají nároky skalického souseda Ondřeje Němečka na pozůstalost po bratru Václavovi z Kroměříže.

Službu svou vzkazujeme, moudří a opatrní páni a přátelé naši zvláště milí. Od pána boha téhož zdraví i jiného mnoho dobrého přejeme O. V. zase věrně a upřímně rádi. Aby Ondřej Němeček, spolusoused skalický nějakou spravedlnost za námi po Václavovi Němečkovi, bratru svém, sobě náležitou měl, o tom žádné vědomosti nemáme a O. V. tím omylně spravil. Nebo majíce již dotčený Václav Němeček manželku svou, která jeho živobytím předčkala, o pozůstalosti své žádného porřízení neučinil a ta všechna podle práva na ni a dítky její připadla. Ležice pak ona na smrtné posteli, to všechno synu svému od prvnějšího manžela splezenému zadala a doporučila. V čemž že přímůva O. V. za ním činěná pro již dotčenou příčinu v skutek (náležejíc jemu ta věc) uvedena bejti nemůže, při O. V. vejmluvní býti, a aby^{a)} týž Ondřej Němeček, jak O. V. tak i nám dalšího zaměstknání nečinil a neobyčejné věci před sebe nebral, O. V. za to přá-

a) v rkp. rozmazáno

telsky žádáme. S tím milosti boží všech nás poručena činíce. Datum v městě Kroměříži 18. dne měsíce julií anno 1622. Purgmistr a rada města Kroměříže.

Orig. MA Skalica, Missiles.

14

1622, 16. srpen, Jablunkov

Purkmistr a rychtář a rada města Jablunkova: vydávají svědectví o zabavení zboží (plátna) jablunkovským obchodníkům v Kys. Novém Městě.

Mý purgmistr, rychtář a rada města Jablunkova v slavném knížetství těšínském ležící, známo činíme tímto listem všem vůbec, kdež čten anebo čtúc slyšen bude a zvláště kde toho potřeba ukáže, že jsou se nás listovně dožáda^{a)}[li] purgmistr, rychtář a rada města Žiliny^{b)} [abychom my] pro průchod spravedlnosti boské svědomí listovní vydali pod pečeti naší městské, jakž jsou spolususedé naši Adam Špork a Fryd[ry]ch Šturc najali se plátna vésti tři súdky do města Žiliny a jestli to plátno opověděli mýtnému v Novém Městě nad Kisutci anebo neopověděli. Poněvadž se ta věc syna neboštika Petra Tiena, jinak Muraře z města Žiliny a Jiříka Třanky z Nového Města nad Kysucí dotýče, takž my nahoře psaní purgmistr, rychtář a rada města Jablunkova pro průchod spravedlnosti boské a podle pořádku práva v tomto slavném knížetství těšínském spolususedů našich Adama Šporka a Fridricha Šturce přísahú zavázali sme, aby práve a spravedlive vyznali bez ublížení svých duší, jestliž to plátno, které tak podle nájmu svého vezli, mýtnému v Novém Městě nad Kisutcí opověděli. Takž oni po učiněné přísaze z vyzdvíž(en)ými dvěma prsty ku pánu bohu všemohúcímu vyznali: Kdy přijeli do Nového (Města) na mýto, hledali mýtného, jeho doma nebylo, vstúpili v dům jeho ukúpený; ptali se mýtnej: daleko jest mýtný? Ona jim pověděla, že jest v stodole. Takž oni šli do stodoly, našli ho tam. Dajíc mu pozdravení řekli mu: Vezeme tři súdky plátna, dva jsou Jiříka Třanky, suseda vašeho, a ten třetí nejmenší jest jeho syna Jiříka Třankového, spolu synem neboštika Petra Tiena (jinak) Muraře z města Žiliny. Potom opověděvši oni takové plátno, jeli svú cestú k Žilině. Potom mýtný do pole za nimi běžel z dlúhú rušnicú a volal: Navraťte vůz zase, jestliž se nenavrátíte po dobrotě, vezmu vám všechnyštyry koně, jak pojedete spátkem. V tom se oni s vo(ze)m navrátiti museli. Potom ten mýtný novoměstský ty súdky s plátnem vzal. A což oni, spolususedé naši Adam Šporek a Frydrych Šturc, pod přísahú vyznali a vysvědčili, to již svými dušemi zapečetili, že jest tomu tak a ne jinak. Na svědomí a pro lepší toho [jistotu]^{c)} pečet města Jablunkova^{d)}... naším jistým vědomím^{e)}... sme přitisknuli. Jehož datum v městě Jablunkově v úterý po nanebevzetí blahoslavené panny Marije, to jest 16. augusti anno 1622.

Orig. MA Žilina, Missiles

a)–e) utrženo

1622, 24. listopad, Náměšť n/O.

Karel st. z Žerotína a na Náměšti — Skalickým: projevuje ochotu udržovat nejlepší styky se Skaličany.

Urození a vzácné opatrnosti páni a přátelé moji zvláště milí. Dobrého zdraví na pánu bohu Vaším Otem žádám. Nepochybuji, že V. O. v dobré paměti zůstává, jakou ste mně odpověď na mé psaní V. O. předešlé, když sem u V. O. v městě Skalici byl, učiněné dali. Podle kteréž nepominul sem jeho Mti panu palatinovi království uherského psáti i také skrze služebníka svého k jeho Mti vypraveného jakž oustně, tak i skrze dotčené psaní své jednati, aby jeho Mt k námluvě s panem Stefanem Potockým o dům jeho učiněné povolení své dáti ráčil. Načež dostanouc zase od J. M. pána laskavé odpovědi, z ní sem porozuměl, že tak činiti, mně toho příti a psaním svým V. Otem o ty věci vůli svou v známost uvozovati ráčí. Kteréž, dostav k svým rukám, Vaším Opatrnostem je přítomně odsílám a přátelsky žádám, poněvadž již více nic rozmyslu míti nemůžete, že v čem ste mi se předešle na mé při V. O. vyhledávání zamluvili, tomu zadosti učiníte, abych já, kdykoli by mi toho potřeba nastala, mohl se s věcmi svými buď sám osobně do domu svrchupsaného, ode mne projednaného, obrátiti aneb skrze někoho z svých je tam opatřiti a v něm volně a bezpečně bez překážky jednoho každého složiti a zanechati. A já Vaším Opatrnostem proti tomu se zakazuji, že se jak k O. V., tak i k městu všelijak, jakž náležitý jest, spolu s domácími svými, tak aby nařikání žádného nebylo, chovají a sice podle toho, v čem Vaším Opatrnostem i jednomu každému moci budu příjemně a přátelsky sloužiti a dobré přátelství prokazovati, to taky hotově a volně od sebe učiniti i jiné^{a)}... k témuž přídržeti chci. A s tím milost boží rač bejti s námi. Datum na Náměšti 24. novembris 1622. Vašich Opatrností volný k službám přítel Karel starší z Žerotína a na Náměšti, Jeho Mti císaře římského rada a komorník.

Orig. MA Skalica, Missiles

a) dále nečitelné

1622, 28. listopad, Strážnice

Purkmistr a rada města Strážnice městské radě ve Skalici: vyslovují se ve věci sporu měšťana strážnického Izáka Markuse s Trnavou.

Službu svou vzkazujeme urozený pane a příteli náš zvláště milý. Zdraví i jiného všeho dobrého přejeme Vám rádi. Jakož Izák Markusa provazníka syn za příčinou nesrovnání s Vámi o klinoty na onen čas otce jeho od paní manželky Vaší zapůjčené u vězení našem posavad zůstává i poněvadž

týž Izák, jakž těch klinotův nemá, takže ani o nich, kde by byly nyní, neví, vždycky jest předstíral a tím se vymlouval. Nechtíce my jemu toho tak naprosto věřiti, netajíme naschválně skrze toto psaní před námi, že pro vyzvědení se o tej věci pravdy jisté a gruntovní na poručení jisté vrchnosti naší milostivé přísahou téhož Izáka žida k vyznání pravdy o té věci sme zavázali. Kterýž Izák dnešního dne před námi na rathouse přísahú židovskou podle notule a způsobu obyčejného jest vykonal u přítomnosti některých jiných židův, kterýž přísahy pro lepší jí vyrozumění připsal Vám v příležitě posíláme. A poněvadž týž žid tak tvrdou přísahu jest vykonal, nemajíce my již smýšlení, aby takové klinoty měl aneb o nich věděl, uvoľuje se (pokudž se Vám vidí bohdá ve středu příští k nám do Strážnice se dostati) všecken statek svůj, kde ho co na čem má, za ty klinoty odvésti a oddati, k čemuž taky vrchnost naše jest jemu povolení učinila. Čehož sme Vás naschválně pro správu tajiti nechtěli. S tím milost boží rač s námi zůstávati. Datum v městě Strážnici dne 28. novembris anno 1622. Purkmistr a rada města Strážnice.

Orig. MA Skalica, Missiles.

17

1622, 29. prosinec, Holešov

Karel Vrochyně z Reptů, úředník panství holešovského – uherské komoře: sděluje, že poslal pro víno do Mokrého Háje u Skalice, že však ve Skalici výběrci žádal třicátek a chce, aby vozkové měli povolení uherské komory k bezcelnému průjezdu; žádá o toto povolení.

Službu svou Vaší Milosti vzkazují, vysoce urození páni, páni ke mně laskavě přízniví. Od všemohoucího pána boha štěstí, zdraví hojného, božského požehnání v tomto nastalém novém létě Vaší milosti vínšují. Před V. M. pány mně laskavě příznivými služebně netajím, kterak jsem teď tyto pominulé dny z poručení J. M. vysoce urozeného pána pana Zdeňka z Lobkovic, na Chlumci, Jistebnici, Šternštejně(!), Nejštatu, Rybnících, Holešově a Roudnici, J. M. C. tejně rady, komořníka, nejvyššího kancléře království českého a zlatého rouna rytíře, pro štrnácté beček vína k vlastní potřebě J. M. koupené do dědiny Mokrého Háje slove, blíž města Skalice ležící, s fúrami posílal a na místě J. M. páně jim pass-ceduli na mejta o třicátky dal. Vedle kteréžto, ačkoliv vyslaní ti pro táž vína vypravení všudy na mejtech a clech passiřování byli, však dostanouce se do města Skalice od pana třicátého J. M. C. jim třicátek prominut a passiřován nejní, nýbrž vyslaným J. M. páně, aby poručení z komory J. M. C. strany propuštění takového třicátku se vyjednalo aneb třicátek spraven byl, oznámeno jest, načež také že se tomu tak státi má, od sebe revers dáti museli. I poněvadž pak netoliko taková této podobná věc, ale i jiné větší jak v království českém tak v markrabství moravském i jinde v jiných zemích J. M. pánu mému jakožto nejřednějšimu služebníku J. M. C. se propouští a pasiřuje, naschválně Vaším Milostem toto psaní čině V. M. na

místě J. M. pána mého přátelsky, od osoby své pak služebně za to žádám, že pro J. M. pána mého, tak mnoho učiniti a panu třicátému v městě Skalici zůstávajícímu, aby netoliko tento třicátek nynější, ale i kdyby se co víceji přitrefilo, pasířován byl, o tom milostivě poručiti a mně takové poručení sem odeslati ráčíte, tak abych je panu třicátému odvésti a těch poctivých lidí revers vydati mohl. Jsem k V. M. té služebně naděje, že tato slušná žádost má při V. M. místo své obdrží. Čehož já se V. M. zase (ač kdyby se co takového na gruntech J. M. pána mého přitrefilo) netoliko tím způsobem, ale i jinak všelijak volně odměniti i odsloužiti nepominu. S tím se V. Mtem od pána boha na všem dobře a šťastně jmiti vinšují. Datum z Holešova 29. dne decembris léta 1622 etc. Vaším Mtem každého času slůžiti hotov.

Karel Vrochyně z Reptův, ouředník panství holešovského etc.

Orig. Országos Levéltár v Budapešti, Camera, literae exaratae.

18

(1622)¹

Prosebný list několika farářů uprchnuvších z Čech, adresovaný paní Alžbětě Czoborové, vdově po St. Thurzovi, majitelce panství bytčanského.

Od věčného a všemohoucího pána boha V. Mti vysoce osvícená paní, paní k nám služebníkům církevním milostivá, vinšujeme všeho dobrého vedle duše i těla na svých snižených modlitbách věrně a upřímně rádi. Jaký jest zarmoucený a velice nadmíru smutný los všech těch, kteříž se k svatému evangeliu přiznávají, té věci není potřeby mnohými slovy šířiti, všem to vědomé jest. Obzvláště pak služebníci Kristovi s těmi odpornými a žalostnými věcmi smutně se potýkati a s nimi zápasiti musejí. Neb nejen služby boží jim docela zastaveny, nejen z míst a far, jakoby nejhorší byli, vyhnáni a vysazeni jsou, ale nadto vejšeji zlost a ukrutnost ta nad nimi se nyní opět provodí, že do vězení, kde nalezení býti mohou, bráni bývají a ven z království českého, markrabství moravského se vypovídají podle dekretů, kteřížto vůbec mezi lidmi dobře známi jsou. Pročež i my jsouce v též nebezpečení jako i jiní postaveni, abychom sobě, manželkám, dítkám, přátelům k bolesti, těžkosti i zármutkům neposloužili a snad i o život (čímž nám i nepřátelé hrozí) nepřišli, z té nevyhnutelné příčiny musitedlně s manželkami, dítkami, přáteli milými s pláčem a s žalostí sme se rozloučili, z vlasti své, země české, dekretem JM císařské pod hrdlem i statků stracením vypovědění jsouce, vyšli a sem do těchto končin přišli, abychom pohostinu jako mezi křesťanskými lidmi bydlíce, nejen pomoci, ale obzvláštního potěšení ano i z milosti pána boha vysvobození dočekati se mohli. I poněvadž sme pak o V. Mti, vysoce osvícená a milostivá paní, paní příjezdu spraveni, z té nuzné potřeby k V. Mti s touto poniženou žádostí se utkáme, a to z rozkazu božího, že se ráčíte k nám dobrotivě

¹ Datum 1622 není přímo v listu, je podle archivního uspořádání.

láskou skutečnou nakloniti, tak abychom život svůj bídný a nuzný podle běhu přítomného zachovati mohli. My jistě takovouto dobročinnost a lásku všech těch vyšších i nižších dobrodinců našich modlitebně i všelijak jinak dle nejvyšší možnosti v paměti své nyní i budoucně až do té smrti míti a zachovati slibujeme. A k čemuž my ovšem stačiti nemůžeme, věčný a nebeský ten hojný svrchovaný dárce ráčí to jak V. Mti, tak také i jiným podle svého jistého zaslíbení zde časně i věčně milostivě vynahraditi. S tím V. Mti milostivé ochraně pána boha všemohoucího poručena činíme. V. Mti v službách křesťanských volní a věrní kněží páně: Adam Volftus Benešovský², někdy v městě Polné³ evangelium páně služebník, Melichar Lužský, někdy v městě Brodu Německém⁴ děkan, Jakub Staphanides Příbyslavský⁵, někdy farář v Staré Červené Řečici⁶, Jiří Posthumus Martinovský⁷, někdy farář v městě Příbyslavi⁸, Václav Adam Novoměstský⁹, někdy farář v městě Dolní Cerekev¹⁰, Samuel Prokopenský¹¹ z Letovic¹², někdy farář Chocenský¹³.

Orig. StA Bytča, odd. Thurzo.

² Adam Volftus Benešovský. F. Hrejsa ve „Sborech Jednoty br.“ 1839 neuvádí.

³ Polná u Jihlavy

⁴ Havlíčkův Brod

⁵ Fr. Hrejsa c. m. neuvádí.

⁶ Červená Řečice u Pelhřimova

⁷ Fr. Hrejsa c. m. neuvádí.

⁸ Příbyslav u Havlíčkova Brodu

⁹ Fr. Hrejsa, c. m. neuvádí

¹⁰ Dolní Cerekev u Jihlavy

¹¹ Fr. Hrejsa, c. m. neuvádí

¹² Letovice u Blanska

¹³ Choceň u Ústí n. Orlicí

19

1623, 25. únor, Těšín

Purkmistr a rada města Těšína — rychtáři a radě města Žiliny: píši ve věci sporu mezi obyvateli Těšína a Žiliny.

Vzáctně slovně, moudří a opatrní páni přátelé a sousedi naši zvláště milí. Tohož zdraví i při tom jiného mnoho dobrého od pána boha Vaším Opatrnostem přejeme věrně rádi. Psaní V. O. v příčině urozeného pana Balcara Košilě, spoluobyvatele V. O. a tolkéž spolusúseďa našeho Vavřince Jagoše, oč by tak mezi nimi činiti bylo, jsme přijali a tomu všemu, co v sobě obšírně přináší a uzavírá, zdravě porozuměli. I poněvadž pak na předešlé psaní naše, které jsme za žádostí Vavřince Jagoše v tej příčině V. O. byli učinili, jedna jistá odpověď dána nebyla a von se v tej věci k vyšší verchnosti jakžšto Jeho Kn. M. pána, pána našeho milostivého, jich M. pánům regentům, chtějíc spravedlnosti a práva svého dojíti, utekl a za arrest, o čemž my žádné vědomosti nemáme, žádal, toho V. O. k odpovědi dávajíc a na všem dobře se míti vinšujíc tejna činiti nemůžeme. Datum v městě Těšíně 25. dne februarii léta páně 1623.

Vašich Opatrností upřímní a k službám volní purkmistr a rada města Těšína.

Orig. MA Žilina, Missiles

1623, 28. březen, Hodonín

Zdeněk Zampach z Potestejna — rychtář města Skalice Václavu Hanákovci: žádá o zákrok proti podvodníkovi.

Slovutný pane a příteli můj zvláště milý. Zdraví i jiného všeho dobrého od pána boha přeji vám věrně rád. Před vámi toho netajím, že jest nějaký jménem Sansi Matyáš mně loutnu, kterouž sobě přes 40 fl. šacoval, za šest měsíců rzi mně prodal, kterážto loutna za synem mým v Vídni zůstávala. Ten pak jistý Matyáš, vezma ode mne záplatu, potom jel do Vídně a jménem mým kázal sobě za tu loutnu po druhé zaplatiti 80 fl.; a nebudou-li mu ty peníze dány, že sem poručil jemu takovou loutnu (o čemž sem tu nevěděl ani s ním nemluvil) nanavrátiti(!). I poněvadž týž Matyáš v jedné i v druhé věci, majíc sobě prve zaplacenou loutnu, nepravdivě syna mého i hospodáře mého podvedl a oklamal, vás za to přátelsky žádám, že takového podvodníka k tomu přidržíte, aby mně takovou loutnu již jemu zaplacenou navrátil a jeho samýho, jak na takovou neváznou a podvodnou osobu náleží i věci jeho všechny zarestirujete. Pro mně se vám toho vším dobrým přátelstvím odměnění za odpověď žádám. S tím milost boží rač býti s námi. Datum na Hodoníně 28. dne martí anno 1623. Zdeněk Zampach z Potestejna a na Hodoníně, J. M. C. rada, komorník a nařízený nejvyšší.

Orig. StA Brno, Nová sbírka 514/36

21

1623, 27. duben.

Izák Šaštinský, žid z města Strážnice — Janu Jetřichovi z Žerotína a na Strážnici: píše o svém sporu v otázce dluhů se Skalickými. Žádá o přimluvu u skalického rychtáře.

Vaše Mti vysoce urozený pane, pane můj milostivý. Od všemohoucího pána boha vinšuji a žádám V. Mti zdraví i jiných všech dobrých a prospěšných věcí věrně a srdečně rád. Přitom v náležitě pokoře a poníženosti před V. Mti pánem mým milostivým tajiti nemohu, jsouce času teď pomínulého od masařů v městě Skalici sumy 100 fl. mně a Jakobovi Bučovskému židu společně přináležejících u pana rychtáře tohož města Skalice položeno, že takové peníze urozený pan Jiřík Majaši nám obstavil, předstírajíc toho příčinu, že bych já panu otci manželky jeho dluhem nějakým povinovat byl. I můj milostivý pane, oznamuji V. Mti, že ovšem tomu tak jest, že sem já panu otci paní manželky téhož pana Jiříka napřed jmenovaného sumy 50 fl. dlužen byl, ale na sumu tou(!) dal a zaplatil sem já o jarmarku pomínulém skalickém paní mateři paní manželky jeho peněz hotových 15 fl. a plátna 1 štuku, a tak nezůstávám spravedlivě povinovat na tou sumu toliko 35 fl. Což všecko ihned tehdáž zaplatiti sem jim chtěl

penězi takovými, jakéž téhož času vůbec v zemi uherské šly a brány byly, ale oni ode mne jich brátí nechtěli. Před tím pak časem, ač sem dávno té celé vůle byl dluh ten zaplatiti, ale za příčinou času nepokojného a že volné přístupnosti k tomu nebylo, nemohlo se jest toho ode mne vykonati. Nicméně proti tomu na odpor se nestavím, abych neměl z polovice peněz těch zapověděných, totiž z padesáti zlatých na ně náležejících, dluhu toho mého doplatiti a náležitě spokojiti, a proti tomu nejsem, aby těch 50 fl. mých tam u pana rychtáře skalického na právé nemělo zůstati do dalšího mezi panem Jiříkem napřed jmenovaným aneb paní mateří paní manželky jeho a mnou o tou věc se domluvení a porovnání. Avšak poněvadž druhá polovice z toho sta zlatých, totiž 50 fl., ne mně nežli Jakobovi Bučovskému, židu napřed dotčenému, přináleží a týž Jakob jest již J. V. K. M. pana kardynála z Dytrychštejna, biskupa olomouckého poddaný, kterýž o takové peníze mne tuze napomíná a škodami hrozí, že jich na mně postihati chce, z té příčiny k V. Mti pánu mému milostivému v poníženosti a s náležitou šetrností se utíkám a V. Mti poníženě prosím, že ráčíte připsání ku panu rychtáři města Skalice mně dáti a se laskavě k němu přimluviti, aby pan rychtář těch 50 fl. Jakobovi, židu napředpsanému náležejících mně vydal, tak abych já mohl je témuž židu odvésti a on aby neměl příčiny J. V. K. M. pana kardynála etc., pána svého a vrchnost tím zanáseti a těžkosti nějaké mně i jiným V. Mti poddaným pro tou příčinu učiniti a způsobiti. Já se zamlouvám (jsouce bohdá za ten dluh můj dosti usedlý), pokudž by pan rychtář skalický na těch druhých 50 fl. mně přináležejících zatím přestati na rozmyslu měl, že k tomu chci jemu dostatečně zaručiti, že s tím panem Jiříkem napředpsaným aneb se paní mateří paní manželky jeho o ten dluh náležitě se porovnatí a na jisté míře což nejdříveji postaviti chci, toliko aby těch druhých 50 fl., kteréž mně nepřináležejí, tam dýleji nezůstávalo a těžkost nějaká pro ty peníze aby na mne aneb na jinší V. Mti poddané uvedena aby nebyla. Jsem k V. Mti pánu mému milostivému té celé a nepochybné v poníženosti naděje, že povážíte této mé slušné a spravedlivé žádosti a se zamluvení takové přimluvné psaní mně vydati milostivě ráčíte. Takové lásky a milosti chci se V. Mti pokorně a poddaně každého času v poníženosti odsluhovati. S tím pánu bohu nebeskému v jeho ochranu V. Mti poručena činím. Datum ponížené supplikací ve čtvrtek po svat(ě)m Jiří léta 1623. V. Mti věrný a poslušný poddaný Izak Šaštínský, žid z města Strážnice.

Orig. MA Skalica, Missiles.

22

1623, 12. květen, Svatobořice

Václav z Zástřizl, na Boskovicích etc. — Václavu Hanákoví, rychtáři města Skalice: píše ve věci úhrady za koupěnou roli u Skalice a pomoci při opravě skalického chrámu.

Slovoutný pane a příteli můj zvláště milý. Zdraví od pána boha i jiného všeho dobrého přeji vám věrně rád. Správu toho mám od panny Kačenky

Kopčanky, že by toho oumyslu byla nějaký roli při městě Skalici koupiti. I jsouce já jí nějakým dluhem na penězích, totiž 100 fl. povinen, chtěje jí zde takové peníze, jak zde v Moravě nyní jdou, položit, žádala jest mně, abych jí jinší peníze, kterýž by udati mohla, dal. I nemajíc já zde tak na-
spěch takovejch peněz, za dotčenou pannou Kačenkou se přimlouvajíc vás žádám, když by od ní taková roli kupována byla že jí peněz do někte-
rýho krátkýho času posečkáte, já za ni tímto psaním připovídám, že to vše
spokojí a zaplatí. Za druhé, poněvadž páni Skalitští oumyslu sou, chrám
Páně dáti spravovati a stavěti, já od osoby svej na pomoc stavění po pat-
řích(!), kteříž sou nyní u mně, dá-li pán bůh, v neděli příští 25 fl. rejn-
skejch odeslati a darovati ehci. Tolikéž kdykoliv na statek můj boskovský
pošlí, bude jim 5 kop desk vydáno. Což vás žádám, že jim to v známost
uvedete. S tím pán bůh s námi býti rač. Datum na Svatobořicích 12. dne
mai anno 1623. Václav z Zástřizl, na Bozkovicích, Morkovicích a Svato-
bořicích, J. M. C. římského rada a jak JMC tak JM arciknížete markrab-
ství rakouského komorník.

Orig. MA Skalica, Missiles.

23

1623, 30. prosinec, Damborice

*Purkmistr a starší městečka Damboríc na Hodonínsku městské radě
v Trnavě: žádají jménem dítek Matouše Počenského a Jana Sovy,
kteří jsou v nemocnici města Trnavy, o zprávu o jejich stavu.*

Službu svou povolnú vzkazujeme Vašnostem moudří a opatrní páni k nám
laskavě přivětiví. Od pána boha Vašnostem dobrého zdraví věrně rádi pře-
jeme. Správu sobě toho danú máme, kterak spolusousedé naši Matouš Po-
čenský a Jan Sovú do obecního špitále Vaší Mti se dostatí měli, a tou(!)
nemocní zůstávali. I poněvadž jejich drobné dítky velikou nouzi a bídu
snášeti musejí, takže div že hladem nepomrou, k Vaším Milostem naschvále
toto psaní činíc, pokudž by ještě na žive(!) byli aneb zemřeli, že nám sobě
pro ty drobné dítky jejich a pro odplatu boží oznámíti stížiti neráčíte. Za
ten pak milosrdný skutek nyní nad nimi od V. M. pro skázání(!) na místě
drobných dítek jejich a od osob našich Vaším Milostem služebně přátelsky
děkujeme. Připovídáme se V. Mtem svými povolnými službami každého
času odsluhovati; čím bychom my pak nemohli, tehdy pán bůh nebeský ráčí
z toho Vaším Milostem zde časné a v nebeském království věčná a hojná
odplata bejtí. Odpovědi laskavej očekávající Vašich Milostí pánu bohu
poručena činíme. Datum z městečka Damboríc 30. dne decembris léta
1623. Vaším Milostem k službám volní purgmistr a starší městečka Dam-
boric.

Orig. MA Trnava, Missiles.

1624, 21. července, Frenštát

Purkmistr a rada městečka Frenštátu — městu Žilině: zastávají se svého spoluobčana Martina Martincového a žádají o přimluvu, aby mu pomohli k jeho pohledávce (16 tolarů).

Službu svú vzkazujeme, moudří a opatrní pane purkmistře a páni přátelé naši milí. Přitom od pána boha zdraví a jiného všeho dobrého Vaším Opatrnostem věrně rádi přejeme. Martin Martincův, spolusoused náš, předstúpice před nás správu(!) nám toho učinil, kterak byl obžaloval před panem rychtářem lonského roku 28. dne septembris skrze psaní Jakuba Hmyru, spolusúseda vašeho, o 18 tolarův tvrdých, podle kteréžto žaloby pan rychtář dal jemu, Martinovi, odpověď psanú, v kteréžto odpovědi oznamuje, že jemu, panu rychtářovi, tenž Jan Hmyra slíbil takový dluh beze všech dalších útrat a zaměstnání přinésti a jeho spokojiti. Dotčený Martin podle tej odpovědi čekajíc nic dočkati nemohl; po druhé sem posílal, nic také nedostal. Po třetí sám životně o masopustě jminulém sem pracoval a pana rychtáře na cestě potkajíc s ním o svú věc rozmluvil a jemu, Martinovi, do města Žiliny k rychtáři jíti poručil. Doptajíce se pak Martin pána rychtáře, tohož Jakuba Hmyru před ním obviňoval a aby jemu dluh povinný zaplatil. Kterýžto Hmyra počal jest Martina prositi, aby jemu takového dluhu do dvú nedělí počkal. Dotčený Martin, maje prvotně dosti na příslibení pana rychtáře, jemu žádného polehčení dáti nechtěl, nýbrž podle práva toho pohledával. Pan rychtář pak uznávajíce a porozumívajce, že dluh spravedlivý jest, jej do knih rychtářských zapsal a jemu rukú dáním slíbil, že jemu takový dluh v pěti nedělích přinešen, oddán a zaplacen bude. Martin již tomu důvěřoval, za jisté již majíc, posavad svého dočkati nemůže. I žádal jest nás za to přimluvné psaní, kdež nemohúce jeho v tom oslyšeti a za jistým poručením (J. V. K. M.) pana hejtmána našeho tak činíme a za dotčeným Martinem se V. O. přimlúváme a tímto psaním přátelsky prosíme, že dotčeného pana Jana rychtáře podržíte, aby jemu 16 tolarův, ponevadž jemu prve 2 tolary dal, po tomto poslu odeslal. Nestane-li se toho, musel by tej cesty při J. V. K. M. pánu našem milostivým pohledati, po kteréž by k svému z škodami a útratami přijíti mohl a přišel. Ale na jiném nejsouc, než že V. O. znaje dluh býti spravedlivý k tomu většimu zaměstnání přijíti nedopustíte. Kdež i my, kdyby se k tomu co z V. O. toho přitrefilo, túž měřú odplatiti a odměniti bychom chtěli a odměnili. S tím milost boží s námi rač býti. Datum z městečka Frankštáta v neděli před svatú Maří Magdalenú léta páně 1624. Purgmistr a rada města Frankštáta.

Orig. MA Žilina, Missiles.

1624, 20. srpna, Skalica

Rychtář, purkmistr i celá obec města Skalice Jetřichovi z Žerotína a na Strážnici: osvědčení o dluhu za kaprový plod dodaný k nasazení do obecních skalických rybníků, splatném r. 1625.

My, rychtář, purgmistr a rada i všechna obec města Skalice známo činíme tímto listem obecně přede všemi, obzvláště tu, kdež náleží, že sme dlužni dluhu pravého a spravedlivého urozenému pánu, panu Janovi Jetřichovi mladšímu z Žerotína a na Strážnici za plod kaprový k nasazení rybníkův našich obecních nám uvěřený padesáte rejnských zlatých, jeden každý zlatý za šedesát krejcarů počítajíce, kteréžto peníze na svatého Jiří nejprv příštího, když se psáti bude léta tisícího šestistého dvacátého pátého, bez všelijakého zaměšknání(!) i fortele témuž urozenému pánu, panu Janovi Jetřichovi mladšímu z Žerotína zaplatiti připovídáme. Tomu na svědomí list tento pečeti městskou stvrzený jistú vůli naší dáti sme poručili. Datum v městě Skalici dne dvacátého osmého^{a)} léta páně tisícího šestistého dvacátého čtvrtého.

Koncept MA Skalica, Missiles.

a) chybí údaj měsíce

1625, 11. červenec, Kyjov

Purkmistr a rada města Kyjova – rychtáři, purkmistru a radě města Skalice: vyslovují se proti zbytečným obstavkám ve Skalici, činěným proti občanům města Kyjova. Žádají o pomoc.

Službu svou Vašnostem vzkazujeme, moudří a opatrní páni a přátelé naši zvláště milí a k nám laskavě přizniví. Od pána boha zdraví i jiného všeho dobrého přejeme V. Mtem věrně rádi. Před V. Mtí tajiti nemůžeme, že mnozí sousedi naši k vám přicházejíce správu(!) toho dávají, kterak urozený pan Blažej Baršon, spoluměštěnin města Skalice, je tu obstavuje, k mocnému ručení potahuje, spustíc se jich zase statky jejich hamuje za příčinou tou, svěřice jednomu sousedu našemu jménem Martinovi Berounskému jednoho koně, že k záplatě od něho přijíti nemůže. Což jest nám to s velikým podivením, že pan Blažej Baršon takové moci a bezpráví užívá, ješto pan Blažej od dávného času podle práva země této, markrabství Moravského mohl peníz přípovědní na statek dlužníka svého učiniti a tudy, bylo-li by však odkud, sobě platiti aneb koně svého zase spátkem (kterýž až posavad jest před rukami) přijati. Ale pan Blažej, vidouce téhož Martina, chudého člověka, jeho s takovou žalobou právní následovati opomíjí, a abychom my (snad) někteří sousedí za něj plátce byli, toho jmiti chce. I ačkoliv bychom slušnou příčinu, poněvadž tenž dluh bez dovolení našeho vzešel, k tomu měli, že by věřitel svůj dluh podle práva a zřízení zem-

ského, nechtěl-li by svého zase,^{a)} nacházejíc se před rukami, přijati, tratiiti musel; ale prohlídajíce na dobré sousedství spolu s V. Mti zachování, takový dluh 10 měr rži podle smlúvy aby se zaplatil, my sami v tom panu Blažejovi (jakkoli nás o to ještě nikdy zanášeno není) dopomožení učiniti chceme, aneb aby se k statku dlužníka svého, na čemž tu grunt všechen záleží, pro ujití z obojí strany většího zaměstknání podle práva připověděl, k tomu povolujeme, a V. Mti že takových nepořádných obstavek na sousedy naše viceji dopouštěti neráčíte, za to služebně žádáme. S tím odpovědi očekávaje milosti boží nás všech poručena činíme. Datum z města Kyjova 11. dne julii anno 1625. Purkmistr a rada města Kyjova.

Orig. MA Skalica, Missiles.

a) následuje škrtnuté p

27

1625, 18. VII., Kyjov

Purkmistr a rada města Kyjova – Skalickým: ve věci sporu mezi občany Kyjova a Skalice.

Službu svou V. Mti vzkazujeme, moudří a opatrní páni a přátelé naši zvláště milí a k nám laskavě přízniví. Zdraví i jiného všeho dobrého přejeme V. Mtem věrně rádi. Uznávajíce to při sobě, že by ta věc a pře mezi urozeným panem Blažejem Baršon etc., spoluměštěním V. Mti, a Václavem Berounským, sousedem naším, o svěření jednoho koně a jeho zaplacení vzniklé skrze dopisování se k místnému konci přivedena bejti nemohla, naschvále 2 osoby z prostředku svého, ukazatele tohoto psaní, k V. Mtem vypravujeme, že vejš psaného pana Blažeje spolu s těmito vyslanými našimi, pokudž možné, k zejtrřejšímu dni sročiti a je prostředkováním dobrým V. Mti porovnati a na dokonalý mír přivesti ráčíte. Za to přátelsky a sousedsky žádáme. Což k V. Mtem té naděje sme, aby z dalšího zaměstknání ziti(!) mohlo, že pro volné se toho zase V. Mtem všim dobrým odměnění tak učiniti ráčíte. S tím milost boží rač bejti s námi. Datum z města Kyjova 18. dne julii léta 1625. Purkmistr a rada města Kyjova.

Orig. MA Skalica, Missiles

28

1625, 3. srpna, Val. Meziříčí

Jetřich z Žerotína, majitel panství meziříčského pod Rožnovem, Alžbětě Czoborové, majitelce panství bytčanského: sděluje, že zatím není nic nového; zasílá některé zprávy od svých známých.

Osvícená a vysoce urozené hrabínko a paní, paní sousedo a přítelkyně mně milostivě přichylná; služby své poslušné sousedské a vždycky povolné V. Mti předvskazujíce, jak V. Mti tak i všemu slavnému a vznešenému rodu i vši rodině od pána boha výborného zdraví, božského požehnání i ji-

ných věcí duši i tělu potřebných V. Mti upřímným srdcem vinšuji a žádám. Žádostiv jsa věděti, kterak se V. Mt, ano i rodina všechna na zdraví svém až dosavad jmívati ráčí, z té příčiny naschválně vysílaje věděti žádám. Já díka(!) pánu bohu zdraví dobrého požívám, kteréhož i na časy prodloužil V. Mti vinšuji. Na ten čas nic víceji jistého a nového nemaje, toliko teď, co mně od některých mých dobrých a důvěrných přátel přineseno, přepis V. Mti v důvěrnosti sousedské odsílám, z čehož statum nynější jedné i druhé strany patrně vyrozuměti moci ráčíte. Což však že v tejnosti bude zachováno a V. M. mou milostivou a příchynou paní sousedou a přítelkyní zůstávati ráčí, služebně žádám. Já od osoby své v tom se ohlašuji, že vzdyckny V. Mti ve všem volný přítel, souseď a slouha zůstávám a jináčeji se nedomnívaje než že týmž způsobem V. M. mně milostí a láskou nakloněna bejti ráčí, té důvěrné naděje zůstávám. A s tím V. Mti ochraně boží poroučeje V. Mti se při všem dobře a šťastně jmíti vinšuji. Datum na Mezeříčí nad řekou Bečvou 3. augusti anno 1625.

Vaší Mti upřímný(!) unižený služebník Jetřich z Žerotína.

Orig. StA Bytča, odd. Thurzo

29

1625, 19. srpen, Uh. Brod

Mikuláš Nemesegy z města Skalice: dluhopis uzavřený s přibuzným uhersko-brodským měšťanem Martinem Kašparem.

Já, Mikuláš Nemeseghy a na domě v městě Skalici, známo činím tímto schuldbryffem obecně přede všemi a zvláště tu, kdež náleží, jakož sem v držení statek pozůstalý po nebožtíku dobré paměti panu Jakubovi Nemeseghy, otci našem, na místě sester mých k sobě přijal, je pak podli uznání podílem náležite spokojiti měl, jakož již Alžbětu, sestru svou, jsem spokojil, a podíl její jí vyplnil, i poněvadž Barboře, sestře mé, podílu jejího spravedlivého, jmenovitě jedno sto třidceti tři zlatých povinovat jsem a zůstávám, smlouvu jsem jak s ní, tak také i s manželem jejím panem Martinem Kašparem, měšténínem města Brodu Uherského, učinil, abych jí takový podíl její každoročně po desíti zlatých při Hromnicích platiti a pokládati beze všelijakých fortelův a nesnází povinen byl, a to hned od léta 1625 počítajíc. A cožbykoli pan Martin Kašpar na týž šuldbryf peněz poročních k sobě přijal, z toho mne náležitě quitovati má a povinen jest podle obyčeje země této. Item kdyžkoliv by se nejdřívěji sám anebo manželka jeho do města Skalice dostali, tuto smlouvu naši pro budoucí paměť mezi akta vepsati spolu se mnou dáti mají při nejprvnějším spolu našem shledání. Pro lepší toho jistotu a důvěření jest témuž panu Martinovi Kašparovi ode mne tento schuldbryf dán s přístisknutím sekrytu mého a podpisem ruky vlastní. Stalo se v městě Brodě Uherském 19. dne augusti, to jest ve čtvrtek po nanebevzetí Panny Marie léta 1625.

Léta a dne ut supra etc. přijal sem já, Martin Kašpar, na tento schuldbryf od pana Mikuláše Nemeseghyho peněz dvaceti zlatých.

Léta 1626 19. augusti víceji sem přijal deseti zlatých.

4. octobris léta páně 1627 na ten šuldpryf dáno tři zlaté. Zůstává ješče sto zlatých zplatiti paní Kateřině, pozůstalej po nebožtíku panu Mikuláši Nemeszegy podle šuldprifu zvrchupsanej paní Barbofe, manželce Martina Kašpara z Brodu. Mikuláš Nemeseghy

Orig. MA Skalica, Míssiles

30

1625, 24. srpen, Krumlov

Jan Tanfaldt, hejtman panství krumlovského uherské komoře: sděluje, že žid Izák Goldschmid, poddaný krumlovský, je tak zadlužen v Uhrách i na Moravě, že jeho majetek nestačí na zaplacení dluhu.

Vysoce urození páni, páni ke mně laskavě přízniví. Službu svou povolnou Vaším milostem vzkazují a od pána boha všeho dobrého žádám a vinšují etc. Psaní V. Mti v latinském jazyku napsané sem přijal a co v sobě obsahuje, vyrozuměl. Na kteréž V. Mti tuto správu(!) činím, že ten žid Isak Goldschmid, poddaný J. K. M. pána mého, tak mnoho mezi lidmi, netoliko mezi samými Uhry, ale i zde v Moravě se vzdlužil, že k zaplacení jemu nijakž možné není nebo i J. M. knížeti a pánu mému přes 2.000 fl. do důchodů dlužen jest. Statek pak jeho a všechno jmění dajíc tyto dni na poručení J. M. K. pána mého šacovati, nenacházím ho ani tak mnoho, aby z něho aspoň dluh J. M. K., pána mého (kterýž přední jest) zaplacen bejti mohl. Jakož pak pro takové dluhy své již ode štvrti léta u vězení pozůstává. Pročež bych nejraději chtěl na připsání V. Mti to učiniti a C. Casparovi z Trnavy i k dluhu jeho dopomoci; nevím odkud nebo ještě i mimo ten dluh téhož Caspara zůstává ten žid Nagy Marthenovi a Deömötör Janosovi za voly 1500 tolarů širokých, kteréžto jim podle smlouvy na větším díle také zaplatiti měl. Že pak v témž psaní V. Mti doloženo jest, pokudž by týž Caspar spokojen nebyl, tehdy že pro nezaplacení jemu dotčeného dluhu jiní poddaní J. M. K. pána mého obstavování budou. Jsem k V. Mti té naděje, že neráčíte toho za spravedlivé uznati, aby jiní poddaní J. M. K. pána mého pro téhož žida hindrování býti měli nebo mohl by se někdo dnes nebo zítra tak mnoho vzdlužiti bez vůle a vědomí mého anebo té obce, v níž jest usedlý, že by potomně všeka obec aneb panství J. M. K. pána mého toho zaplatiti nemohlo. A také týž Caspar se mnů nikdy neradil, má-li mu věřiti aneb nemá, aniž tak ode mně žádného povolení neměl. Ale však nicméně chci J. M. K. pánu svému od této věci oznámiti a pokudž J. M. K. pán můj k tomu milostivě povoliti ráčí, abych téhož Izaka Goldschmida žida ku právu do města Hustopeče J. M. C. třidsátníku (před kterýmž ten dluh se stal), poněvadž nemá odkud platiti, dodal, jeho tam poručím dodatí. Toho sem s V. Mti k odpovědi tejna neučinil. S tím milost boží s námi. Datum na Krumlově 24. dne augusti anno 1625 Vaším Milostem k službám povolný Jan Tanfaldt z Tanfaldtu, hejtman panství krumlovského.¹

Orig. Országos Lévéltár Budapest, Camera, Exaratae

¹ Nepochybně Moravský Krumlov

Kašpar Illésházy: Privilegium pro soblahovské novokřtěnce.

My Kašpar Illiszhaszy z Illiszhaszy, svobodný pán na Trenčíně a Likavě, tolikéž obojího hrabství a panství nejvyšší spán etc., rytír řádu rytířského v Uhrách, známo činíme a věděti dáváme tímto listem otevřeným vůbec přede všemi a před jedním každým a zvlášť tu, kdež náleží věděti, jakož bratří, jenž se jmenují hutteriáni, léta přítomného 1622, jsouce za příčinou svého náboženství z markrabství moravského vyhnáni, že jsme je z křesťanské útrpnosti na panství naše trenčanské vedle slavných svobod království uherského přijali a jim k žádosti jejich dobrovolně dovolili a dopřáli, zvlášť starším jejich Valentinovi Windterovi, Janovi Hartmagerovi, starším v Soblahove, Burckhertovi Braytenštaynerovi a Felixovi Švejcarovi, mlynáři a baumistru tolikéž z Sobotiště, dvůr braterský, jakovýž předešle v Moravě mívali, v dědině naší Soblahově¹ v stoličce trenčanské ležící vystaveti. K tomu také jim jsme netoliko dobrovolně popřáli a povolili, aby dům od našeho služebníka a cagwartera Jeronima Tausza etc., kterýž tu také při týž smlouvě a trhu sám osobně přítomný byl, koupili sám(!) se všemi k tomu případnostmi, dvorem, lukami, zahradami a všemi k nemu příslušenstvími. Jakož jsou pak to od něho koupili za sumu jedno sto a dvaceti tolarů řísských stříberných a jemu ihned nahotově vyčtených a odvedených.

My také přitom vlastní naše dvořiště pusté jsme jim pustili a darmo darovali a odevzdali na ten a takový způsob, aby oni bratří v Soblahove na tom již koupeném a jim darovaném místě sobě příhodně obydle a dům z sveticemi, kuchynemi, komorami, stájemi, stodolami, marštalem a oukoly vedle své nejlepší vůle a libosti zpraviti a vystaveti, ploty ohraditi a ubezpečiti, ano také v témž domě, kterýž jsou již techto časův ponekud postavili, s moha(!) neb málo osobami budeni(!) byli robotní lidé remeselných aneb k opatrování dobytku příslušní, jakož nyní na počátku takž i na budoucí časy vedle dobré příležitosti bydleti a obývati, jakž by nejlépeji užívati umeli a mohli, naprosto vedle jejich způsobu a obvyklosti, vůle a libosti beze vší naší, našich zprávců a summú všelikého člověka závady, překážky a obmyslu. Dříví ku palivu, na ploty, k ohradám a zahradám tolikéž my jim bratřím z našich lesů nezahájených tu, kdež by naši poddani sedláci roubali, darmo dáváme, než co se dříví k stavení dotýče, v lesích zahájených jako duby má jim za mírné a slušné peníze prodáváno býti. Dobytku všelikého, volů, telat, krav, ovcí, koz, svinského tak mnoho, jakž by pastvy vystačily, mohou sobě tíž bratři držeti, jej aneb obzvláštně sami dáti pásti aneb mezi obecné stáda vyháněti.

Přejeme také jim bratřím(!) pivo pro potřebu svú aby vařili, ano i cihly k stavení páliťi, dali i vápno. My tolikéž dovolujeme jim, aby mohli sobe jako i jiní poddani potřeby domů vedle příležitosti, kde a kdy by mohli, nakoupiti. Nám v příčině zkupování zboží neb obilí nemají býti zavázáni, krome kdyby někdy chtěli padesáte neb sto vecí koupiti, budou povinni u nás se ohlásiti, jináče na čtvrtníky od sedláka a na trhu svobodném bu-

dou moci sobě kupovati. Jako také za dílo a roboty svou místo peněz od pánů a zemanů i ne od zemanů obilé bráti. A kdež my na předdotčené jich ozvání s tak mnoho zbožím dostačiti aneb po tech penězích, jakž by teh-dáž v trhu se kupovalo, dáti jim nemohli, tehdy opet mají bratři svobodu, kde by veděli neb mohli ku potřebě své zboží nakoupiti. Na panstvích a gruntech našich mají tíž bratři od mejt a cla placení se všemi věcmi svými svobodní býti. Co se lidí jejich promenování dotýče, v tom jim ani od nás ani od zprávcov našich nemá zhajováno býti.

Za takové výš dotčené obydlí bratři a jejich k nim všechnech přísluše-jících věcí a gruntů za všechny a všelijaké roboty ze zboží a z dobytku dezmu zadané a berné, jakž by to jmenovati se mohlo, nic nevymenujíc, povinni budou každého roku platiti a dávati dvěšťe a deset tolarů uher-ských, jeden každý tolar za sto peněz uherských rátajíce, však rozdílne na dva termíny: jeden termín na svatého Jiří, druhú polovici na den svatých Šimona a Judu, a to na dobré říšské a berné minci skládati budou, aneb na tolarích širokých aneb na dukátích, jakž by techdejšího roku vůbec platily. Což by pak oni bratři nám robotou a dílem svým odslúžili anebo my jim za remeslo jejich za rok dlužni pozůstali, chceme z našeho důchod-ku jim penezi dobrými zaplatiti aneb na platu z domu snížeti. Naproti tomu zase oni bratři nám jakožto gruntu vrchnosti připověděli, že chtějí ze řemesla a robotou svou od nás méněji něcto bráti a lacineji nám nežli jiným prodávati, totiž každého času, jakž by jiní jim platili, šestý peníz sraziti a dávati. Jestliže by nekdy mimo starost a bedlivost bratří, čehož pán bůh zavaruj, ohen vyšel, nemají bratři škodů povinni býti a nésti ani ji vynahrazovati. Mají tolikéž ve všelikých vecích a příčinách víře a svě-domí jejich odporných při svobodě zůstávati a v ničemž neobtěžovati(?) býti, ani portovných peněz na husary neb poruby neb na vojnu peněz nedávati ani krevních aneb jak by ty mohly jmenovány býti, což by proti jejich religionu bylo, osvození býti, buď na hraniční a pomezní zámky, buď cisarských daní dávání, to my anebo naši erbové a budoucí povinni budeme a budou za ně skládati a vypravovati.

V právních a soudních rozeprech ani pred soud stoličný ani pred zeman-ský aneb jak by ten jmenován býti mohl, nebudou povinni státi, nýbrž my a naši budoucí a dědicové povinni budeme je zastávati, verně a upřímě jich ochranovati a zastávati. Také my chceme je bratří na žádné žaloby neb obviňování bez vyslyšení v nemilost a nelásku bráti ani jich sami po-kutovati a trestati, mnohem méně naši zprávcové toho se dopouštěti ne-mají, ale každého času, jakž slušné a spravedlivé jest, k náležitému odpo-vídání připouštěti a přijíti dáti. A byla-li by jaká na jednom neb druhém vinna(!) nalezena, k ztrestání starší jejich toho každého odsílati chceme a jim se toho dověřovati, také ochranou ruku nad nimi jakožto nad věrný-mi poddanými držeti, tak aby žádnému žádné moci a krivdy ani ublížení se nedálo a nestalo. Jestliže by se budoucně přihoditi mohlo, že bychom my neb naši erbové a dědicové budoucí na poručení vyšší vrchnosti a moci je bratři musili z gruntů našich odbýti a propustiti a nám příležitosti déle jich zdržovati nemožné bylo, aneb by oni sami bratři z příčin důležitých a nevyhnutelných nemohli by na další časy tu obývati a se zdržovati, techdy budou míti svobodu, moc a právo, což by tu koli na rolích a lukách kopanin zdelali, na vinohradech zkopali a zpravili, sumou všecken svůj

nábytek, jmění a statek za hotové peníze koupený a zaplacený zase zprodati a peníze za to přijíti a vzíti a s tím se vším, cožkoli jejich jest a bude, pod naši a pod našich zprávců(!) vyprovážením svobodně a pokojně přeč od-táhnout a se odebrati, kdy a kambykoli chteli. Pro lepší toho všeho jistotu a dostatečnější a stálejší ubezpečení a zdržení, co se v tomto listu obsahuje, bez proměnění zachování, my Kašpar Illyshazy etc. na místě našem i na místě našich erbov a dědiců a budoucích tento list v nemeckém jazyku sepsaný vědomě a z dobrým rozmyslem s podepsáním se rukou naší vlastní dali jsme prihotoviti, zpečetiti a jim bratřím odvésti.

Stalo se na zámku našem trenčanském, den svatých Šimona a Judy, apoštolů Páně, léta Páně tisícího šestistého dvacátého pátého.²

Já, groff Illeshazy Gabor, tento list novokřtěnský od slavných našich rodičov jim vydaný ve všech punktích i klausulích potvrzujem a jakokol-vek našim milým předkom dány všelijakové dávali in genere všelijakový, remeslníci o šestý peníz svú robotu dávali lacinej k potřebě našej, ty aby i zatím vykonávali, obilí též jako za nebožky paní matky našej ze zámku aneb odjinud, kde jim dané bylo, za robotu jejich aby povinni byli brat tak jako i v predešlých rokoch a jakokolvěk v městě Trenčíně štvrtník, oni budú povinni metzu trnavskú od nás brat v tech penizoch. Actum in castello nostro Dubnicza die 9. septembris 1640. Comes Gabriel Illéshazy. L. S. Já, groff Illeshazy Georgy, toto nadání slavnej paměti našich milých rodičov novokřtěncem soblahovským vydané ve všem confirmirjeme(!) a potvrzujeme, chtějíc jich v tom porádku držeti, jako dosavad byli, ano i v ochraně a obraně držeti chceme, obhajuíce(!) jich proti všem jim škodícím. Actum in domo Trenchinensi die 10. septembris 1649. Comes Georgius Illéshazy. L. S.

Orig. opětného potvrzení z r. 1640 a 1649 ŠÚA Bratislava, pobočka Nitra, Illéshazy. Acta bonorum V/16 No. 4.

¹ Soblahov, osada jihovýchodně od Trenčína

² P. Horváth v čl. v Sbor. Slov. nár. muzea. Ethnografia 1907, str. 142, omylem da-tuje privilegium k r. 1623.

32

1626, 23. červen, Boskovice

Václav z Zástřizl, na Boskovicích etc. — rychtáři, purkmistru a radě města Uherské Skalice: nemíni nakoupit u nich víno, poněvadž nehdlaží sečkat se zaplacením do září.

Službu svou vzkazují, moudří a opatrní páni a přátelé moji zvláště milí. Zdraví od pána boha i jiného všeho dobrého přeji vám věrně rád. Za to sem jměl, že mne jakožto sousedu to přátelství prokážete a za ty vína, který Martin Choustvan^{a)}, ouřeník(!) můj, u vás smluvil, peněz do svatého Václava nejprve příštího sečkání učiníte. Nyní tomu srozumívám, že toto učiniti nechcete. I poněvadž se vám toho učiniti nezdá, s tím sem dobře spokojen a takových vín od vás vzíti nemíním, můžete je prodati, komu

a) Lze též číst Chauvan

chcete. V čem vás k odpovědi tejna pro správu nečiním. S tím milost boží s námi bejti rač. Datum na Bozkovicích 23. dne junii anno 1626. Volný přítel k službě Václav ze Zástřizl, na Bozkovicích. Morkovicích a Svato-bořicích, J. M. C. římského rada a komorník.

Orig. MA Skalica, Missiles

33

1626, 29. červenec, Hodonín

Barbora hr. Žampachová, purkmistru a radě města Bratislavy: sděluje, že jim nemůže poskytnout půjčku 5000–6000 „peněz“.

Modlitbu svou vzkazují, moudří a opatrní páni a přátelé moji zvláště milí. Od pána boha téhož zdraví i jiného všeho dobrého přeji Vám věrně ráda. Z psaní Vašeho sem porozuměla, že toho žádostivi jste, abych Vám z pět nebo šest tisíc peněz pod ourok do jistého času propůjčila, v pravdě že bych v té příčině žádost Vaši vskutku ráda naplnila a vás týmiž penězi fedrovala; ale poněvadž sem od dlužníkův svých ještě až posavad k žádným penězům nepřišla a pro příčinu tu, že velmi mezi lidmi nedostatek o peníze jest, přijíti nemohla, tak jakž sem se předešle, budouce v Teplících před paní rychtářkou Vaší, pokudž jakých peněz od dlužníkův dostanu, že bych vás nimi(!) založiti chtěla, byla ohlásila; avšak poněvadž se toho nestalo, žádám Vás, že mne v té příčině při sobě omluvnu jmítí budete. S tím milost boží rač bejti s námi. Datum na hrabství Hodoníně 29. julii anno 1626. Barbora hrabínka Šampachova, rozená Palffy z Erdeodu a na panství Hodoníně.

Orig. MA Bratislava, Missiles.

34

1626, 1. září, Těšín

Alžběta Lukrecie, kněžna těšínská, — Žilinským: odpovídá na jejich dopis ve věci pohledávek těšínského poddaného Jiříka Lankoše v Žilíně.

Urození nám milí. Přejeme vám zdraví a jiné dobré rádi. Psaní Vaše nám v příčině Jana Kohuta z města Žiliny, pod správu Vaši náležitého, strany peněz jemu zde v dluhu nějakého Mikoláše Sloty, též z Žiliny, poddanému našemu Jiříkovi Lankošovi povinného arrestirovaných učiněné, jest nám přednešeno, kterému jsme porozuměli i na ty věci se bedlivě při správě našich vyptati ráčili, kterážto správa toho sebú přináší: že týž Slota pro dluh poddaného našeho i jiných creditorův jeho statek a zboží své v Žilíně prodati musel a tudy práv bejti a platit chtěl, jakž pak poddaný náš Jiřík Lankoš jak rka za radú tohož Jana Kohuta, budouce von čas rychtářem přísazným města Žiliny, takové peníze na právě žilinském

obstaval a zapověděl. Které peníze potomně jiným dlužníkom bez vědomosti poddaného našeho vydány a jemu takový dluh posavad zaplacený není, a tak za tú a nejinú příčinú, nemohúce poddaný náš za mnohým a častým dopisováním k rokům nekolikrát zalomeným postavováním a upomínáním nikoli k svému přijíti, takový arrest se zde dopustiti musel. Že von pak, Jan Kohut, při vás tím způsobem arrestu na poddané naše vyhledávati a toho Slotu (z kterého von čas jsa rychtářem přísazným a maje jej v moci své, žádné spravedlnosti činiti nechtěl sem k ospravedlnění se, svého již nic a čím platiti nemá ani se také s poddaným naším dále v nic takového, propadouce pervo, jak dotčeno, statek svůj pro něj vydávati nechce) odsílati chce. To již bejti nemůže, a týž Kohut bude věděti, jak svého na tomž Slotě tamž docházeti, a jestli to prokázáno a zhledáno bude, že se zde sousedé žilinstí spravedlnosti u nás neb správčích našich tím způsobem dovolati nemohli a jim k záplatě dopomoženo bejti nechtělo, i ovšem proti tomu bychom mluviti moci neráčili, než skerzevá takovou věc, jak výš dotčeno, nevidíme, aby se co toho tím způsobem slušně státi a dopuštěno bejti mělo, aby pak i co toho tam se stalo. Tím způsobem zase zde oddané bejti může, všakž se k vám té milostivej naděje, že pro zachování dobrého porozumitelného souseství k tomu nedovolovati, nýbrž raději příčinu (naj)dete, aby sobě často jmenovaný Jan Kohut toho Slotu, jak nejlíp ví, hleděl a nás i vás tú věcí dále nezaměstknával. Toho jsme vás k odpovědi tejna učiniti chtítí neráčili. S tím pán bůh s námi bejti rač. Datum na Těšíně dne 1. septembris anno 1626.

Orig. MA Žilina, Missiles

35

1627, 25. únor, Hustopeče

Purkmistr a rada města Hustopečí – Tošmovi, písaři města Skalice: žádají o navrácení odňatých koní, které prý teď jsou ve Skalici.

Službu svou vskazujeme^{a)}, slovatný pane a příteli náš zvláště milý. Od pána boha zdraví a v něm jiného všeho dobrého přejeme vám věrně rádi. Netajíme před vámi, že nám teď jminulých krátkých dnův Charvati v městě Kyjově ležící koně naše obecní, když pivo z dědiny Novejch Mlejnův vezli, čtyry, z nich jedne hnědej, druhý vranný hnědej, třetí šerej a čtvrtý lysek^{b)}, pobrali. I poněvadž nyní jistou správu(!) máme, že by takové naši koně v městě Skalici zajisto bejti měli, z té^{c)} příčiny vás, pána a přítele našeho zvláště milého, že nám to k vůli učiníte, přátelsky žádáme a vedle vyslanejch našich bedlivou práci na sebe vezmete, aby takové koně naše doptáni a nám zase navrácení bejti mohli. Neopomineme vám za práci přátelskou s poděkováním se štědre dle možnosti prokázati a toho se každého času volně odměňovati. Odpovědi účinnivé očekáváme. S tím se na všem vám dobře jmiti vinšující. Datum v městě Hustopečí dne 25. februarii 1627. Purkmistr a rada města Hustopeč.

Orig. MA Skalica, Missiles

a) psáno vska[zujeme]

b) psáno tisekh

c) psáno tee

1627, 1. červenec, Hustopeče

Samuel Perier, výběrčí na Moravě — Trnavským: sděluje, že uherští obchodníci prodali neuburskému řezníkovi 73 volů, že však nezaplátili poplatek; on Samuel za ně musel zatím zaplatiti ze svého a žádá náhradu.

Službu svou vskazují, slovně, moudří a opatrní páni a přátelé moji zvláště milí. Od pána boha zdraví i jiného mnoho dobrého přeji Vaší opatrnosti věrně a upřímně rád. Před V. O. netajím, kterak jminulého léta anno 1626 dne 1. maii Stephanus Lorenz z města Trnavy, Thomas Szyandakowicz z Roháčů a Frakas Esthas Fallon a Martinus Mitrhak od Svatého Mikuláše, kupci a handlíři uherští, prodali slovněmu panu Jakubovi Cetlovi, masaři z Najburku, 73 voly, z kteréhožto dobytka aufšlag všechen až na 32¹/₂ říšského tolaru zůstalo. Při odvozování počtu svého za týž nahoře jmenované Uhry takový aufšlak složití musil a já k svému až posavad přijítí nemohu. Z tej příčiny toto schválně psaní činím a V. O. přátelsky žádám, že to při nahoře oznámenejch osobách nařídíte, aby oni neodkladně k ouřadu vejberskému JMC do města Hustopeče se najítí dali a takové peníze, kteréž sem za ně složití musil, zaplatili a spokojili. Pokudž by se to nestalo a i takovou škodu déleji snášeti měl, přinucen bych byl jiných prostředků následovati a než prvního, kteréhož bych z Trnavy dostal, vézením přidržel; ale ušetřujíc dobrého přátelství nesmejším, aby V. O. k tomu přijítí dopustili, nýbrž tuto mou slušnou žádost naplniti sobě neostřížte. Odpověď psanou pro správu(!) očekávaje, milost pána boha s námi bejti rač. Datum v městě Hustopeči, dán 1. julii anno 1627. V. O. volný přítel Samuel Perier, JMC vejberčí aufšlak z dobytkův v markrabství moravském, m. p.

Orig. MA Trnava, Missiles.

1627, 26. srpen, Těšín

Jeremiáš Fabricius z Žiliny — Katarině Gallové, měšťance žilinské: podává manželce zprávu o svém obchodování v Těšíně.

Zdraví dobrého s pozehnáním boským i z domácím vinšujem etc. Tak hádám, že oznámili furmani, jako sme chodili v tejto ceste z Jakubem Košelú z nebespečenstvím sice mezi vojáky. Ale buď bohu chvála, predce v dobrém zdraví víno dosti teško sme odprodávali, já moju jednu bečku okovy šestnáct prodal sem za hotové peníze, ale za takové, které za plátno brátí nechtejí. Nicméně jak již z většej částky sem jich oddal ukúpivše plátna neco za ně dosti draho. Za druhú bečku menšú mi zůstávají dlužni regenti zámku tešínského a do S. Michala mám jim čekat, na co dali revers a odpis na sebe. Já již tu nedlúho budu meškati, okolo outerku, dopreje-li pan buh, hádám, že přijdem. Tuto bych se tak dlúho nemeškal, kdyby mi bylo hnedky zaplaceno; ale ponevadž mne obmeškáno od p. ka-

pitana z placením, muselo tak býti. Zatím prec plátno sem musel kupovati a jednati. Z jedným vozem puojdu odsud z Tešina do Žiliny na příští pondelok, s tým se míním vypraviti s pomocí boží. O mne se nic netreba starati, nebo vypracujem list od p. kapitana, podle kterého moci budem mezi vojskem bezpečneji jíti a projíti. Švagr Jacobusov Jan Nábožný bude potrebovat penězú neco na groších bilkovských k budúcimu veselí a prosil mne Jakobus, abych ho fedroval, slibujíce mi dáti tolary. Protož opatrym mu tam milá ženo zlatých deset bilkovských groší, však Tereš mal klást výše fl. 30 a za pivo též meli dávat, tolare mi oddá za to. S tím dej pan buh, abychom se v dobrém zdraví zhlídali. Datum Thessinii die 26. augusti anno 1627. Tvůj upřímný manžel Jeremias Fabricius.

Orig. MA Žilina, Missiles

38

1627, 24. listopad, na Náměšti n/O.

Karel starší z Žerotína purkmistru a radě města Skalice: pomýšlí na odchod do Skalice, žádá, aby mohl, kdykoliv by toho potřeba nastala, se obrátiti se svými věcmi do koupeneého domu a v něm volně a bezpečně žít.

Urození a vzácné opatrnosti páni a přátelé moji zvláště milí, dobrého zdraví na pánu bohu Vaším Opatrnostem žádám. Nepochybuji, že V. Otem na dobré paměti zůstává, jakou ve mně odpověď na mé psaní V. O. předešle, když sem u V. O. v městě Skalici byl, učiněné dali. Podle kteréž nepominulými Jeho M. panu palatinovi králoství uherského psáti i také skrze služebníka svého k Jeho M. vypraveného, jakž oustně, tak i skrze dotčené psaní své jednali, aby Jeho M. po námluvě s panem Štefanem Potockým o dům jeho učiněné povolení své dáti ráčil. Načež dostanouc zase od J. M. pána laskavé odpovědi, z ní sem porozuměl, že tak činiti mě toho příti a psaním svým V. Otem o ty věci vůli svou v známost uvozovati ráčí. Kteréž dostav k svým rukám, V. Otem je přítomně odsílám a přátelsky žádám, poněvadž již více nic na rozmyslu míti nemůžete, že v čem ste mi se předešle na mé při V. O. vyhledávání zamluvili, tomu zadosti učiníte, tak abych já, kdykoli by mi toho potřeba nastala, mohl se s věcmi svými buď sám osobně do domu svrchupsaného ode mne projednaného obrátiti, aneb skrze někoho z svých je tam opatřiti a v něm volně a bezpečně bez překážky jednoho každého složiti a zanechati. A já V. Otem proti tomu se zakazuji, že se jak k O. V. tak i k městu všelijak jakž náležitě té jest spolu s domácimi svými, tak, aby naříkání žádného nebylo, chovati a sice podle toho, v čem V. Otem i jednomu každému moci budu, příjemně a přátelsky sloužiti a dobré přátelství prokazovati, to taky hotově a volně od sebe učiniti i jiný své k temu přidržeti chci. A s tím milost boží rač bejti s námi. Datum na Náměšti 24. novembris 1622. V. Otí volný k službám přítel Karel starší z Žerotína a na Náměšti, jeho Milosti císaře římského rada a komorník.

Orig. MA Skalica, Missiles.

Testament Slezana Jiříka Křížka z městečka Piskovic

In nomine patris filii et spiritus sancti amen. Já Jirik Kriska z mestečka Piskovic Slezák, na těle síce neduživý, všakž rozumu zdravého tuto můj poslední vůli aneb testament činím, všakže předne pánu bohu duši poručím, tělo pak mé aby bylo (jestliž mne pan buh nenechává) od dobrých lidí a přátel poctive pochováno. Co se dotýče gruntu jednoho, kteri ještě zůstává, druhý pak shorel, ten jistý poručám mej manželce Anně spolu i synu mýmu, jmenovite Pavlovi a Janovi, k tomu i všecek statek jakovi se koli nachází hnutý aneb nehnutý, aby společně to užívali, než moji synové aby můj manželku v poctivosti meli. Item mám čtyry kone i z vozem, které priručuji pánu Gašparovi Mikulkovi, aby takové kone i z vozem mej manželce a mým synom oddal, všakže aby se mu za jeho práci nahradilo, jestliže by mne pan buh nenechával. Nachází se penezí dukátov nr. 81, item tverdych tolarov nr. 30. Ty všecky peníze poručám mej manželce a mým synom (však že jestli by mne pan buh nenechával) a jestliž se to vynaloží na pohreb a na jiné potrebnosti, aby to se z tejto predepсанej sumy platilo. Item Adam Kučera podlužen mi jest 6 tverdych tolarov a tri dukáty. Item na chrám páne poručuji trenčansky tolarov tverdych nr. 10. Item na chrám piskovský poručuji tverdych tolarov tolikéž nr. 10, to aby má manželka od sebe po mej smrti odvedla. Trinchini die 16. decembris anno 1627. Ispan Andree Slivovi senatoris m. p. Martini Ambro senatoris nec non Andree Duba ministerialis civitatis m. p.

Orig. MA Trenčín, Missiles

Alžběta Lukrecie, kněžna těšínská — rychtáři a radě města Žiliny: činí zákrok ve prospěch purkmistra města Těšína a jeho pohledávek v Žilině.

Elizabeth Lukretia, z boží milosti v Slezi rozená kněžna těšínská a Velikého Hlohova, též kněžna lichtenštejnská. Slovnatní, moudří a opaterní, nám zvláště milí. Přejeme vám zdraví a jiné dobré rádi. Vznesl jest v poníženosti na nás moudrý, opaterný Sebaldt Pleicher, puorgmistr města našeho Těšína, poddaný náš věrný milý, správu nám toho dávajíc, kterak budouce von pomínulého týhodně v městě Vratislavi v potřebách svých, jest tam od kupcův vratislavských jakžto Kryštofa Fogla a Kryštofa Dominicer skrze nějaký dluh půldruhého sta šir. tol., jim od jednoho poddaného našeho, Jana Teliura z města Těšína, povinných, těžkost podstúpiti a jim takový dluh spraviti muosel, jakž vám on sám o tý věci další

správu učiniti a to prokázati věděti bude. Žádající nás v tej věci za milostivé opatření i k vám (poněvadž dotčený Jan Teliur zde domu svého tak zanechajíce, v království uherském handel a obchod svojoj vede a jmenovitě mezi vámi v městě Žilině se podržujíc a tam tovary i věci své majíc sem se posavad nenachází) o dopuštění arrestu na něj za toto naše knížetci připsání, kterého jsme jemu odepřiti moci neráčili. Protož se k vám za dotčeným Sebaldem Pleicherem přimlouvajíc milostivě za to žádati ráčíme, že dotčeného Teliura věci a tovary, které by tam koli u vás v Žilině měl, bez prodlení do arrestu vzíti nařídíte a potad, pokud by jemu, Pleicherovi, těch puoldruhého sta širokých tol. nepřinavrátil a s ním o všeckno nenaroval, nepropuštěti a vydávati poručíte. Jakž jsme k vám tej milostivé naděje, znaje věc slušnou bejti, že se na připsání naše stane. Jsouce vám láskou knížetci ke všemu dobrému milostivě náchylni. Datum na Těšíně dně(!) 30. decembris anno 1627. Elisabeth Lukretia m. p.

Orig. MA Žilina, Missiles

41

1628, 16. únor, Praha

Staré Město Pražské – purkmistru a radě města Skalice: osvědčení o dobrém chování Melichara Beckovského, správce školy před Tejnem v Praze.

Službu svou vskazujeme, moudří a opatrní páni, přátelé naši milí. Zdraví i jiného všeho dobrého přejeme vám věrně rádi. Melichar Beckovský, správce školy matky boží před Tejnem v městě našem, podav nám spisu svého, čeho ním(!) při nás pokorně vyhledává, tomu z téhož spisu jeho obšírněji vyrozumíte. A znajíce žádost jeho býti slušnou, zvláště vzavše správu od ctihodného kněze Jana Čechyadesa, správci(!) církevního kostela též matky boží před Tejnem, a slovutného pana Jindřicha Řečického, spoluradního našeho a ouředníka jmenovaného záduší, že jest se vždycky napředpsaný Melichar Beckovský, pokudž v Městech Pražských při práci své zůstává, šlechetně, poctivě a náležitě choval. Pročež k vám za něho s pilností přátelsky přimlouvajíce věříme, poněvadž mezi námi osaditi se míní a my jemu toho jakožto člověku pokojnému rádi příti chceme, že jemu, když toho při vás náležitě vyhledávati bude a co k tomu náleží předloží, list o jeho pořádném z poctivých rodičův na svět zplození pod pečeti vaší městskou vydati nařídíte. Jakož bychom i my v podobné příčině totéž na přimlůvu vaši učiniti i jinak vám se toho přátelsky odměniti nepominuli. S tím milost a ochrana boží se všemi námi býti rač. Datum v Praze v středu po svatém Valentinu, 16. februarii léta páně 1628.

J. M. C. rada a rychtář, purkmistr a rada Starého Města Pražského.

Orig. MA Skalica, Missiles

1628, 22. října, Strážnice

Kašpar Melichar z Žerotína – rychtáři, purkmistru a radě města Skalice: svoluje k pastvě dobytka Skalických v lesích na panství strážnickém.

Službu svou vzkazují^{a)}, moudří a opatrní páni, sousedé a přátelé moji zvláště milí. Od pána boha zdraví i jiného všeho dobrého přeji vám věrně rád. Podle žádosti vaší tak činím a tomu povolují, aby se dobytek váš svinský špitálský v lesích mých strážnických na žaludě pásti mohl do vá-noc příštích, však na ten způsob, aby od každého dobytčete po 4 gr. alb. a ode dvou dobytčat po 1 slepici do důchodův mých strážnických, jakž jiní dávají, prve nežli se dobytek do lesů pustí, hejným mým^{b)} dáno a odvedeno bylo. Čehož sem vás k odpovědi pro správu tejna učiniti nechtěl. A s tím se vám od pána boha dobře jmiti vinšuji. Datum na Strážnici v neděli po svatém Lukáši léta 1628. Kašpar Melichar z Žerotína, na Nových Dvořích, Pouzdřanech a Strážnici, J. M. císařské rada a jich milostí Ferdinanda druhého, uherského a českého krále, též arciknížete Maximiliana nejstaršího rakouského komorník.

Orig. MA Skalica, Missiles

a) psáno: vzkazují

b) psáno po straně

1628, 12. prosinec, Praha

Purkmistr a rada Nového M. Pražského – Skalickým: přimlouvají se za dědictví pražského měšťana Jana Holby ve Skalici.

Službu svou vzkazujeme slovutné moudrosti páni přátelé naši milí. Zdraví a jiné všeckno dobré od pána boha všemohoucího vinšující přejeme vám věrně rádi. Jan Holba, měšténín náš, za jaké připsání nás k vám požádal jest, z příležitostého spisu jeho obsírněji vyrozuměti moci budete. I poněvadž slušné, spravedlivé a právní věci vyhledává, za něho se k vám přátelsky přimlouvajíc žádáme, že témuž Janovi Holbovi, měšténínu našemu, co jest jemu tak neboška Kateřina Holbová, jinak Jachmanová, sestra jeho, před smrtí svou pořádným kšaftem z statečku svého odkázala a kšaftovala aneb co by mu více tam spravedlnosti po též sestře jeho přináleželo, zcela a zouplna vydati odporni nebudete. My zase v podobné i v jiné příčině toho se vám odměniti volně zakazujeme. Odpovědi žádáme. A s tím milost boží rač s námi bejti. Datum 12. decembris léta 1628. Purkmistr a rada Nového Města Pražského.

Orig. MA Skalica, Missiles

1628, 12. prosinec, Praha

Jan Holba, měšťan Nového M. Pražského — rychtáři, purkmistru a radě Nového M. Pražského: domáhá se svého dědictví ve Skalici.

Slovutné a vzácné poctivosti V. M., jeho milosti císařské pane rychtáři, V. M. pane purkmistře, páni radní milí, ke mně dobrotivě laskaví. Podle toho před V. M. tajiti nemohu, kterak Ondřej Kovář, jinak Jachman, soused v městě Uherské Skalici, vlastní švagr můj, skrze psaní v známosti mi uvozuje, že jest pán bůh všemohúcí z tohoto světa prostředkem této časné smrti léta tohoto přítomného 1628 Kateřinu Holbovou, manželku Ondřeje Kováře, jinak Jachmanovou, sestru milou mou, povolati ráčil. Kterážto sestra má již jmenovaná při témž a v témž městě statek jakýž takýž z pozhnání božích a z nadělání práce své jest měla a potom po smrti své jest ho zanechala a mně jakožto bratru svému dvoje hony rolí a jeden vinohrad v Vysokém Poli z téhož statku pozůstalého kšaftem pořádným odkázala, takže na nitčemž jiným nepozůstává, nežli abych já o týž odkaz spravedlnosti se dopisovati a co mně spravedlivě přísluší a náleží, starati, aby mně to prisouzeno býti mohlo, hleděl. I jsouce já pak měšténín V. M., za to pro boha uctivě (prosím), že se ke mně tak laskavě skloniti a panu purkmistru, pánům téhož města Uherské Skalice, aby podle téhož kšaftu pořádně od nebošky Kateřiny Holbové, sestry mé milé, učiněného a tak mně odkázáno jest, vydáno bylo, psaní přimluví jakožto vrchnost má milá učiniti ráčíte, žádám. Já se V. M. modlitbami i službami mými každého času odsluhovati chci a připovídám. V. M. k službám povolný Jan Holba, měšténín Nového Města Pražského.

Orig. MA Skalica, Missiles

1628, 15. prosinec, Praha

Jan Holba, měšťan Nového M. Pražského — rychtáři, purkmistru a radě Nového M. Pražského: domáhá se svého dědictví ve Skalici a žádá o zakročení, aby mu bylo vydáno.

Službu a pozdravení své vzkazují vám, pane švakře můj zvláště milý. Od pána boha všemohúcího zdraví dobrého, božského pozhnání i jiného všeho nejlepšího a spasitelného podle duše i tela s paní manželkou a cerkou vaší přeji vám^{a)} za mnohá léta věrně upřímně rád. Psaní, které ste mi odeslali, pane švakře, sem přijal a z něho sem vyrozuměl, že děkujíc milému pánu bohu, že ste v dobrém zdraví i s paní manželkou a cerkou^{b)} vaší, toho sem rubě(!) povděčen. Přitom v tom psaní dokládáte, pane švakře, že velice děkujete z toho daru, kteréž (!) sem vám odeslal, i poněvadž sou se panu švakru ty pantofle trefiti nemohly, než vaší paní manželce, tud' vám odsílám^{c)} po témž poslu, drobtě větčí odsílám, prosím, že ode mně za vděk^{d)} přimete, dejž bože, abyšte je jak vy, tak taky i vaše paní manželka

[v] dobrém zdraví užili a strchali. Přitom též vám odsílám panu švakru stědrého vetčera dvě novy modlitby. Než za to pana švakra přátelsky žádám, že mně jakožto potřebnímu člověku starému věkem zešlým nápomocni budete strany mý věci, kteréž sou mi odkázány od nebošky sestry mé před jich milostí páních Zskalických^{e)}, zkšaft učinila a mně dvoje hony rolí a vinohrad, jenž slove [ve] Vysokém poli, odkázala, jakož i potom dobře skrže psaní a suplikaci, kteréž k vám vysílám od ouřadu pana purkmistra a pánův svých, z neho dobře porozumíte, kterak jest on, pan Ondřej Jachman, švaker, skrže své vlastní psaní, kteréhož jest datum 4. juli léta 1628, ke mně jest odeslal a v tom psaní táž slova položil^{f)}: „Pane švakře, tejna vás^{g)} nečiním, že ona, neboška má manželka a vaše sestra, před jich milostí pány Zskalickými, radú pořádný porizení a kšaft učinila, jak to svědčí a vedle toho najdeš v knihách městských napsaný, jestliže by nechtěl mým slovům věřit, najdeš v knihách městských. Tu můžete, pane švakře, porozuměti, kdyby on^{h)} mi nepsal a v tom psaní taková slova psáti neporučel, těchdy bych já nevěděl, jestliže jest mi co sestra má vlasní aneb zkšaftovala, než zskrže jeho psaní vlasní, a to že ještě najdu v nikáchⁱ⁾(!), neb což se jednou do kněch městských napíše, toho mi kočka nevyliže. Item též také dále dokládá, ale však co za to vzala, nechala ti, že za tvé může státi, nechala ti dvoje hony rolí a potom vinohrad v Vysokém Poli, a z toho vinohradu musíš dát dvacet zlatiech na kostel. I poněvadž v tomto druhým artikuli dokládá, že vzala-li jest ona co, ale že jest mně víceji zanechala, jakožto^{j)} dvoje hony rolí a vinohrad na Vysokém Poli, tak těchdy jest jemu neodkázala ani nezksaftovala, neb jest mně odkázala jakožto bratru svému vlasnímu. A že z toho vinohradu musím dáti na kostel dvaceti zlatých, proti tomu, pane švakře, bejti nechci^{k)}, abych neměl to učiniti, než až se nejprv krunť prodá, jak sem vám pervnějším psaním oznámil. Item třetí artikuli toho žádá, pakliž, pane švakře, se vám vidí, dejte na hrám(!) boží a mně a mým dítkám dobře učiníte, nestratíte odplaty u pána boha, již při vaší vůli zůstává a při vůli boží v tomto artikuli. Můj nejmilejší pane švakře; porozuměti můžete, opěti(!) že ode mně žádá jakožto od potřebného řemesníka, neb nemám nic jiného než to, což svýma rukama vypracuji, abych takový vodkaz, kterýž jest mi odkázán od sestry mé, aby to dal na chrám boží aneb jemu aneb dietkám jeho, a že to při vůli mi zůstává, tak techdy nejní mu odkázáno než mně, i majice on svůj stateček zaplacen a při čím živ svýma dietkami bejti, já pak žádného zakoupení ani komory nemám, než v tý bráně do verchnosti^{l)} jejich zůstávám. Protož, můj milý pane švakře, přátelsky žádám, což žádáno bejti může, že mně jakožto potřebným řemesníku nápomocni budete a mně s takovým odkázání od sestry mé že prodlévati a zdržovati nebudete, abych já více outratě a k škodě nepřicházel. Neb což jest mi vodkázáno jednou, toho já užítí žádám a nic jiného, než abych to mohl k místu a konci přivésti. Nic jiného pánu psáti, panu švakru, nemám, než že dekujíc milému pánu bohu zde v Čechách pokoj. Manželka má kázala vás i manželku, cerku vaši velice pozdraviti. S tím vás milému pánu bohu v ochranu poroučím. Datum v Novém Městě Pražském pátek po svatě Lucie Otilie, to jest 15. dne decembris léta 1628. Pana švakra žádám asi za dva uzenny kapry. Švaker váš Jan Holba, brannej při Kon-
ský bráně.

a) psáno: van	g) nadepsáno
b) psáno: czierkou	h) psáno: ohn
c) podrženo	i) má být asi v knihách
d) psáno: za dviek	j) škrtnuté: to
e) psáno: Zskalických	k) nadepsáno
f) psáno: položieli	l) psáno: verhností

46

1629, 13. květen, Kvasice

Jan z Rotalu a na Napajedlich — purkmistru a radě města Skalice: píše o poddaných uchýlivších se do města Skalice a žádá o jejich vrácení.

Službu svou vzkazuji, moudří a opatrní páni a přátelé moji zvláště milí. Od pána boha zdraví, přitom jiného všeho dobrého přeji Vám věrně rád. Jaké psaní žádostivé pominulých dnův v příčině Vítko purkmistra a Václava Particha, obouch z dědině Lubnej poddaných, abyšte se tímž ujistili a když zjištění budou, že bych pro ně poslati chtěl, mně oznámili, vám sem byl učinil (na kteréž toliko my kundšoft, že se ouřad obnovuje, od vás dán jest), nadějí se, že vám v čerstvé paměti pozuostává. I poněvadž nadepsaný purkmistr lubenský spolu s druhým, zapomenouce se nad svou podctivostí a závazkem, kterýž pánu bohu a mně učinil, nemálo kontribucí od chudých lidí zvyupomínajíc a všelijaké věci sirotčí za sebou majíc (jakžto psaní předešlé v sobě šířeji obsahuje) z sebou vzal a nevím, kde to poděl a s tím ze vším pryč utekl, a ti oba poddaní moji při vašem městě se zdržují a týž nadepsaný purkmistr z ouřadu svého, v kterémž přes dvě líta zuostával, žádnému počtu neučinil. K tomu sirotky mé s sebou pryč zavedl. S tej příčiny, poněvadž také jeden obyvatel a oud království uherského jsem, vám toto psaní žádostivé již druhé činím a za to vás jakž předešle, tak i nyní přátelsky žádám, že se týmiž poddanými mými svrchupsanými dostatečně ujistíte a mně den jmenovati budete, ihned neobmeškám jich od vás vyzdvihnouti a vám se toho vším dobrým přátelstvím odměniti. S tím milost boží rač s námi bejti. Datum na hradě Kvasicích dne 13. maii anno 1629. Jan svobodný pán z Rottal, na Napajedlich a hradě Kvasicích, dědičný stříbr. komorník v knížectví štyrském.

Orig. StA Brno, Nová sb., 514/42.

47

1629, 1. červen, Uh. Brod

Měšťan a kupec olomoucký Adam Šefr městu Trnavě: oznamuje prodej poloviny domu získaného za dluženou sumu (200 zl.) v Trnavě Mikuláši Ciabanymu.

Službu svou povolnou vzkazuji urození, slovatní, múdří a opatrní, pane rychtáři a páni od pána boha zdraví v něm jiného všeho dobrého přeji

V. O. věrně a upřímně rád. Před V. Mti a Otí tajiti nechťic v známost uvozují (a zvláště čehož knihy právní města Trnavy V. Mtem a Otem přednesou), že sem měl sobě od nebožtíka dobré paměti Domary Paula, někdy obyvatele města Trnavy, v sumě dluhu 200 fl. půl domu jeho podstaveného a i naposledy odvedeného. Nyní však poněvadž sem z dobré a svobodné i srozumitelné vůle své tůž polovici mně přináležející dotčeného domu ukazateli listu tohoto jménem Cziabany Mikulášovi zaprodal a jemu dokonce od osoby mé odvedl a odvozují, tehdy V. Mti a Otí, pánů a přátelův sobě laskavě a přátelsky příznivých za to uctivě žádám, že dotčenému Cziabany Mikulášovi téhož půl domu, o kterýž on mne, jakž vejše jmenováno, záplatou spokojil, povolně dle spravedlnosti připsati a odvésti poručiti chtiti ráčíte. Důvěrnosti a naděje celej k V. Mtem a Otem jsem, že žádost má (pro mé se toho vždycky volně odměnění) naplněna moci bude a místo své obdrží. S tím V. Mti a Oti v božskou ochranu poručena činím. Datum v Brodě Uherském dne primo juni anno 1629. V. Mtem a Otem v službách volný Adam Šefr, měšťénin a kupec v městě Olomouci.

Orig. MA Trnava, Missiles

48

1629, 7. srpen, Holič

Purkmistr a rada městečka Holiče purkmistru a radě města Hodonína: odpovídají na stížnosti ve věci vpádů Holičských na Hodonínsko. Slibují potrestat viníky.

Zdraví a jiné všecky dobré věci od pána boha všemohoucího jakožto pánům sousedům a přátelům našim žádáme a vinšujeme. Vyrozuměli sme z psaní Vašeho, v kterémž nemalou stížnost vedete na sousedy naše, žeby příjdouce do štěpnic onehdejšího dne chtěli bráti ovoce; a jeden soused Váš hájíce v své štěpnici ovotce a nedajíc bráti sobě měl by býti ubitý od nich nemále. My tehdy, poněvadž bez vrchnosti své a dovolení její, totižto vrchnosti k těm jistým osobám sáhnouti a je vězením opatřiti sme se ostejchali a bez poručení panského učiniti nesměli, než tu věc sme před J. M. pána přednesli a jemu oznámili. On jakožto milostivý pán náš, neradující se ničemu zlému a vyrozumějíce, v čem jest věc, poručil nám, abychom takových lotrů a škůdců lidských polapali a polapajíc vězením opatřili. I než jsme se navrátili od pána, že ti jistí lotři (majíce od někoho vejstrahu) všeci se rozběhli, takže sme ani jednoho doma nemohli najít. Než zatím slibujeme, jakožto pánům sousedům a přátelům pro dobré sousedství a přátelství, že všelikou starost na to vynaložíme, aby byli strestáni(!). S tím milost boží ráčiz býti s námi se všemi. Datum v městě Holiči 7. aug. anno 1629. Purgmistr a rada městečka Holiče.

Souč. opis SÚA, ČDK II A 3, sv. 44.

1629, 9. září, Val. Meziříčí

Jetřich z Žerotína a na Meziříčí — Emerichu Thurzovi, majiteli panství bytčanského: posílá artykule vydané v království českém a přepis z brněnského sjezdu.

Službu svú V. Mti vzkazují, vysoce urozený pane, pane sousede a příteli můj zvláště milý. Od pána boha zdraví a jiného mnoho dobrého přeji V. Mti věrně rád. Porozumívaje tomu, že bych V. Mti v tom vděčnú věc prokázal, aby V. Mti nejakejmi novinami nyní v tyto roztržité časy avizíroval, i nemaje pak nyní nic takový obzvláštního, čím bych V. Mti avizírovati chtel, toliko artykulemi z království českého vydané, kteréž V. Mti zspolu s přípísem zjezdu obecního v městě Brně léta tohoto 1629 ve středě po památce Proměnění pána Krista držaném odsílám, nepochybně naděje jsouce, že je prve jmíti a ode mně vděčnú myslí přijíti račte, a v čem kdykoli platně Vaší Mti sloužití budou moci, přičiním se k tomu, abych (co kdekoli za noviny dostanu, aneb slyšeti budu) o tom V. Mti v známost pro dobré sousedství a korespondenci, v kterémž z Vaší Mti zůstávám a zůstávati chci, uvedl. A s tím se V. Mti od pána boha na všem dobře a šťastně jmíti vinšuji. Datum na Meziříčí pod Rožnovem 9. dne septembris anno 1629. Vaší Mti k službám volný služebník Jetřich z Žerotína a na Meziříčí pod Rožnovem.

ŠtA Bytča, odd. Thurzo

1629, 26. září, Jihlava

Purkmistr a rada města Jihlavy radě města Trnavy: sdělují, že občan města Trnavy Pavel Aradi byl dán před třinácti lety do Jihlavy na výchovu k Matouši Pergarovi a žádají o úhradu výloh za jeho pobyt.

Služby naše vzkazujeme slovutné poctivosti páni a přátelé naši zvláště milí, od všemohoucího pána boha zdraví a všeho spasitedlného dobrého V. P. vinšující přejeme. Vedle toho netajíme V. P., že jest na nás vznesl Mathes Pergar, spolusoused náš dávaje nám toho správu(!), kterak jsouce od rodičův svých Aradi Pavel, sused V. P. před 13 lety k němu na zdraví sem do města Jihlavy dán, jeho při sobě do roka choval, jej stravoval a co mu zapotřebí bylo, na něho vynakládal. Majíce od rodičův jeho přípověd, že mu vše s poděkováním zaplaceno bude, což všeho 63 kop po 70 kr. učiní. Po odjítí pak vejš dotčeného odsad Aradi Pavla k svej záplatě posavad přijíti nemůže, nás za toto přímiluvčí psaní, poněvadž od pána boha slepotou navštíven jest, aby k svému spravedlivému přijítí a od V. P.

skutečného dopomožení právního užití a dosáhnouti mohl, šetrně požádal. Jehožto jako nedostatečného člověka žádost slušnou a potřebu velikou uznávše, za to V. P. přátelsky žádáme, že téhož Aradi Pavla k zaplacení takového dluhu spravedlivého totiž 63 kop m. bez dalších odkladův (an žádné slušné příčiny takový dluh jemu zadržovati nemá) pro uvarování škod a outrat, též našeho i V. P. zaneprázdnění přidržeti sobě neztížíte a jemu této naší přímluvy užití dáte. My v nápodobných i jinších příčinách sousedům V. P. právní volnost každého času zase ochotně prokazovati nepomineme. S tím milost boží rač s námi se všemi bejti. Actum v městě Jihlavi 26. septembris anno 1629. Purkmistr a rada města Jihlavy.

Orig. MA Trnava, Missiles

51

1629, 12. listopad, Jihlava

Purkmistr a rada města Jihlavy radě města Trnavy: domáhají se znovu vyrovnání pohledávky po Pavlovi Aradym.

Služby naše vzkazujeme, slovné poctivosti páni a přátelé naši zvláště milí. Od pána boha všemohoucího zdraví a všeho spasitelného dobrého V. P. vinšujeme a přejeme. Psaní, které de dato 26. septembris léta tohoto 1629 v příčině Aradi Pavla, spolusouseda V. P. o dluh spravedlivě povinovati Mathesovi Pergarovi, sousedu našemu za to, že téhož Aradi Pavla do roka zdravou u sebe vychoval a co jemu zapotřebí bylo, jeho penězi zakládal, což sumě učiní 63 kop m., V. P., odesláno. Že pak na takové psaní od V. P. až posavad žádné odpovědi dostati nemůžeme a tak týž jistý Mathes Pergar, soused náš a člověk na zraku svém nedostatečný, na nás o toto ještě přímluvčí psaní, aby slušného a skutečného právního dopomožení od V. P. dosáhnouti mohl, nastoupil a šetrně požádal. Uznávše my pak jeho velikou potřebu, nedostatek a věc spravedlivou svou, že při V. P. vyhledává, odeprítí jemu sme nemohli. Tak činíme a V. P. ještě přátelsky žádáme, že téhož Aradi Pavla k zaplacení dluhu spravedlivého totiž 63 kop a outrat dvojce chůze poslu 6 fl. slez. bez dalších odkladů, škod a outrat přidržeti ráčíte. Pokudž by se to nestalo, museli bychom na jinší cestu pomyslití a téhož souseda našeho Mathesa Pergara na zdraví nedostatečného se ujítí, a takovou spravedlivou věc i se všemi škodami a outratami, co by na to vzešlo, jinším prostředkem vyhledávati. Ale naděje vede, že V. P. k tomu přijítí nedají. Zakazujeme se V. P. v podobných i v jinších příčinách zase odměnití a odsluhovati. Odpovědi tak, aby ten ubohý člověk spraven bejti mohl, V. P. přátelsky žádáme. S tím milost boží rač s námi se všemi bejti. Actum v městě Jihlavy 12. novembris anno 1629. Purkmistr a rada města Jihlavy.

Orig. MA Trnava, Missiles

1629, 3. prosinec, Jablunkov

Matys Dachtan, měšťan jablunkovský, fojtu města Žiliny: žádá o pomoc při vymáhání dluhu (20 tolarů) za plátno prodané Jiříkovi Tránkovi, sousedu žilinskému.

Pozdravení své vskazuji, múdrý a opaterný pane fojte města Žiliny, pane a příteli můj zvláště milý. Zdraví z vinšováním všeho dobrého od pána boha všemohúcího přeji V. O. na dlhých časy věrně a upřímně rád. Přitom se V. O. žaluji na spolusúseďa vašeho pana Jiříka Tránku, že mi jest dlužen za ukúpené plátno 20 t[olarů] širokých. Jakž za mým častým upomináním, posly k němu posíláním k svému zaplacení přijíti nemohu, protož V. O. velice prosím a žádám, že mi z toho pana Jiříka Tránku boskú a neodkladnú spravedlnost učiniti se nestiežíte. Já pak povinen budu se V. O. za učinění boské spravedlnosti toho se vším dobrým odsluhovati. Jako jsouc tej jistej naděje k V. O., že v tejto mej žalobě při V. O. oslyšán nebudu, odpovědi učinlivej od V. O. očekávati budu. Vinšuji se V. O. na vším dobře a šťastně míti. Actum v Jablunkově 3. decembris anno 1629. V. O. všeho dobrého žičlivý i k službám hotový Matys Dachtan, súseď jablunkovský.

Orig. MA Žilina, Missiles

1630, 24. únor, Těšín

Fojt a právo města Těšina — rychtáři města Žiliny: píší o pohledávkách těšínského občana Adama Halyše (20 flor. slez.) u žilinského občana Viléma Frelicha.

Službu našej(!) vskazujeme, moudrý a opatrný pane a sousede náš zvláště milý. Od pána boha zdraví a jiného všeho dobrého přejeme opatrnosti vaší nadlúze věrně rádi. Vedle toho před Otí V. tejna činiti nemůžem, kterak předstúpíce před nás a úplné právo naše Adam Halyša, soused náš, pokorně a poně(!) se jest nás dožádal, že bychmy přimlúvče psaní k O. V. za ním v příčině Vilíma Frelicha, ten čas souseda vašeho, který tomuž výš dotčenému Halyšovi jest dluhu spravedlivě náležitého povinovat 20 fl. sleských, učinili. I nemohúce my žádosti jeho oslyšeti, za ním se přimlúvajíc přátelske žádámy, že by byl tenž Vilím Frelich k tomu přidržán a toho Halyše uspokojil, takové peníze jemu aby odvedl. Pakliž by se to nestalo a on ho neuspokil(!), tehda který by kolvěk z sousedův vašich sem do nás se dostal, chce arestyrovati a svého spravedlivého dostati. Zadruhé také jemu Macek furman z mesta Žiliny 9 fl. povinovat, ten aby byl téš takovým způsobem z výš jmenovaným dlužníkem od O. V. přidržán. Coš tak O. V. na naši přimlúvu učiní, my zase tím i jinším způsobem budeme povinni se odměniti a odslúžiti. S tím pán bůh s námi. Datum v městě Těšíně dne 24. februarii anno 1630. O. V. všeho dobrého žičliví Fojt a právo města Těšina.

Orig. MA Žilina, Missiles

1630, 22. červen, Těšín

Alžběta Lukrecie, kněžna těšínská — Barboře Sunekové na Budatíně na stížnost svých poddaných ve věci krádeží dobytka žádá o zakročení a dodržování smluv.

Elizabeth Lukretia, z boží milosti v Slezi rozená kněžna těšínská a Velikého Hlohova, též kněžna lichtenštejnská. Pozdravení naše sousedské z vinšováním od pána boha zdraví a jiného mnoho dobrého vskazujeme. Urozená a mnohomocná paní susedo a přítelkyně nám vzácně zvláště milá. Jakou nám suplikaciji pominulých dní poddaní naši, všichni Valaši podhorní od Jablonkova, kteří tak dobytky valaské chovají, v poníženosti podali, co sobě strany činění jim překážky v pastvách od poddaných V. M., brání a zajímání i bití dobytkův jejich podle libostí svých, činění jim všelijakých příkorností i zoumyslností protiv srovnání aneb kontraktu mezi neboštíkem slavné a spasitelné paměti jeho milosti, panem otcem našim nejmilejším a neboštíkem dobré paměti panem manželem paní susedy učiněnému, nemalé stěžují, a jaké ochrany při nás se vši pilností pohledávají, tomu paní s příležitostí obsírněji porozuměti moci bude. I ačkoli o tom nemyslíme (zvlášť nedaduce my paní susedě i s poddanými našimi k tomu takové příčiny, nýbrž vinšující sobě raději se paní způsobem slavných předkův našich v tom následujíc v dobrém srozumění a s pokojným susedstvím bejti a zůstávati), aby se co toho z vůlí a vědomostí paní susedy protiv dotčenému kontraktu aneb srovnání diti a před se bráno bejti mělo, nýbrž snad víceji z nejaké nenávisti poddaných (kteří nic jiného neobmýšlejí, než aby verchnosti jedné proti druhé pozdvihovali a v nesusedství i kyselost přivéstí mohli), to pocházeti musí. I nemohúce my ponížené a poznutedlné(?) prozby těch ubohých lidí poddaných našich milostí v tom oslyšeti a takovému zoumyslnému před se brání poddaných paní susedy se dále připatrovati, protož paní susedy přátelské za to žádáme, že vona při těchž poddaných svých i těch portovních, aby dále ubohým lidem poddaným našim takových zoumyslných a nesusedských příkorností a škod nečinili, dobytkův zvlášť (v) vlastních gruntech našich moci nezajímali a nebili a tak protiv srovnání a dobrému susedství nic před sebe nebrali i nečinili, netoliko dostatečně nařídí, nýbrž poddaným našim takové neslušné pobrané dobytky zase přinavrátiti aneb zaplatiti poručí. Jakž jsme ku paní susedě tej přátelské naděje, že k žádosti naší a pro zachování i prokázání dobrého spokojného susedství s námi paní učiniti neopomene. My zase v podobné i jiné věci paní velikú přízen i dobré susedství prokazovati hotovi zůstáváme. A s tím se paní (z očekáváním odpovědi) pro správu na všem dobře jmiti vinšujeme. Datum v městě Těšíně dně 22. junii anno 1630.

Orig. Országos Levéltár, Budapešť, od. Camera, Szunyog

1630, 3. březen, Prostějov

Purkmistr a rada města Prostějova — primátoru a radě města Trenčína: informují o jednání ve věci dluhů.

Službu svou vzkazujem, moudří a opatrní páni, přátelé naši zvláště milí. Od pána boha zdraví, v něm všeho šťastného a pokojného V. O. věrně vinšujíc přejem. Před V. [O. tajiti]^{a)} nemůžem, že z jistého a milostivého poručení J. M. císaře pána, pána nás všech nejmilostivějšího komisi o dluh z pány creditores, kteříž nás v potřebách našich založili, obzvláště o sumy na dlouhý minci půjčené, skutečně nařízena jest, při kteréžto komisi o týž dluhy s creditores našimi od J. M. pánův k tomu nařízených dostatečně jest akordováno^{b)}. Předtím patent kreditorům našim projdouc, podobně i k témuž neb. knězi Nikodémovi Kožskému, půjčíc také na dlouhý minci, aby se všichni ke dni determinovanému, totiž 26. dne iunii léta 1629 již pojminulého, do města Olomouce k takovej traktaci dostavili, s nimi náležitě, na čemž přestali, akordováno^{c)} jest, a kteří pak se nedostavili, sumy za námi mající k ruce J. M. C. propadly, tak jakž sobě J. M. páni komisaři skrze patent otevřenej za poručeno měli, oznámili a ohlásili. Proti čemuž jsme my nic říkati nemohli a nemůžem. K odpovědi netajíc Milost boží s námi. Datum v městě Prostějově 3. dne martii anno 1630. Purkmistr a rada města Prostějova.

Orig. MA Trenčín, Missiles.

a) vytrženo

b) psáno: accordováno

c) dtto

1630, 26. březen, Těšín

Alžběta Lukrecie, kněžna těšínská, Žilinským: ve věci pohledávky svého poddaného.

Moudří a opatrní nám milí, jakou nám supplikaci urozený a statečný vладыka, věrný náš milý Petr Zajíček z Hošťkovic v poníženosti podal, a za jakú nás přímluvu k vám žádostiv jest, s příležitostí supplikacije porozumětí moci budete. Kdož nemohúce my ponížené prosby jeho milostivě oslyšetí, k vám se za dotčeným Petrem Zajíčkem přimlouvající, vás milostivě zato žádáme, že jemu z Adama Folvarčného, poddaného našeho a nyní v městě Žilině se zdržujícího, náležitou spravedlnost učiníte, a jeho, aby témuž Petrovi Zajíčkovi dluh povinný zaplatil a jeho spokojil, k tomu přidržetí dáte. Jsme k vám též milostivě naděje, že na přímluvu naši tak učiníte, a my sme vám láskou naší knížecí ke všemu dobrému milostivě nachýleni. Datum na Těšíně 26. martii anno 1630. Elisabeth Lukretia.

Orig. MA Žilina, Missiles

1631, 19. březen, Těšín

Fojt a konšelé města Těšína: osvědčení do Žiliny ve věci pohledávky žilinského obyvatele u obyvatele těšínského.

My, fojt a konšelé města Těšína, známo činíme tímto listem naším obecně přede všemi, kdežkoli čten aneb čtouce slyšán bude, že za poručením Jeho Mti pana Petra Mitrovského (titul), místodržícího maršálství zemského v knížectví těšínském, urozený pan Václav starší Halčnovský z Halčnova (titul) na místě paní Evy Behmovej, jináč Zejičky, před nás předstoupil a předloživše psaní od úřadu žilinského, J. K. M., paní, paní naši milostivej učiněné, na Kašpara Škrce strany dluhu někdy panu Janu Kohutovi, obyvatele žilinskému, totiž 50 širokých tol. povinného svedčící, žádost na nás vložil, abychom tohož Kašpara Škrce, souseda našeho, co a jak mnoho tomuž Kohutovi byl dlužen, z úřadu našeho přidrželi. I nemožuce my takové žádosti oslyšeti, tak jsme učinili a častopsaného Škrce u přítomnosti celého práva vyslyšeli. Kterýžto od sebe takovou správu učinil, znajíce se k tomu, že tomuž Kohutovi podle znění zápisu na 250 tvrdých tol. svedčícího byl 50 tvrdých tol. dlužen zůstal, nýbrž přijedúc tenž Jan Kohut do města Těšína, přišel do příbytku jeho, upomínajíce se toho ostatku dluhu, majíce neboštika Petr Wilda takové peníze tomuž Škrcevi (nebo mu jich byl zapůjčil) pokládati a vrátiti, jest k tomu Wildovi ihned běžel, tuze se upomínajíc, aby Jana Kohuta spokojiti mohl. Kdež nemeškaje Petr Wilda takové peníze pohotový majíc jest odčel a od sebe odvedl, jestli je pak neboštík Zajíc aneb Jan Kohut k sobě přijal, toho se může pamatovati, než že svůj zápis ctně a řádně vyvadil a jej ihned kassiroval, rázem jej přerezuje. Kterého kdyby byl nedostal a nevyvadil, mohl by se byl buďto Jan Kohut aneb kdo jiný na jeho místě o takový dluh upomínati. Též Kašpar Škrce se uvoluje, že pokudž by mu v tom věřeno nebylo, že chce, kdežkoli by mu místo pokázáno bylo, ku potvrzení toho všeho, což tu vyznává, stanúti a přísahú podle pořádku práva potvrditi. Tomu pro lepší důvěrnost pečet fojtovská k tomuto listu přidávána jest. Actum v městě Těšíně dne 19. martii léta 1631.

Orig. MA Žilina, Missiles

1631, 22. červen, Frýdek

Purkmistr a rada města Frýdku — Žilinským: žádá o pomoc při pohledávce svých spoluobčanů.

Službu svú povolnú vzkazujem, vzáctně slovutní, moudří a opatrní páni přátelé a sousedi naši zvláště milí a laskaví. Od pána boha zdraví i jiného mnoho dobrého přejem V. O. věrně rádi. Jaké psaní nám slovutný pan Jan Kelecký a Jan Kříž, spolusousedi naši, od pana Baltazara Košile jim svědčící v příčině dluhu 200 reich. thal. jim od neho povinných k odpově-

di daného podali, jehož přepis víry hodného inclusive V. O. pro lepší vyzrozumění odsíláme. Což jistě zeť z nemalým než velice a nadmíru z podivením tomuž Baltazarovi Košilovi jak my, tak též i oni vynadiviti se jemu nemohou, že tak jakými svými nepravdivými, planými výmluvami, daremným zastieráním, za nos vozením, k škodám a útratám jich přivozováním, dopouštěti se opovažuje. Což to všecko nakrátce někdo jiný nevinný z prostředku sousedův V. O. podcítiti sumu hlavní z ouroky a škodami na to vzešlymi nevinne vynahraditi a jim to dle libosti jejich poplatiti mají, jakž by sice již se to bylo na někom spatřilo a vskutku vykonalo, však nicméněji ještě tato jedna a již poslední protestati od J. V. K. M. oberambta Horní i Dolní Slezie nám na ten čas za vrchností představenú, aby z vůlí a ohradú vrchnosti V. O. se to dalo, za nímž se též psaní činí. Ještě v tom V. O. napomínajíc, přátelsky a sousedsky žádáme, že nadepsaného Baltazara Košile k tomu dostatečně poručením svým bez dalšího zaneprázdnění z jedné i druhé strany a pro uvarování budoucích škod, aby takový dluh, kterýž jak o svatém Duše 1630 položiti a zaplatiti jměl (čehož se až dosavad od něho nestalo), z ourokem i z škodami na to vzešlymi ihned náležitě po svém poslu odeslal, zapsání svému a vejpovědi V. O. dosti učinil, víceji daremných planých omluv a zástěr svých bezprostředně na straně zanechal, přidržeti a za spravedlivě s něho učiniti V. O. neopominú. Jestliže se nestane, tehdá vskutku jak podle jejich prvnějšího ohrazení, tak i nyní nynějšího tohoto psaní kohokoliv a kdekoliv pro nedosti od V. O. spravedlnosti božské činění arrestirovati, k spravedlnosti docházeti sobě neopominú. V čemž potomně před V. O. i jedním každým člověkem omluvni býti chceme. Odpovědi žádáme. A s tím milost boží rač býti s námi. Datum z města Frýdku dne 22. junii anno 1631. V. O. k službám volní purkmistr a rada města Frýdku.

Orig. MA Žilina, Missiles

59

1631, 18. září, Trenčín

Poslední vůle Kateřiny Ploňkové ze Sušic dlicí ve vyhnanství v Trenčíně.

Ve jménu svaté a blahosladené Trojice amen. Já Kateřina Ploňková, znamenajíc, že člověka život zde na světě jest nestálý a jako květ, kterýž se zrána pěkně zastkví a tudíž svadne, netrvanlivý aneb jako stín v rychlosti pomíjející, též považujíc jakým mnohým bídám a neřestem v tomto světě poddán býti musí, což vlastního zkušění každodenního v tomto svém pohostinství a vyhnanství obzvláštěně pak v této nemoci své dávní a již k vykročení z tohoto bídného světa pomalu se přibližující poznávám. I nechťice, aby po mém otci z tohoto plačtivého oudolí se odebrání příčinou statečku mého vlastního, jak po rodičích mých milých a po manželu mém přešlém v dobré paměti zdědilého, tak i toho, kterého pán bůh s Jiříkem Ploňkem, manželem mým milým požehnati mně ráčil, náké nedorozumenja(!) soudové mezi předdotčeným manželem mým a dítkami mými

vzniknouti měly, vůli mou tuto poslední dokonalou a kšaft tento s dobrým mým rozmyslem a zdravou pamětí činím. Především pak duší svou pánu bohu, od jehož jsem ji k chválení a oslavování jména jeho důstojného ano i ku poznání jak velebnosti božské, tak i vůle jeho svaté přijala, v ruce jeho nejsvětější poroučím. Tělo pak aby do země, z níž původ svůj vzalo, zase vedle obyčeje a řádu křesťanského položeno a poctivě pohřbeno bylo, tomu chci. A za tím, co se statečku mého svobodného a nezávadného, kterýž mi v spravedlnosti mé z podělení s dítkami mými po nebožtíkovi Janovi Čejslovi, jinak Smolíkovi, manželu mém předešlém a otci jejich vlastním na penězích hotových na jistotách, buď za obilí aneb za dobytek utržených, za 300 kop grošů míšeňských při nejmenším přišel, též od pana Jana Knoflíčka, bratra mého obzvláště sto kop grošů míšeňských přijatých dotýče, o tom nařizují toto: poněvadž Jiřík, manžel můj milý ke mně do statečku mého, ano i dítek mých vlastních nezasobený jest se dostal, pročez já jakožto manželka věrná o to jsem pečovala, abychom sebe s dítkami, jak mými vlastními, tak i s jeho obživovati společně mohli, před dotčenému manželu svému výš jmenovanou sumu jsem zapůjčila. K tomu jeho Milosti císařské pan rychtář, pán purkmistr a páni města Sušice z podílu dítek mých čtyry sta kop grošů míšeňských a dvě dědiny vorně k užívání pro snadnější jich vychování propustiti ráčili. Odkudž pán bůh ráčil práci naši požehnávatí a rozhojňovatí, takže netoliko sebe a mne z dítkami mými i svými poctivě obživovati mohl, nýbrž také odtud a z těch peněz mých jemu zapůjčených dluhy své jest platil. Nadto dům svůj nejen na stavení zlepšil, nýbrž i dobře rozšířil. Dobytko hovězího namnoze skoupiv, do nájmu mezi lidmi dal, odkudž hojného užitku dostal i ještě očekává. Přesto dosuzuje se spravedlnosti svých dítek vlastních do tří set kop grošů míšeňských, odtudž nákladu učiniti mohl. I myslíc tedy já na to bedlivě s soudem zdravým a rozmyšlením dobrým, nechťíc, aby jakož dítkám mým vlastním z jejich statečku to všecko a z peněz těch manželu mému zapůjčených pošlo a zrostlo, takž ani manželu mému jaká křivda učiněna byla, chci tomu, aby Jiřík, manžel můj, o takovouž sumu jemu ode mne z statečku a z podílu mého na onen čas zapůjčenou s dítkami mými vlastními, Václavem, Janem a Evou, pokojně v lásce upřímně se rozdělilo: čtvrtý díl za sebou zanechaje jim díly jejich od sebe ihned pěkně dal a odvedl. Item: co se částky peněz těch, kteréž jsem já sobě za omastek neb za pálení byla nashromáždila a od jeho milosti císařské pána rychtáře a pána purkmistra a pánů radních města Sušice mně podílu před dítkami mými zanechány jsou, z nichž jsem pomalu nakládala, dotýče, o těch cokoli na hotově ještě pozůstává, okolo osmdesáti kop grošů míšeňských, potomně dukátů třidceti, nařizují takto: poněvadž Eva dcera má milá mně vždycky poslušná, na zdraví svém jest hrubě nedostatečná, kteráž při mně vždycky až posavad zůstávajíc práci svou ustavičnou mnohdykráté i nad možnost zdraví svého dosti s obtížností mne posluhuje a za to žádné odměny ode mne nemá, aby lásku mou mateřskou poznala, za to její mne vždycky obzvlášť v této mé prodloužené těžké nemoci opatrování tuto odměnu činím a těch třiceti dukátů napřed přede všemi jinými poroučím a dávám. Kteréž poněvadž jsem já za zdravého života svého je jí odevzdala, chci tomu, aby na ně žádný člověk nesahal. V čemž že Václav a Jan synové moji a bratří její vlastní se vši snažností ruku ochrannou nad ní

držeti budou a jí ubližovati žádnému nedopustí ani sami neublíží, jim se jakožto dítkám svým milým důvěřuji. O ostatní pak sumu co se jí o outraťe cokoliv najde, již jsem Janovi synu mému k věrnému opatrování a schování odevzdala, okolo osmdesáti kop grošů míšeňských chci, aby se všickni dítky mé s Jiříkem manželem mým na rovný díl spravedlivě rozdělili. Napřed však z též summy tři zlatý na opravu chrámu Páně zdejšího v městě Trenčíně aby odvedli a dva zlaté chudým lidem vydali. Item: statek můj, kterýž při a v městě Sušici v království českém pozůstává, předně po rodičích mých milých a po manželu mém předešlém dobré paměti Janovi Čejslovi jinak Smolíkovi na spravedlnost mou příšlý, nezavadný, movitý i nemovitý na gruntech, dědinách, na zápisech a dlužích neb na čemkoli jiném záležejícím a jakýmkoliv jménem by jmenován býti mohl a může, odkud a po komkoliv na mne příslušející, ten všeckén ouhrnkem Václavovi, Janovi a Evě, dítkám mým vlastním zcela a zouplna touto poslední vůlí mou poroučím a kšaftuji. Na tento však způsob: pokudž by se jim dítkám mým a Jiříkovi manželu mému milému a panu otčimovi jejich pán bůh do vlasti své (čehož jim všechněm od pána boha srdečně žádám) v dobrém zdraví se navrátiti popřítí ráčil, aby dotčenému manželu mému čtvrtý díl z téhož statku mého synové a dcera má povinni byli pokojně odvésti a postoupiti: s touto znamenitou výminkou, jestliže by pán bůh mezi tím časem Jiříka manžela mého dříveji nežli se do vlasti navrátili, z tohoto světa (čehož však milý pán bůh ostříci a zachovati rač) skrze smrt časnou povolati ráčil, tehdy, aby takový čtvrtý díl statku za dítkami mými předeznamenými zcela a ouplna zůstal a oni aby nižádného z něho (ač by se kdo naň potahovati chtěl) právy nižádným způsobem vymyšleným povinni nebyli, nýbrž mezi sebe jej spravedlivě rozdělili. Dal-li by pak to pán bůh, že by se do vlasti své všickni navrátili a dítky mé před jmenovaného Jiříka, manžela mého živobytím přečkali, tehdy chci tomu, aby tentýž čtvrtý díl statku všecken zase na dítky mé živé pozůstávající přišel a připadl. Item potomně statek ten, kterýmž mne s Jiříkem manželem mým milým, při témž městě Sušici pán bůh obdařiti ráčil, jako jest dům štokovský, louka od Jana Kubáta koupená, načež společní zápis mně s manželem svědčí, též tři sta kop grošů míšeňských za obcí města Sušice a panem purkmistrem a pány pozůstávající, načež jistota a šuldprýf za Jiříkem manželem mým pozůstává a sumou, na čem by tenkoliv na jistkách neb zápisích záležel a vynajíti se mohl a mně spravedlivě náleží, tímto kšaftem nařizuji a to míti chci: aby Jiřík manžel milý, touž polovici mou vlastní na čtyry díly rozdělil, jednoho dílu za sebou zanechaje, ostatní tři díly Václavovi, Janovi a Evě, dítkám mým postoupil a odvedl, o kteréž oni aby se spravedlivě podělili. Item naposledy: poněvadž Jiřík manžel můj s povolením jeho milosti císařské pana rychtáře a pana purkmistra pánů města Sušice, na onen čas od pánů poručníků pro snadnější vychování sirotků, Jana a Evy, dítek mých spravedlnosti sirotčí, čtyry sta kop grošů míšeňských k užívání do vejrostu a let jejich sobě zapůjčeno má, a takové summy až posavad za sebou maje, ji požívá. Item se tři lože šatův jedno Janovo a dvě dcery mé. I když pán bůh týmž dítkám mým ráčil zrůstu a let dospělých dočekati dáti, tu důvěrnost manželskou k Jiříkovi manželu svému nejmilejšímu mám, že pro boží požehnání a tak za dlouhý čas jich užívání touž sumu peněz a šaty ložní, když by koliv ku

potřebě své od něho požádali, že pokojně, beze všech odporností a nevolí, an již prvé od dítek mých z takové sumy peněz napomínán byl, vydati jim od sebe odporen nebude. S tím kšaft tento a vůli mou poslední zavírajíc, tu naději důvěrnou jakož manželu svému nejmilejšímu, takž i k dítkám svým mám, že to všecko, což tak jednomu každému ode mne odkšaftováno a odkázáno jest, oblíbit sobě na ten čas nepřestane. Pakliže by se kdo (čehož se nenaději do nižádného) tak nevděčný našel a na tom přestávati nechtěje vůli této mé poslední odporen byl, tehdy to nařizuji a míti chci, aby jedna polovice podílu jeho na ty, kdož by tuto vůli mou vděčně oblíbic, na ni přestával, připadla, druhá pak polovice do školy a do špitála obrácena a odevzdána byla. Nad kterýmžto kšaftem a vůlí mou poslední aby jich milosti jakož urozený pán rychtář a páni spoluradni města Trenčína tak i jeho milosti císařské pan rychtár, pan purkmistr a páni města Sušice ruku ochrannou držeti ráčili pro pána boha a pro průchod spravedlnosti prosím a žádám. Actum kšaftu tohoto v městě královském Trenčíně v království uherském v pátek po povýšení svatého kříže 18. září léta páně 1631. Coram me Andrea Thorani senatore liberae et regiae civitatis Trenchiniensis m. p., coram me Georgio Kenezei senatore et capitaneo liberae ac regiae civitatis Trenchiniensis, manu Andreae Thorani m. p. Předě mnou Jakubem Zajicem(?) měštěninem města Čáslavě tento kšaft jest učiněný m. p. Item Janem Rohofinským měštěninem města Sušice tento kšaft jest učiněn.

[Na zádi] Kšaft a poslední vůle Kateřiny Ploňkovy měštěničky města Sušice, na ten čas v vyhnání pro pravdu boží v městě Trenčíně, svobodném královském v nemoci zůstávající v království uherském. Publicatum coram senatu civitatis Trenchiniensis die 10. decembris anno 1631.

Orig. MA Trenčín, Missiles.

60

1632, 17. únor, Těšín

Alžběta Lukrecie, kněžna těšínská — rychtáři a radě města Žiliny: žádost o vyřízení pohledávky těšínských poddaných v Žilině.

Elizabeth Lukretia, z boží milosti v (Slezi) rozená kněžna těšínská a Velikého Hlohova, též kněžna lichtenštejnská. Slovní, moudří a opatrní nám milí. Přejeme vám zdraví a jiné dobré rádi. Jakou nám suplikaci poddaný náš opatrný Jan Puchoviec, jinak Kaluza, i z manželkú svú v Těšíně v poníženosti podali, co sobě do spolusúveda vašeho Mikuláše Sloty z Žiliny v příčině zaarrestyrování poddaného našeho z Bystřice¹ v království uherském strany nějakého dluhu 50 fl. od nebo(št)jika Jiřika Kaluze z Opavy (za kterého by manželka tohož Jana Puchovce^{a)}... mater tohož neboštjika ručiti měla) st[ěžu]je a čeho tak při nás se vši pilnosti pohled[áv]á, tojmu s příležitosti obšírněji porozumie[te]. I pokudž by takový arrest z vůli a vědomostí vaší (o čemž nesmýšlíme) na tohož poddaného našeho z Byst-

řice dopuštěn býti měl, ještě bychom se k vám toho nebyli nazdáti ráčili, nežalujice nikdá před námi týž Slota o takový dluh (do kterého snad sám příčinu dal i mateř toho neboštika z Opavy, nebudúce von poddaným naším, v rukojemství podle libosti své, spíše já kusy škartu rukú svú, zoumyslně uvedl), že by se tak kvaplivě na poddaného našeho arrest dopustiti měl. Protož nemohúce my ponížené a pilné prozby často jmenovaných poddaných našich (zvlášč, poněvadž k tomu nevinně přicházejí a manželka tohož Puchovce nejsúce vdova, bez vědomosti muže svého, všakž pokudž co se toho stalo, i vona tomu odpírá) za koho ručiti neměla, k vám se za nimi přimlúvají, milostivě a sousedsky za to žádati ráčíme, aby jim dotčenný Slota strany takového nepořádného dluhu potad, pokud zde žalovati nebude a toho na ně pořádně, jestli jemu co dlužní jsú, neprokáže, pokoj dal, nýbrž poddaného našeho s takového arrestyrování propustil a útraty skrze takový nepořádný a neslušný arrešt a odjaté jemu nahradil, tak abychom my příčiny neměli tím způsobem to zase vynahraditi dáti. Než se k vám učinění náležitě spravedlnosti nazdávají, jsme vám láskú naši knížetci ke všemu dobrému milostivě náchylni. Datum na Těšíně dne 17. februarii anno 1632. Elisabeth Lukretia.

Orig. MA Žilina, Missiles

a) v rukopise nečitelné

¹ Povážská Bystrica

61

1632, 6. březen, Těšín

Václav Kaluža v městě Těšíně fojtovi města Žiliny: domáhá se pohledávky 45 tolarů s úroky u žilinského občana Mikuláše Sloty a žádá o pomoc při tom.

Moudrý, opatrný pane fojte. Sloužby(!) své povolné z vinšováním od pána boha dobrého zdraví při něm, jiné všeckno dobré O. Vaší na pánu bohu žádám a věrně přeji. Před O. V. toho tejna činiti nemohu, kterak žádající(!) mne povinen pan Vojtěch sladovník v městě Zařech(!) několik desato tolarův mne jest v dluhu na Mikoláše Slotu zápis rukú jeho vlastní napsaný, téhož Mikuláše Slotu [z] Žiliny na 45 tolarův odvedl a oddal, kteréhožto zápisu a plnomocenství mne oddaný V. O. pro lepší vyrozumění hodnověrný přípisys odsílám a Vaší opatrnosti za to prosím, že tohož Mikuláše Slotu k tomu skutečně přidržíte a jemu poručíte, aby mne takových 45 tolarův z ouroky a škodami beze všeho prodlení přinesl a položil, zápis svojoj vode mne vyvadžil, mne ku větším zamestnání outatám i mé milostivé vrchnosti ku zamestknání nepřivodil, tak aby mne jiným prostředkem takového dluhu dobývati potřeby nebylo. Odpovědi samej od O. V. z vykonáním stížnosti mej potom posly očekávati budu. V ochranu pána boha Opatrnosti Vaší poručena činím. Datum v městě Těšíně 6. dne měsíce marci léta 1632. Václav Kaluža v městě Těšíně.

Orig. MA Žilina, Missiles

1632, 6. březen, Těšín

Úředníci těšínské kněžny Lukrecie rychtáři a radě města Žiliny: informují o sporech mezi občany těšínskými a žilinskými a žádají o prostředkování.

Slovutní, múdří a opatrní páni, přátelé a sousedi naši zvláště milí. Přejeme Vám zdraví a jiné dobře rádi. V nezbytnosti vysoce osvícenej kněžny těšínskej (titul), paní, paní našej milostivej, jakou nám suplikaci poddaní její knížecí milosti z města Těšína, opatrný Jan Puchovec i z Václavem synem svým v poníženosti podal, a co tak za správu strany toho rukojemství manželky svej, v které ji tak Mikuláš Slota za neboštika syna její(!), on čas v městě Opavě bydlejícího nepořádně uvedl, o sobě činí i jaký zápis, který zase proti tomu syn jeho Václav na tohož Slotu, souseda vašeho z města Zárův¹, sobě oddaný má, pokazují, tomu jak s též suplikacie jeho, tak potomně před Vás předloženého reversu, který též Slota od sebe dal, k tomu také žádosti neučinil, obšírněji porozuměti moci budete. I nacházejíce my jak suplikacie, tak také z další správy nám učiněné tohož Jana Puchovce, že manželka jeho, nejsouce žádnú vdovú bez vůle a vědomosti muže svého v žádné rukojemství se dávati aneb co toho před sebe bráti a činit moci neměla, anižto před ouřadem se nestalo. A též Slota sobě sám po své vůli revers napsal a ji v tom namluvil. Neslušný tehdy arest pan ouředník panský na planú správu jeho na poddané její knížecí milosti, paní naší milostive dopouštel, skrzeváž cuož se nemalé škody a útraty zběhly. A též Slota nepořádně v tom postupoval, nýbrž fortele nemalého v tom užíval. Protož na místu vysoce dotčené její knížecí milosti, paní naší milostivej (vypravujíce se tam znovu do města Žiliny často psaný Puchovec) vás za to přátelsky a sousedsky žádáme, že se jak v tej suplikacii, tak i v reversu tohož Sloty bedlivě vzhlédnuvše a tu věc v bedlivě uvážení své vzavše toho Slotu k tomu přidržíte, aby se vám poddaným její knížecí milosti strany tej věci náležitě a křesťansky srovnal, manželky neboštikové v městě Opavě sobě o takový dluh hleděl a takových platných omluv na straně nechal, nýbrž raději takový revers na sebe do města Zárův učiněný od Jana Puchovce a Václava syna jeho pořádně vyvadil. Nebo jestli se to nestane a takový arrest, na poddané její knížecí milosti neslušně dopuštěný, vyzdvížený a kasírován nebude, tím způsobem arrestem protiva sousedom Vaším postupováno bejti má. O čemž nesmejšlíme, abyšte k tomu pro zachování dobrého susedství, bez kterého se jedna i druhá strana objíti nemůže, přijíti dáti dopoustiti měli. Odpovědi očekávajíc. A s tím milost boží s námi všemi bejti rač. Datum na Těšíně dne 6. marti anno 1632. Její milosti osvícenej kněžny těšínskej (titul) N. N. nařízení naměstníci na zámku Těšíně.

Orig. MA Žilina, Missiles

¹ Žiar n/H.; viz i č. 61

1632, 12. květen, Veselí n/Mor.

Purkmistr a rada města Veselí — Skalickým: přimlouvají se za svého písaře Boleslavského a jeho záležitost ve sporu s Jurkem Radočovicem z Mokrého Háje (u Senice).

Služby své povolné V. Mtem předvsказující od pána boha zdraví a v něm jiné všeckno dobré V. M. žádati nepřestáváme. Přitom V. M. tejna nečiníme, že jest před úplnú radu naši předstúpil Václav Gabriel Boleslavský, nynější špitální a předešlý náš písař radní stížnost sobě skrže suplikací před nás předložice na Jurku Radočovic z Mokrého Háje¹, poddaného V. M., jak jest jemu na jeho zdraví nemálo, nýbrž velice bez všelijakého provinění ublížil. I poněvadž netoliko náš chrám boží, ale i jiní všickni chrámové křesťanští neb katoličtí takových služebníkův zvláště věrných potřebují, i my znajíce neb ve vědomí jsúce věrnosti výš psaného Václava Gabriela Boleslavského, jeho jsme se dožádali, aby se k chrámu našemu založení svatého Bartolomí za služebníka propůjčil, kterýž z ochotnosti to učil(?) a již dosti světa přešel, však od žádného nikdež skrácení neměl, jak od tohož Jurky Radočovic, poddaného V. M. Kteréz příčiny podle něho se zaujímajíce a jeho suplikaci V. Mtem odsílajíce služebně žádáme, a že tomuž špitálnímu našemu z Jurky často psaného Radočovic, poddaného V. M., na právu učiniti račte, sic ač by se toho nestalo, o čemž nepochybujeme, cesta k tomu by se vynaleznutí mohla, odkud spravedlnosti vyhledávati. Odpovědi v žalostech našich očekáváje V. M. v ochranu pána boha poručena činíme. Datum z města Veselí 12. dne maii anno 1632. Vaším Milostem v službách volní purgmistr a rada města Veselí.

Orig. StA Brno, Nová sb., 514/49

¹ Mokřý Háj u Senice

1632, 31. květen, Těšín

Alžběta Lukrecie, kněžna těšínská — rychtáři a radě města Žiliny: žádá o vyřízení pohledávky těšínského poddaného v Žilině.

Elizabeth Lukretia, z boží milosti v Slezi rozená kněžna těšínská a Velického Hlohova, též kněžna lichtenštejnská. Slovní, moudří a opatrní, nám zvláště milí. Přejeme vám zdraví a jiné dobré rádi. Jakou nám opět suplikaci slovní a kunštovný Kryštof Reymuldt, dvorský balbír a poddaný náš, v poniženosti podal, co sobě strany neplacení dluhův vyzše 300 širokých tolarův, jemu od sousedův vašich žilinských podle zapsání a rukojemství jejich (z kterých vy za rozdílným připsáním naším i častými žalobami jeho žádné slušné a náležitě spravedlnosti činiti a k záplatě přideržeti nechcete) nemale stěžuje, a jakého připsání aneb jemu na sousedy žilinské

arrestu dopuštění při nás pohledává, tomu s příležitosti obšírněji porozuměti moci budete. I ač jsme se koli k vám nazdávati ráčili, že na přimlúvy naše lepší šetrnost dadúc a je v. náležitý respekt vezmúc služebníku našemu k náležité a neodkladné spravedlnosti dopomůžete a rukojmie za takové dluhy přideržíte, všakž že se od vás nad naději naši nestalo, lítostivě to nésti ráčíme. A nemohúce ponížené prosby tohož služebníka našeho milostivě v tom oslyšeti, k vám se za ním jak předešle tak i nyní přimlúvají, milostivě a sousedsky vás žádati ráčíme, že jemu z těchž dlužníkův jeho aneb rukojmí dostatečnú a náležitú, ano již dále nikoli neodkladnú spravedlnost učiníte a k zaplacení takových dluhův a vynahrazení podjatých útrat bezprodleně přideržíte, nebo pokudž by se to již od vás nad naději naši a za tímto připsáním nynějším nestalo, nemohli bychom často jmenovanému služebníku našemu dále toho zbraňovati, aby svého arstem aneb stavunkem sousedův vašich docházeti neměl. Než jsme k vám tej milostivej naděje, že pro zachování dobrého susedství k tomu přijíti nedopustíte. Jsouce my vám láskou naší knížetci ke všemu dobrému milostivě náchylni. Datum na Těšíně dne 31. mai anno 1632. Elizabeth Lukretia m. p.

Orig. MA Žilina, Missiles

65

1632, 2. červen, Budatín

Ostrosith Barbara, paní budatínská, těšínské kněžně Lukrecii: s podivením přijala její stížnost týkající se násilí, které se stalo bukovveckému fojtu se strany budatínských poddaných; je ochotna záležitost vyšetřit, ačkoliv její poddaní snášejí skoro denně násilnosti od těšínských Valachů.

Vysoce urozená a osvícená knežno a paní, paní a susedo(!) náležitéj šetrnosti a povážnosti hodna. Téhože zdraví dobrého i všeho prospěchu šťastného, zvláště tak pokojně žádostivého V. O. vinšovati nepřestávám. Z velikým podivením přijala sem a přečetla psaní stížebné a zámluvné ze strany poddaného V. O. fojta bukovského učiněné, v kterém netoliko na onechnajší violentii, jak se dotýká, jemu učiněnú ztežovati V. O. ráčí, ale celej také zmluvy a contractu z strany užívání tech hor, někdy od slavných osob již v Kristu pánu odpočívajících učiněného obšírne připomíná. I ačkoliv i ke mne mnohé a temer každodene žaloby od poddaných mých pricházejí na poddaných V. O. Valachov, kteří také mnohé prikornosti a kvalty i privlastnování sobe toho, co jim podle téhož contractu neprináleží, činiti nepřestávají, však toho všeho k bedlivejšímu rozsúzení zanechajíce na psaní V. O. tuto toliko kratičkú odpověd dávám, že ponevadž nic mi toho oznámeno není, co by se krivdy temuže fojtovi bukovskému státi mela a ani nejsú tíže hajní a poddaní moji v listu specifikovaní, kteří by nad ním takovú moc a pýchu provedli. Z tej tedy příčiny V. O. přátelsky žádám, aby ráčila maličké strpení míti, pokud bych mezi poddanými mými takových vyhledala, který by to, co se na nich

žaluje, na vlastních gruntech V. O. nenáležitě provedli a učinili. Kdež já to v jistotě připomínám, že jak se najsříve ti istí vyhledají, a proč by to a na kterém místě učinili, mně správu dají, hnedky bez meškání úplnú odpovědi chci V. O. navštívit. Tej zme naděje, že takový krátký čas mně susedsky propůjčen bude. A s tým V. O. pánu bohu poručena činím a dobre se i pokojně míti žádám. Dán na zámku Budetině 2. juni anno 1632. Vaší Osvícenosti upřímná suseda(!), ráda slůžící Ostrosith Borbala. Kdy sem podepsa(!) ucinila, prišel úředník moj, od kterého pilne sem se ptala, kdo by byl ten rušitel dobrého susedství, oznámil, že nemá strana nez pana Suneg Gasparov voivoda z Leskovca¹, ráčí tedy Vaše osvícenost k tomuto panu Sunegoví psaní učinit, já i na potomní čas podle dokonání hlavné paměti pána mého se pridržeti budem.

Orig. StA Opava, Král. úřad 22/4a

¹ Lieskovec, os. na panství budatínském

66

1632, 30. červen, Těšín

Fojt města Těšina městu Žilině: vyslovuje se o sporech mezi obyvatelům těšínským a žilinským.

Dnes datum stojíce Mikuláš Slotu ze Žiliny z Agneškové Kalužinové na radhůzi před poctivým úřadem, nemohúce jich v při jejich pro jiné mnohé zameštknání a turbationes rozeznati a rozsouditi zalomený jim jest rok a den k vyslyšení na přes tři týhodne, aby se v náležitě místa obe strany postavily, budúce pak nedávno pominulého času Václav Kalužík v městě Žilíně, majíce zápis na Mikuláše Slotu znející z sebú, nadepsaný Kalužík dáva od sebe tu správu, že dadúce takový zápis k věrně ruce úřadu žilinskému, jemu není přinavrácen, a slyšíce pohrozku, že ho v příčine takového zápisu do vězení dáti chtěli, zápis na rathuzy zůstavíce do domu se odebral i žádajíce nadepsaného zápisu tenž Kalužík od Mikuláše Sloty jest tenž Slotu rukú dáním právu poctivému poctivost jeho zavozujíc připověděl, že chce na výš psaný čas takový zápis sem do města Těšina přinésti a v ruku Kalužíkovi odvésti a dáti. Protož aby tomu Mikulášovi Slotovi věreno bylo, toto psaní jemu od práva udělené a pečeti právní zpečetěné a stvrzené. Jehož datum v městě Těšině dne 30. juni léta 1632. Fojt a právo města Těšina.

Orig. MA Žilina, Missiles

67

1632, 10. červenec, Těšín

Alžběta Lukrecie, kněžna těšínská — Žilinským: žádá o vyřízení pohledávky těšínského obyvatele v Žilině.

Elizabeth Lukretia, z boží milosti v Slezi rozená kněžna těšínská a Velikého Hlohova, též kněžna lichtenštejnská. Slovtuně moudří a opatrní sousedi nám milí. Přejeme vám zdraví a jiné dobré rádi. Jakou nám opět suplikací poddaný náš Jan Puchoviec, řezník z města Těšina v poníženosti

podal, co sobě do spolusouseda Vašeho Mikoláše Sloty z města Žiliny stěžovati a čeho tak při nás pohledávati nepřestává, tomu s příležitosti obšírněji porozuměti moci budete. I poněvadž netoliko s tejš suplikacie tomu porozumívati, nýbrž i odjinud toho jistú správu jmiti ráčíme, že ačkoli se dotčený Slota podle předešlého připsání Vašeho do města našeho Těšina (maje s týmž poddaným našim strany takového dluhu dostatečné narovnání učiniti a s ním v to přeslyšán bejti) byl najíti dal, všakž se ani k tomu roku jemu položenému nepostavil, nýbrž odsad bez vší správy a se odpovědi pryč odešel, odkad se snadno porozumívá, jak jest v tom dluhu nevinném a spravedlivém učiněn. Protož vás jak předešle mnohokráte, tak i nyní ještě jednúc a naposledy milostivě za to žádati, ano i napomínati ráčíme, abyšte poddanému našemu náležitú a již dále neodkladnú spravedlnost učinili a tohož Slotu k zaplacení takového dluhu a k vynahrazení a přinavrácení poddaným našim neslušně a nenáležitě, nýbrž gvaltovně a zoumyslně zarrestovaných a pobraných věcí dostatečně přiderželi. Jestli se to od vás vkrátce nestane, mejto susedom Vašim tím způsobem oddati a jich také arrestyrovati dáti naříditi a v tom při Vás i pánu a vrchnosti Vaší za omluvna bejti chceme. Toho jsme vás pro vědomost tejna učiniti dáti chtítí neráčili. Jsúce Vám seč že láskú knížetcí ke všemu dobrému milostivě náchylní. Datum na Těšině dne 10. jului anno 1632. Elisabeth Lukretia.

Orig. MA Žilina, Missiles

68

1633, 24. říjen, Těšín

Alžběta Lukrecie, kněžna těšínská — vdově Sunekové: sděluje, že její poddaní z Jablunkova si stěžují, že jim v Novém Městě n/Kys. byla zabavena fůra chmele; teprve když jablunkovský farář zaplatil svůj dluh, byl jim chmel z části vydán.

Pozdravení naše sousedské z vinšováním od pána boha dobrého a šťastného zdraví vzkazujeme, urozená a velikomožná paní susedo, nám vzácně zvláště milá. Což opět vám znovu za suplikaci opatrní poddaní naši z městečka Jablonkova, Daniel Měsíc, Jan Sekala a Toman Zelesko, z nemalú lítostí a velikým naříkáním v poníženosti podali, a čeho tak vždy při nás vyhledávati nepřestávají a žádostivi jsou, tomu paní z příležitosti obšírněji porozuměti moci bude. I poněvadž se tu dostatečně z příležitostého hodnověrného ctihodného kněze Stanislava Chybovice, faráře našeho jablonkovského, seznání pod sekretem jeho nachází, že von budouce k tomu přivedený jest dostatečné porovnání s tím dlužníkem svým Mikolášem Jarošo(vým) před právem novoměstským učinil a jemu vše^{a)}... zaplaceno jest, takže majíce takový arrestýrováný chmel, poddaným našim všecken propouštěn bejti, stolka nětco od toho jim vydáno jest a ostatek tam za nimi zuostává a jim ho přinapravití chtějí. I nemohouce se my již na patrnú křivdú poddaných našich dáleji dívati a my že tak dalece v tom zaměstknávání bejti musíme, protože ještě jednúc paní za to susedsky žá-

dáme, že to všelijak při těch novoměstských poddaných svých nařídí a poroučí, aby poddaným našim takový chměl buď přinavrácený aneb zaplacený i jim všeckny škody, útraty, ku kterým jich zúmyslně a nevinně přivedli, vynahrazeny byly. Nebo pokudž se nestane, my se paní v tom na ostatek protestirujeme, kterak vidouce před bohem ubohých poddaných našich veliká ublížení jejich v tom bejtí, že jim toho nikoli dále zbraňovati nebudem, aby svého jak mohou odcházelí a sobě zaplatili. A toho jsme paní pro správu tajiti nechtěli. S tím milost boží s námi bejtí rač. Datum na Těšíně dne 24. octobris anno 1633. Elizabeth Lukretia, z boží milosti v Slezii rozená kněžna těšínská a Velikého Hlohova, též kněžna lichtenštejnská.

Orig. Országos Ievéltér Budapešť, Camera, Szunyog

a) v rkp. nečitelné

69

1635, 12. leden, Ostroh

Hejtman panství ostrožského — Trnavským: dává propouštěcí list pro poddaného Václava, který se v minulých letech dostal do Uher a vyučil se v Trnavě blanařem.

Já, Jan Ostrovský, Jeho Mti knížete a pána pana Gundakera, svaté římské říše knížete z Lichtenštejna a z Nikelspurku (titul), hejtman panství ostrovského etc., známo činím tímto listem svým otevřeným obecně přede všemi, kdež čten anebo čtoucí slyšán bude a zvláště tu, kdež náleží, že jest přede mne dnešního dne Václav, syn neboštika Jana Nepraše, z dědiny Derfle,¹ poddaný JMK pána mého milostivého, spolu z přáteli svezmi krevními předstoupil a správu tou učinil, kterak dostanouce se pojminulých nepokojných let do království uherského a vyučice se v městě Trnavě poctivému řemeslu blanařskému, aby lepší pruochoď z týmž řemeslem svým jmiti mohl, mne dáleji za udělení jemu listu tohoto o propuštění jej z poddanosti JMK ze vší šetrnou ouctivostí snažně pohledával; i nemohouc jej v tom slušným a náležitým předsevzetí jeho oslyšeti (poněvadž o rodičích jeho, že jsou po všecken svůj čas poctivě se chovali a v řádu vrchnosti své stáli, hodnověrný testimonium sobě učiněný jmám), z tej příčiny i za toho tímto listem svým dotvrzuji a téhož Václava Neprašového z poddanosti, kterou JMK pánu mému milostivému opovázán byl, tímto listem zhostním, nechtíce se na něj nikdy více natahovati, na místě JMK pána mého milostivého propouštím. A vedli toho Vašich Mtí a Vás služebně a přátelsky žádám, že jemu toho podli listu tohoto dokonale věřiti i mezi sebou, kdekoliv by jeho oblíbení bylo, živnosti přátí a jej dle křesťanskéj affectí v dobrým fedrovati ráčíte a budete. Čehož já se VM a Vám v podobných i jinších natrefených mierách služebně a přátelsky odměniti zamlouvám. Jakž pro lepší toho jistotu a duověření sekryt svůj, kterého užívám, k tomuto listu sem přitisknouti dal a v něm rukou vlastní podepsal, jehož datum na zámku Ostrově² dne 12. januarii léta Páne 1635.

Jan Ostrovský m. p.

Orig. MA Trnava, Missiles

¹ Derfle u Uh. Hradiště

² Ostroh u Uh. Hradiště

1635, 19. květen, Opava

Martin Tymin, měšťan opavský — rychtáři a radě města Opavy: domáhá se svědectví v Trenčíně za účelem dosažení dědictví po bratru, žádá o přimluvu a pomoc.

Vzáctně slovutní, moudří a opatrní J. K. M. et pane rychtáři, páni purgmistři a páni radní, páni ke mně dobrotivě přízniví, od pána boha zdraví a jiného mnoho dobrého V. S. O. na časy dlouhé věrně a upřímně vinšuji etc. Přitom před V. S. O. pány mými lítostivým a zarmúceným srdcem tajiti nemohu, že mně jistá správa(!) došla, kterak pán bůh všemohoucí podle své milostivé vůle urozeného a mnoho vzáctného, též vysoce učeného pana Matyáše Lavina z Ottenfeldu, doktora^{a)} obojích práv etc., bratra mého nejmilejšího, před několika dni v městě Trenčíně v Uhřích skrze smrt částnou z tohoto světa povolati ráčil. Kteréžto jeho mrtvé tělo podle obyčeje křesťanského již pohřbeno jest, než mně jako vlastnímu bratru žádná nejmenší vědomost o tom dána není. Poněvadž pak z požehnání pána boha z jeho mnohé a věrné práce z mladých let jeho všelijaká pěkná a podstatná pozůstalost a zvláště na zápisích hotových peněz, klenotův, stříbra a jiných svrškův po něm drahně pozůstávati jmělo, jestliže pak o tom všem jakej kšaft aneb poručenství učinil a komu co odporučil, nic věděti nemohu, slušnou příčinu mám, abych se na to vyptával jako vlastní bratr, nezůstavice on po sobě erbův žádných, toliko paní manželku svou, která je věnem i nad věno z její[m] přinešeným statkem a s jinou náležitostí opatřena jest, okromě mně a dítek mých žádný jiný blízkosti a práva^{b)} (avšak jak vůle jeho byla) jmíti by nejměl. Z kterežž příčiny chtějice tam práci vésti a jisté pravdy, jak ty věci od neboštika pana bratra mého milého před smrtí jeho spořádány sou, se vyzvěděti, V. S. O. pánů mých milých velice a služebně prosím, že se ke mně tak laskavě nakloniti a za mnou v tej příčině vzáctně slovutným, moudrým a opatrným panu primátorovi, pánuom purgmistrům a pánuom radním města Trenčina v království uherském o učinění jisté a dokonalé správy, jak by samo v sobě bylo a jestliže pan bratr můj nejmilejší o všelijaké pozůstalosti své, kterou tam v tomž městě Trenčíně z sebou jměl, jaký kšaft a poručenství o své pozůstalosti učinil, komu takové poručenství k věrné ruce oddal a jak to všechno zaopatřeno jest, přimluvčí psaní učiniti, stížiti se neráčíte, tak abych já věděti mohl (poněvadž toliko paní manželku svou po sobě zanechal, než nic s ní neerboval, též nesmejším, aby jí všechno zavázati^{c)} jměl), jak toho dále vyhledávati. Kdež sem k V. S. O. pánům mým, tudíž k jich V. S. O. etc. pánům trenčínským tej jistej důvěrnosti, že mně pro průchod spravedlnosti božské oslyšeti neráčí. Odpovědi laskavě od V. S. O. služebně žádám. S tím V. S. O. k ochraně pánu bohu poručena činím. V. S. O. poníženosti k službám povolný etc. Martin Tymin, řečený Lavín, měšténín z města Opavy.

Orig. MA Trenčín, Missiles

a) v rkp. opravováno

b) v rkp. první závorka schází

c) opraveno v rkp., původně „zavávati“

1635, 21. květen, Opava

Rychtář, purkmistr a rada města Opavy – týmž v Trenčíně: přimlouvají se za vyřízení pozůstalosti ve prospěch svého spoluobčana Martina Tymina, řečeného Lavina.

Službu svou vzkazujeme, vzácně slovoutní, moudří a opatrní páni, přátelé naši zvláště milí. Zdraví a jiné všecko dobré od pána boha V. V. S. O. nadlouze věrně rádi přejeme. Jakou nám suplikaci podal Martin Tymin řečený Lavin, spoluměštěnin náš, a čeho vyhledává i o jakou přimluvu k V. V. S. O. pro lepší vyřízení předsevzaté věci své nás snažně se vši pilností prosí, tomu všemu z obsírné suplikací jeho příležitostě vyrozuměti ráčíte.

I vida my prozbu jeho slušnou býti a nenálezejíce nám jináče, než na místu JMK pána, pána našeho milostivého, jeho nám k správě a ouřadu našemu náležejícího věrného a poslušného poddaného se slušně ujíti, nemohli jsme prozby jeho nikterak odepřítí, nýbrž za ním se k V. V. S. O. přimlouváme a přátelsky i prosítebně žádáme, že pro pruochoď spravedlnosti a na touto přimluvu naši tak laskavě k suplikantu a prozbě jeho se nakloniti, a čeho s náležitou uctivostí k potřebné správě a práva svého pohledává, buďto jestli co toho pod jurisdikcí V. V. S. O. od majetnosti neb také testamentu poslední vůle své po sobě týž pan bratr jeho nebo(žtík) Matyáš Lavin jest zanechal, aneb jak po něm co zaopatřeno jest, tak aby dáleji věděl v tej věci, čeho jistého následovati při tejto práci bez většího zaměstknání a otrat, jeho slušně a laskavě podle potreby spraviti ráčíte. My se V. V. S. O. toho zase, což tak k přimluvě naší a k prozbě jeho v tom laskavě učiniti ráčíte, kdyby se kdy k tomu co podobného přitrefilo, i sice příjemně přátelsky odměniti a odsloužiti chceme. Tej jisté a nepochybné naději(!) V. V. S. O. jsouce, že jemu v tom tejto přimluyvy naší, které se nemalé těší, skutečně a laskavě užiti dáti ráčíte. Za odpověď pro správu žádaje, V. V. S. O. na všem dobře a šťastně a šťastně jmíti se vinšujeme. Dán v Opavě 21. dne maii anno 1635.

Knížetci rychtář, purgmistr a rada města Opavy.

Orig. MA Trenčín, Missiles

1635, 24. červen, Těšín

Alžběta Lukrecie, kněžna těšínská – Kašparu Sunekovi na Budatíně: lituje, že se jeho pověřenci nedostavili k vyřešení sporů na místě. Její Valaši si znovu stěžují na násilné pobrání dobytka se strany poddaných budatínského panství.

Pozdravení naše sousedské z vinšováním od pána boha dobrého a šťastného zdraví vzkazujeme, urozený a mnohomožný pane a sousede nám vzácně zvláště milý. Nepochybně že pánu v dobrej paměti zuostávati bude,

co sme tak nedávno pominulých dní pánu skerze sekretáře našeho věrného milého jakožto ku pánu vyslaného v příčině oddávna zniklého nedorozumění a nesúsedského strany hor a hranic braním a zajímáním poddaným našim [v] vlastních gruntech našich dobytčův, škod i jiných protimyslností činěním od poddaných panských proti transactí¹ učiněnej postupování přednáseti dáti ráčili. Na čem pak ta věc pozuostává a k jakému konci se schyluje i v čem se tak pán protiv nám deklaruje, sme z relati téhož vyslaného našeho všemu podstatně vyrozuměli. I ačkoliv sme sobě to vinšovati a tomu povděčni bejti ráčili, že by v pominulém 1635 roku ten zalomený čas, jakž již vyslaní naši tam na to očekávali, strany zhlídnutí těch míst, kdo protiv transacti vystupuje, průchod svůj jmíti a vyrozuměno bejti mohlo, všakž že se od strany panskej nad naději naši k tomu, jak by náleželo, nepřispělo, a vyslaní naši se spadkem navrátíce, ta věc tak až posavad zuostati musela. Nad čímž my žádného oblíbení nemajíc na tom sme podle onehdejšího skerz vyslaného našeho s pánem na tom zuostání, jak by skoro ten regiment lidu, který od dávného času v knížetství našem zuostává, odsad vyterhl, a k tomu se lípeji dostačiti mohlo jistý den (oznámice o tom pánu včasně) zalomiti a v ty místa vyslané naše s pelnomocenství, tak aby jednúc z dalšího nedorozumění z obů stran zjítí mohlo, k vyrozumění toho vypraviti. Jak nám opět pak znovu stížnost od N. N. vejvody i celého ouřadu valaského, poddaných našich, strany pobrání a zajití nekolikanácte kusův dobytka valaského i jiných věcí nedávno pominulých dní [ve] vlastních gruntech našich od poddaných panských vejvody nesluského i s pomocníky jeho skerze poníženú suplikaci jejich přednešena jest, a jakej ochrany při nás žádostivi jsou, tomu pán z příležitosti obšírněji porozuměti moci bude. I nedávajíc my k tomu aniž poddaní naši žádnej příčiny, nám to jistě bolestně doslýchati se přichodí, a nevíme, proč strana na takovú zúmynnú protismyslnost nastupuje a dobré sousedství rušiti nepřestává, což jestliž se to z povolením panským stalo, rádi bychom o tom vědomost měli. Protož pána v tom pohledávati a za to sousedsky žádati ráčíme, že pán netoliko poddaným našim takový pobraný dobytek i jiné věci při tom ihned přinavrátiti poroučí, ale také tohož vejvodu nesluského pro takové jeho předsevzetí skutečně strestati dadúc, dále takové nesúsedské zúmynné předsebrání při poddaných svých dostatečně zastaviti nařídí a až do dalšího zhlídnutí těch míst, jak dotčeno, všelijak v pokoji zanechati poroučí, jakž sme my již také dávno od strany našej tím způsobem naříditi ráčili. A tak nepochybujem, že pán dalším nedorozuměním všelijak předcházeti a k dobrému susedství podle deklarati svej směřovati bude. Čímž že bychom se dáleji spraviti viděli, pána za odpověď žádáme a jemu se od boha na všem dobře a šťastně jmíti vinšujeme. Datum na Těšíně dne 24. junii anno 1635. Elisabeth Lukretia, z boží milosti v Slezi rozená kněžna těšínská a Velikého Hlohova, též kněžna Lichtenštejnská.

Orig. Országos Levéltár Budapešt, Camera, Szunyog

¹ Jde o dohodu z r. 1616. Viz J. Macúrek, Valaši v západních Karpatech..., str. 125.

1635, 5. červenec, Uh. Hradiště

Purkmistr a rada města Hradiště — Skalickým: žádají o zprávy ve věci tažení vojsk z Uher na Moravu.

Službu svou povolnou vzkazujem, urození, moudří a opatrní páni a přátelé naši zvláště milí. Od pána boha zdraví a všechno dobré přejeme V. Otem věrně rádi. Dnešního dně(!) dostali jsme z města Olomouce psaní od jeho milosti pana nejvyššího Maniaty¹ jakožto tohoto markrabství moravského generál muester-, zahl- a chvartyrkomisaře, v kterémž nám ráčí dokládati, kterak má správu[!] od J. V. O. K. M. pána, pana kardinála a svatě říše římské knížete z Ditrichstejna sobě učiněnou, že by 2.000 uherského lidu . . . ku Skalici přitáhnouti mělo a přes Moravu svůj marš vzíti chtějí, nařizující to při nás z podstaty ouřadu svého, abychme se na to bedlivě vyptali a zase J. M. pána dnem i nocí stěžně(!) avisirovali. Pročež schválně V. O. psaní činíme a služebně žádáme, pokudž co takového jest, že nám skrze odpověď svou v známost uvéstí sobě neztíží, jestli již ten lid přitáhl aneb teprve přitáhnouti mají, kde a na které místo, jak mnoho jich jest, kdo jest jejich komandant, jak mu říkají a kam v kterou stranu a kudy obrátiti se míní, tak abychme zase věděli, jak J. M. panu nejvyššímu správu dokonalou dáti. A co O. V. k žádosti naší učiní, neopomineme se toho zase povolně odsloužiti. Odpovědi očekávaje, milost a ochrana boží rač s námi bejtí. Actum v městě Hradišti dne 5. julii anno 1635. V. Otem k službám povolný purgmistr a rada města Hradiště.

Orig. StA Brno, Nová sb. 514/54

¹ Maniaty A., viz F r. H r u b ý, *Mor. kor.* II, str. 554.

1635, 15. srpen, Žilina

Martin Krečner, fojt města Žiliny — Maxmiliánovi Pröcklovi, vrchnostenskému řediteli na zámku Těšíně: píše o akci za účelem urovnání sporů na slovensko-těšínské hranici.

Urozený a statečný rytíři, pane a příteli mne laskavý, služby mé unížené z vinšováním všeho dobrého od pána boha vskazujem verne rád. Psaní V. urozené Mti, jehož datum na zámku Tešíně dne 13. augusti 1635 přijal sem dne 14. augusti v samý večer, z kteréhožto sem vyrozumel žádost V. Mti, že bych v známost uvedl, kdy a kterého času mezi jich Mtí panem Wesseléni Ferencem z Hadadu, panem mým milostivým a pány Szuneghy z Budetína strany urovnání a rozeznání huor, hranic a chotárov krasnanských býti má. S tej tehdy příčiny na žádost V. Mti majíc o tom

jistú vedomost V. Mti psaním tímto oznamujem, že za dokonáním všech stavov králoství tohoto uherského na rakoši šopronským roku tohoto držaném a za vznešením zase nedávnými časy slavného vidjeku tohoto trenčanského nařízené sú jisté a slavné osoby jak stavu duchovního tak panského i zemanského, aby pro die 3. septembris 1635 ku rozeznání chotárov krasnanských a rozepří jejich od mnoha let z p. Suneghy vzniklých a jsoucích se zešli a strany chotárov vec dokonali, tak držím a nadám se, že při dedine Krasne¹ při řece Kysuci jich Mti páni nařízení a deputáti se zejdú na uložení čas a termín, což V. Mti pro správu sem odpísati chcel. S tím V. Mti v ochranu Páně porúčím. Datum Solnae die 15. augusti anno 1635. Vaší urozené Mti přítel k službám volný Martin Krečner, fojt mesta Žiliny.

Orig. StA Opava, král. úřad 22/4a.

¹ Krasno nad Kysucou

75

1635, 21. srpen, Budatín

Kašpar Sunek, kněžně těšínské Lukrecii: stěžuje si na její komisaře, kteří proti ujednání chtěli začít novou schůzku na jisté louce, jakoby tato byla hranicí knížetství těšínského, ačkoliv leží ve skutečnosti na budatínském území Sunekově. Za těchto okolností ke schůzce nedošlo a Sunek hrozí zakročením proti salaším a pastvě dobytka, což je v rozporu s dřívější smlouvou.

Illustrissima princeps ac domina, domina gratiosissima.

Salutem plurimam Illustrissimae Celsitudini vestrae cum servitiorum meorum oblatione nuncio. Za slušné vidělo mi se vaší knížecké osvícenosti oznámiti, kterak já poodloživše na stranu mnohá a to veliká zaneprázdnění, domácí i obecné, k poručení vaší knížecké osvícenosti ne skrže vyslané, ale sám osobně dal sem se najíti a s nekolik znešenými pány, přáteli a sousedy v ústret ablegátům V. K. O. za Čacú na dobrou míli, hned ráno, maje předešlého dne správu sobě danú od p. vyslaných V. K. O. skrže mé služebníky z strany cesty a hodiny přijeti jejich na mosti; jsem se bral, čině to jak pro reputáci a respect V. K. O. tak, aby v tom potkáni, poněvadž mi od commisarův V. K. O. 16 augusti odpovědené bylo, že by se mnou samým konati chtěli o místo, na kterém i o spuosobu aneb procesu, který by se v tomto našem jednání, za jehožto příčinu sjeti to se narádilo, zachovávatí mel, přátelsky rozmlúvano a zavřeno bylo. Aniž bez příčiny sem k tomu O. K. zmeřoval. Nebo nejprve z listu vyslaných V. K. O. 15. augusti z Jablonkova ke mně daného, potom z odkázání skrže mé vyslané k nim dne zvrchujmenovaného poslané učiněného, patřně se vyrozumeti může že oni ne od vyhledávání, která by strana transacty a porovnaní zrušila, začátek chtěli učiniti, ježto kdyby se tak bylo kráče- lo, snadne by na práve nesčíslných škod z přestupování smluvy naší pošlých a budúce pocházeti mohúcích najíti k užití a dobré sousedství na-

hřaditi(!) se mohlo a melo. Ale páni ablegáti zapomenuvše na své ohlášení, ne přes místo jmenované, ale steskami(!) neznámými jedouce od cesty se uchýlili, chtějí začátek učiniti od zaujímání místa vlastního dedičného našeho panství, jedné částky dědiny Čatce na tomž jistém chtějí se mnou sjíti a tractirovati špecificováním jakožto na místě vlastním a hraničním knížectví těšínského. Že pak ne k tomu konci V. K. O. jakožto z listu V. K. O. patrné jest, tento zjev nariditi ráčila, aby niaká náprava a vykázání hranic na tento čas se dála, aneb rozepře oné še vyzdvihla; ale pro jiný cíl a konec jako nahore dotčeno, proto já mnohým vzkazováním, napomináním, pevnými důvody a prosbami na to sem nastupoval, aby zanechavše tu praetensi, která by neprináležela k tomu času, na jiném místě bližším neb dalším, které by se jim nejvíce líbilo. sme se zešli a susedsky rozepři porovnali a transacty v zdraví a v předešlý spůsob privedše, dobře(!) susedství podle tenoru transacty sobě navrátili. Kteréžto věci, opovrchše všeliká má podáváníí a instanci nedokonavše věc odjeli. Protož Vaší osvícenosti knížeckej solenniter se osvěčuji z despektu, který sou mi, jakožto sem já na nich nezaslúžil, učinil. Nadto osvědčuji se, že p. komisaři jsou příčina, že tato věc k očekávanému konci přivedena být nemohla. A tak cokoli odtud zlého následovati bude, to všecko tém jistým komisařům přičteno slušné má býti. Nebo nemožné jest již dále, abych činěné excessy a výstupky s transacty naši čelící od poddaných V. K. O. znáseti a trpěti mohl. A ještě Vaší knížecká osvícenost jak nejprve remedirovati neráčí, všelijaké k tomu prostředky vyhledavše, jak těch, kteří mnohé stodoly své, mnohé chalupy, nové, nesčíslné témeř salaše nové po transacty vystavěli; taktěž těch, kteří netoliko až do poledni, ale celé týhodne dobytek všelijaký proti transacti pásti obyčej mají, smělost a vykračování, jak nejprve zkrotiti musím. Což sem nepominul Vaší kníž. Osvícenosti s osvěčováním oznámiti. Prosíce mezitím susedsky V. K. O., aby jak nejprve svůj úmysl a intenty mne oznámiti ráčila, ráčili chtíti, a kterak nápravu těchto zlých věcí učiniti, aby i já časné se opatriti mohl. Z tím Vaší knížetci osvícenost v mocnou ochranu pána boha poručenou činím. Dán na zámku Budetíně 21. měsíce srpna léta Páně 1635. Illustrissimae celsitudinis vestrae servus humillimus Caspar Szunyogh.

Orig. StA Opava, Král. úřad 22/4a.

76

1635, 25. srpen, Těšín

Alžběta, kněžna těšínská — Kašparu Sunekovi na Budatíně: obviňuje ho, že jeho vinou se komise, vyšetřující hraniční spory mezi Těšínskem a Uhrami, nesešla. Hájí své poddané, neboť pasou a stavějí salaše jen na území těšínském. Důkazem jejího práva je i to, že kdykoli hrozilo Slezsku nebezpečí z Uher, byla svěřena ochrana průsmyku těšínskému knížeti. Stane-li se jejím poddaným křivda, bude odpírat moci moci.

Pozdravení naše sousedské s vinšováním od pána boha dobrého a šťastného zdraví vzkazujeme, urozený a mnohomožný pane sousede nám vzácně zvláště milý. Psaní panské od datum z Budětína 21. tohoto měsíce jest nám dodáno, z čehož (co tak na vyslané naše strany commissiji jejich tej transactí, že před sebe vzata a konána nebyla, stěžuje, že oni v tom příčina jsou, se osvědčuje, a při tom protestiruje, že ty excessy a výstupky z transactí čelící poddaných našich žádným způsobem více terpěti a znášení možné není) sme tomu dosti ráčili. Nepochybně, že pánu již psaní naše, co tak na přednešenú relatii vyslaných našich učiněno jest, došlo, a jejich správu v tom podle mající od nás instruktii, to, co se od poddaných panských na vlastním gruntě našim, ne — jak pán spomíná — svým, se stalo a děje, a co tak in hoc passu¹ se resoluirovati ráčíme, vyrozuměti mohl. Že pak pán strany vyslaných našich v psaní svém dokládá, jako by oni se zapomněli na své ohlášení, ne přez místo jmenované, ale stezkami neznámými jedúce od cesty se uchýlili, chtějíce začátek učiniti in loco vlastního panství jeho, jedné částky dědiny Čatce² a se s nimi zjíti a tractirovati jakožto na místě vlastním a hraničném knížetství těšínského, tolikéž že ti, kteří tak po transactii mnoho stodoly, chalupy i salaše vystavili, a ne tak dopoledně, ale celého týhodne dobytky pásti, na takové prostředky pomyslili, jak jejich smělost a vykročení v tom nejprve skrotiti, co se dotejše vyslaných našich, nevíme, v čem by tak pochybiti a z instruktí své vykročiti měli, že stezkami jeli, volno jim y tom bylo jako přez vlastní grunty naše, kde se jim zdálo, a to jim žádný zbraňovati nemohl, že by oni pak na ohlášení své zapomenúti se měli, k tomu se neznají a psaním svým prokazují, co tak pánu z Jablonkova učinili, že vždycky toho se drželi a z instruktii své vykročiti nechtěli.

Strany pak přivlastnění hor našich sobě dědičně a skrocení těch po transactii se opovažují, jak nahoře psáno, z podivením nám přichází, že pán sobě hory naše bez uznání, budúc věc kapitální v této differentii, přivlastňuje, vědúc dobře a majíc my v čerstvej paměti, že každým časem, kdykoliv jaké nebezpečenství z království Uherského knížetství našemu aneb celému Slezsku nastávalo, od jeho římské císařské milosti jakožto krále uherského a českého, pána našeho všech nejmilostivějšího, nám a předkom našim a ne pánům budětínským pas a hory jablonkovské k opatrování zvěřené a poručené byly. A tak nevíme, z jakým právem pán sobě vyjmenované hory naše dědičně přivlastňuje. Tomu pak skrocování těch, co po transactii před sebe berú, z psaní jeho vyrozuměti moci, na koho neb jakým způsobem se to miní, vědúc dobře, že od poddaných našich žádné takové excessy aneb výstupky se dějí, nežli od poddaných panských, a tak slušně ty, kteří rušiteli tej transactii jsou, pro zachování dobrého dalšího sousedství skrotiti a trestati věděti bude. My pak, kdyby proti naději naší se nad poddanými našimi v horách našich vlastních co před sebe vzato a se díti mělo a jim dobytky pobrané přinavracené, škody nahrazené a ty excessy, které tak netoliko na gruntě našim, ale k despektu osobě naší vlastní knížetci od poddaných panských v Novém Městě⁴ se staly, trestány a poddaným našim vynahrazené by nebyly, podle předešlé deklaratii ještě v tom protestirujíc, pozústavovati a moc mocí odpirati dáti musíme. A tak kdyby co takového zběhnúti se mělo, ne nám nežli příčinu tomu dávajícímu i počátek činícímu to se při-

čítati muože, a my před bohem, J. C. Mtí i jedním každým v tom omluvna
chtíti bejtí ráčíme. Čehož jsme pánu pro správu k odpovědi tejna učiniti
nechtěli. Zuostavajíc sejce jemu sousedským způsobem ke všemu dobrému
náchylni. Datum na Těšíně dne 25. augusti 1635. Elizabeth Lukretia,
z boží milosti v Slezi rozená kněžna těšinská a Velikého Hlohova, též
kněžna Lichtenštejnská.

Orig. Országos Levéltár Budapest, Camera, Szunyog

---

¹ Jablunkovský průsmyk

² Město Čadca

³ Smlouva z r. 1616.

⁴ Kysucké Nové Město

77

1635, 28. srpen, Budatín

*Kašpar Sunek, majitel panství budatínského, těšinské kněžně Lu-
krecii. Opětovně žádá, aby byly strženy chalupy a salaše, postavené
na jeho území proti ujednání; hrozí zákrokem, neboť jde o porušo-
vání hranic. Popírá, že by jeho poddaní zajali Těšinským dobytek.*

Illustrissima princeps ac domina, domina gratiosissima. Salutem et ser-
vitiorum meorum paratissimam commendationem. Psaní Vaší knížetci
Osvícenosti (kteréhožto prvního datum jest 19., posledního 25. dne tohoto
měsíce) jest mi dodáno, z kterýchžto mysl vaší knížetce osvícenosti dobře
sem vyrozumel, co se dotýče místa, na kterém se to porovnání konati
mělo. To ponevadž se před tím nežli sme se zjeti meli, nejmenovano ani
o nem co zavříno bylo, páni komisaři vaší knížetci osvícenosti na našich
gruntch cum specificatione derogatoria sobě zaraziti chtěli. Proti které-
mužto jejich praejudicium slušne sem protestiroval, i nyní protestovati
nepomímjím. Kde pak ráčí V. O. to dokládati, že hory jablunkovské od jeho
římské císařské milosti krále uherského ku defensi in certu casu V. K. O.
zveřené bývají na to i na jiné časem svým, kdy potřeba bude ukazovati,
důvodně se dá odpověď a patrně se ukáže, že hranice království uherského
a consequenter panství budatínského od slizkých hor Beskydy řečenými
se dělí. A proto ještě V. K. O. žádám, aby podle transacti mezi osvíceným
knížetem, otcem Vaší knížetskej osvícenosti a mezi mým panem otcem
dobré paměti učinenej chalupy a salaše stavěti zbrániti a postavené roz-
boriti poručiti ráčila, jináče s protestováním, že se transactie predjmeno-
vaná držeti nechce, musím na to pomysleti, kterak bych včas netoliko své
dedictvi brániti měl, ale také o zaujímání hranic království uherského, tu,
kde náleží, jistú správu učiniti, s temi všemi, kterýmžto prináleží, hájiti
nezanedbal. Co se dobytka pobraného dotýče, škod a despectu V. K. O. oso-
by vlastní, jak se ráčí V. K. O. ztežovati, takového nic ode mne ani od

mých poddaných se nestalo, proto já za to odpovídati nejsem povinen, jestli co takového od kterého jiného se stalo, ten a takový kdy bude pořádně vyhledáván, nepochybuji, že podle spravedlnosti V. K. O. žádosti učiniti nepomine. S tím v ochranu boží V. K. O. poručenu činím. Datum ex arce Budetín 28. augusti anno Domini 1635. Illustrissimae celsitudinis vestrae servitor humilimus Caspar Szunyogh m. p.

Orig. Státní archiv Opava, Král. úřad 22/4a.

78

[1635, 31. srpen]

Josef Heliades z Havlíč. Brodu, dříve měšťan českobrodský, rychtáři a senátu města Trenčína: báseň věnovaná městu Trenčínu, již žádá o udělení městského práva. Vydává se za Slováka (Slavus).

Longaeva salute, larga Dei optimi maximi benedictione officiosaque
servitorum promptitudine praemissa,
nobilis ample magistratus, tutela bonorum,
qui portam, portum pandis in urbe vagis
exsulibus Christi, doctrinae testibus almae,
unde decus famae grande perenne meres,
non sors, fortuitus non casus detulit huc me,
Pannonia ales ubi praeterit arva Vagus;
plena, sed immenso clementiae divae favore
Slavus avus tetigit, quae loca tango nepos
et patrocínio colo dexteriore senatus
et mage, si faveat numinis aura, colam,
non modo temperies quod purior aëris heic est
divite faecundus fruge redundat ager,
candida sed veterum quoque florent dogmata vatam,
nec desunt animae pabula sacra pia.
Aetheris hoc epulum sic me rapit, incola ut optem,
quin etiam membrum Trenchinii esse ratum.
Aediculas igitur pro nostris usibus emptas
judex, ordo patrum, quaeso benigne fave,
quae mihi versifici, quae pannificique ministrent
tingere, quae lanam fingere metra juvent.
Cogor enim manum sudore laboreque vitam
sustentare tuo subsidioque meam.
Corporis, oro, tui civilibus insere membris
me precor indigenis associaque tuis,
sum quibus adiunctus iam dudum sanguine avito,
sancte senatus, adhuc junge foveque senem.
Progeniem miserere, senis miserere parentis,
limina quaerentem non aliena iuva.
Ius urbis largire locuples, munera regum
queis tua iusta frui curia, civis amat.

Hactenus ut vixi nulli gravis atque molestus,
sic vivam et gnati tempus in omne mei.
Pondera nulla recusabo, perferre potius
cuncta ope divina iussus obibo libens,
muneris accepti non immemor usque vovebo
mollia patronis prospera fata meis.
Vosque canam, nomen vestrum celebrabo, nec unquam
pectoris ingrati nec male fidus ero.

Vestrae generositatis et amplitudinis observantissimus clientulus M. Josephus Heliades Teutobrodenus¹, civis olim Bojemobrodensis m. p. [Na dorsu] Generoso et egregio domino iudici et nobili, inclyto interrimoque senatui regiae liberae civitatis Trenchiniensis, dominis patronis et fautoribus summa observantia colendis. [Na dorsu jinou rukou]: Supplex libellus. Exhibit inclyto senatui civitatis Trench. die ultima augusti 1635.

Orig. MA Trenčín, Varia 1.

¹ O J. Heliadesovi v. Rukověť humanist. básnictví II, Praha 1966, str. 284–7.

79

1636, 18. únor, Veselí n/M.

Purkmistr a rada města Veselí — Skalickým: žádá o vydání organizátorů vpádu na Moravu.

Služby naše susedské vskazujeme, urození a stateční rytíři, páni a přátelé nám zvláště milí. Od pána boha zdraví a v něm jiné všecko dobré V. Mtem přejeme věrně rádi. Uplynulého léta při jarmarku sv. Mikuláše dva sirotci knížete z Lobkovic žádosti pana hejtmána holešovského od práva rychtářského [k] vězení přidržání jsúce, Macek Hudec z bratrem svým zdržujíc se těch časů v dědině Žeravinách¹, najmúce sobě ku pomoci sobě rovných zlých tovaryšův přes 20 osob, v noci okolo 3 neb 4 hodin do města našeho v dům rychtáře vpád učinil, Jakuba Kramáře, súseda Vašich milostí a rychtáře zranic, před jmenované vězně z řetězů vylámajíc spátkem z města, kam se jemu vidělo, šel. Majíce pak náslech, že J. M. pan hejtman krajský na ty škúdice se doptávati poručiti ráčí, s tejj dědiny ušel, dokudž nás jistá správa dochází, že i z svým bratrem v Holiči jest a v městě V. Mtí začasto bývá. Pokudž tomu tak jest, súsedsky žádáme, že dotčeného Macka anebli i bratra jeho příležitostě poručíc jíti a vězením zaopatříc, nám v známost uvéstí ráčíte. Nepominuli bychom se do města Vašich milostí vypraviti a tam týž škúdice naše, rušitele landfrídu procesem právním viniti. S tím naplnění žádosti naší z odpovědí očekávaje, milosti boží V. M. v ochranu poručena činíme. Datum v městě Veselí dne 18. februari anno 1636. V. Mtem k odměnění službami volní purgmistr a rada města Veselí.

Orig. StA Brno, Nová sb. 514/54

¹ Žeraviny, obec u Hodonína

1636, 6. květen, Přerov

Karel starší z Žerotína — rychtáři a přísežným města Trenčína: přimlouvá se za moravské emigranty, hodlající se usadit v Trenčíně.

Generosi, egregii, nobiles, prudentes ac circumspecti domini, amici mihi plurimum honorandi. Salute ac officiorum meorum praemissa commendatione Dominationes Vestras celare nolui, quod illustris ac magnifica domina, domina Dorothea Catharina ex illustri familia de Hassenstein et Lobkowicz oriunda, illustris ac magnifici domini Laurentii a Zerotin, agnati mei (piae memoriae) relicta vidua, animum suum mihi explicuerit se nimirum constituisse apud D. Vras inque civitate vestra Trencziniensi una cum filio suo sedem figere ibique, ut patriae finibus propius esse ac facultatibus suis exigendis commodius praesse possit, aedes et domicilium conducere velle. Quia vero certior facta est, nemini civium D. Vrum aedes suas locare vel cuiquam conducere sine praeunte consensu ac indultu D. Vrum licitum esse, me maiorem in modum rogavit, ut ipsius causa suscepta negocia ipsius promoverem. Quod officium et familiae et agnationis nomine nullomodo denegare volui. Quapropter D. Vras obnixè rogatas volo, ut praescriptam dominam patrocinio suo dignam existiment eamque una cum filio ipsius in civitatem suam recipiant ac solita humanitate perfrui patiantur. Id quod non solum D. Vris laudabile ac honorificum, sed etiam rei publicae D. Vrum gloriosum atque utile aliquando fore, nullus dubito. Me vero ad referendam gratiam D. Vrae promptissimum habebunt. Valeant D. Vrae quam felicissime. Datae Praerovia die 6. mai paratissimumque habebunt. Valeant D. Vrae quam felicissime. Datae Praerovia die 6. mai anno 1636. Dominationum vestrarum studiosissimus Carolus Zerotinus.

MA, Trenčín, Missiles

81

1636, 16. květen, Trenčín

Rychtář a rada města Trenčína, Karlu staršímu z Žerotína: píše v záležitosti emigrantů z českých zemí, za něž se jmenovaný přimlouval; rádi by vyšli vstříc, poukazují však na své vlastní těžkosti a na nemožnost vyhovět.

Illustris et magnifice domine, fautor et amice observandissime. Eandem salutem et officiosam nostri commendationem. Litteras Illae et Mag. Dnis Vrae proxime praeter hisce diebus recepimus earumque contenta per expressum cognovimus et intelleximus. Et quantum ad postulationem Illae et Mag. Dnis Vrae in iisdem litteris comprehensam attinet, vellemus sane omnimode eidem sese accommodare, verum id facere nobis integrum non est, partim ob id, quod haec civitas admodum angusta commoditatibus et

aliis utilitatibus (qualibus aliae gaudent civitates) prorsus destituta sit. Accedit et id, quod etiam illis, qui hic adnunc in quarteriis commorantes, exulibus unice exoptaremus, quatenus ad propria iam tandem redire neque nobis et reliquis incolis loci istius alicui oneri esse possent. Quare Illam et Mag. Dnem Vram impense rogatam habemus, dignetur excusationi huic nostrae reali et verae locum dare in aliisque possibilibus rebus nos quam paratis amicis et servitoribus lubenter agnoscere. Quod vero tendius(!) paulo responsum hoc tabellioni(!) adsignatum sit, festa praeterita nundinae insimul et diversae aliae nostrae plurimaeque occupationis abtastaculo fuere. Quod reliquum est, Ill. et Mag. Dnem Vram quam diutissime bene et feliciter valere desideran(dum). Datum cursim Trenchinii 16. maii 1636. Illae et Mag. D. Vrae amici ad servitionem paratissimi N. N. iudex quod alibi primas et iurati cives civitatis r[egiae] liberae Trench[in]iensis].

Koncept (na dorsu) Žerotínova listu
MA Trenčín, Missiles

82

1636, 7. červen, Pardubice

Purkmistr a rada města Pardubic rychtáři a radě města Trenčína: informuje o kladném vyřízení žádosti (o výuční list) Floriána Kandulína z Trenčína, který se vyučil krejčovskému řemeslu v Pardubicích.

Službu svou vzkazujem, slovutné opatrnosti páni přátelé nám zvláště milí. Od pána boha téhož zdraví i jiné všeckno dobré a vždyckny potěšitelné vinšující přejeme Vaším milostem upřímně a věrně rádi. Psaní V. Mtí, jemuž dathum[!] v městě Trenčíně 23. maii anno 1636, přijavše, z něho jsme, co v sobě obsahuje a zavírá, vyrozuměli, a povolavše ku právu cechmistrův poctivého řemesla a cechu krejčovského a postřihačského města Pardubic nad Labem, netoliko jsme jim takové přímluvné psaní V. Mtí v známost uvéstí, ale také, aby podle povinností svých z plnosti poctivého cechu Floriánovi Kandulínovi, sousedu V. Mtí, kterýž se na onen čas u jednoho spolumistra jich cechovního témuž poctivému řemeslu krejčovskému pořádně vyučil, list od řemesla jeho poctivého vyučení pod pečeti cechovní vydali, o tom dostatečně poručiti nepominuli. Kterýžto poctivý cech, uznávaje žádost dotčeného Floriána Kandulína i vzáctnou přímluvu V. Mtí slušnou býti, co jest koliv častopsaný Florián sobě za potřebu uznával a v čem žádost svou přednášel, toho jemu od poctivého cechu ani od žádného odepříno není, nýbrž když při navrácení svém list od řemesla V. Mtí přednese, z něho že přímluva V. Mtí skutečně naplněna jest, gruntovně porozuměti ráčíte. S čímž se V. Mtem na všem dobře a vždyckny šťastně jmíti vinšujeme. Datum v městě Pardubicích nad Labem v sobotu 7. dne junii anno 1636. Vašich Milostí vždyckny upřímní přátelé purgmistr a rada města Pardubic nad Labem.

Orig. MA Trenčín, Missiles

1636, 12. červen, Sušice

Jiří Ditrich, mladší písař sušický: podává osvědčení o Janu Cejslovi, sousedovi trencínském, který před časem emigroval do Trencína.

Léta Páně 1636 12. junii, Jan Cejzl¹, soused svobodného královského města Trencína v království uherském, i na místě Evy, sestry své mladší, přiznání před panem purgmistrem panem Adamem starším Pretlikem a potom skrze pány relatory před jich slovatné a mnohovzáctné poctivosti JKM. rychtáře a radou města Sušice učinil, že jest odevzdal a mocí tohoto zápisu odevzdává jistotu od dobré paměti urozené paní Roziny Malovcové, rozené z Račina, na dluh 200 fl. sumy hlavní, kterýžto dluh jest určen a podepřín(!) gruntem vorním, slove Pozárkovna, a to urozenému panu Matoušovi Voprzdovi z Feldštejna a paní Evě P., manželce jeho, společně a nerozdílně na ten a takový způsob: při odevzdání tomto složili páni manželé 50 fl., ostatní pak vejrunkové taktó placeni býti mají: Na den s(vatéh)o Havla nejprv příštího 50 fl. složiti, a v létu 1637, to jest úplným roce též na den s(vatéh)o Havla posledního vejrunku sto kop odvésti a zapraviti povinni budou. Na potvrzení toho, jakž řád a právo v království tomto vyměřuje, jmenované pány manželky tímto zápisem ubezpečují, nepozůstávají sobě ani Anně, sestře své, od držitelův gruntu toho žádného jiného práva a spravedlnosti mimo doplacení svrchu psané sumy nic více, žádaje toho do kněh městských památných za poznamenání a vepsání. Povolené žádosti a zapsáno. Actum ut supra v městě Sušici. Relatores postoupení tohoto: P. M. Tomáš Rozaczný^{a)}(?) z Karlspergku, P. Tobiáš Pavlovic, Jiří Ditrich, mladší písař radní.

Souč. opis, MA Trencín, Revers

a) Může být také Rozaczin

¹ V MA v Trencíně (Revers. 4) je řada dluhopisů z let 1621–1625, které byly vydány v Sušicích (jeden ve Strakonicích) pro Jana Cejsla, který potom emigroval do Trencína.

1636, 11. prosince, Jihlava

Purkmistr a rada města Jihlavy — Trnavským: žádají o dodržení smlouvy Tobiáše Kluga, koželuha v Jihlavě, s trnavským měšťanem Matyášem Petánkem o koupi koží.

Službu svou vzkazujíc slovatné opatrnosti pane a příteli nám vzláště milý. Od všemohoucího pána boha zdraví, při něm jiné vše nejlepší dobré pánu vinšující přejeme upřímně rádi. Vznosl na nás žalobně Tobiáš Klug, spolusoused a koželuh zde v městě Jihlavi, kterak léta tohoto pomínulého 1635 jistou smlouvu s panem Matesem Petánkem, sousedem trnavským,

v přítomnosti druhého spolusouseda jména Ištvana a dvouh zdejších sou-
sedův o koupi jistých uherských koží, jak hovězích, tak také i jiných roz-
dílých, každý pár po třech širokých tolařích až do Hustopeče odvésti
a vypraviti že má, jest zavřel. Na kterouž jemů smlouvu ihned 10 duká-
tův, to jest 30 fl. rýnských jest zavdal, tak jakž z přípisu té smlouvy alegi-
rované v německém jazyku pán příležitě a obšírněji vyrozuměti moci bude.
Nemohouc pak on Klug ani takových koží ani svých 30 fl. zavdaných
dle jeho, Petánka, zámluvy již po tak dlouhý čas se dočkati, nás při tom
jest uctivě žádal, abychom dřívěji, nežli by on k té věci dobývání jiným
spůsobem přikročil, ku pánu za něj toto přímlovčí psaní učiniti se nestížili.
I uznávajíc my to, že věc sama v sobě spravedlivá a slušná jest, v tom
nijakž spečovati se nemůžeme, nýbrž za dotčeného Tobiáše Kluga, spolu-
suseda našeho, ku pánu se vši bedlivostí se přimlouvajíc žádáme, že pán
nahore jmenovaného Matesa Petánka, suseda trnavského, před osobu
svou a právo rychtářské obeslati a jeho k zdržení a zadostiučinění té smlou-
vy od něho zavřené napomenouti, ano i skutečně přidržeti, anebo pokudž
by nějaké excusí svého zadosti nečinění pro sebe jměl a přednášel, skrze
psaní tu, kdež by náleželo, ve známost uvěsti se nestíží. V podobné okasí
i jiném líbeznm přátelství nepominem se toho pánu každého času odslu-
hovati. S tím opatrování všemohoucího pána boha rač zůstávati se všemi
námi. Datum v městě Jihlavě 11. decembris anno 1636. Purkmistr a rada
královského města Jihlavy.

Orig. MA Trnava, Missiles

85

1636, 25. prosinec, Sušice

*Voršila Schmittbergerová — Janovi Cejslovi Sušickému do Trenčína:
slibuje dostát svým finančním závazkům.*

Modlitbu svou vzsказuji, slovatný pane příteli, mně zvláště milý. Od
všemohoucího pána boha téhož zdraví i jiné všecko dobré vinšujice přeji
věrně ráda. Z psaní od Vás mně odeslaného jsem, co by v sobě obsahovalo,
po přečtení vyrozuměla. A jistě nitc by mně milejšího nebylo, jako abych
vás netoliko dle našeho zůstání společného, ale v celé sumě spokojiti
mohla, však skrze veliké a každotěhodní kontributčí ukládané, ano i za-
dluživši se (chovajíc předešlá léta stále soldáty) v rozdílných místech pla-
cením, též lid jsa ubrán málo v řemesle svém, díla majíte, překážka mi se
děje, pro boha žádajíc, že mně vmlouvenou míti budete. Já se všelijak
o to starati budu, abych o jarmartce našem příštím, an se dá pán bůh dílu
těším, pomalu shromazďujíc, co nejvíce možné bude, vám buď při jisté
příležitosti aneb při příchodu Vašem odvésti nepominu. S tím pán bůh
s námi. Datum spěšně v městě Sušici, 25. decembris anno 1636.

[P. S.] Pana Pavla Spolskýho, paní Evy, sestry vaší, též paní manželky
nejmilejšího pana Václava, též bratra Vašeho za pozdravení žádám.
Voršila Schmidbergerova.

Orig. MA Trenčín, Missiles

1637, 14. července, Budatín

Kašpar Sunek kněžně těšínské: opětovně žádá o náhradu pro své poddané a vyzývá k upuštění od násilností, zvláště ve věcech pastvy a budování salaší. Sám od nepřátelských činů upustil, to však nelze říci o těšínské kněžně. O mandátu uherského palatina, kterého se těšínská kněžna dovolává, mu není nic známo.

Osvícená a vysoce urozená kněžno a paní, paní má milostivá. Službu svú povolnú z vinšováním od pána boha zdraví dobrého s hojným prospěšenstvím V.K.M. oferuji. Psaní V.K.M. k odpovědi na psaní mé dané sem dostal a jemu po přečtení dobře vyrozumel. I v pravde v lítosti toho užívám, že mne V.K.M. psaní mé předešlé na zlou stranu vykládati ráčí, jako bych já V.K.M. nějaké pohruožky činiti mel. Nadávám se, že s téhož psaní mého nic jinšího V.K.M. neráčila zrozumet, jen toliko to samé pohledávajíc já V.K.M., že by ta škoda poddaným mým a druhých pánov bratrov mých učiněná zase refundírovana a nahrazena byla. O což i nyní prvé psaní mé repetirujíc V.K.M. sousedsky a služebne prosím, že V.K.M. tu vec milostive vážiti a pro zachování dobrého sousedství to nějak remedírovati ráčí, že by tímže poddaným naším společne za jejich podjatú škodu a ublížení slušná a skutečná náhrada se stala. Tolikéž, že by V.K.M. od dalších nepřátelských predsevzetí se zdržeti a poddaných našich na Rakovej, na Čadci, Staškove a Svrčinovci víceji turbírovati dáti neráčila, nýbrž to, co z dávného času poddaní naši pokojne užívali, V.K.M. i nyní užiti dala. A ponevadž všech controverzi temer nevětší příčina jest, pastvy a budování salaší, stodoly, které poddaní V.K.M. nedávného času zbudovali, protož prosím, že by V.K.M. i to slušným spuůsobem acomodírovati ráčila. Nebo já i páni bratry druží V.K.M. radneji, pokudž možná slúžiti, nežli něco zlého budúc prinuceni. K tomu predsevzetí chceme i skrze toto psaní naše protestirujeme, že nikdy z naší strany, jak zajímání dobytka, tak i takových vpádov, braní i pálení a všechno v niveč obracení, nýbrž (snad za zlu radú neprivetivých a zlých lidí) od V.K.M. počátek se stal. Já s pány bratry mými jeho jasnosti císařskej pána, pana našeho nejmilostivejšího milostivého mandátu slušne parirujeme. Že by se pak to tolkéž i od V.K.M. strany státi melo, posavad toho, nýbrž kontrarium uznávati nemuožem. O jeho osvícenosti pana palatinusa pak mandátu mne žádná vedomost není, a nechtejíc V.K.M. delej molestírovati, od V.K.M. laskavej odpovědi tak, aby mne i pánom bratrom druhým jinším spuůsobem (kterého bych jistotne radněji volil prázen býti) vyhledávati potrebi nebylo, očekávám. A s tím V.K.M. pánu bohu v jeho svatú ochranu poručena činím. Datum na Budatíně dne 14. júli 1637. Vaší knížecí milostí služebník Caspar Sunyogh.

Orig. StA Opava, král. úřad 22/4a

F. Révay kněžně těšínské Lukrecii: s odvoláním na dávné přátelství prosí, aby usilovala o smír se Sunekem; nebo jinak by se záležitost projednávala v uherském sněmu, což by nebylo dobré. Sunek je ochotný k míru.

Serenissima ducissa ac domina, domina mihi benignissima, salutem servitiorumque meorum devinctissimam commendationem. Osvícená a milostivá paní, dobre jest známo V.O.M., jak já hnedky od mladosti mej V.O.M. slavnej pameti pánu tatíkovi tak také všemu domu slavnému V.O.M. upřímný a dobre prející i ponížený služebník a souseď zůstával sem, v čem i do smrti mej s pomocí pána boha chci tím býti i V.O. knížeckej Mti tím zůstávati. K čemu já hnutý jsou i teprova, ponevač uznávám mnoho nesnadky i rozepry mezi V. knížeckú Mti a pány Sunogy, merkujícíe já jistě, že té nesnadky dotýkají se i všecku uherskú zem naši, o čem že by v krátkém čase dá-li pan buh v rakoši našem (jestli jisto bude) velká žaloba by se vedla. S čeho by se i mnoho zlého V. knížeckej Mti vzniknuti mohlo (čehož pan buh rač zachovati). Chtel sem přítelsky s povinnosti mej a samého mého pohnutí to včas a potajemne vedeti dáti V.O.M. prosíce já unížené V.K.M., že by to ráčila radnej predejítí a přítelsky všecky ty nesnadky upokojiti i dávného dokonání predkov jednej i druhej strany radnej v dobrém souseďství propůjčovati se posnažili. Já sice není sem k tomu hodný, všakže nelitoval bych v tom uprimne pracovati, toliko vůli a žádost V.O.M. mohol bych vedeti dotud, dokavat pan Szunegh z vojnamí svýma se neoddá mezi armády jeho jasnosti císařskej, nebo kdyby zde v uherskej zemi oznámivším mne V.O.M. svú vůli a já o tom traktovavši s panem Szönegom potem, kdyby se přibližoval z lidem svým k V.O.M. Ponevadž tady má jíti, nebo jeho jasnosti císařskej ta jest ordinancia, tym lépeji dobrý konec to k tomu všemu vložiti by se mohol (což dej pan buh). Já v tom uprimne radím V.O.M., že tuto dobrou occasii v tento čas prosím neráčíte pretermitovati. Nebo již dávno vidím, na co by se to zdvihlo, kdyby se teprva to neupokojilo od pána Szönogh Gaspara. O tem sem již sám od sebe vykušival, jak sem mohol merkovati, nebyl by odporný dobrého dokonání a souseďství toliko kdybych všecku vůli V.O.M. k dobrému dokonání vedeti mohol. I to důfanlive píšem V.O.M., že který V.O.M. již k napsaným nesnadkám vedly, tento čas s panem Szönegem sú se dali do jednoho porozumení k brázení chotárov zemských, budatinských a jiných, a tak račte již V.O.M. to všecko dobré v sobě rozvážiti a mne i psaním toho mě velmi zachovati, co já z uprimnosti V.O.M. vedeti dávám. Verím, že mne račte zachovati i radu mou uprimnú vdečne prijati, mne pak čím skoreji jistú odpoveď dáti. Jeho Mti pan Sönegh, svýma vojnamí mnohýma, domnívám se s pomocí pana boha, že tade na Sliezko ale po dnech deseti se oddá, jestli prveji ne, to mužem jiste dáti veděti V.O.M.K. Já zo všema mýma domácíma V.O.K.M. poníženú službu komendíruji a s tím na mnohé

léta šťastlive jmiti se ždám. Dán v kaštili mém v Štiavnici dne 16. juli roku páne 1637. V.O.K.Mti ponížený služebník a souseď upřímný Fr. Revaj comes perpetuus summus comitatus Thurociensis.

Orig. StA Opava, Král. úřad 22/4a

88

1637 28. červenec, Sklabiňa

Frant. Révay — kněžně Lukrecii: žádá, aby se Sunekem zachovávala příměří, pokud jde o pastvy a salaše; s ostatními ať vyčká do konání komise.

Osvícená a vysoce urozená paní, paní nám laskavá. Téhož pozdravení Vaší knížecí milosti, ano i služby naše oferujeme vinšuji od pana boha mnoho božského požehnání, jakožto mé milostivé paní. Psaní na list můj s velikou uctivostí V.K.M. sem přijal. Chci se mými všelikými službami V.K.M. odsloužiti, že tak ráčili ste se na mé ponížené psaní laskavě resolutivovati. Já hnedky sem ochotně pracoval u pana Suneka o dobré sousedství resolutiu také V.K.M. jemu okázavše a protož milostivú paní já sem s pomocí pana boha z mnohýma mýma persivasiamy jeho M. mluvivši. Chtějice také J.M. své služby a dobré sousedství ukázati V.K.M. hotov jest. Aby se šyleštand učinil, v tento čas pak jiného nic nezrada jeho milosti k tomu, že šyleštandt toliko to, že by v pastvě a v nekerém stavení priateľské a sousedské napravení se učinilo. Jiné všeckny nedostatky . . . zanechávajice na ten čas, kdy s pomocí pana boha komisije se bude vyhledávati. Prosim tedy Vaši osvíc. a kníž. M. byvši to slušná žádost, že ráčíte se k tomu laskave dáti nakloniti a dobré sousedství milostive tvrditi. Z čehož uznávám, že popreje to milý pan buh, žádaje to dobré sousedství. Já pak ponížený služebník V.K.M. ze všicknima mýma domácima služebníky vždy zůstávati chci a ponížené služby oferuji, laskavou pak odpoved od V.K.M. očekávati budu. S tím milost pana boha rač V.K.M. opatrovati. Signatum na zámku Sklabině¹ die 28. juli 1637, Vaší osvíc. a kn. milosti ponížený služebník a souseď Fr. Révay.

Orig. StA Opava, Král. úřad 22/4a

¹ Sklabiňa u Martina

89

1637, 11. srpen, Kyjov

Purkmistr a rada města Kyjova — Skalickým [Uherské Skalici]: žádají o zprávy o pohybech Turků na Slovensku.

Službu svou vzkazujeme, urozený a statečný rytíři, pane rychtáři, moudří a opatrní páni a přátelé naši zvláště milí. Od pána boha zdraví i jiného mnoho dobrého přejeme V. M. a V. Op. věrně a upřímně rádi. Doslejhajíce

z rozličných míst skrze lidské řeči, že by ten nepřítel ouhlavní a záhubce krve křesťanské Turek náramně silný bejti a až za Nové Zámky sem do království uherského štráfujíc vždy se sem blíže podávati měl; ačkoliv předešle někteří z prostředku našeho budouc v městě Skalici něco o tom slyšeli, ale však tak mnoho, jak se nyní rozpráví, že by se proti takovému ouhlavnímu nepříteli v království uherském lid zbrojný daní od domu vypravovati měl, slyšeti nebylo. Kdež chtějice nětco jistějšího o tej věci dověděti, s tej příčiny naschvále V. M. a V. Op. toto psaní činíme a za to velice přátelsky žádáme, pokudž jaké jisté sluchy o takovým ouhlavním nepříteli míti, že nás také pro vejstrahu a uchvovati(?) račte. Připovídajice se my teho V. M. a V. Op. bohdá v potěšitelnějším způsobu vším dobrým volně přátelsky odměniti. V čemž jsouce k V. M. a V. Op. té celé a nepochybné naděje, vinšujemy se V. M. a V. Op. od pána boha na všem dobře a šťastně jmiti. Datum v městě Kyjově dne 11. augusti anno 1637. V. M. a V. Op. k službám volní přátelé zůstáváme purkmistr města Kyjova.

Orig. StA Brno, Nová sb. 514/58

90

1637, 20. říjen, Trenčín

Rychtář města Trenčína: fedrovní list pro knihtiskaře Václava Vokála, t. č. trenčinského obyvatele, na cestu do měst pražských.

My rychtář anebo primas etc. známo činíme tímto listem našim všem i jednomu každému, že slovutný muž Václav Vokál, poctivého a svobodného umění impressor, na tento čas zde pod ochranou naší v obydlím zůstává mezi námi pokojně a šlechetně živ jsa, své živnosti vyhledává, a poněvadž nyní do měst pražských k vyřízení svých některých věcí potřebných se vypravuje, uctivě a šetrně nás za to požádal, abychom jemu tento list fedrovní otevřený dobrotivě vydali. Protož Vašich Mtí a Vás velikého stavu vzáctných a poctivých lidí pánův a přátel našich žádáme a s pilností se přimlouváme za toho svrchu jmenovaného Václava Vokála, našeho obyvatele, že jemu volný pas a příchod(!) bez hindrování a jeho věcí obstavování vsudy na každém místě laskavě propůjčiti a jeho dobrotivě v potřebách náležitých fedrovati ráčíte a budete. My zase v podobných i jiných věcech Vašim Mtem a Vám vším dobrým každého času volně a hotově se oddati a odměniti nikoliv nepomineme. Pro důvěrnost pak nadspsaných věcí pečet naši městskou k tomuto listu našemu dali sme přitisknouti. Datum v Trenčíně dne 20. octobris anno 1637.

Koncept MA Trenčín, Missiles

1637, 26. prosinec, Jablunkov

Jurek z Kluzu, vojvoda valašský, Janu Lipovskému z Lipova, hejtmanu těšínskému, oznamuje, že Slováci a poddaní pánů Suneků rubají dříví v horách severně řeky Čadečky a Kysuce a vyvážejí je, pasou v těch horách valašský dobytek. Táže se, má-li se jim v tom bránit.

Urozený a statečný rytíři, pane hejtmane, pane ke mně milostivě laskavý. Zdraví s vinšováním všeho dobrého od pána boha všemohúcího přeji V. Mti v tomto novém nastávajícím roku i na jiné léta žádati a vinšovati nepřestávám. A při tom V. Mti oznamuji, že Slovacy a poddaní pánův Sunekův z tej strany řeky Kysuce Čatce, jak se jim byly chalupy pobořily, zase jich poopravili, v nich meškají, i mlýn na Čatci zase spravený jest i v něm se mele, k tomu mnoho dříví v těchto horách s tej strany řeky Kysutce a Čatce všelijakýho narubali a na tom Suneku všeckno to budú z hor k vodě vyvážeti a potom pelti z toho dělati a nadúl po vodě spúštěti, více sena tu také v těchto horách dělali i dobytky své všelijaké, jak rohaté i valaský dobytky v těchto horách pasú. Ač však my Valaši sme také tam v těch místech dobytky své pásli, ale sme od nich žádné překážky neměli. A tak, jak sama v sobě ta věc jest, to sem V. Mti oznámiti a zprávu dáti neopominul. Vinšujíc se V. Mti na vším dobře a šťastně mítí. Actum v Jablunkově 26. decembris a 1637. V. Mti poddaně poslušný Jurek z Kluzu, vojvoda valaský.

[P. S.] V. Mti prosím za oznámení, má-li se jim to dříví brániti voziti. Naučením se V. Mti spraviti chci, a kdy právě u nás v Jablunkově býti ráčíte, za oznámení také žádám.

Orig. StA Opava, Král. úřad 22/49

2. čtvrt 17. stol., Těšín

Alžběta Lukrecie, kněžna těšínská – rychtáři a radě města Žiliny: žádá o vyřízení pohledávky těšínského obyvatele.

Elizabetha Lukretia, z boží milosti v Slezí rozená kněžna těšínská a Velikého Hlohova, též kněžna lichtenštejnská. Slovutní, moudří a opatrní nám milí. Přejeme vám zdraví a jiné dobré rádi. Jakou nám suplikaci slovutný a kunštovní služebník a balbieř náš dvorský Krystof Reymold v poníženosti podal, co sobě od některých sousedův vašich strany dluhu jemu povinného nemalé(!) stěžuje a čeho tak při tom žádostivý jest, tomu s příležitosti obsírněji porozuměti moci budete. I nemohouce my ponížené a pilné prozby dotčeného služebníka našeho milostivě v tom oslyšeti, protož se k vám za ním přimlívajíc milostivě za to žádati ráčíme, že jemu s těchž

dlužníkův jeho a sousedův vašich náležitů a dostatečnú i dále neodkladnú spravedlnost učiníte a k záplatě dopomůžete. Jakž jsme k vám tej jistej a milostivej naděje, že pro ujítí jakých dalších zaměstknání k žádosti a přimluvě naší učiníte. Což my vám zase lásků naší knížetci a jiným dobrým spominati rádi chceme, jsouce vám ke všemu dobrému milostivě náchylni. Datum na Těšíně...^{a)} anno 16...^{b)} Elizabeth Lukretia.

Orig. MA Žilina, Missiles

a)–b) ve fotokopii nečitelné

93

1638, 8. březen, Jablunkov

Adam Dyas, purkmistr jablunkovský – fojtovi a radě města Žiliny: podává zprávu o příhodě své a dvou lidí z Ostravy v Krasně na Čadecku.

Službu svú povolnú vskazuji, slovutně múdří a opatrní páni přátelé a súsedé moji zvláště milí. Od všemohúciho pána boha vám na mnohá prodlúžená léta dobrého a šťastného zdraví vinšuji. Přítom před vámi netajím, že jest ke mně v dům můj do Jablunkova přišel Jan Třetiaků z Krasna¹ a tu mne prosil k vám o toto psaní a vysvědčení, jak se jest stalo v dědině Krasně na poctivém trunku panském víně ze dvěma lidmi z města Ostravy. Takž jest tato dobrá paměť má, že ti lidé z města Ostravy mne dohonili za Novem Městem² a se mnú šli do Krasna, a tu sme u fojta krasňanského společně vypili dvě holby vína i zaplatili. Potom sme šli na hospodu do Janka Třetiaka a tam se tohož vína brali a společně vypili osemnáste holby. Potom sme se položili spat. Oni vstavše přede dnem z jinými lidmi z Bílska³ pošli přeč a co za víno na ně přišlo, toho nezaplatili. Já vstavše ptal sem se po nich, abychme za víno zaplatili. Kdy jich nebylo, k zaplacení vína Janko Třetiak nechtel mne propustiti z hospody, abych za ně, že jich znám, zaplatil. Potom poslal za nimi, dal jich honiti. Kdy jich přivedli, co na ne přišlo z těch peněz, co jim portovní vzali, dáno na víno 2 tol. široký, aby se jim peníze navrátily, za moju pečku zaplatili. Já potom šel sem svau cestú domů. A o čem vím, to tomu Jankovi Třetiakovi svědomí dal sem. A s tím se vám vinšuji na vším dobře a šťastně míti. Actum z Jablunkova 8. marti anno 1638. Pánům přátelům a súsedům všeho žičlivý Adam Dyas, purgmistr jablunkovský.

Orig. MA Žilina, Missiles

¹ Krasno u Čadce

² Kysucké Nové Město

³ Bílsko v Těšínsku

1638, 17. červen, Olomouc

Jan z Rotalu na Napajedlích — Skalickým [Skalici Uherské]: píše o otázce obyvatelů skalických a jejich majetků na území panství strážnického.

Urození, slovutní, moudří a opatrní přátelé milí. Psaní Vašeho, kteréž datum v městě královském svobodném Skalici 19. máje léta přítomného 1638 a z allegat přímluvě za některé spolusousedy a obyvatelé jich, kteříž tak na gruntech strážnických vinnice a zahrady své mají, učiněné, tolikéž i další žádosti se z dostatkem vyrozumělo. Kdež měvše to vše v plné radě královského zdejšího tribunálu v bedlivém povážení, našlo se: Poněvadž milostivé resoluci J. M. C. strany osob nekatolických v tomto J. M. dědičném markrabství moravském rozdílně vůbec publikované dosti patrné jsou a v nich toho vejslovně se dokládá, že žádné osobě, kteráž by náboženství katolického římského nebyla, jakkoliv statky v týmž markrabství moravském držeti a jich užívati povolovati se nemá, nad takovou pak milostivou resolucí J. M. C. všelijak ruka ochranná od královského ouřadu držána bejti musí. Pročež se také k této žádosti Vaší povoliti nemůže, nýbrž při též resolucii J. M. C. toho zcela a zouplna se pozůstavuje, nežli budou-li chtíti ty osoby, jejichž se dotejče, o touž věc se k J. M. C. utěcti(!), toho se jim přeje, a na další milostivou resoluci J. M. C. se očekávati bude. Což vám k odpovědi dané za slušné uznáno jest. Jan svobodný pán z Rotalu, na Napajedlích a hradě Kvasicích, dědičný stříbr komorník v knížetství štyrském, J. M. C. rada, nejvyšší královský sudí a místodržící královského ouřadu hejtmanského v J. M. dědičném markrabství moravském.

Orig. StA Brno, Nová sb. 514/60

1638, 26. srpen, Sušice

Jakub mladší Šperl, měšťan sušický — Janu Cejslovi, měšťanu trenčínskému: píše o majetkových záležitostech

Službu svou povolnou vzkazuji, můj zvláště milý pane bratře. Zdraví, při tom všecko dobré na milým pánu bohu sumou se všemi Vašimi upřímně vinšuji a žádám. Podle toho z odeslaného psaní při panu Petrovi Volynským mně učiněného jsem vyrozuměl, nad tím nemálo se těším, že jak pan bratr společně svejmi zdraví dobrého požívají, pán bůh všemohoucí rač jim dále ho propůjčiti a nám společně šťastného shledání udělití. Dále kdež mne pan bratr v příčině těch dvouch luk píše, abych jim správu o tom dal, zdaliž jich až dosavad v užívání držím, mohu oznámiti, že až dosavad je, však dosti s malým a skrovným užitkem pro veliký suchý léta jich užívám.

Co se pak dotejče z nich jistýho rekonpensu aneb záplatku, při našem shledání o to se pěkně přátelsky porovnáme. Co se pak dotejče prodaje, o tom dále společně své rozmlouvání míti budeme. Pana otce svého společně i se panem bratrem Vaším^{a)} i sumou všech známých žádám ode mne a manželky mé na sto 1.000 krát žádám, nech salutuje. S tím pán bůh rač nám propůjčiti v dobrém zdraví šťastného shledání. Datum v městě Sušici, 26. augusti léta 1638. Pana bratra jeho jistě upřímný zůstávám Jakub ml. Šperl, měštěním v městě Sušici, m. p.

[P. S.] Žádám pana bratra, že sobě nestíží psaní s jedním šedesátníkem Martinovi Říčanskému odvésti, a nechť ho napomenou, aby pilen byl svého učení.

MA Trenčín, Missiles

a) písmeno „i“ přepisováno

96

1638, srpen, Olomouc

Arnold Pušman, rychtář olomoucký — Skalickým: píše o vyznání zbojnického hejtmana Ondráška z Lískového.

Službu svou vzkazují, slovutní a opatrní páni a přátelé moji zvláště milí. Zdraví a jiného všeho nejlepšího dobrého od pána boha všemohoucího přeji V. O. věrně rád. Čehož V. O. strany jakéhosi Martina Sturmíka ze Zlína od pana purgmistra a rady města Olomouce žádají a což se na nej Ondrášek z Lískového jakožto hejtman zbojnický vyznal, vyzvědětí chtějí, tomu všemu sem vyrozumel, ihned toho Ondráška, ačkoliv již dvakráté, jednou suchým a po druhý ohnivým právem ohledati dal, ještě přes jeho první i druhý vyznání ohněm pohledávati sem poručiel, kterýžto Ondrášek jak prve, tak nyní vyznal, že dotčený Martin Sturmík jeho nejbližším tovaryšem byl a netoliko kupce, kteří z Moravy do Slezska na styřech vozích s drahými věci(!), totiž s zlatohlavy, aksamity, karmasinem, damaškem, topeliky a jinými věcmi, ale taky jiný, jenž do Moravy s suknem a pepřem letošního roku z jara jeli, po obrazu na Jivanských(?) horách dvě míle od Olomouce obíratí pomáhal a nemálo kořist z toho dostal a prodal, komu, to nejlépe vědětí bude, též toho roku pomáhal lidé(!) z přerovského jármaku jdoucí loupiti a vzíti jim kožichy, sukna a stěvice a to potom v Sudomeřicích¹ na panství veselickým prodali. Item u Mírova² v městě pomáhal zámezníka vyloupiti a mnoho peněz a ručnic jemu vzíti, také i přítomen byl, když jednoho vojáka v lesích u Mírova zastřelili. Item pomáhal mlynáři v horách nad Olomúcem okolo veliké vody mučiti(?) a peníze vzíti a jiné věci zle způsobiti, předešlého roku s jinými zbojníky šel jinou stranou loupiti a jináče praviti nemůže, nežli že tenž Sturmík letošního roku při každé loupeži a sbíjení s ním byl a to přijímá k své duši chtíc na to

umřítí. Podle kteréhož vyznání V. O. dále na toho Martina Sturmíka jak postupovati budou věděti, a s tím milost boží rač bejti s námi se všemi. Datum v městě Olomouci, dne 31. augusti 1638. V. O. volný Arnold Pušman, přísežný rychtář města Olomouce.

Orig. StA Brno, Nová sb. 514/61

¹ Sudoměřice u Hodonína

² Mírov u Šumperka

1639, 4. červen, Přerov

Václav Ambrož, úředník panství přerovského městu Trenčínu: píše o pohledávce řemeslníků přerovských v Trenčíně.

Službu svou vzkazují, urozený pane rychtáři a páni radní svobodného královského města Trenčína. Od pána boha zdraví i jiného mnoho dobrého Vašim Mtem přeji věrně rád. S nemalým podivením a lítostivou věcí mně to jest, že na přímluvné připsání V. Mti pojminulých dnův strany Pavla Skočovského a Jana Hrubše z města Přerova učiněné netoliko ti poddaní J. M. pána mého milostivého tak daleko u velikém nebezpečenství již několikrát s nemalou outratou a na posly nakládáním i při živnosti své obmeškáváním, na cestu se vydávajíc od dlužníkův svých uspokojeni nejsou, alebrž ani od V. Mti psaná odpověď mně odeslána není. Čehož od velkomožných korouhevých pánův a osob rytířských pro respekt ouřadu od Jeho (Mil)osti pána mého milostivého na mne vzloženého k despektu takovému mně se nestalo, než vždyckny na psaní má za poddanými Jeho Milosti páně v potřebách jejich činěná místnou odpovědí psanou bývam. Nicméně však V. Mti jakž prvotně, tak i nyní přátelsky žádám, že téhož Floriána Kandulína, protože na těchto řemeslnících potřebných stateček a těžkou jejich práci podvodným způsobem vymluvil, téhož dluhu k zaplacení neprodleně, ano i outraty jejich i na posly nakládání a škody při tom všelijaké vzešlé jim zase k vynahrazení dostatečně vězením přidržeti ráčíte, tak aby aspoň jednou již svého dluhu dostanouc z dalšího zaměstknání V. Mti i mně taky sjtí mohlo. Strany pak dluhu od Nikolausa Hanovic Pavlovi Skočovskému obzvláště povinného V. Mti tolikéž za to přátelsky žádám, že k tomu právem bude přidržán, aby po tomto poslu Pavlovi Skočovskému ty peníze odeslal. Pokudž by se pak od nich nyní toho nestalo a tito řemeslníci potřební dluhův těch spravedlivě povinných zaplacení nedostali, tehdy jakéhož způsobu a práva V. Mti v slavném království uherském pro nedopomožení k zaplacení dluhův požívají, takového podobně prostředku v tomto markrabství moravském jim bych pro dosažení těch dluhův i outrat a škod všelijakých při tom vzešlých užívati zbrániti nemohl. Ale nesmejším, aby od V. Mti k takovému zaměstknání a k dalšímu škodám i velikým outratám dopuštěno býti mělo. Za odpověď účinnívou V. Mti přátelsky žádám. A s tím milost a ochrana boží rač býti s námi. Datum v městě Přerově dne 4. junii léta Páně 1639. Vašim Mtem k službám i k odměně volný Václav Ambrož, ouředník panství a hradu přerovského mp.

Orig. MA Trenčín, Missiles

1639, 12. říjen, na pasu Jablunkovském

Jiřík Lankošů, svobodník na jablunkovských šancích rychtáři města Žiliny: Protože mu Michal Taraba nezaplatil dlužných 7 tolarů, bude Jiřík vymáhati dluh na každém z Žiliny, koho postihne.

Povulný, múdry, vopatrný pane rychtáři a páni přisedící při úřadě rychtárském, Vaším Opatrnostem vinšuji od pána boha dobrého zdraví a jiných všech potěšitelných vecí za mnohá prodlúžilá léta. Psaní, které sem V. Otem poslal strany Michala Taraby o dluh mne povinovatý, menovite 7 tvrdých tolarů i z škodami na to vzešlymi, aby mne zaplatil, takž sem po V. Otech žádostiv byl. Že tak V. Oti žádné psané odpovedi na to nedali, toliko ústne odkázali, že nejdéle do týdne aneb do dvú nedelí, že jemu poručiti ste ráčili, aby mne spokojil a mne zaplatil a o škody, outraty aby se mnú porovnáni učinil. Ponevaďž pak toho se od neho nestalo, tedy jináč postupovati nemohu, než podle prvního ohlášení před O. V. kdekoli toho, koho z Žiliny postihnu, na něm toho dluhu z škodami, outratami postihovati budu. Ponevaďž se žádného práva dovolati nemohu, abych záplaty svej dostati mohl, ač bych nerad byl, ale musím. S tím milost boží s námi býti rač. Datum na pasu Jablunkovském dne 12. měsíce octobris léta páně 1639. Vaším Opatrnostem všeho dobrého žičlivý Iřík Lankošů, manu propria.

Orig. MA Žilina, Missiles

1639, 18. prosince, Trenčín

Hr. Illésházy – těšínské kněžně Lukrecii: projevuje nesouhlas s násilnostmi Kašpara Suneka, jimiž jsou porušovány „láska sousedská a dobrý pokoj od mnoha let mezi královstvím uherským a Slezskem zachovávané“; odevzdá její stížnost komitátnímu sjezdu, navrhuje, aby se těšínská kněžna obrátila ještě na palatina.

Vysoce urozená a osvícená kněžno a paní, paní ke mně laskavě příznivá. Pozdravení sousedské zase vzkazující sumu všeho dobrého a šťastného z odkázáním služeb mých hotových vinšuji. Psaní V. K. Mti, které jak ke mne, tak i k celému konventu stolice trenčanskej dirigováno jest, z uctivosti sem přijal, z neho co potřebí bylo, porozumel. Co se techdy tej věci dotýče, kterej se tak pan Sunegh Kašpar skrze svých poddaných dopuštizý(!), jistě že není chvalitebno. Než ponevač to psaní V. K. Mti k celému conventu stolice trenčanskej jest dirigované, to jistě, já chci tejj výše psanej stolici na příští zjezd v známost uvésti a publikovati. Co také výš psaná stolice na tož psaní za odpověď dá, V. Kn. Mti v známost uvésti opomenuto nebude. Nicméně pak, prve nežli by convent a zjezd v tejtož stolici byl, tu radu z uprimnosti a lásky sousedské V. Kn. Mti dávám, aby ještě po jednu ta vec Jeho Oti panu palatinusovi království tohoto uherského zkrze V. Kn. Mti psaní oznámena byla. Teho pak V. Kn. Mti ráčí jistotna býti, že

ani já ani slavná stolica trencanská není povděčna tem predepsaným kvaltům, skrze kteréžto láska sousedská a dobrý pokoj od mnoha let mezi královstvím uherským a Slezskem upevneny a zachovány mely by porušené býti. S tím se v ochranu boží oddávajíc zůstávám V. Kn. Mti všeho dobrého žičlivý. Datum na Trenčíně 18. decembris anno 1639 V. Kn. Mti k službám vždy hotový comes Illiezházy.

Orig. StA Opava, Král. úřad 22/4a

100

1640, 17. leden, v Bánovcích

Hr. Illésházy kněžně těšínské Lukrecii: potvrzuje příjem její stížnosti na násilí Kašpara Suneka (zadržení vězňů); slibuje, že ji předloží stoličnímu sjezdu.

Služby své povolné z vinšováním od pana boha téhož dobrého a šťastného zdraví zase V. Kn. Mti z sousedské upřímnosti skazužeme. Psaní V. Kn. Mti, jemuž datum na Tešíně dne 9. januari r. tohoto 1640 spolu i z přípisů mandátu jak jeho Ř. C. a K. Mti. pana nás všech nejmilostivejšího, tak i jeho Oti pana palatinusa sem přijal a z neho jak ztěžování proti vystoupkům pana Sunegka a jeho proti mandátům i rozkazům i jeho Ř. C. a K. M. i pana palatinusa neposlušenství, tak i žádost V. Kn. M., aby ty vejš psané paria mandátův sub lit. A. B. C. D. E. F. G. H. I. K. L. M. před chvalitebnú stolicí conventu tohoto trencanského publikované a ty veznové, které pan Sunegk po ty časy tak nenáležite zdržoval, propuštění byli, porozumel. Co se tak tejš žádosti V. Kn. Mti dotýče, já tu chci spolu i z tym extracti Jeho C. a Kr. Mti pana nás všech nejmilostivejšího i Jeho Oti, pana palatinusa rozkazův na budúcí convent stolice tejto trencanskej, který 26. januarii tohož roku 1640 držaný bude, publikovati a na to usilovati, jak by tomu konec učiněný a ty vezne V. Kn. M. propuštění býti mohli. Co tak vejš psaná stolice v tejš veci concludovati bude, V. Oti Kn. skrze psaní od tejš stolice oznámiti se neopomene. A protož V. Kn. Mti prosím až do toho vejš psaného času sousedské zstrpení míti ráčí. A s tím V. Kn. Mti ochraně boží poručena činíc zůstávám ke všem súsedským a přátelským službám hotový. Datum v Bánovcích 17. januari anno 1640 V. Kn. Mti k službám hotový comes Illiesházy.

Orig. StA Opava, Král. úřad, 22/4a

101

1640, 6. únor, Uh. Brod

Purkmistr a rada města Uh. Brodu rychtáři a radě města Trnavy: odpovídají na otázky ve věci krádeže kostela a pokud škůdcové jsou v Uh. Brodě.

Službu svou povolnou vzkazužeme urození, moudří a opatrní páni, přátelé nám zvláště milí. Od pána boha téhož zdraví i jiného všeho dobrého

Vaším vzácným opatrnostem upřímně žádáme. Psaní V. V. O. přijmouce, nač se vztahuje jsme vyrozuměli. Co se těch věcí v kostele V. V. O. velikým zhynulých dotejče, kdež V. V. O. se dotazují, pokudž by jací škůdcové tu se nacházeli, abychom se na nich, jak mnoho těch věcí kradených tu mají, přezvěděli a V. V. O. v známost uvedli. Před V.V.O. netajíme, že jeden takový škůdce v městě Olomouci postižen jest a tam zůstává, kterýž to několik kostelů v Moravě zloupil. Že pak některé věci zde se při židech na stříbre našly (jakž předešle vyslaní od V. V. O. je spatřili), jsou-li z tej stráty kostela V. V. O. nebo ne věděti nemůžeme. A poněvadž židé ne pod naši jurisdicci, nýbrž J. M. pánu a vrchnosti naší milostivej přináležejí a aniž ta věc Vám patří, nýbrž poněvadž J. Mti pan oficiál z Olomouce jakožto místodržící J. V. O. arciknížecí milosti pana biskupa olomouckého a slavná konsistoř olom. to stříbro i aksamit skrze jednoho kněze při pánu ouředníku našem zarestiroval, budou věděti V. V. O., jak a kde v tej věci pohledávati. Čehož V. V. O. k odpovědi netajíc milosti božská rač býti z Vámi. Datum v městě Brodě Uherským 6. februari anno 1640. V. V. Otem k službám sousedským hotový pukrmistr a rada města Brodu Uherského.

Orig. MA Trnava, Missiles

102

1640. 18. březen, Vizovice

Melichar Doczy na Vizovicích – rychtáři a příszejným města Trenčína: omlouvá se, že nemůže vyhověti jejich prosbě.

Slovutní a opatrní páni přátelé mně milí. Téhož zdraví i jiného mnoho dobrého od pána boha všemohoucího přál bych Vám zase věrně rád. Psaní Vaše dně včerejšího jest mně přednešeno, z kteroho(!) porozumívám, že chrám p(áně) váš veliký staveti a spravova(ti) úmyslu jste, k čemu také řemesníků přespólních vám potřebí bude, abych Jana Struzku, mlynáře jasenského, poddaného mého, propustil, který by na témž chrámě krov spraviti a vyzdvihnouti mohl. Načež k odpovědi netajím, že nemálo při zámku mém zdejším vizovském roboty takové patřící k řemeslu tesařskému i jinde mám a k tomu jinšího, který k tomu tak způsobný byl a těm věcem jako on rozumel, nemám. Remeslníci dobří novokřtenci z techto krajin vyšli, odešli do království uherského, kterých tam oblišče(!) v několika místech dosti jest, a jak se domnívám, že by tej veci lípe rozuměli a takový krov na témž chrámě páně spravili a vyzdvihli. Já že toho na žádost vaši pro ty výš oznámené příčiny slušné a vlastní potřebu svou propustiti nemohu, že mně omluvného míti budou, za to žádám, v jinších v(ě)cech, v čemž bych prospěšen býti mohl, hotov zůstávám, (toho) pro správu tejna nečině. Pán bůh z svou milo(stivou) ochranu rač při nás všech býti. Datum na zámku mém vizovském dne 18. martii anno 1640. V. D. dobrý přítel zůstávám Melichar Doczy z Nagy Luchye a na Vizovicích m. p.

Orig. MA Trenčín, Missiles

1640, 10. červenec, Těšín

Alžběta Lukrecie kněžna těšínská, Kašparu Sunekovi. Stále jsou jejím Valachům odjímány dobytky a činí se jim různá příkoří. Vysílá k němu své vyslance a doufá, že učiní vše k vyřízení sporů.

Pozdravení sousedské z vinšováním od pána boha dobrého a šťastného zdraví vzkazujeme, urozený pane, nám zvláště milý. Vidauce my, že posavad podle jeho císař. a král. milosti pána našeho všech nejmilostivějšího přísného poručení a časté admonitii jeho Mti pana pallatinusa (titul) ty dobytky, které tak rozdílně od poddaných panských poddaným našim Valachom skerze mocné vpády odjímány jsou, se nenavracují i posavad na takové přísné poručení i admonitii ještě vpády a pohružky se činí. Protož vysílajíc na schválení pánu tyto vyslané naše, nepochybujeme, že pán, vyslechnúce je, v přednešení jich na místě našem co tak vůle a poručení jeho císař. milosti a jeho Mti pana pallatinusa jest, ve všem naříditi neopomene, ale zachovati věděti bude. Vinšujíc se s tím pánu na všem dobře jmiti. Datum na Těšíně dne 10. julii anno 1640. Elizabeta Lukretia z boží milosti v Slézi rozená kněžna těšínská a Velikého Hlohova, též kněžna Lichtenštejnská.

Orig. Országos Levéltár, Budapest, Camera, Szunyogh

1640, 11. září, Těšín

Alžběta Lukrecie, kněžna těšínská, Kašparu Sunekovi. Souhlasí s jeho návrhem, aby se sešli komisaři s obou stran v Čadci a vyřešili prozatím sporné otázky stran odebraného dobytka a pastvy, až do sejití se generální císař. komise.

Pozdravení naše susedské, z vinšováním od pána boha dobrého a šťastného zdraví vzkazujeme, urozený pane, nám vzácně zvláště milý. Pánů panské od datum 9. toho měsíce sme přijali a s něho pána úmysl, že na 16. tohoto měsíce na Čateci spolu z commissari se najíti dáti chce, ty differentie i inconventie strany pastvy i pobraní dobytka bez praejudicio hranic království uherského i sleského componirovati a o místě se zvědět, kde by se to státi mělo, porozuměli. Na což panu netajíme, ačkoliv očekujíc, od Jeho L. knížete Oberambtu v Horní i Dolní Slézi (titul) podle připsání pana palatinusa (titul) vašeho jisté commissaře, kteří by při takové transactii i přátelské compositii bez újmy práva jedné i druhé strany přítomni býti mohli, že vyslané naše na 17. aneb 18. den měsíce tohoto poslati a takové přátelské srovnání fedrovati sme se resoluirovali i povolili.

Však poněvadž posavád kde takoví commissaře od Jeho L. verhního úřadu k tomu nařízení jsou, nám oznámeno není a na ně očekáváme i pan Franciscus Wesselini (titul), že taková commissije až na ostatní dni měsíce tohoto odložena jest, skerze psaní své nám tyto dni věděti dal. Nevíme jak v téj věci učiniti, nicméněji pak, aby na nás nic nescházelo, chtějíce, že by mezi námi a panem, tolkéž z obojí strany poddanými až do generální commissii i rozeznání tej rozepře hranic dobré přátelství upostanoveno i deržáno bylo. Nejsme od toho, abychme neměli vyslané naše pro 17. hujus tím raněji in faciem loci tam na Čatcu vypraviti. S tím způsobem uznávajíc, že to na žádné praejudicium limitum Regni Hungariae et Silesiae nečelí, ani cíliti nemá, poněvadž ne o hranice jest činiti, než toliko aby se pro interim přátelské narovnání strany pobraných dobytčův a pastvy státi a vykonati mohlo. Očekávajíc od pána, jestli tak v tom vuole jeho, a na tem přestává i jestli jaké od pána palatinusa commissaře také přítomni budú, jisté odpovědi, čím se spraviti, zuostáváme pánu ke všemu dobrému náchylni. Datum na Těšíně dne 11. septembris anno 1640. Elizabeth Lukretia, z boží milosti v Slézi rozená kněžna těšinská a Velikého Hlohova, též kněžna liechtenštejnská.

Orig. Országos Levéltár, Budapest, Camera, Szunyogh

105

1640, 28. říjen, Meziříčí n/O.

Tobiáš Šerša z Milframu, ouředník na Meziříčí n/O. Uherské Skalici: píše o Matouši Plaském, krejčím, zdržujícím se v Skalici a žádá, aby tento se dostavil do Mezeříčí a upravil své záležitosti.

Službu svou vzkazují slovatně opatrnosti pane purkmistře a radní města Skalice, páni a přátelé moji zvláště milí, od pána boha všemohoucího zdraví dobrého i všechno dobré vinšují. Jaké připsání předně panu purkmistru a radě města Mezeříče, poddaným jejím od paní, paní hraběnky mej milostivej, paní a mně nyní k právě náležející, v nebytnosti mém(!) v domě, tak potomně vlastně i mně v příčině nějakého Matouše Plaskového krejčího a poddaného svého urozený a statečný rytíř pan Karel Bryn z Štyrzenperku a na Jesenici J. M. C. rada a soused zemský nám jest učinil, tak tím způsobem, co dotčení Meziříčané od sebe témuž pánu na takové připsání jim za odpověď sou dali, to vše pro lepší vyrozumění pánům příležitě odsílám, žádajíce jich přátelsky, že to při řečeném Matouši Plaským, krejčím, jenž se pro nyní tam v Skalici zdržuje, dostatečně to naříditi sobě stížití nebudou, aby neodloženě sem na Mezeříč se dostaviti hleděl, to obstavené víno i sám sebe naprosto vyvedl a k nějakému dalšímu zaneprázdnění hindriunků, škod a outrat poddaným J. M. S., paní hraběncynejm příčina nebyl. Pakliby to v tymžedni k svému místu přivésti, vrchnosti svej v poslušenství státi a řečené víno z arestu vyvésti zanebávati jmínil, napřed jmenovanej pán jeho naprotiváno to odsud proti

vynahraždění peněz poddaným zdejšími by vyzdvihnouti chtěl, nemohl bych jináče učiniti, nežli jemu takové víno vydati, v to své povolení dáti, v čemž tehdy protestiruji jeho, aby v tom škodu nějakou netrpěl, nýbrž věc svou náležitě zaopatřiti a poddaný J. M. S. paní hraběnky tím způsobem před škodou nastalou uchovati hleděl, přátelsky žádajíce napomínám, čehož sem před paní jeho též vlastní o sobě tejna učiniti nechtěl. Vinšující se jim na všem dobře a šťastně jmiti. S tím milost boží s námi bejti rač. Datum na Mezeříčí dne 28. octobris anno 1640. Vaším opatrnostem v službách volní Tobiáš Šerša z Milpramu, ouředník na Mezeříčí nad Oslavou.

StA Brno, Nová sbírka č. 514/63

106

1641, 12. duben, Trenčín

Závěť Václava Vokála, měšťana trenčínského, knihtiskaře.

In nomine sacrosanctae et individuae Trinitatis, dei patris, dei filii, dei spiritus sancti amen. Já Venceslaus Vocalius sauce na tele mém neduživý, ale však rozumu (z daru Pána) čerstvého a celého, majíce pozor na krehkost a nestálost života lidského a vedúce že i já smrti jsem poddán, učinil jsem mú poslední vuoli, na tomto luožku jsouc položený, oznámiti a vzíti, spíš uvésti, kterej vuoli mej porádek takovýto činím. Predne a nejprevy duši mú milú v ruce pána boha stvoritele a vykupitele mého porúčiam, telo pak mé aby ot tych, kterým to náležiti bude, do obecnej matky našiej zeme poctive pochováno bylo prosím a ziadám, dalej co se dotýče statečku mého mne od pána boha zvereného, v tom takovýto dizpozici a testament činím. Po najprvej exemplaria compendiorum grammatices, který jest pol piata sta, ty manželce porúčiam. Item druhého dílu Praxeos pietatis Christianae exemplárov pet sto jest. Item téhož dílu, kterého jest exemplárov tri sta v práci nynejší. Item modlibleb mistra Daniele exemplárov okolo tri sta jest. Item vocabulariorum exemplárov jest štyry sta. Item slabikárov jest piet set. Item evangeliorum exemplárov nr. 15. Item catechetices Lutheri exemplárov jest tri sto. Item jeden balik papieru bileho jest. Item všelijaké knihy jak latinskych tak i české in 2 to, in 4 to, octavo, pak 12 et 16 folio, kterých jest do štyryceti. Item sedm kaffú(!), v kterých litery jsou zložené. K impresj i z ostatními k tomu prináležejícími vecmi ty všetyk mej milej manželce porúčiam Dorothee Vocal, nebo ona za své peníze ty všetyk veci mne kupila v Praze. Syn pak můj, který zůstává v Praze, od prvnější manželky, Georgius, ten aby nemel do tychto vecí zhola nic, nech přestává na vinici, kterou sem mu v Praze zanechal. Item ten dluch, který sem podlužil sirotám Budovského totižto f. 36 d. 28 tye aby manželka má na čtyry termíny vyplatila. Actum Trenchini die 12. aprili anno 1641. Coram me Michaele Cheniej senatore, coram me Danieli Petro m. p.

Orig. MA Trenčín, Missiles

1641, 7. červen, Krásno (u Val. Meziříčí).

Purkmistr a rada městečka Krásna — Žilinským: oznamují udělení vysvědčení Mikuláši Haškovi, obyvateli města Žiliny.

Slovutně vzácní, opatrní páni přátelé a sousedé nám zvláště milí. Téhož zdraví a jiného mnoho dobrého přejeme V. V. Opatrnostem od pána boha věrně a upřímně rádi. K žádosti a na přímluvu V. V. O. podle Mikuláše Haško, vidouce jeho věc spravedlivou bejti, vysvědčení listovní pod pečeti městečka našeho, jakž zřetelně V. V. O. z přečtení jeho vyrozuměti moci budou, jemu jsme udělili. Kdež V. V. O. pro správu k odpovědi nejtajíce, na všem dobře a šťastně se jmíti vinšujeme. Datum z městečka Krásna dne 7. junii léta 1641. V. V. O. věrně volní přátelé a sousedé
Purkmistr a rada městečka Krásna.¹

Orig. MA Žilina, Missiles

¹ Krásno u Valašského Meziříčí

1641, 26. září, Val. Meziříčí

Kupci z Valašského Meziříčí své vrchnosti (Balt. Žerotínovi): Soud, konaný v Olomouci, rozhodl, aby jim bylo vráceno 163 postavů, zabavených v Uhrách, ale uherský palatin nařídil, aby zboží nebylo vydáváno, dokud pan Magni, majitel strážnického panství nezaplátí dluh. Žádají o zastání.

Vysoce urozený pane, pane náš milostivý a dědičný, od všemohoucího pána boha zdraví výborného za mnohá léta panování a šťastného Jeho císařské milosti paní i celému slavnému rodu J. Mti poníženě žádajíc, žádati nepřestáváme. K milostivej paměti V. Mti vrchnosti naší milostivej z uníženosti přivozujeme, kterak při jminulém slavném svatojánském v městě Olomouci konaném soudě v příčině nás ubohých, jako i J. Mti a C. K. Mti Leopolda Vilhelma arciknížete rakouského, biskupa olomouckého (titul), tak také J. Mti paní Estery Forgáčzové, rozené Bossani (titul) poddaných, totiž to v království uherském do pevnosti Šintavy¹, blíž Seredic² ležející, našich zaarestírovaných statkův, jmenovitě stošedesáte postavův a třech, V. M. suplikací ve vsí unížené pokoře jsme podali, v kteréžto příčině od slavného soudu k J. Mti panu palatinusovi (titul) psaní jsme dostali, aby nám nahoře dotčené postavy přinavrátiti a od téhož ar-restu upustiti naříditi dáti ráčil. Načež od pana palatinusa slavnému soudu k odpovědi se čini, že dotud, pokud J. M. pan hrabě Magni (titul) dluhu panu Hadrazimu spravedlivě povinný nezaplátí a zaplacen nebude, nám

¹ Šintava u Galanty

² Asi Sered u Galanty

dokonce často psaných pobraných postavů propustiti dáti neráčí, ovšem pak škod a outrat v příčině takového arreštu vzešlejších, kterýchžto již se nachází do šesti set fl. rejn. Pročež V. Mti, vrchnosti naší milostivej se vši náležitou poddanou šetrnou uctivostí pokorně žádáme, že se nás chudých, V. Mti poddaných ulitovati a milostivě ujíti ráčíte, tak aby nám naše z moci pobrané postavy přinavrácené byly a zvláště, nejsouce my v příčinách takových žádnému v ničemž povinni, abychom cizí dluhy, kterejchž žádnej vědomosti nemajíce, platiti jměli; nepochybně i o tom vědomost jmiti ráčíte, že u nás, při městě Mezeříčí³ žádných jinších živností, vinohradů a ourodných rolí se nenachází, nýbrž toliko jako při horách živnosti dosti obtížné a nebezpečné, takže v jinších krajinách pracně a spravedlivě živností a obchodův našich vyhledávati musíme a i ty, jestliže nám skrze někoho zastavené bejti jměly, nejsouc my žádnému v království uherském v ničemž závadni, nám tehdy často psané postavy naše z škodami a outratami na to vzešlejší, přinavrácené nebyly. Nic jinšího by nám chudým V. Mti poddaným z toho nastávalo, než že bychom na nic a hned v zkázu přivedeni byli, v čemž předně ku pánu bohu a k Vaší milosti, vrchnosti naší milostivej učiněnou naději a utíkání své majice, že k tomu přijíti dopustiti, nýbrž nás v ochranu milostivou vzíti ráčíte, resolučí milostivej a potěšitedlnej očekáváje zůstáváme. V. Mti věrně a poslušně poddaní kupci a handlíři města Mezeříče pod Rožnovem.

Souč. opis. Országos Levéltár, Budapest. Insinuata cancellariae bohemicae I.

---

³ Meziříčí u Rožnova

109

1641, 3. říjen, Vizovice

Mikuláš Zourek Lutonský, purkrabí na Vizovicích – rychtáři města Trenčína: urguje splacení dluhu, který má spoluobčan trenčinský ve Vizovicích.

Službu svou vzkazuji, moudrý a opatrný pane a příteli mně zvláště milý. Od všemohoucího pána boha zdraví i jiného mnoho dobrého přeji pánu upřímně rád. Před panem netajím, kterak pojminulých časů Mikuláš Hanovic, obyvatel trenčanský, trefice se sem do Vizovic, másla panského 7 ved(er) a šest más koupil, za které podle smlouvy úplně 74 f. přišlo, na kteroužto sumu a nemaje z sebou toliko 49 fr., položil, nedostávalo jemu 25 fr. Pročež nemajíce já s ním známosti žádné, takových peněz sem jemu zvěřiti nechtěl, on pak dožádal se Václava Krupice, souseda zdejšího, jakožto svého známého, že za něj za takových 25 fr. slíbil, a on mu se reversíroval, že takové penze(!) do tří neděl pořad zbělých přinésti a do důchodu J. M. pána mého bez všelijakých obmyslův položití chce. To se stalo 12. julii, a tak již ne tři týdně, ale i druhé i třetí minuly, takového dluhu nepokojí, svém(!) slovu a reversu dosti nečiní. V pravdě mohlo by se dosti dotklivé psaní proti němu učiniti, avšak na ten čas toho

mlčením pomímám, mezi tím pak a z těch příčin pána za to přátelsky žádám a podle téhož Václava Krupice se přimlívám, že téhož Mikuláše Hano-vice k tomu dostatečně(!) přidrží, aby on jemu takové penze(!) podle zá-mluvy a závazku svého bez dalších odkladů a obmyslů postranních položil a on^{a)} skrz to těžkosti neměl; nebo sice jestli by se to nestalo, pánu se tímto mým psaním ohlašuji, že bych na ty prostředky pomysleti přinucen byl, kterak by se to do důchodu J. M. pána mého nahraditi mělo, v čem by se mně slušně za zlé jmíti nemohlo. Ale nezmýslí(!), aby k tomu při-jítí mělo. Odpovědi světlé a patrné z naplněním žádosti mé očekáje(!). pán bůh rač s námi ze všemi býti. Datum na zámku Vizovicích dne 3. octobris anno 1641 etc. Panu upřímný přítel k službám Mikuláš Zaurek Lutonský, purkrabí na Vizovicích.

a) opraveno v rkp. z původ. „aby“

110

1641, Jablunkov

Valašský vojvoda (v Jablunkově) oznamuje těšínské kněžně Alžbětě Lukrecii, že slovenští poddaní Sunekovi sekají dříví a odvázejí je severně řeky Čadečky a zakládají novou ves, pronikají do luk a pastvin, kterých dříve užívali Valaši těšínské. Jestliže to vše ne-bude zastaveno, nebudou moci chovat valašského dobytka. Žádají o pomoc.

Osvícená a vysoce urozená knižna paní, paní naše milostivá. Před V. K. Mti, paní, paní naše milostivá, my ubohie lidé a Valaši Podhorní co dobytky valaské chováme, toho ve vší poddaný uníženosti tajiti nemože-me, jakož lonského roku 1640 dne 20. septembris po sjezdu J. Mti pánem vyslaných od V. K. Mti na Čatcu k Jeho Mti pánu, panu Kasparovi Su-nekovi strany hranic na dobrovolné susedské porovnání, také tohoto léta nížej verch hory na Milošovém potoku, vlastních horách a gruntech V. K. Mti na dva novosadníky hor a lesův vymezeno jest i tam v těch místech hor a lesův již mnoho porubali, poscílali, na pelti a jinie potřeby zvyvá-želi a vyvázejí, k tomu také na půldruhé míle od dědiny Čatce nahoru řekú Čatcí nová ves se staví (až po tej strany řeky Čatce se budují), ale na velikú škodu a ublížení V. K. Mti se přes řeku Čatci se do hor kopají, paseky a pole jim nám do luk valaských se vkládají. Jestli jim to bráněno a hájeno nebude, my pro něj mnozí již Valaši dobytka valaského chovati nemožeme, kdy nám ji hory V. K. Mti a lúky valaské po senení odímají na takové zárubky a novej dědiny. Z kterej příčiny nám ubohým lidem nehodilo se to pomínúti, ale V. K. M. skrze tuto uníženú suplikaci ozná-miti, V. K. M. račte věděti, jak to dáli zaopatříte, aby V. K. Mti taková škoda a ublížení od těch pánův Sunekov poddaných na horách se nedála. Vinšujeme se V. K. Mti na vším dobře a šťastně míti. V. K. Mti věrní a poslušní poddaní N. N. vejvoda valaský i se všemi Valachy Podhorními. Její Knížecí Milosti paní, paní naše milostivé, ponížena suplikacia.

Opis Országos Levéltár, Budapest, Esterhazy, Rep. 94.

Immunitates per principem Georgium Rákóczi pro pannificibus vici moravicalis Puchoviensis. Jiří Rákóczi schvaluje články, předložené mu plátenickými mistry, uprchlými pro náboženství z Moravy a usadivšími se v Púchově u hradu lednického, týkající se jejich náboženské svobody a práv a povinností vůči nové vlasti.

Nos Georgius Rakoczy dei gratia princeps Transylvaniae, partium regni Hungariae dominus et Siculorum comes etc. memoriae commendamus tenore praesentium significantes, quibus expedit universis, quod nonnulli artis pannificiae magistri, qui videlicet praeteritis disturbiorum temporibus adversa fortuna ex Marchionatu Moraviae ob religionem ipsorum in exilium acti et clementi nostro indultu in oppido nostro Puchov ad arcem nostram Lednicz in comitatu Trenchiniensi existenti pertinente consedisent ibidemque ad speratum et felicem, quem gemebundi(?) expectarent, in dulcem patriam ipsorum reditum sedes locare et incolatum exercere vellent, quo securius id fieri artemque et vitam ipsorum decentius exercere possint praesentantur nobis certos quosdam articulos et puncta humillime supplicantes, quo eosdem praesentibus literis nostris inseri facere ac iisdem benevolum etiam assensum praebere clementer dignaremur. Quorum quidem articulorum iuxta numerum appositorum tenor talis est:

- I. Ut libere, et sine impedimento religionem evangelicam sub utraque, ut quisque eam ex verbo Dei hausit et didicit secundum libertatem regni Hungariae sub clientela et patrocínio nostro exercere et profiteri queant.
- II. Ut eos ipsos, eorum uxores, liberos, quaestum, merces, domos in patrocínium et tutelam nostram suscipiamus atque illis nocere volentes serio prohibeamus et comprimamus, simili modo et ratione ut ceteros nostros ad arcem Lednicze pertinentes subditos patrocínio nostro gaudere et frui dignaremur et facimus.
- III. Si Deus pacem desideratissimam et libertatem religionis in patria ipsorum restituere dignatus fuerit et aliquis eorum redire et reverti voluerit, ut successore in aedes suas probo honestoque viro cooptato et substituto una cum omnibus reclusis suis sine omni impedimento emigrare liceat.
- IV. Ad exercendum artificium et quas tum faciendum liberum, quos ut habeant secundum leges et statuta tribus comunitatis suae. Contra vero qui ius nullum ad praeditam tribum(?) habent, ut eos impedimentis gravari non patiamur. Quod si vero aliquis in eorum perniciem contra leges et statuta eorum mercatibus seu nundinis publicis exceptis pannos advehere, adportare, eosve sive per ulnas sive per integras petias divendere praesumpserit, praesumptori ut adimantur et media pars illorum redditibus nostris, altera vero pars illorum comunitati cedat.

- V. Ab omnibus ordinariis sive nobis sive civitati debitis angoriis sive laboribus (quandoquidem nullos quaestus agrestes exceptis hortuli exiguis habent, sed labore manuum circa artificium suum victum quarere coguntur) ut immunes sint iisque nulla ratione molestentur, nisi aliquis domum cum proventibus civicis emere ac proinde membrum Reipublicae fieri vellet, is una cum aliis debita et consueta officia praestare teneatur.
- VI. Salis, casei, cerevisiae et aliorum victualium ereditibus nostris emptivae una cum subditis nostris ne onerentur, nisi quis ultro et sua sponte horam quidpiam emere voluerit, pretio in foro hoc tempore consueto, hac in re ut quivis liberum habeat arbitrium.
- VII. Si quando pannis pro aula nostra opus fuerit, nece lana domestica levidensi pannum (ad evitandam suspicionem) conficere teneantur. Quod si vero in usum nostrum panni ab ipsis coemi debeant, ut pretio et valore hoc tempore vulgari et consueto citra ipsorum jacturam redimantur.
- VIII. Si quis fatis ita volentibus morbo correptus fuerit, ut de reculis et substantiola sua disponere et legitime testari, tutores eligere atque ita pro necessitate et indigentia uxori, liberis rebusque suis providere possit, sine nostra nostrorumque successorum remora et impedimento.
- IX. Si quando necessitas efflagitaverit (si quidem non omni tempore artis pannificiae valor continuus est) ut cerevisiam pro usu ipsorum coquendi et inter sese duntaxat cauponandi, imo etiam alienis, non tamen subditis nostris Puchoviensibus per dolia dividendi libertatem habeant.
- X. Sedes illas quae impensis redituum nostrorum pro usu et necessitate illorum aedificatae sunt postquam ab illis secundum optimizationem ipsarum redemptae fuerint, ut iure haereditario possidere, eas prout ipsis visum fuerit cuivis bono et honesto viro vendere sine ullo impedimento possint, ut ius habeant.
- XI. Praeterea ubi Ledniczii ex aedibus a pannificibus duo floreni annuatim inter reditus nostros pendantur, pari ratione illi etiam census illum singuli ex singulis domibus unum florenum pro festo Sancti Georgii, et alterum florenum pro Sancti Michaelis pendere debeant et sint obligati.
- XII. Census ille e fulonio et distendiculo secundum conventionem semel factam decem nimirum denarii ab una quoque petia ut immutabilis sit, et perpetuo maneat.
- XIII. At reparationem si quando necessitas efflagitaverit fulloniae et distendiculi, molitor proximis ut ordinetur, in cuius reparatione quod uno floreno reparari poterit, ex illorum communitate solvetur. Si autem reparatio illa unum florenum superaverit, e reditibus nostris, ut expensae fiant, ita tamen, ne id, quod exiguo sumptu fieri poterit, negligatur.

- XIV. Quoniam tribum sive collegium certis legibus limitatum pro ordine honesto observando sibi impetraverunt et acquisiverunt, quaecunque articuli sive statuta collegii ipsius continent, ut ea tueri atque defendere et eos ab adversariis et calumniatoribus protegere dignemur.
- XV. Si quando contigat, ut aliquis eorum aliquid, quod minus deceat, sive in civitate, sive in domo alicuius incolarum comittat, ut illi secundum praescriptum statutorum communitatis sive collegii sui ius habeant delinquentem puniendi, non vero iudex, vel magistratus civicus. Casu vero quo quis in flagrante crimine deprehenderetur, liceat eundem cuique ex subditis etiam nostris Puchoviensibus capere, ac tandem ad puniendum superioribus ipsorum tradere. Quod si vero componetur superiores tribus, vel comunitatis istius modi delinquentem non punivisse, tunc iidem superiores statim et de facto in homagio eiusmodi malefici toties videlicet, quoties omitterent convincantur. Birsagiumque huiusmodi redivisum nostris annumeratos. Nos itaque praemissa pannificum supplicatione clementer admissa praescriptos universos articulos nobis ut praemissum est praesentatos (quos praesentibus inferri volumus) omniaque in eisdem contenta ratos, gratos et accepta habentes, nostrum iisdem principalem veluti dominus haereditarius pariter et benevolum assensum praebemus. Addito eo, quod cum in oppido Puchov nemini cuiquam educillam vini tanquam eiusdem loci dominus haereditarius posterum concedere intendamus, volumus et serio comittimus, quo iidem pannifices sicut et alii subditi nostri Puchovienses nullius cuiusquam Puchoviensis aedes pro emendo vel bibendo vino accedant vel mittant, alioquin secus facientes poena duodecim florenos hung. irremissibiliter per provisorum nostrum Lednicensem toties, quoties id admiserint mulctabuntur. Assecurantes eosdem pannifices nos successoresque nostros praescriptos universos articulos in omnibus eorundem punctis et clausulis semper et inviolabiliter observare et per officiales etiam nostros tam modernos quam futuros observari facere velle, prout ratificamus, approbamus, confirmamus et assecuramus harum nostrorum pendentis et authentici sigilli nostri munimine roborato vigore et testimoniis literarum mediante. Datum in civitate nostra Alba Julia die 14 mensis februarii anno Domini 1642. Georgius Rakoczy mp. Joannes Szalady vice-secretarius m. p.

Opis, Budapest, Országos levéltár, Rákoczi sc. C. 43, No 2

112

1642, 6. červen, Kyjov

Purkmistr a rada města Kyjova — Skalickým: žádají o zprávy o vojenských pohybech v Uhřích

Službu svou vzkazujeme, urození a stateční rytíři a moudří a opatrní páni a přátelé naši zvláště milí. Zdraví a jiného mnoho dobrého od pána boha vám přejeme věrně rádi. Doslejchajíce zde u nás zhusta, že by Sed-

mihradjané zhůru býti měli a kam by neb proti komu býti chtěli, nevědouce z té příčiny, pokud by tomu tak býti mělo, poněvadž my Moravané, když jaké v Uhřích pozdvižení jest, témeř pokaždý toho hořce zakušovati musíme, schválně k V. M. toto psaní své činíme služebně a přátelsky žádajíc, jestli co o tom jakou vědomost míti ráčíte, že nás sousedsky avísírovati odporní býti neráčíte. Té celé naděje k V. M. jsme, že k této naší přátelské žádosti se laskavě nakloniti ráčíte a my se toho V. M. vším dobrým a příjemným přátelstvím odměniti nepomineme. Odpovědi očekávajice ochrana boží s námi všemi zůstávati rač. Datum z města Kyjova 6. dne juni léta 1642. V. M. k službám vždycky volní purkmistr a rada města Kyjova.

Orig. StA Brno, Nová sb. 514/64

113

1642, 24. červen, Brumov

Jiří Tamay, správce hradu brumovského, rychtáři a přísežným města Trenčína: žádá, aby poddaní brumovští byli osvobozeni od kontribucí na mostech vedoucích do Trenčína.

Generosi, amplissimi ac circumspectissimi domini, amici et vicini observandissimi. Salutem ac servitiorum meorum paratissimam commendationem. Ponevadž skrze jistú příčinu vedle povinnosti a ouradu mého prínutěn jsem V. Mtí skrze toto mé kratičké psaní rekvírovati na mnohé žaloby a kverimonie poddaných její velkomožnosti panej mojej statku brunovského, jak na vozích tak na peších, po práci a povinnosti, její velkomožnosti sem i tam procházejících prez mosty V. Mtí trenčanské, takže nákovým spůsobem poslově^{a)} takoví nemúží procházeti bez kontribování, molestování a jakéhokoli handrování, každého času jich mostnár a ostatní obyvatelé brány mesta V. Mtí trenčanského obstavují, neprohlídajice na žádnú slobodu generální, která se má zachovávatí v zemi a konstitutii uherského království. Nerad bych byl až do nynejšího času molestoval pánov sousedov, než jsúce již prínucen na tak velikú těžkost, musím to učiniti. Protož prosím spůsobem dobrého susedstva a pro pozor obzvláště slobody a naddání království uherského, že by ráčily V. M. na to pilný pozor dáti a takového svého mostnára a jiných drábův a služebníkův svých od toho zbrániti, žeby zatím žádní poddaní její velkomožnosti panej Forghácz Niklošky statku brunovského nemal nejakového hadrunku, kontribování a šacování na mostech V. Mtí, jináče solenni cum contestatione iterata vice na míste její vel. panej kontestujem se pred V. Milostami, dále jestli se s toho nechcú zdržeti služebníci V. M., mostnár a jiní, skrze to a takovou příčinu i musí ráčiti se její velkomožnost paní ad suum magistratum confugírovati, pana hradního a viceipsána cum contestatione rekvírovati i slavnú stolicu^{b)}, jakový zatím efect(us) v tejto veci následovati by mel, na to starost bude její velkomožnost znášeti. Odpovědi jistej od V. M. očekávati budem. De reliquo easdem generosissimas, amplissimas

ac circumspectas Dominationes Vras divinae protectioni exoptantes. Datum in arce Brumo die 24. junii anno 1642. Generosis, amplissimis ac circumspectis Dominationibus Vris servitor et vicinus paratissimus Georgius Tamay provisor arcis Bruno et Vlahovic m. p.

Orig. MA Trenčín, Missiles

- a) psáno poslovy
b) následuje škrtnuté „mohli“

114

1642, 17. červenec, Kyjov

Purkmistr a rada města Kyjova – rychtáři a radě ve Skalici: žádají o pomoc v obraně proti vpádům hrozícím z Uher, podávají zprávu o moravských Valaších.

Službu svou vzkazujeme, urození a stateční rytíři a slovnatné a mnoho-vzáctné opatrnosti páni a přátelé nám zvláště milí. Zdraví a jiného všeho dobrého od pána boha Vašim Mtem přejeme věrně a upřímně rádi. Před V. M. netajíme, že jest nás jistá avisi od pana Absolona Lactantiusa, rychtáře našeho přísežného, přijdouce z města Skalice došla, kterak by ten uherský lid jako dnes ku Skalici ještě přitáhnouti a odtud neprodleně přes přívoz rohatecký přepraviti a cestu svou k nám k městu našemu a tak přímo k Vyškovu vzíti a táhnouti mel(!). Kdež pro jistší toho vyzvezení(!) a sebe samých nás časně zaopatření k V. M. toto psaní schválné, čímž přátelsky a služebně žádáme, že nám, pokud by co V. M. o tom vedomé bylo, nás avisirovati a pánom komisařóm, kteří by takový lid vedli, sobe stížiti neráčíte oznámiti, že tímto krajem velmi a na hlavu všudy vy[d]rancováno a vybráno jest od soldateska J. M. C., takže ani nám a předměstí neodpustili, ale oboje předměstí naše vyrabovali a hrozně škody zdelali, takže nebude možné takový lid v tom durchzugu je fedrovati a jakou pomoc činiti. Neb žádného obilí, krom co v poli stojí, nenechali. Nicméněji také se u nás slyší o těch Valaších, že na horách jich nemálo jest, a ti spolu z jinými lidmi z okolních dědin znamenitou zhoubu na lidu vojenským činí. Nyní pak dokonávajice toto psaní naše, dostali se k nám do města z města Olomouce z těch novoverbovaných soldatův polských, kteříž toho správu dávají, že by nepřítel z města Olomouce ustoupiti měl a lid J. M. C. tam do města uložiroval, z čehož by dobrá naděje nám pocházela, že by táž armáda J. M. C. za nepřitelem dále do Slizka nastupovala, takže bychom zde, čehož pane bože dej, lepší pokoj měli. Pokudž V. Mti moci budou při pánech komisařech nám v čem platně posloužiti, aby tímto pasem takové vojsko vedeno nebylo, zamlouváme se V. M. toho každého času rádi a volně odsloužiti a odměniti. Odpovědi pro správu od V. M. žádajice ochraně boží všech nás poručena činíme. Datum z města Kyjova 17. dne julii léta 1642. V. Mtem k službám každého času volni zuostáváme Purkmistr a rada města Kyjova.

Orig. StA Brno, Nová sb. 514/65

1642, 11. srpen, Hodonín

Jan Tamfald z Tamfaldu — Skalickým [Uherské Skalici]: píše ve věci své pohledávky ve Skalici, za níž získal ve Skalici dům, a ve věci opravy tohoto domu.

Urozený a statečný rytíři, též moudří a opatrní páni, ke mně přívětivě náchylní. Službu mou vždycky povolně hotovou s věrným vinšem od pána boha zdraví příjemného i jiného všeho nejvýbornějšího všeho dobrého V. Mtem předvskazují. Toho před V. M. netajím, kterak dům tam po dobré paměti nebožtíku panu Štefanovi Keresturym z Kerestúru v svobodném královském městě Uherské Skalici zůstalý, v Žabí ulici ležící a mně v příčině dluhu, kterýmž mi tak vznešený pan Kerestury dle zapsání svého povinen zůstal, podle jisté a spravedlivé od V. M. na to vzešlé deliberati právně postoupený jsouc, v něm strop nad světnicí jako i nad siní již téměř na upadení, nemalé opravy a časného zaopatření potřebuje. Ačkoliv já v témž domě, což by tak opravy pilné a dalšího vzdělání potřebovalo, na svůj náklad náležitě opravovati dáti jsem umínil, avšak nevěda s jakou bezpečností bych to učiniti mohl a na rozmyslu to majíc, abych učiníc takovou opravu náklad z měšce svého potom, když by snad nápadníkům kerestúrovským týž dům ode mne zase postupován býti měl, o to docela nepřicházel, tehdy především k V. M. toto mé schvální psaní činím za to V. M. žádajíc, že mně v té příčině jistého naučení, zdali bych totiž takový dům na svůj náklad dle potřeby spravovati dáti jměl a zdali by mně týž náklad od těch, jimž by ten dům časem svým postupován byl, zase refundirován býti mohl, udělití sobě neztížití ráčíte. Jakž jest pak také na onen čas, když mi týž dům právně postupován byl, ode mne skrz prokurátora mého protestati z strany takového nákladu, aby pokudž bych jakéj učinil, mně zase od nápadníkův keresturovských refundirován byl, učiněna byla. V čemž od V. M. prozřetelného naučení očekávaje, zatím V. M. v mocnou boží ochranu, sebe pak s službami mými V. M. k přívětivé lásce poručena činím. Datum z Hodonína dne 11. augusti anno 1642 V. Mtem vždycky k službám volný Jan Tamfald z Tamfaldu.

Orig. StA Brno, Nová sbírka 514/67

1642 [Val. Meziříčí]

Kupci města Meziříčí pod Rožnovem Baltazarovi z Žerotína. Žádají svého pána, aby se jich zastal u právě konaného zemského soudu a u císaře pro příkoří, které se jim stalo minulého roku v Uhrách v Seredi, kde jim bylo pobráno jejich zboží.

Vysoce urozený pane, pane náš milostivý a dědičný. Od všemohoucího pána boha zdraví, hojného mnohého požehnání nad námi poddanejnými dlou-

hověkého a šťastného panování V. Mti, její Mti paní i celému slavnému rodu V. Mti v uníženosti žádající, povolně poddaně žádati nepřestáváme. Z nevyhnutelnejch příčin skrz nenadále a na nás vzhrnuté neštěstí, k tomu nutkáni jsouce, mnohá, častá zaneprázdnění skrz suplikati V. Mti zanášeti, aby nám to milostivě váženo bylo, V. M. se vsí náležitou poddanou nejzniženější poddaností prosíme, z jakých příčin, nepochybně že V. Mti, vrchnosti naší milostivej a dědičnej v čerstvé paměti zůstávati ráčí, kterak jminulého roku 1641 roku na nás ubohé lidi nenadále, nevinnej a neporádněj arrest v královském uherském městě Seredi¹ dopuštěn a statek náš, kterejž krvavě a pracně dle obchodu náležitého dobývati musíme, na zámek Šintavu² málně a kvalitem, totiž 163 postavů pobráno jest. Tehdáž ihned po přikročení k nám téhož arrestu, již dotčeného jminulého roku, při času zahájeným svatojánským soudě v městě Olomouci k V. Mti o milostivou defensi a ochranu jakožto poddaní věrní s jistejm vyjádřením toho všeho, ze vsí poddané ochotnosti jsme se utekli. Jakž i na milostivou interessi V. Mti k jich Mtem pánům stavům za námi učiněnou, od slavného soudu tehdáž zhromážděného J. K. C. Mti pánu, pánu nás všech nejmilostivějšímu připsání učiněno a odesláno bylo. Na kterejž ještě až dosavad resoluti dosáhnout nemužeme. Poněvadž tehdy V. M. milostivej a dědičnej pane, nemalou škodu na tomž zaarrestirovaném statku, jako i na živnostech našich podnikati musíme, takže žádný do království uherského opováziti se nesmí. V čem netoliko nám, nýbrž i jinejm pracovitejm a ubohejm lidem k velikej psotě a nouzi slouží, J. K. C. Mti, jako i V. Mti důchody k ztenčení a k zmenšení přichází. Tou příčinou k V. Mti, vrchnosti naší milostivej se utíkaje, V. M. se vsí náležitou poddanou šetrností pro boha a průchod spravedlnosti poníženě pokorně prosíme, že se na nás milostivě ohlídnouti a při Jich Mtech páních stavích, slavném nynějším soudu toho žádati, aby v příčinách těch milostivě se nás ulitovati a k J. K. C. Mti pánu, pánu nás všech nejmilostivějšímu za námi interessionátní psaní o přinavrácení statkův našich a outrat na to vzniklých, a aspoň abychom nyní z J. K. C. pomocí, totiž kanceláře uherského decretem podělení bejti mohli, bez všelijakých překážek, hindrunku, svobodně do království uherského živnosti jako i prve provozovati, učiniti ráčili. A což tak milostivej a dědičnej pane k této ponížené a spravedlivé žádosti milostivě učiniti ráčíte, my se toho V. Mti ve všech poddaných ochotnostech poddaně a pokorně, jako i vroucně na svech nehodnejch modlitbách odsluhovati a vynasnažovati chceme a budeme. A tím se V. Mti v milostivou a dědičnou ochranu poroučena činíce, zůstáváme V. Mti věrně a poslušně poddaní kupci a handlíři města Mezeříče pod Rožnovem.

Opis. Budapest. Orszagos Levéltár. Insinuata Cancellariae bohemicae I.

¹ Sered u Galanty

² Šintava u Galanty

1643, 12. květen, Uh. Hradiště

Jan Český, rychtář města Uh. Hradiště – Baltazarovi Kosmovi, rychtáři města Skalice: informuje o válečných novinkách.

Službu svou vskazují, urozený pane a přáteli můj zvláště milý. Od pána boha zdraví a všechno dobré přejí pánu touž měrou věrně a upřímně rád. Psaní ode pána mně učiněné jsem přijal, a že pán žádostiv jest avisi ode mně jmíti, z něho porozuměl. Kdež chtěje pána žádost naplniti, jiného mu psáti nemohu, než že chvála bohu na Moravě nic tak nebezpečného od lidu nepřátelského obávati se nejní, kdyby jednom ta zběr valaská se utišiti chtěla. Ze Sleska táhne nětco lidu J. M. p. hraběti z Strážnice a nově verbovaného, přibližují se již k nám. O tom se také rozpráví, že naši nepřátelských 600 kyrysarů, kteří konsagirovali 100 vozů naplněných do země švédské, v Čechách zbili, ty voze všechny dostali, na kterýchžto vozec kromě jinšího statku a peněz osmdesáte tisíc širokých tolarů, které nepřítel na verbunk poslal, bylo, všecek fraucimor i s těmi vozy, že žádný neušel, do císařského ležení obrátili. Nepřítel pak s svou armárou(!) z Čech vytáhl a do Saganů¹ se obrátil. To pak všechno potvrzuje psaní z Vídně J. M. panu hraběti z Althamu učiněné, kteréste sám viděl, a dokládá se, že 6. nyní přítomného měsíce kurýr J. M. C. s tou novinou do Vídně přijel. Pán bůh rač dáti, aby dobře bylo. Naši Uhři při Olomouci dobře se chovají a hrdinsky, onehdá komendant z Olomouce vyjel v komorním vozi k Šternberku, chtěje na zbité soldáty své pohlédnouti, v tom Uhři na ně vpadli, komendant sotva na koně provodního vpadl a ujel, někteří jsou zbiti a jiní ujeli, Uhři za nimi tak tuze se pustili k samému Olomouci, až jeden Uher v prudkosti do města vjel a tam jest zavřen. Toho sem pána, co mně tak povědomé jest, tajiti nechtěl. S tím milost boží s námi. Actum v městě Hradišti dne 12. mai anno 1643. Pánu k službám volný J. M. C. rychtář královského města Hradiště Jan Český.

Orig. MA Skalica, Missiles

¹ Zaháň ve Slezsku (?)

1643, 29. květen, Trenčín

Radní města Trenčína: informují o urovnání sporu mezi Baltazarem Valentínem, občanem Meziříče p/Rožnovem a Tobiášem Jonem, měšťanem trenčínským.

Anno 1643, die 29. maii my, podepsaní^{a)} senatores tohoto svobodného a královského města Trenčína na žádost opatrných pánov Baltazara Va-

lentini^{b)}, měštěnína a obyvatele mesta Mezeriče v markrabství moravském, a pana Tobiáše Jona, take obyvatele města tohoto svobod(ného) a král(ovského), vyslání jsouce od pana richtáře, abychom predjmenované stránky, až posavad nejakové kyselosti a různice mezi sebou majice, k míru a k pokoji privedli, tento porádek a způsob jsme zachovali.

Predně zeptali jsme se osob predjmenovaných, zdali by chtěly všecko to držeti, co by k jich dalšího dobrého přátelství, sousedství aneb tovaryšství zachování sloužilo, podle ousudku a nálezku našeho? Oni mezi sebou radu učinivše, jednomyslně odpověděli, že chtějí to všecko držeti a pro lepší ujištění slib^{c)} svůj tento ruků svých podáním nám stvrдили. My tehda uhlídajíc, že by stránky k porovnání bez právního změrovaly, to jsme usoudili.

A sice strany některých postavov sukna, o které pan Baltzar mel podezreného pana Tobiáše, že by je byl vzal jemu některým časem v Trnavě na jarmaku, ponevadž tak dalece prišlo, až tenž jistý pan Tobiáš Jon pred panem richtářem tohoto svobodného a král(ovského) města Tren(čina) svú nevinnost zastávati a pana Baltzara právem hledati již byl začal, ale pan Baltazar skrze statečných lidí pohledávaje pana Tobiáše Jona, aby jeho s práva spustil a radnej jako i predešle v dobrém přátelství, sousedství a tovaryštví s ním zůstával, to nacházíme, aby pan Baltazar odsavad vždycky jeho dobré jméno na místě nechal, rečí žádných dobrej pověsti jeho škodlivých z úst svých nevypouštěl, ano všelikú podezrenost strany těch postavov o panu Tobiášovi umrtvil. I jináč, jestli by neprestal, nýbrž věc tuťo omrtvenú zase hore zbužoval, teda panu Tobiášovi svobodu necháváme^{d)}, opět často jmenovaného pana Baltzara Valentini pred zdejší vrchností tohoto města^{e)} právem hledati, k čemuž jak predešle^{f)}, tak i pri deliberatii povolil.

Co se pak tkně jedneho žlutého postavu sukna, ponevadž samy strany vyznali, že by do rukou některého rábského krejčího byl prišel tamže v Trnavě, ale jakovým způsobem, ani jedna ani druhá probovati nic nemohly; mezi tím svými vlastními ústy pred námi vyznal pan Baltzar, že by tenž jistý postav pana Tobiášov byl, za který i peníze prijal. To nacházíme, aby tenž pan Baltzar Valentini takové peníze Tobiášovi navrátil a jeho spokojil nebo některak s ním transijoval(?). Co i hned pred námi se stalo a přátelství i tovaryšství predešlé dobré obnovilo. Trinchinii in aedibus admodum reverendi et clarissimi viri domini Johannis Lycii, ad praesens pastoris ecclesiae Dubnicensis et venerabilis contub. huius comitatus senioris, die et anno quibus supra. Nicolaus Prielesky, senator^{g)} m. p., Georgius Demiany, senator m. p., Melkius, senator m. p., Martinus Lehotsky, senator m. p., Daniel Petrovitius, senator m. p.

Orig. MA Trenčín, Missiles

a) v rkp. psáno ny

b) v rkp. psáno Wal.

c) v rkp. původně slibu, škrtnuto

d) psáno mě

e) následuje nečitelný škrť

f) psáno lě

g) podpisy vlastnoruční

1643, 26. červenec, Uh. Hradiště

Purkmistr a rada města Hradiště — Baltazarovi Kozmovi rychtáři skalickému [Uherské Skalice]: žádají o zaslání papíru a podávají zprávu o porážce Valachů vsetínských a meziříčských od císařské jednotky.

Službu svou vskazujeme, urozený pane a příteli náš zvláště milý. Od pána boha zdraví i jiného všeho dobrého přejeme věrně rádi. Majíce zde při kanceláři naší veliký nedostatek papíru, naschvále ku pánu tohoto posla vypravujeme a přátelsky jeho žádáme (nečiníc sobě však z pána žádného služebníka), že nám to přátelství prokázati a skrze čeledína svého takového papíru nětco hodného, na kterěz 6 fl. mor. posíláme, koupiti a buď po tomto poslu aneb nejakej jistější příležitosti, poněvadž se při tomto jarmarku snadno taková přitrefiti může, odeslati odporen nebude, nebo ten prvnější papír, který nám pán koupil, jest poslu na cestě od vojenského lidu vzat. A co pán k žádosti naší učiní, toho se jemu neopominem zase vším dobrým odsloužiti. Novin na ten čas žádných zde nejni, toliko se rozpráví, že Valaši vsetínští a mezdríští, jichž do dvou set bylo, na 40 a nětco vejše vozích profiant do ležení nepřátelského vezli, na kterěz natrefíce silná portari císařská všechny zbili a profiant odjali. O Helfenstejně se také mluví, že by jej nepřítel dobejvat měl, jestli tomu tak, toho nejistíme, naši leží a aby co proti nepříteli tentyrovati měli, nic se neslyší. Čehož jsme pána, co nám tak vědomé jest, pro správu tajiti nechtěli, žádajíce, pokudž od uherské strany netco takového slyšeti, že nás pán také avisirovati sobě nestíží. Milost běží rač s námi bejti. Datum v městě Hradišti dne 26. julii anno 1643. Pánu k službě volní purkmistr a rada města Hradiště.

Orig. StA Brno, Nová sb. 514/72

1643, 21. prosinec, Skočov

Alžběta Lukrecie, kněžna těšínská. — Kašparu Sunekovi, majiteli panství budatínského: žádá o zprávy o hrozícím vpádu ze Sedmihrad.

Pozdravení naše přátelské a sousedské z vinšováním od pána boha dobrého a šťastného zdraví vskazujeme, urozený pane, nám vzácně zvláště milý. Přicházejíc nám od rozdílných míst avisy a pokřiky jdouc, že by nějaké nebezpečenství z Sedmihradské země nastávati a nemálo lidu pohotově býti a se na jisté místa rozkládati mělo. I budúce nám od J. C. a K. Mti, pána nás všech nejmilostivějšího, pas a hory jablunkovské za-

opatřiti dáti poručeno, tak aby, kdyby co takového bylo a na takový pas se vstahovalo, náležitě osazen a opatřen byl. Protož pánu to přátelsky a sousedsky tajiti jsme nechtěli, i ukazujíc toho potřeba v nynějších nebezpečných vojenských časech se na péči jmíti a to, co naše povinnost, z které tak jeho císařskou milostí opovázání(!) jsme, učiniti a vskutku prokázati, pána za to přátelsky a sousedsky žádáme, že se protiv nám deklarirovati bude, co bychom tak v takové nahoře dotčené přítrefilosti (čeho pán bůh zachovati rač) se nazdávati(!) a ubezpečiti mohli. Tej naděje jsouc, vstahující se ta věc ku konservaci J. C. Mti království i zemích, že podle nás pán na osobě své v tom nic scházeti nedá a s námi, kdyby co takového nastávati mělo, v dobřej korespondenci státi bude. Což my tím způsobem od strany naše(!) učiniti chceme. Odpovědi od pána, čím se spraviti, očekávajíc, zůstáváme s tím jemu ke všemu dobrému sousedství přátelsky náchylni. Datum na zámku našem Skočově 21. decembis 1643. Elizabetta Lukretia, z boží milosti v Slezii rozená a regirující kněžna těšínská a Velikého Hlohova, též kněžna lichtenštejnská.

Orig. Országos Levéltár Budapest, Camera, Szunyog

121

1621—1642

Zápisy týkající se příchozích z českých zemí, zapsané v městském protokolu města Trenčína.

Anno 1621 die 28. martii. Známó činím tímto mojím psaním, že sem zjednal a smlúvu učinil z Janem Václavkových z Klobúk¹ a z Jurikem Šuberkú podobne z s Klobúk, aby oni mne koupili bělých postavuov kolik mohú nejvic, jeden každý per fl. decem et viginti quinqve. Item svetlých, zelených a žlutých, též kolik moc budú, něch jeden každý postav po dvánásti zlatých a po den. 50. Takové pak postavy aby mne, jestli možné, ustavili sem do Trenchina a pakliže by do Trenchina nemohli dostavit, tehdy do Illavy. Na kteroušto smlúvu dal sem zvrchu psaným Janovi Václavkovi a Jurikovi Šuberkovi hotových penez tvrdých tolarov pět, a to z s tú výmienkú, že jestli by oni na tu neděli druhú po Velkej noci takové postavy na kterékolvek zvrchu dotčené miesto ustavili a já bych podle zmlúvy pro takové postavy neprešiel, aby mojich pět tvrdých tolarov se nenavrátilo, ale aby oni to slobodne podle zmlúvy mezi námi učinenej svovili(!). Podobne oni také, jestli by na zvrchu dotčianý termín a mesto takové postavy nedostavili, aby také pět tvrdých tolaruov proti mne propadly. Pro lepší pak toho jistotu dali sme sobe rezané cedule. Actum Trinchinii die et anno ut supra.

Item toho že roku a dne zvrchupsaného učinil sem také zmlúvu z Janom Matejem Rašajov z Klobuk strany klobukuov obostranek, aby mne jich také do toho a zvrchu dotčeného termínu a na mesto také spolu s dotčenými postavy dostavil nr. 200, jeden každý po sedmi po dvatcítii penez, kterému také podle smlúvy dal sem závdanku jeden tvrdý tolar na

spuosob ten, jak zvrchu psaným Janovi Václavkovi a Jurikovi Šuberkovi.

1625, 20. 12. Perlectum est scriptum clarissimi domini M. Jacobi Jacobaei exulis bohemicus, ad tunc in hac civitate commorantis, una cum certo quodam carmine senatui porrecto et per ipsum eidem dedicato. Cui ob respectum calamitatis et moderni ipsius exilii ordinantur et donantur flor. duo.

1626, 6. 3. Petrus Medek, provisor Brumoviensis, in persona Annae Šomanik de Klobuk, proponit contra Georgium Štastny, incolam Trinchiniensem, ratione quadraginta talerorum solidorum, quos eidem Georgius Štastny deberet.

1627, 2. 2. Josephus Judaeus Hunnobrodensis², filius Moysis Judae, similiter Hunnobrodensis, deposuit egregio domino Johanni Zimka et consorti ipsius Annae Perezzeghi ad rationem certi cuiusdam debiti, quod quidam Simon Judaeus Hunnobrodensis eidem Johanni Zimka pro aliquali frumento obligatur florenos viginti quinque.

1638, 20. 2. Exules lutherani, domini reverendi quam prudentes et circumspiciti viri solemiter et personaliter coram magistratu et electis comparuerunt et rogaverunt summopere, ut eosdem lutheranos ad domini nostri clementissimi superintendentis intercessionem et commendationem, quam ad ipsorum instantiam duobus diebus reiteratam sub praeteritionem(!) coram civitatis assumamus ipsisque ad...^{a)} spatium temporis mansionis(!) commorandos (cum sint nobiscum in religione conformes), in medio nostri dare non praetermittamus. Cui quidem domini senatores et electi ducti christiana charitate ipsos antelatos exules in medium civitatis ad tempus commorandi causa assumpserunt tali pacto et his conditionibus, quas ipsi in scripto postea senatui tali cum tenore in specie porrexerunt medio Rafaelis Ördegh.

Anno 1638, die 20. mensis februarii my Martinus Cocy, Johannes Fellinus, kneží, item Georgius et Johannes Melecky ac Venceslaus Skočovinus, Johannes Steblik ac Andreas Jung aliter Kotlar, známo činíme, že ponevadž na patent Jasnosti císařskéj, pana našeho vždy milostivého museli jsme vyjít z příbytků našich in exilium a dostali sme se do svobodného a královského mesta Trenčína do hospody, tehdy sľubujeme a zavazujeme se křestansky, poctivě a chvalitebně chovat a na prekážku žádnému z pánuů sousedův nebýt. Item jestli by (čehož pan buch uchovej) netco přisného z rakoše aneb od jeho Jasnosti císařskéj přišlo na toto mesto predjmenované z strany exilium našeho, že bysme ani zde nemeli býti trpeni, sľubujeme a zavazujeme se na nejprvnejší roskaz jeho Jasnosti císařské aneb pana rychtára zdejšího ven vyjít a sobe jinde obydlení a místo hledati. Martinus Cocy Scepusius m. p., Georgius Melczl m. p., Johannes Felinus m. p., Johannes Melczl m. p., Vencezlaus Skočovský m. p.

1637, 30. 1. receptus est in medium coincolarum civitatis istius prudens Georgius Hajek de civitate Bohemicali Telcze³ dicta oriundus.

1639, 20. 5. receptus et incorporatus est in medium et consortium civitatis huius probus et honestus vir Johannes Steblik alias Hrdy, pannifex, qui hunc ex Mezericz Moravicali⁴ advenit et in inquillinatu apud dominam Drozditanam pro nunc manet.

1640, 15. 2. in medium coincollarum civitatis huius receptus est honestus iuvenis Johannes Nechuta de civitate Bohemicali Kurim⁵ oriundus.

1640, 2. 3. certae quaedam res in ladulis aliquibus apud prudentem Andream Szywy, exulem Moravum, et ad praesens inquilinum domini Mich. Selmeczy depositae et ad quandam Catharinam n. Klobuczensem tabernariam pertinentes extradari generosae et magnificae dominae Bosani Ezther alias Forgatianae eidem Andreae Szywy commissae sunt.

1640, 3. 3. Deliberarunt, ut domus illa inquilinaria...^{b)}, (quam videlicet hactenus honesta Catharina, relicta prudentis concivis Martini Lipniczki alias Boczek, exulis bohemicus, iure pignoratitio possidebat) a modo in futurum eidem Catharinae titulo perennali deserviat...

1640, 20. 10. Testes pro declaratione genealogia et legitimo ortu honesti et humanissimi iuvenis Melichioris Raphanidis, pro nunc cantoris scholae istius Trenchiniensis, producti atque statuti: 1. Reverendus dominus Paulus Votipetius, exul bohemicus, nunc inquilinus in hac civitate apud Martinum Pete alias Gombköttö. 2. Prudens et circumspectus Johannes Straka Choteborens⁶, ad praesens inquilinus hoc loco. 3. Itidem prudens et honestus Tobias Johannes Služinský, pariter exul bohemicus et iam civitatis huius convicinus. 4. Matheus Skoczowsky, Silesius (exul) et ad praesens conincola.

1641, 4. 1. Adscitus quoque et aggregatus in consortium vicinorum civitatis huius prudens et honestus vir Petrus Pretlik, exul bohemicus, produxit litteras suas natalicias in civitate bohematica Sussicze⁷ dicta emanatas... Porro in domum inquilinarem introducetur. Pari modo Burianus moravus introducetur in domum inquilinariam.

1641, 11. 1. Receptus et in medium coincolarum et vicinorum civitatis huius adscitus est literatus et honestus vir dominus Laurentius Dvoracek alias Hoffman, exul moravus.

1641, 18. 1., ad introductionem Jacobi Tissinsky, exulis bohemi et iam incorporati in domum inquilinarem.

1641, 23. 1. Receptus et incorporatus est in medium et consortium civitatis huius honestus iuvenis Samuel Henzelius moravus...

1641, 6. 9. Receptus est in medium coincolarum honestus vir Elias Calvinus(?), exul boemus, cum filio suo Wenceslao.

1642, 21. 11. Senatus... recipit in medium coincolarum... honestum iuvenem Danielem Gincel Bohemum, alias sartorem...

1643, 9. 10. Receptus est in consortium concivium... honestus et literatus vir dominus Daniel Lipski, qui... literas suas natalicias Teuto-Brod⁸, anno 1623... emanatas deposuit.

MA, Trenčín, Protocollon

a) v rkp. nečitelné

b) v rkp. nečitelné

¹ Valašské Klobouky

² Uherský Brod

³ Telč

⁴ Asi Valašské Meziříčí

⁵ Kuřim

⁶ Chotěboř

⁷ Sušice

⁸ Havlíčkův Brod

1644, 4. březen, Kyjov

Purkmistr a rada města Kyjova — Skalickým: žádají o zprávy o válečných pohybech v Uhrách.

Službu svou vzkazujeme, urození a stateční rytíři a moudří a opatrní páni a přátelé naši zvláště milí. Od pána boha zdraví a jiného všeho dobrého přejeme V. Mtem a V. Otem věrně rádi. Docházejíce nás nepotěšitelné noviny, že by kníže sedmihradské Rakoczy¹ z lidem svým, vezmouc na pomoc ouhlaovního nepřítele Turka, již do uherského království vpadnouti a dále sem k nám blíže se dávatí oumysl měl (čehož jemu v tom pán bůh nedopouštěj oumyslu vykonati). Za tou příčinou a takovými neveselými novinami ku V. M. a V. O. schválí to psaní své činíme a při tom služebně a přátelsky žádáme, pokudž by co toho V. M. a V. O. povedomo bylo, že se s námi v té ano i v jiné příčině, což by jim vědomé bylo, zdělití a nás potěšitelnější avisi fedrovati sobě stížití neopominou. Čehož my se V. M. a V. O. zase v potěšitelných očekávajíce V. M. a V. O. v ochranu boží poručena činíme. Datum z města Kyjova 4. martii anno 1644. V. M. a V. O. k přátelské volnosti hotoví purkmistr a rada města Kyjova.

Orig. StA Brno, Nová sb. 514/75

1644, 27. duben, Prostějov

Purkmistr a rada města Prostějova — Skalickým: [Skalici Uherské]: píší o domnělé pohledávce skalického měšťana Jiříka Mikulášků v Prostějově. Stěžují si na těžkou situaci doma.

Službu svou vzkazujeme, moudří a opatrní páni a přátelé naši zvláště milí, od pána boha zdraví i jiného mnoho dobrého přejeme V. O. věrně rádi. Psaní V. O. vyrozuměli jsme, kterak by se slovutný pan Jiřík starší Mikulášků, spolusoused jejich na dluh dle zápisu na onen čas od ouřadu zdejšího a pečeti městskou na 300 fl. mor. stvrzeného a knězi Ondřejovi Michalisovi vydaného, nyní pak od paní Zuzany vdovy po něm zůstalej jakožto sestry své podle zmocnění a odvedení jejího potahovati chtěl. Kdež poněkud nám to divno do téhož pana Jiříka přichází, že tak v těchto nešťastných zarmoucených a válečných časech vojenských jsouce jednomu každému člověku vědomo, kterak dosti dlouhej čas, jak od soldatesky J. M. C. tak také i od nepřítela jsme sužováni, zbidováni a kolikokráte vyplundrováni byli, ano i o své chudé statečky přišli, takže dosavad znic

¹ Sedmihradský kníže Jiří Rákóczi

bejti nemůžeme, nýbrž mnohejm co dále nemohouce pro naši velkou nouzi chudí lidé z soldateskou, kteráž až posavad nám na krku zůstává, obstátí, od města na díle otřa ruce jíti musejí, pohledávati a náš upomínati usilující, tam tehdy příčinou, odkud bychom takovej dluch (však nám do konce nevědomej ani paměti o tom žádné naleznouti nemohouce, kdy a kterého času neb od koho a jakým způsobem týž dluch zdělaný jest) nyní nemajíce nikdež nic, nýbrž jeden každěj svejmi soldáty dosti co činiti mají, platiti měli k dobrému uvázení V. O. podáváme. Nicméně však jak toto V. O. v postskriptě dokládají, abychom posledně takový zápis nadepsanému panu Jiříkovi obnovili a terminův v něm, kdybychom platiti měli, postavili, proti tomu bychom nebyli, pokud však dluch spravedlivý se nacházeti bude. Ale poněvadž k tom žádný čas pro dotčené příčiny a válečný neb nepokojný čas neslouží ano J. C. M. pán, pan náš všech nejmilostivější skrze patenty ano i sněmovní snešení generalmatorium o dluhy vyhlásiti a tu otcovskou lásku prokázati a na čas vydati ráčil, že nás V. O. v tom omluvna při sobě míti budou, přátelsky a sousedsky žádáme. Však kdykoliv pán bůh by od nás ten nešťastný vpád vojenský odvrátiti a nám pohodlnější časy dáti ráčil, on pak pan Jiřík sem mezi nás se najíti dal a takovej zápis pro pořádnost nám poukázati neztížil a tudy za spravedlivý se uznal neb nejak závadný nalezen nebyl, nejsme na tom, abychom komu popírati mohli, kdež tej důvěrné naděje k V. O. jsouc, že cokoliv páni souse(dě) naši mezi nimi v opatrování mají a odtud by takovej statek pro nynější nebezpečnost vojenskou vyzdvichnouti chtěli, že jim to zdržováno nebude, nýbrž propustiti nařídí. Jeho pak pana Jiříka tím jistotně, pokudž spravedlivou věc má, dokonce ubezpečiti mohou, že žádost jeho dá pán bůh naplněna bejti má, pokudž by pak on takové lidské věci souseďův našich hamovati chtěl (o čemž nesmejšlíme) a takové od lidu vojenského k zmaření přišli, nevíme, jak by budoucně z toho odpovídati mohl, čehož sme V. O. pro správu k odpovědi tajiti nechtěli. S tím milost a ochrana boží s námi bejti rač. Datum v městě Prostějově 27. dne aprilis anno 1644. V. O. v službách volní purkmistr a rada města Prostějova.

Orig. StA Brno, Nová sbírka č. 514/76

124

1644, 25. červen, Holič

Purkmistr a rada města Holiče purkmistru hodonínskému. Připomínají zápis o hranicích mezi uherským a moravským územím při řece Moravě a hrozí potrestáním těch, kdož tato ustanovení přestoupí.

Moudrým a opatrným, panu N. N. panu purkmistru a rychtáři, na ten čas obyvatelům města Hodonína etc., pánům a přátelům nám zvláště známým k dodání. Zdraví, štěstí, přitom božského požehnání V. Slov. Opatrnostem společně vzkazujeme. Jakož předešle skrze psaní O. V. jsme

pohledávali v příčině listu našeho, poněvadž od časů již dávných velké různice a nevole se vykonávají, takže jim konce býti nikterakž nemůže. Protož tímto se ohražujeme a v tom prohlašujeme: Tak jakož i jinde všudy, tak i naší uherskej strany obyvatelé zákonných břehů polovici moravních(!) a věci k nim prinálezejících svobodně užívají. My také podobným způsobem tolikéž a právem u včilejšího času napomináme a vědomost dáváme, že polovici Moravy všudy jak nad stavem, tak tolikéž pod stavem takových břehů spolu s štěpnicemi a lukami, lesy z tejto strany vody Moravy určenej, v našich holických hraničních mezích prinálezejících a jiných případnostech zaujíti a jich požívati od včilejšího času míníme a chceme a od toho jistého vám užívání záповěď činíme, pokudkoliv hodnověrných jistot nevokážete a nevyvedete takovým způsobem, až posavad těch našich případností jste užívali a v moci své drželi a nad námi moc a kvalt provozovali a činili. Jestliže by někdo od vás na svrchu dotčených hranicích kvalt činil a postíženo býti mohlo, kdekoli buď s statkem anebo samotné, takový statek má sebrán býti a na místo takové od nás opatříti se má a trestání, kterého jakživ nemíval, na nej dopustiti a uložiti předpovídáme. A z toho, bude-li co takového zapotřebí, vážeme se při gruntech zastavit a zaopatřit. Pakliže toho při pohodě nenecháte, dáleji se boha přidržujem, že ještě hůř budeme s vámi nakládat, nežli kdy jinde, že se desátý bude z toho káti, co budem s takovýmá lidma činiti. Stůj pán bůh s námi. Datum v Holejči 25. juni Anno 1644.

P. S. Odpověď budem vyčkávatí. Purkmistr a rada městečka Holeyče.

Opis Országos Levéltár, Budapest, Insinuata cancellariae bohemicae I 57/19.

125

1644, 12. srpen, Kyjov

Purkmistr a rada města Kyjova — Skalickým [Uherské Skalici]: žádají zprávy o válečných pohybech na Pováží

Službu svou vskazujeme, urozený a statečný rytíři pane rychtáři, moudří a opatrní páni a přátelé nám zvláště milí. Od pána boha i zdraví i jiného mnoho dobrého přejeme V. M. a V. O. věrně a upřímně rádi. Velmi hrubě u nás o tom se rozpráví, že by nepřítel Rakoczy¹ táborem s armádou svou u Nového Města² se položití měl a zámku beckovského³ očekávajíce zhůry kusu dobejvati chtěl, jakož také že i na panství broumovské štrafy činí a až k Myavě⁴ a Starej Turé⁵ chudým lidem statky pobrali. Kdež chtíce se nětco jistějšího dověděti, naschválně V. M. a V. O. toto psaní činíme a za to velice přátelsky a susedsky žádáme, že nám tak mnoho lásky křesťanské prokázati, a pokudž by co takového nebezpečného bylo aneb co za avisi V. M. a V. O. nyní zatím míti jako i také, kde armáda J. M. C. své ležení mají, který lid polský, který předešle do království uherského marširoval, zůstává, nás tím také pro vejstrahu a budoucí opatření avisírovati ráčíte. Nebo i o tom se rozpráví, že by armáda J. M. C., držíce po-

minulého pondělku bitvu s lidem Rakotczyho, z šanců těch vytlačeni bejti měli. My při tom také V. M. a V. O. netajíce, že ode dne věřejšího lidu polského, kteréhož okolo 500 nebo 800 bejti má, sem očekáváme; a ještě při Holešově zůstávati mají, jakož i pan Fridrich Sak, komisař krajský, na ně zde očekává a profiant se na ně k nám zváží, pravíce, že by potomně k Hodonínu svůj marš obrátiti měli. V čemž že žádost tato naše při V. M. a V. O. místo své míti bude, přátelsky se dověřujem, připovídajíce se V. M. a V. O. takové lásky raději v potěšitedlnějších nežli v takových příčinách vším dobrým odměniti. Na odpověď účinnivou očekávajíce, s tím milost a ochrana božská rač s námi z obojí strany zůstávati. Actum naspěch v městě Kyjově dne 12. augusta anno 1644. V. M. a V. O. k službám povolní se zůstáváme. Purkmistr a rada města Kyjova.

Orig. StA Brno, Nová sb. 514/77

-
- ¹ Jiří Rákóczi
  - ² Nove Mesto n/K.
  - ³ Beckov
  - ⁴ Myjava
  - ⁵ Stará Turá

126

1644, 13. 8., Kyjov

Purkmistr a rada města Kyjova — Skalickým [Uherské Skalici]: žádají o zprávy o pohybech vojsk knížete Rákóczyho.

Při tom V. M. a V. O. naschválně a spěšně netajíme, jak jsme se jistých kundšaftů dověděli, že toho polského lidu věru tři kumpanie přes vodu do revíru hradištského se přepravilo. Kteríž tejto pominulé noci okolo Polešovic¹ a dvě kompanie s tejto strany hor v Střílkách² a Kožucích(!) logirovali a konečně mají okolo Hodonína dnes logirovati, tak jak správa od pana Saka, komisaře krajského, dána jest. Jakož také na poručení téhož pana komisaře J. M. panu hraběti Šampachu³ o tom píšeme, aby se tam na ně očekávalo a na ně profiantem zaopatřilo. Čehož pro vejstrahu V. M. a V. O. netajíc, žádáme, že poslu za práci zaplaceno bude, a pokudž by tak co od uherské strany, strany Rahocziho⁴ slyšeti bylo, že nás V. M. a V. O. po naschválním poslu avisírovati neopominou, přátelsky se důvěřujem. Připovídajíce se V. M. a V. O. toho vším dobrým odměniti a poslu za práci jeho zaplatiti. S tím pán bůh s námi. Actum raptim z města Kyjova 13. augusti anno 1644. V. M. a V. O. k službám povolní purgmistr a rada města Kyjova.

Orig. StA Brno, Nová sb., 514/78

-
- ¹ Polešovice u Uher. Hradiště
  - ² Střílky u Kroměříže
  - ³ Žampach Zdeněk na Hodoníně
  - ⁴ Jiří Rákóczy

1645, leden, Těšín

Alžběta Lukrecie, kněžna těšínská – Františku Révayovi: děkuje za zprávy o jednání s knížetem sedmihradským a žádá o další.

Pozdravení naše přátelské z vinšováním od pána boha dobrého a šťastného zdraví vzkazujeme, urozený a velkomožný hrabí, pane příteli a sousede nám vzácné zvláště milý. Psaní panské od datum v zámku Sklabini¹ 8. tohoto měsíce sme přijali a s něho, že z těch traktátův, z kterých tak dobrý počátek ku zavření pokoje naděje byla, skerze těžké postuláta, prentensie a kondicie, co tak kníže sedmihradský² žádostiv jest, zešlo, porozuměli, rádi bychom byli viděli, že by k takovému konci, jak se začalo, přijíti mohlo, a kerzevá to k takovému velikému preiudicio asequilli(?) křesťanstva, což pán bůh od nás milostivě odvrátiti rač, se to nevstahovalo. Z těch komunicírovaných avizijí pánu přátelsky a sousedsky děkujeme, vinšovali bychom, že by jsme co potěšidlnějšího slyšeti mohli, žádajíc pána přátelsky tu dobrou korespondenci v tom dáleji kontinuírovati. Což mi tím způsobem cokoliv z těch a od jiných míst jmíti budeme, učiniti neopomeneme, pána přátelsky žádáme, že tolikéž v tej dobrej začatej korespondencii ustavičně kontinuírovati bude, to co tak jsme nyní od novin dostali, pánu příležitostě komunicírujeme a dáleji komunicírovati chceme. S tím ochraně boskej nás poručujíc pánu ke všemu dobrému přátelsky a sousedsky náchylni Elisabeth Lukretia, z boží milosti v Slezi rozená a regírující kněžna těšínská a Velikého Hlohova, též kněžna lichtenštejnská. Datum na Těšíně...^{a)} januarii 1645.

Orig. ŠÚA Bratislava, odd. Révay

a) nečitelné v rkp.

¹ Sklabiňa u Martina

² Jiří Rákóczi

1645, 11. březen, Uh. Hradiště

Martin Kurát, rychtář hradištský, rychtáři skalickému Štefanovi Bajcimu: informuje o válečných událostech na Moravě, dotýká se událostí v Horních Uhřích.

Ačkoliv ty dni tak veliký postrach nic jináč než jakoby nepřítel již na krku byl povstal, chvála pánu bohu zase to se utišilo a co tak mluveno bylo, toho tak mnoho není. Jest pravda, že J. M. pan generálfeldmaršálek hrabě Götz¹ svou armádu z nepřítelem se potýkal, jako taky i na placi zůstal. Joan Denert vidouc, že neobstojí, sukuryroval ze 3 tisíce lidu

k Praze, Hercfeld pak že ani přítomen nebyl, J. M. C. ráčí posavad v Praze zůstávati. Včerejšího dne J. M. pan generál hrabě z Valdstejna svým lidem zase spátkem od Hulína k Holomouci se hejbal, byl jeho oumysl, kdyby co tak nebezpečného bylo, sem k Hradišti svou armádu se strhnouti. J. M. paní generálka svým dvorem již třetí den jaksi zůstává, nic se neví, jak skoro odsud pojede; velká molestati jest, chtějíc všeho fulauf jmiti, brzy nás vytráví. U nás noviny, že by z Rakoczym pokoj se traktirovati měl a že by již i zavřený byl; dal by to pánbůh. A pokudž co takového jistého budu jmiti, neopominu pána avizírovati. Čehož sem k odpovědi nechtěl tajiti. Datum v Hradišti dne 11. marti 1645 pánu k službám volný J. M. C. a královského města Hradiště rychtář Martin Kurát Střelecký m. p.

P. S. Před nás leží, včerejšího dne tak velikú insolventii ti soldáti v městě učinili, měšťanům mocně, tolikéž na dědinách našich koně pobrali, na rynku lidem z vozů vypřahali a povedajíc na ně odtud pryč jeli. Bude-li tak nadluže, neobstojíme.

StA Brno, Nová sbírka 514/80, orig.

¹ Göcz J., císař. generál

129

1645, 14. březen, Uh. Hradiště

M. Kurát Střelecký, rychtář města Hradiště — Št. Bajcymu, rychtáři skalickému: o válečných událostech na Moravě

Službu svou vzkazují, urozený pane a příteli mně zvlášť milý. Zdraví i jiného všeho nejlepšího přeji pánu věrně a upřímně rád. Psaní od J. K. M. pana palatinusa (titul) J. M. panu hraběti z Rotále¹ svědčící sem přijal, kteréžto ihned za J. M. na koni do ležení k Hulínu sem odeslal. Co za odpověď přijde, neopominu stejně takovou pánu odeslati. Co se novin dotejče, posavad jistého nic nemůž se věděti, žádné particularia ještě nejidú, toliko oustní řeči. A kdyby se od ploquady(!) olomoucké nebylo trhlo, náslech byl, že by jej tento měsíc byli dostali; ale poněvadž nyní ven vychází, že se zase občerstvil, pán bůh ví, jak dále bude. Naše portáče² vždycky k Holomouci jidou. Za ty noviny z Uher velice pánu děkuji; dal by to, pán bůh, aby(!) abychom mohli tu pokoj jmiti. Pokudž co jistého budu mít, neobmeškám pánu avisírovati. S tím milost boží s námi. Datum v městě Hradišti dne 14. martii anno 1645. Pánu k službám volný J. M. C. a král. města Hradiště rychtář Martin Kurát Střelecký, m. p.

Orig. StA Brno, Nová sb., 514/81

¹ J. z Rotálu na Napajedlích

² Portáši

1645, 12. květen, Jablunkov

Purkmistr a rada města Jablunkova — Janu Košelovi, fojtu města Žiliny: žádají o pomoc při vymáhání dluhu za plátno.

Službu naši povolnú vskazujeme, slovutně múdrý a opatrný pane fojte města Žiliny, pane a příteli náš zvláště milý. Od všemohúcího pána boha vám na dlúhé časy dobrého a šťastného zdraví vinšujice přejeme. Předstoupil jest před nás v úpelnej radě sedících Jan Chybidzura, spolusoused náš, a tu nám ukázal zápis na Štefana Tarabu, že mu jest slúžen osem tolarů za ukúpené od neho plátno již dávny čas a za mnohým jeho žalováním předešlým pánům fojtům žilinským k svému přijítí nemože. I dověduc se toho Jan Chybidzura, že má tenž Štefan Taraba v dědině Smilovicích jednoho koně, takž mu toho koně na takový způsob vzal, aby mu jednúc zaplatil. I přimlúvajíc se my k vám, pane fojte, za tím Janem Chybidzurú, že toho Štefana Tarabu před sebe obeslati dáte, aby co jest Janovi Chybidzurovi povinovatý a dlužen, ze škodami a útratami jeho zaplatil a svého koně vzal. Jestliž se toho nestane, on, Jan Chybidzura, toho koně za své vlastní prodá, potom nech dá tomu Štefan Taraba pokoj. A s tím pán bůh s námi rač býti. Datum v Jablonkově 12. mai anno 1645. Panu fojtu všeho dobrého žičliví purgmister a rada města Jablonkova.

Orig. MA Žilina, Missiles

1645, 24. červenec in Gdov

Fr. Wesselény Alžbětě Lukrecii, těšínské kněžně: s podivem se vyslovuje o rebelii proti císaři.

Vysoce osvícená kněžna a paní, paní mne času každoho milostivá. Služby mé unížené s vinšováním mnoho dobroho od pana boha zkazují verne a upřímně rád. Psaním Vaší K. milosti, paní, paní mne laskavé, kterého datum na Tešině 20. juliu jest, včera již v noci po osmi hodinách jest mne dodané, které z náležitou uctivostí sem přijal a jemu po přečtení i také parii psaní stolice trencanskej a p. Frančiška Balaziho výborne sem porozumel. Že pak psaní mýho z vazek(?) Vaší V. O. M. otevřítí i také přečístí dáti ráčila, velice tomu rád sem, že ex confidentia to ráčila učinit, kterou confidenti i zatím milostivě Vaší V. O. K. M. at ráčí zachovávatí a mne za uníženého sloužebníka držeti z náležitou velikou uctivostí žádám. Než ty jisté psaní mne nedošly, které tak se domnívám aneb v ceste jsou ztracené anebo skrze p. sekretára Vaší V. O. K. Mti in cancelari jakovým způsobem zapomenuté, jejichžto continentias hraube velice byl bych rád porozumel. Co se pak stolice trencanskej dotýče hnevu a pohružek,

divná vec zajisté jest kněžna milostivá, že oni zrádci jsouce a rebelles proti J. Mti C., pánu a vrchnosti své milostivě smejí se na odpor staveti, a nevím, jak špatné pohroužky zavdávatí obzvláště tak velikej doustojnosti postavené kněžné jako jest Vaše V. O. K. M. Ale však necht oni jak chtějí činí, svým předsevzetím zlým nikoli uškoditi Vaší V. O. K. Mti škoditi moci jmíti nebudú ani nemají, toliko na odpor jim býti, at ráčí Vaše V. O. K. milost milostive naríditi podle své hodnosti, moci i vernosti k J. Mti C. dostatečné a neomylné nebo mnohem lépeji jest vernost své vrchnosti zachovati nežli z nezbednými takovými rebelanty, jakový jsou oni nepoctive a na krátký čas zůstávati, s nimi jedno zmýšleti. Já pak spolu s mou malženku v milostivú gratii knížecí Vaší V. O. K. M. milostive, pokorne se z službami našima uniženými oddávajíce na všem dobře a štiasne se jmíti mile i oupřímně žádáme. Datum in Gdov¹ die 24. mensis julii anno domini 1645. Vaší V. O. Kn. Mti unižený služebník času každýho zůstávám. Comes Fr. Wesselény.

Orig. StA Opava, Král. úřad 22/4a

¹ Nepochybně Gdov – Hodejov, okres Rimav. Sobota.

132

1645, 26. červenec, Těšín

Alžběta Lukrecie, kněžna těšínská, shromáždění stolice trenčanské: Odpovídá na jejich list a sděluje, že jablunkovské hory byly střezeny z císařova rozkazu. 29. června byly stráže Uhry přepadeny, ale nakonec Uhři ustoupili. Jestliže císařské vojsko způsobilo v Uhrách škody, lituje toho; je však vždy ochotna k dobrému sousedství, pokud i páni Sunkové budou šetřit hranice těšínského knížectví.

Pozdravení naše přátelské a sousedské s vinšováním od pána boha dobrého a šťastného zdraví vzkazujeme, urození a velkomožní páni, urození a stateční, nám vzácně zvláště milí. Psaní pánův a jich od datum 11. tohoto měsíce julii jsme 17. huius přijali a z něho, co pan Kašpar Sunnek¹ od osoby své jménem druhých possessorův panství budietínského na sjezdu generálním v Trenčíně přednesl a ze vši pilnosti pohledával, porozumněli, na což pánům a jim přátelsky a sousedsky pro zprávu netajíme, jakož s jejich strany tam také porozumějí, kterak J. C. a K. M., pán nás všech nejmilostivější hnedky v počátku při nastalém nebezpečenství uherském jablunkovské hory proti uherskej zemi nejmilostivěji a jak nejlípeji zárúbati a opatřiti poručiti, a k tomu některé compagnie německého lidu pod správu jistého comendanta naríditi ráčila. A neohlídajíc my na mnohé před sebe vzaté attentata a vpády od strany tam, které proti štilštandau se staly, jsme naše poddané vždycky tak zaderžeti dali, že od nich žádné nepřátelství před sebe bráno nebylo, comertia v svém průchodu bez překážky zastávati a pašírované byly. A tak dobré, upřímné sousedství dluho

¹ Kašpar Sunek, majitel panství budatínského.

se zachovalo, až nedávného času několik set uherského zemského lidu se sběrúc, císařské soldaty 29. minulého měsíce máje armata manu nenadále nepřátelským způsobem napadli, od přední vachy mnoho z nich zbili, druhé pojímajíc sebu vzali, a nadto verchni šanc oblehli. Na což císařské tam ležící garnisie naspěch víceji císařského lidu, který ještě se tu okolo nachází, spolu s našimi Valachy poddanými k sobě připojíc, 3. a 4. měsíce juni takové nepřátelské susedy nazad zahnali a do království uherského vterhli, a že tam přítom skerze oheň a jiné insolencie škodí jak pánům a jim správa dána jest, se zběsněti měli, není nám milo a to s naší vůlí se nestalo, viděti se může, co furie vojenská v těchto krajinách těmi časy způsobila. A svědčíme s bolem a s dobrém našim knížecím svědomím, že takové arma ku ochranění nás a ubohých poddaných našich přinuceně jsou, že od nás žádá, aby jiného nic nežli dobré sousedství hledáno bylo, a nežádáme ani proti poddaným pánův Sunekův, ani jiným obyvatelům království uherského co nepřátelského (jestli jen oni tolikéž proti tomu se susedsky podle nařízeného štilstandu v příčině posavad tervající pře a diferenci ochraně se zachovají a v svých terminich zanechají) dopustiti, podle čeho pánové a oni pro ujiti většího zlého jich od nepřátelské invenci odvésti a dobré sousedství a confidenci upostanoviti věděti budú. Což pánům a jim přátelsky a susedsky k odpovědi tajiti jsme nechtěli, zůstávajíce, sůce jim k všemu dobrému náchylni. Datum na zámku našem Těšíně dne 26. juli A. D. 1645. Elisabeth Lukretia z boží milosti v Slezi rozená, regirující kněžna těšínská a Velikého Hlohova, též kněžna Lichtenštejnská.

Orig. Országos Levéltár Budapest, Camera, Szunyog

¹ Kašpar Sunek, majitel panství budatínského

133

1645, 4. srpen, Těšín

Alžběta Lukrecie, kněžna těšínská, Kašparu Sunekovi, pánu na Budatíně: Vytýká mu, že se opovážil proti hranicím českého království dokonce otevřeného násilí, když ozbrojeně se svými poddanými přepadl jablunkovské šance. Na důkaz své mírumilovnosti však již před pěti dny nařídila propustit jeho zajaté poddané.

Vysoce urozený svobodný pane obzvláště milý příteli a susede. Od něho připsání od 29. julii jest nám včerejšího dne poslušně odvedeno a dodáno. Nuž padá nám hrubé bolesti, že pán ty jisté otevřené nepřátelství, kterýžto bez jedné příčiny od jeho odstoupených poddaných a jiných společných retírovaných čeledín nenadále 29. máje proti nám a těm, kteří na Jablunkovským passu concedírovaných císařských...^{a)} protivnost učinili, totiž to v tom přední vartu, ta jest od nich na díle pobita, na díle pošlapána, pryč zavedena a do neznámých služeb proti obecnému všemu dobrému i našemu nejmilostivějšímu císaři, králi a pánu, přinuceni vrchní šance zavřeté a na všem tom co otevření nepřátelé učiniti mají a učiniti mohou, takového ničehož nebylo zanecháno jako říkáje zakryti a našim poddaným

břemena na jejich hřbety složití se snažili, což sice pánu to jest dobře známo, kterak sme my se přátelsky a sousedsky každého času proti pánu a jeho poddaným ukazovali. I od toho času jakž jeho C. a K. Mt tento slizský pas¹ z velikých příčin posaditi a upevniti milostivě nařídili, všickni kommertie a handle bez turbírování a překážky se pasírovalo, a i z naší strany vejповědní štilstandt jemu naproti ničehož se nedopustilo. Že pak jak jmenováno anebo oznámeno, pánovi poddaní spolu s jejich pomocmi a pomocníky takový nepřátelský vpád proti celému pokojnému a dědičnému království českému incorpírovanej provincii, takovou průtrž učiniti sou se neostejchali a přesto k sice ne našim poddaným, nýbrž od J. C. Mti soldateschy škodu vytrpěli. My sobě o tu a takovou věc nepokládáme se vymlouvati, nýbrž jestliže pán při nich toho náležitým způsobem vedle rozšafnosti své, mohou oni takovéto všecko zastati aneb zastoupiti. Naproti by vedle zdání našeho pán dobře učinil, kdyby ty a takové, kteří sou v tom vinovati...^{b)}, hým to patrně bylo, že pán žádného zalíbení nad tím, co se stalo, míti neráčí. Když se to stane a pán své poddané v šrancích náležitě zdržovati a i ten štilstand strany pomezí a hádky one obnechá a blížeji přistoupati nedopustí, má se tím ubezpečeného jmiti, že my jakožto osvícená kněžna, kterážto nic jinšího než pokoj a svornost miluje a hledá, k pánu a k poddaným jeho respective všelijakou dobrou sousedskou vůli...^{c)} prokazována a činěna bejtí. Jakož pak pro dokázání a dosvědčení všeho toho jest poddané, tolik kolik se jich se zbrojí jakožto otevřeně nepřátely se poplapilo a jakožto vězně sem převedeno, již před 5 dny pod našim jim odevzdaným podpisem zase na statek propustiti a odeslati jsme nařídili. Nepochybujem, že sou oni k tvým dostali, kteréžto my panu za přátelskou a sousedskou odpověď sme dáti nepominuli a zůstáváme jemu, nám možno k vůli, jeho přeuctiví a přidání(!). Datum z Tessina 4. augusti 1645. Z boží milosti Elisabeth Lucretia rozená a vladyka arcikněžna v Slezi, v Těšíně a Velkého Hlohova, kněžna z Lichtensteina. Pánova v náležitosti přítelkyně a dobře volná souseda Elisabeth Lucretia.

Souč. opis. Országos Levéltár, Budapest, Camera, Szunyog

a) nečitelné v rkp.

b) nečitelné v rkp.

c) nečitelné v rkp.

¹ Jablunkovský průsmyk

134

1646, 5. leden, Bílsko

Filip Frydrych Špeth – rychtáři města Žiliny: žádá o vyřízení pohledávky vážnoucí na obyvateli města Žiliny. Vyhrožuje obstavkou.

Vzácně slovutný, moudrý a opatrný pane rychtáři, mně zvláště milý pane a příteli. Od pána boha na tento již nastalý rok nový a dlouho trvajícího zdraví i všeho šťastného obchodu V. V. O. O. velmi rád přeji. Podle toho nepochybují, než že V. V. O. O. co jsou J. O. paní Anna Sunnegová, rozená Thurzovna z Betlehemfalvy (titul), paní má milostivá, pominulých časův za neb. Andrysem Gayerem, poddaným svým a měšténinem zdejším, strany pevného dluhu panu Tomášovi Keršakovi, obyvateli města Žiliny, k jeho

pilné potřebě, totiž sedmdesáte a pěti tolarův tvrdých aneb říských, tolikéž 30 polturákův, zapůjčeného na úřadu pana Andreasa Madidusa, psáti a milostivě pohledávati ráčili, povědomo a v známost uvedeno bude aneb také in archivis rei publicae Zolnensis, pokudž by paměti zašlo, takové připsání vyhledáno býti může, na které připsání na ten čas místodržící úřadu rychtářského pan Andreas Madidus spravedlnosti z dotčeného dlužníka dopomoci laskavě se jest oferoval. Poněvadž pak contentacie podnes se nestala a za tak prokázané dobrodiní pan debitor velmi nevděčně se staví, vdova pak a sirotky neb. Andrysa Gayera pro ustavičné dávky nyní velikú nůzi trpí, protož ještě jednúc naposledy jménem J. O. V. O. tímto...^{a)} štivuji a od osoby mé žádám, že dotčeného pana Tomáše [ad sol] vendum mediis arctioribus přidržeti neopomenú, sice...^{b)} tějšího není, než že prvšího, kterého z města Žiliny zde [postih]núti budu moci, podle znění právního per modum arresti k zaplacení toho dluhu přivozovati přinucen budu. Věříc, že O. O. V. V. k tomu přijíti nedopustí, ochraně božské nás všech poručena činíc, za odpověď žádám. Datum v městě Bilsku 5. januarii 1646. V. Opatr. k službám volný Filip Frydrych Špeth.

Orig. MA Žilina, Missiles

a) utrženo v rkp.

b) utrženo

c) utrženo

135

1646, 27. únor, Bilsko

Purkmistr a rada města Bilska rychtáři a konšelům města Žiliny: sdělují, že obyvatelé města Bilska mají své pohledávky v městě Žiliné, žádají o splacení pohledávek.

Vzácný, slovutný, moudrý a opatrný pane rychtáři a konšelé. Pánové k nám příznive laskave. Při oddání posluhy naše povolné Otem V. od pána boha zdraví, v němž mnoství dobrého na prodlužení léta upřímně rádi přejeme. Podle toho O. V. v známost přátelským způsobem uvozujeme, že sused náš Merten Geyer, majíc on jako i jinšé susedzi(!) naši u Tomáše Persaka pospolu měščanina O. V. dluhu svého pevního před nás předstúpil snažně žádaje, poněvadž zvejš doložený Tomáš Persak s ním se jest zrovnal, dadúc jemu teraz neco od peněz a strane(!) ostatka, že mu počká až do hod ducha svatá(!) sesílání, abysme dle lepší víru(!) uhody tej mezi něma věricované O. V. v známost listovně uvedli, co i činíme, žádajíc a prosejíc přátelským způsobem O. V., žeby za interventi našej tomuž Tomášovi Persakovi z strane zdejšího porovnání svého úplného z creditorami svéma tutažněmi(!) úplnú víru a jemu až do tohož termínu všelijak za pokojem dali. Toho jsme okolo O. V. každého času odměniti a vynahraditi povinni zůstávajíc při oddaně(!) ochraně bozké. O. V. všeho dobrého žičliví burmistr a rada města Bielska. V Bielsku 27. februari anno 1646.

Orig. MA Žilina, Missiles

1646, 2. červen, Jablunkov

Helena Jagoška z Jablunkova — Martinu Skalkovi, rychtáři města Žiliny: žádá o dopomožení k pohledávce za plátno od paní Terešky, výběřčí žilinské.

Vzácně slovnutný, moudrý a opatrný pane fojte. Od pána boha zdraví dobrého i jiného všeho nejlepšího O. V. ráda přejíc vinšuji. A přitom O. V. skrz toho(!) psaní mé tajna činiti nemohu, kterak paní Tereška, předešle výběřčina v městě Žilině, mne za plátna již bezmála do tří let ještě patnácte tolarův širokých, co já od ní takové na mé časté napomínání žádným způsobem dostati nemohu, dlužna pozůstává. I ačkoliv sem já mimo toho již též jednúc dotčenú paní dlužnici při předešlým panu fojtu žilinským, opatrnosti jeho, o to obžalovala a prosila, že by mne v tom k spravedlnosti dopomoženo bylo, avšakž nicméně až posavad svého ještě dosáhnúti nemohu. Protož O. V. jakožto pána ke mně v náležitosti velice laskavého (stěžující se na tu paní Terešku o ten dluh) skrz to přátelsky pohledávám a prosím, že by z ouřadu svého fojtovského víc(!) dotčenú dlužnici moji, obešíc ji před sebu, k tomu náležitě přidržil(!), abych já aspoň jednúc takového dluhu, těch 15 tol. šir. a obzvlášť nyní(!) v mé veliké potřebě a núzi od ní dosáhnúti mohla a příčinu neměla mimo toho to jinším způsobem při ní svého dobýti. Čehož se pánu zase ve všem dobrém a náležitým v přítrefnosti odsluhovati neopomenu. Odpovědi laskavej očekávajíc, zuostávám pánu a O. V. všeho dobrého žičlivá Helena Jagoška dvova(!). Datum v Jablunkově dne 2. junii anno 1646.

Orig. MA Žilina, Missiles

1646, 24. červenec, Ostroh

Purkmistr a rada města Ostroha — rychtáři skalickému [Uherské Skalice]: žádají o zprávu o pohybech nepřitele.

Službu svou V. M. vzkazujeme, urozený, moudrý a opatrný pane, příteli a sousede nám zvláště důvěrně milý. Od pána boha výborného zdraví se vším jiným dobrým V. M. vinšujíc přejeme věrně a upřímně rádi. Vedle toho schválně V. M. toto psaní činíme a V. M. služebně a přátelsky žádáme (poněvadž nyní nemalé pokřiky o lidu nepřátelském téměř na věc strany se vyskytují a nic v jistotě a dokonale se věděti u nás nemůže), že nás, pokudž nepřítel v Rabenspurgu ještě ležením pozuostává neb již od něho se odebral, a kde svůj marš obrátil, ano i co za noviny u nich se doslechají, nás místně avisí, kterouž bychom se spraviti mohli, pro vejstrahu

nás chudejch lidí podělití sobě stížití neráčíte. Jsouce ku V. M. tej celej duověrnej naděje, že pro odměnění se naše toho V. M. v přitrefené příčině, ač by potřeba budoucně toho nastala, laskavě učiniti ráčíte. S tím odpovědi z naplněných žádosti očekávajíce milost a ochrana boží rač s námi z obojí strany zůstávati. Datum v městě Ostrově¹ dne 24. juli anno 1646. V. M. k službám hotovi zůstáváme purkmistr a rada města Ostrova.

Orig. StA Brno, Nová sb. 514/94

¹ Ostroh u Uher. Hradiště

138

1646, 24. červenec, Kysucke Nové Mesto

Petr Hrabovský, úředník budatinský těšínskému úředníku: žádá, aby bránil těšínským poddaným porušovat dobré sousedství; sděluje, že svým poddaným násilnosti zakázal.

Generose domine amice at vicine mihi observandissime. Salutem et servitiorum meorum paratissimam commendationem. Psaní Vašnosti sem přijal a continentes jeho dobre vyrozumel. Zajisté vynšoval bych i já sobě, aby dobré sousedství z obou stran na místě jako předtím i teprova zůstávalo. Obzvláště jaké bylo někdy mezi slavné pameti osvíceným panem p. knížetem Adamem Václavem¹ strany Vašej a velmožným někdy panem Szunyogh Mojžišem z Budetína strany našej. Nebo na ten čas, co jedna i druhá strana od domův svých mohla od rána až do poledne zapásti, tak daleko pásli. Teprova pak ne že by od rána až do poledne zapásali, ale tehďáž na tejto strane v lukách, znojách a lazjich nad samými domy a chalupami pasú a škody neznesitedlné jak v trávě tak i ve zboží poddaní knížetští násilne činia a provozují, co zajisté se trpet nemůže, jestli je to jináče nepotrebné. Protož jestli Vašnost dobré sousedství miluje, prosím, at tem násilnim(!) lidem poručiti ráčí, aby se od takových škod a kvaltův činění zdržovali, na tejto strane salašův sobe nedelali, ale a jak prve pásali (co starý lidé dobre pamatují) i teprova se tak spravovali a tomu accomodirovali, tak dobré sousedství na místě s námi zůstane. Strany našej poručeno jest i zase znovu se poručí, aby spokojne a pri dobrém sousedství poddaní zůstávali, škod a kvaltův jedni druhým nečinili. To sem Vašnosti na krátce za odpověd chtel dáti. S tím Vašnost pane rač býti . . .^{a)} Dabam raptim in aedibus meis Neostatentibus die 24. juli anno 1646. Generosae Dominationi Vestrae amicus et vicinus ad servitia paratissimus Petrus Hrabovský.

Orig. StA Opava, Král. úř. 22/4a

¹ Václav Adam kníže těšínský, jeho smlouva s budatinským Sunekem z r. 1616.
a) v rkp. nečitelné.

Karel Kyčka, úředník panství uherskobrodského — rychtáři a radě města Trenčína: píše o prodeji vlny z Brodu minulému trenčínskému rychtáři, který část vlny nezaplatil; žádá o splacení pohledávky.

Službu svou povolnou vzkazují, urození, moudří a opatrní páni přátelé a sousedé moji zvláště milí. Od pána boha dobrého zdraví, přitom hojného božského požehnání přeji V. Mtěm(!) věrně rád. Před V. M. netajím, kterak pojminulého roku 1645 o svatým Václavě při stříži vlny letní, přijdouce ke mne poddaný J. H. M. P., pána mého milostivého, Levka Pinkus, žid brodský, v příčině prodaje takovej vlny od pana rychtáře předešlého, již v pánu odpočívajícího, z města královského Trenčína psaní mne přinesl a tak dlouho oustně se mnou mluvil(!), až i obdržel, že vejš psanou vlnu jeden každej cent J. H. M. P., pána mého milostivého, po 50 rýn., mou pak, že opranější a čistší byla, cent po 54 rýn. týmuž neb. panu rychtáři sem byl pustil. I ačkoliv ihned potomně jiného kupce sem měl, kterýž venkoncem všechnu po 54 rýn. zaplatiti, a to samým zlatem, chtěl a mimo všechno jeden...^{a)} 10 dukátov. mne naddával, nic však méně pamatujícíe já na přípověď svou slovům a paroli svej, jak předně nebo[štíku] panu rychtáři, tak i dotčenému židu zadosti sem učinil a vejš psanou vlnu do města Trenčína dostaviti dal. Po kterýchžto formanech majíce já náležitě všechny peníze přijíti, sumu dokonce nic sem nepřijal a formani prázdni domů navrátiti se musili; až teprvá před samými jminulými vánočními svátky týž Levka Pinkus tisíc rýnských, všechno na drobných penězích (ješto na zlatě odvésti připovídal), až nepěkně bylo, přinesl, ostatek pak až posavad dostati nemohu. I poněvadž^{b)} (jakž mne toho jistá správa[!] dochází) týž pan trenčanský předešlý rychtář prostředkem smrti z světa vykročil, pozůstalost však bezpochyby se nachází, tou příčinou naschvále k V. Mtem toto psaní činíce přátelsky žádám, že při nápadnicích takovej pozůstalosti naříditi sobě stížiti neračte, aťby v konečnosti tento tejdén náležitej počet s týmž Levkú Pinkusem učiniti a ostatek peněz neprodleně jemu vydati neodkládali. Kteréžto já nevyhnutedlně za J. H. M. P., pánem mým milostivým, poslati sobě poručeno mám. Připovídejíce se V. M. za takovou přátelskou lásku prokázanou všelikého času hotovými službami odmeniti a majíce tou důvěrnou nadějí k V. M., že žádost mou skutkem naplniti odporní bejti neráčí. Odpovedi oučinnivé od V. M. očekávaje, zůstávám V. Mtem a V. O. každého času k službám sousedským hotový, zůstávám Karel Kyčka Brodský, ouředník panství Brodu Uherskýho m. p.

Orig. MS Trenčín, Missiles

a) v rkp. nečitelné

b) nad e tečka, ač jinde háček

1647, 30. leden, Uh. Hradiště

Jan hrabě z Rotálu na Napajedlich atd. — purkmistru a radě města Trenčína: ve věci dovozu obilí z Moravy do Trenčína.

Moudří o opatrní páni, sousedé mně zvláště milí. Co tak JMC, král a pán náš všech nejmilostivější, při páních sousedech nařizovati ráci, (z) příležitosti JMC nejmilostivějšího psaní obšírněji porozuměti mohou. Kdež aby takové JMC nejmilostivější poručení v skutek uvedeno bejtí mohlo, místo dotčené JMC primátor královského města Hradiště pana Martina Ignatiusa celníka ku pánům sousedům vysílám, tak aby další potřeby těchž JMC služeb se dotejkajících pánům sousedům přenéstí a jich fedrovati mohl. Pročež pánův sousedův žádám, že vejš podotknutého JMC primátora netolika slyšeti budou, nýbrž co tak v službách JMC. jménem mým přednášeti bude, dokonalý víry dají a takové sýpky na 8.000 mě(řic) míry moravské vykáží; z markrabství moravského se nezanedbá, nýbrž ihned takové obilí dovezené bude. A poněvadž tu službu JMC obzvláštní zaopatření a zaprofantýrování zámkův a pevností pokrajských a z toho vyplývající vlastně interese pánův se dotejká, nepochybuji, že službu JMC fedrovati budou. Cehož já při JMC v nejponížnější relati svej schvalovati, od osoby pak své všelijakým sousedstvím odměniti chci. Datum z královského města Hradiště dne 30. januarii anno 1647. Pánům sousedům volný zůstávám Jan, svatě římské říše hrabě z Rotale na Napajedlich, Tlumačově, Četehovicích, Veselí a hradě Kvasicích, dědičný stříbr komorník v knížetství štyrském, JMC rada a komorník, též nejvyšší komorník v markrabství moravském.

Orig. MA Trenčín, Missiles

1647, 28. listopad, Trenčín

Svatební smlouva mezi Vavřincem Benjaminem (Vodhájem) a Dorotou Vokálovou, majitelkou tiskárny v Trenčíně.

Léta Páně 1647 28. dne měsíce listopadu staly se smlouvy svatební celé a dokonalé mezi urozeným panem Lorethem(!) Benjaminem Vodhajem s jedné a šlechetnou poctivou paní Dorotou Vokálovou impresorkou, vdovou z strany druhé a to takové, jakož jest dotčený pan Lorenz Benjamin při jmenované matrone paní Dorotě Vokálově toho náležité a počestně sám od osoby svý i skrze vzáctné přímluvy, aby se jemu k stavu svatému manželskému zamluvila a zadala šetrně vyhledával. Na kteréžto vyhledávání

tak mnoho obdržel, že jest se jemu jmenovaná paní Dorota Vokálová k tomuž stavu sv. manželskému, poznávaje v tom jistou vůli boží, zamluvila a dokonalou přípověď učinila. Pročež nahoře psaný pan Lorenz Benjamin Vodhaje svou budoucí paní manželku pojímajíc ji za svou věrnou a pravou manželku, zakazující v všelijakou láskou věrnosti a upřímnosti manželskou k ní jmiti, ji vedle vůle boží, tak jakž na počestnou a poctivou manželku náleží, až do své neb její smrti opatrovati, chrániti a téhož jejího statečku na budoucí časy (pokudž jim manželům budoucím pán bůh dobrého zdraví propůjčiti ráčí) s pomocí boží a jeho sv. požehnání rozmnožovati, rozšiřovati nápomocen že bude se zamlouvá a připovídá. Naproti pak tomu zase paní Dorota Vokálová téhož pana Lorence Benjaminu jakožto svého budoucího pana manžela do svého plného statečku za plnomocného hospodáře, Kateřinu pak dcerku jeho za svou vlastní přijímá, stateček pak svůj všecek jemu zadává slibující všelijakou upřímnost a věrnost manželskou zachovat. Však z téhož statečku svého čtyry sta zlatých uherských sobě vynímá a v moci své pozůstavuje, tak aby moc měla nimi vládnouti, a komuž by se jí koli vidělo a líbilo, zadati, odkázati neb kšaftovati. Jestli by pak pán bůh všemohoucí prostředkem smrti časné jeho pana Lorence Benjaminu z tohoto světa povolati ráčil, tehdy takový zadaný stateček jakožto její vlastní má zcela a zouplna zase paní Dorotě připadnouti s touto vejmkou, co se dotýče kněh, peřin a povlaků, to Kateřině, dceři pana Lorence, poněvadž náleží to též jí, zůstati má. Pakliže by touž budoucí jeho paní manželku, paní Dorotu Vokálovou, pán bůh z tohoto života bídného dřívěji než pana Lorence povolati ráčil, tehdy po její smrti jak předně impresi, tak i jiné věci, cožkoliv pozůstane (mimo odkaz kšaftovní totiž čtyry sta zl. uherských) má všecko dotčený pan Lorenc do své smrti požívatí. A pakli by co na dluzích jakýmkoliv pozůstávalo, to sobě všecko bude moci zvyupomnati bez překážky jednoho každého člověka. Po smrti pak pana Lorence Benjaminu jak dotčená impresi, tak i jiné věci (kromě těch peřin a kněh po něm pozůstalých) stateček všelijaký, který by pozůstal a toho buď namnoze neb na mále by bylo, ten na ceru jeho Kateřinu jedním dílem a druhým dílem na krevního přítele a nápadníka totiž pana bratra paní Doroty Vokálové, Nikodema Čížka měštěnána Starého Města Pražského připadnouti má, vynímaje z toho, co on pan Nikodym Čížek i paní sestře své, paní Dorotě Vokalové svých věcí od kněh a písma odeslal, to aby jemu plně zase jakožto jeho vlastní věci bez odporosti navráceno a odevzdáno bylo. Actum v městě svobodném královském Trenčíně. Léta a dne ut supra v přítomnosti níž poznamenaných osob. Johannes Fellinus Holessovinus, ordinarius diaconus Trinchinensis m. p., Thobias Jan Husinsky m. p., Daniel Petrovitijs senator manu sua propria, Václav Cejls Sušický m. p. Jan Daniel Koch z Kolburku, Paulus Spolski de Spule mp., Samuel Henzelius Višňovský, Samuel Dobřenský z Nigroporku m. p.

Orig. MA Trenčín, Missiles

1648, 4. únor, Uh. Hradiště

Martin Kurát, rychtář hradištský, rychtáři skalickému Štefanovi Bajchzimu: podává zprávu o situaci na Moravě.

Službu svou vskazují, urozený pane a přáteli mně zvláště milý. Od pána boha téhož zdraví a všecko dobré přeji pánu touž měrou věrně rád. Psaní pána sem přijal a že o Olomouci jeho hrubě zlé noviny docházejí, z něho vyrozuměl, a takové ihned J. M. panu nejvyššímu komorníku hraběte z Rotale, zda by J. M. pan hrabě (jakž nepochybně) lepší a čerstvější noviny jmiti ráčil, komunicíroval. Nad čímž se J. M. pán podiviti ráčil, odkud takové nejisté noviny pocházejí, tím mně ubezpečující, že se ničeho toho nenachází než kontraband, za jisté noviny jsou, že z Sovince¹ na mnohejch vozích profiant do Uničova² se vezl, nejvyšší rebel³ z cisařské strany na ně vpadl, takovej profiant jim odňal, mnoho zbil a některé zajal, to od J. M. pana hraběte mám. Pán bůh dej, aby z druhé strany z odevšad J. M. C. šťastně se podařiti mohlo; toho pro zprávu k odpovědi netajíce, milost boží s námi. Datum v městě Hradišti dne 4. februarii 1648. Pánu k službě volný J. M. C. král. rychtář z města Hradiště Martin Kurát Střelecký m. p.

Orig. StA Brno, Nová sb. 514/96

¹ Sovinec u Bruntálu

² Uničov u Olomouce

[1648, květen, Čierna, osada na Čadecku]

Poddaní z dědiny Čierné na Čadecku Kašparu Sunekovi, majiteli panství budatínského a bílského: Žádají o ochranu proti křivdám činěným ze strany tešínských poddaných.

Velikomožný a milostivý pane, pane k nám, chudým lidem a poddaným svým laskavý. Dobrého a stálého zdraví, dlúhého a štiastrného panování našej velikomožnej milosti od pána boha všemohucího vínšujeme a žádáme na dlúhé časy. V uskosti, v tžalu(!), velkým a teškým prenasledovaní našim, které násilne a ukrutne z nemalú škodú naší provozují na nás častokráte jej osvícenosti panej panej knežny tešínskej zaškodní, k vašej velikomožnej milosti jakožto k pánu našemu milostivému se utíkame a utíkati musíme, pokorne žádající za ochranu, aby nás ráčila Vaša Velikomožnost pred takovými kvaltovníky, kteří nepobožne a nekrestianským způsobem s námi zacházejí a naše živnosti od nás berú násilne, jak bránit tak i rady nám dodat, jak bysme se mali proti nim chovať. Nebo i v tento pominulý pátek najprve na Vašej Velikomožnosti (v) mlýn padše vzali tam dve sekery, jedno

vreco a púl sádla, v dedine v jednom dome vzali jeden tulec a kruch soli, v druhém dome vzali zase jednu sekeru a jeden sak, jedním slovem, co mužů, za popast berů. Nadto, velikomožny milostivý pane, za velikú a strašlivú hrozbu nám zakázali, abysme na paseki žádnej lichvy jakovejkolivek nepúšťeli, že všeccko zberů, pobijů i nás samých že polapajů, vypála a vni-več obrátia. S tej pričiny Vašu velikomožnú milost a pana našeho laskavého ponižene a pokorne prosíme za ochranu a fedrunek, abysme mohli pod Vašú Velikomožností pri našich gruntích v pokoji na ďalšie časy zústavat. Odpovedi laskavej očekávajice v moc a v ochranu pánu bohu Velikomož-nosť Vaši poručíme, Vašej velikomožnej milosti chudi poddani z dediny Černa rečeny.

Orig. StA Opava, Král. úř. 22/4a

144

1648, 20. srpen, Těšín

Těšínská kněžna Lukrecie Kašparu Sunekovi: Odmítá odpovědnost za Valachy, kteří spolu s mušketýry vpadli do Svrčinovce, pálili chalupy a odvezli na 25 vozech seno a obilí, protože se to nestalo s jejím vědomím.

Pozdravení naše sousedské etc., psaní panské sub dato 14. tohoto měsíce v Beckově sme přijali a s něho, kterak pán na poddané Valachy naše, kteří by tak měli spolu z některými mušketýry do Švercenovce¹ vpád učiniti, nekteré domy popáliti a sena i obilí v slámě 25 vozův pobrati, sobě stěžuje, sme porozuměli. Na což pánu netajíme, že takový vpád, pálení chalup a pobrání sena i obilí v slámě z vědomostí a vůlí naší se nestalo a nigda sme úmyslu neměli takového, co by proti dobrému sousedství a záповědi jeho Cís. a Král. Mti se vztahovalo, činiti dopouštěti, nýbrž takové, kdy se jen od strany panské díti bude, ve všem zachovati chceme, kdo takový vpád učinil, nebudúc pod naši comandů, bude věděti to zamlúvati a z jakým poručením to učinil, ordel svůj prokázati. Co se totejče poddaných našich Valachův, kteří při tom byli, nikda nebylo jim k takovej intenci nežli k ci-sarkým službám dovoleno, že jich pak k tomu zatáhli, vůle a vědomost naše jak nahoře dotčeno, v tom nebyla. Což k odpovědi a vědomost jsme tejna učiniti nechtěli, zústavajice seice etc. V městě Těšíně dne 20. augusti 1648.²

Orig. StA Opava, Král. úřad 22/4a

¹ Svrčinovec, osada na Čadecku

² Analog. přepis těšínské kněžny Sunekovi z r. 1648 6. 9. Těšín.

1648, 6. září, Těšín

Těšínská kněžna Kašparu Sunekovi: prohlašuje, že vpád Valachů na budatínské panství se nestal s jejím vědomím a proto nemůže škody nahradit.

Pozdravení naše přátelské a sousedské. Psaní panské od datum v Beckově 27. augusti sme přijali a z něho co tak pán po podaných našich, že by to, co tak pobráno, navraceno bylo, žádostiv jest, sme porozuměli. Nepochybujeme, že pán z předešlého psaní našeho porozuměl, že takový vpád a pobrání obilí jakožto také spálení chalup z vůlí a vědomostí naší se nestalo, a ten, který o to přitáhnouce Valachy naše se opovážil, jak zamlůvati věděti bude a tak nestanúce se to z dovolením naším nevíme, jak bychom my v tom, že by to, co pobráno jest, navraceno bylo, co v tom nařizovati mohli, nežli tomu, kdo příčina jest, k zamluvení zanecháváme. Zůstávající s tím ... Datum v městě Těšíně dne 6. septembris anno 1648.

Orig. StA Opava, Král. úřad 22/4a

1649, 21. červenec, Žilina

Jeremiáš Fabricius, notář žilinský: osvědčuje se ve věci Jiřího Prostějovského, žilinského občana a jeho dluhu (222 tolarů).

Anno domini 1649 die 21. julii in curia solnensi coram frequenti senatu deliberatum est ex parte debitoris prudentis Georgii Prostějovský concivis solnensis debitive contracti. Ponevadž jest vec patrná, že Jirík Prostějovský v onen čas, který on nejlepší vie, vína ze zámku litavského od pana Mikuláše Šujanského podle ...^{a)} okovy jistý počet přijal, které jakžto služebník byvše (jako sám viva voce oznámil) jak do Sliezka tak do Polsky zavezše, jako rozumel predával, peníze odbíral a creditoroval svému z některej částky za to víno i platil, jak signatura jeho vlastní rukú zapsaná a před ourad predložená dosvedčuje. S tej příčiny in re manifesta dluch takový dalej spírati nemůže. Protož páni súdci pro odvrácení dalšíeho zaneprázdnění v tejto věci nacházejí, že by Georgius Prostějovský dlucha(!) za ním zůstávající jakožto tal. 222 do dne patnáctého od dnešního dne počítajíc vyplatil a, jak nejlepší rozumeti bude, svú vec náležite spokojil, jestli učiní dobre, pakli nic, recipiet iudicium. Mezitím pak, aby odtud do meského trestání najíti se dal, tam odtud pod jistým a dostatečným rukomím, jako bude oznámeno, od pána fojta propustiti se má. Egregius Johannes Záluský contentus est cuius pote paria. Lecta et extra-

data per me Jeremiam Fabricium iurium notarium solnensem sub sigillo publico ex anni . . .^{b)} domini iudicis et senatus die 21. julii 1649.

Orig. MA Žilina, Missiles

a)–b) v rkp. nečitelné

147

1650, 12. červen, Mukačevo

Suzana Lorantfi, vdova po Jiřím Rákóczym, znovu potvrzuje privilegia českých exulantů žijících v Púchově na panství lednickém, udělená Jiřím Rákóczym, 1. VI. r. 1646 v Satmaru.

Nos Susanna Lorantfi serenissimi quondam principis domini Georgii Rakoczy, principis Transylvaniae, partium regni Hungariae domini et Siculorum comitis etc. relicta etc. Memoriae commendamus tenore praesentium significantes, quibus expedit universis, quod nobiles et circumspecti universi exules helveticae augustanaeque confessioni addicti, Puchovii ac in aliis locis ditioni nostrae Ledniczenzi adiacentibus degentes et commorantes per confratrem suum nobilem Paulum Vetterinum Neoboleslaviensem, exhibuerunt nobis et praesentaverunt litteras quasdam serenissimi quondam principis domini Georgii Rakoczy, principis Transylvaniae etc., domini et mariti nostri foelicis reminiscendae desideratissimi, in regali papyro patenter confectas et emanatas sigilloque eiusdem authentico ac manus subscriptione roboratas et communitas, in quibus omnia dicatorum exulum privilegia articulata sunt tenore infrascripto inserta, supplicantes nobis humillime, quatenus nos quoque easdem litteras eorum privilegiales omniaque et singula in eisdem contenta (additos etiam super haec tres articulos) ratas, gratas et accepta habentes litteris nostris confirmationalibus inseri et inscribi facere ac pro maiori eorundem haeredumque et posteritatum suarum utriusque sexus universorum securitate perpetuo valituras gratiose confirmare dignemur. Quarum quidem literarum tenor sequitur in hunc modum.

Nos Georgius Rakoczy, Dei gratia princeps Transylvaniae, partium regni Hungariae dominus et Siculorum comes etc. memoriae commendamus tenore praesentium significantes, quibus expedit universis, quod pro parte et in personis nobilium ac circumsectorum universorum exulum confessioni helveticae nec non confessioni augustanae addictorum Puchovii et ubicunque loci in ditione nostra Lednicziensi degentium varii generis artificum item operariorum sive mercenariorum, quorum videlicet quidam domos propriis expensis in fundo nostro aedificasse, alii aedificare in proposito habere, tum etiam illorum, qui antehac in fundo incolarum Puchoviensium similiter habitationes sibi erexisse, necdum tamen usu earum jure suo plenarie et integre potiri potuisse perhibentur. Exhibiti sunt nobis et praesentati certi quidam articuli seu puncta tam ad liberum religionis ipsorum helveticae confessionis exercitium, quam artium suarum mechani-

carum continuationem vitaeque honeste traducendae modalitatem ac habitandi in iisdem bonis nostris haereditatesve inibi tenendi et possidendi, modum unanimi ipsorum voto et suffragio accomodati tenoris infra scripti. Supplicatum nobis humillime, quatenus nos eosdem articulos omniaque et singula in eisdem contenta ratos, gratos et accepta habentes literis nostris verbotenus inseri et inscribi facere ac pro libertate memoratorum universorum exulum modernorum eorumque haeredum et posteritatum utrius qua sexus universorum observanda perpetuo valituros gratiose confirmare dignaremur. Quorum quidem articulorum tenor seu verbalis contentia sequitur hoc tenore. Articulus I. Ut religionem evangelicam secundum praescriptam verbi dei normam et confessionem helveticam secundumque libertatem in clyti regni Hungariae nunc et imposterum. sine cuiusvis hominis impedimento exercere queant. Articulus Novus II. Quoniam humillimo postulato nostro sua Illustrissima Celsitudo pia et sanctae memoriae loco ad aedificandum templum, parochiam et scholam emenso clementissime respondit, in istis duobus assecurari cupimus. Primo. Ne in opere aedificationis talium ecclesiasticorum fundorum a quoquam temere vel sub quocunque tandem praetextu id facere cupienti molestemur et impediamur. Secundo. Ne dominus provisor aut quicumque tandem alius officialis Illustrissimi principis et eiusdem lineae descendentalis et collateralis posterius ex supranominatis ecclesiasticis fundis censum requirant. Articulus III. Si quis adeo rixosus et tumultuosus sive sit Schlavus sive Germanus aut cuiuscunque tandem nationis et religionis homo extiterit, qui alteram in religione sibi contrariam partem convitiis proscindere epithetis ignotis, utpote calvini, picardi etc. et eiusmodi aliis ex odio compellere nominibus praesumeret, is ut sine omni excusatione et simulatione in quaestum Suae Illustrissimae Celsitudinis florenos duodecim mulctae exponat. Mulctam vero illam capitaneus vel provisor arcis ordinarius ab eiusmodi homine inquieto et rixoso neminem eximendo absque omni condonatione vel remissione (quod hactenus factum) post sufficientem rei illius demonstrationem sine omni juris processu et deliberatione poscat et exigat. Articulus IV. Ut liberum sit illis rectorem confessionis helveticae ad informandam prolem in pietate, bonis moribus atque liberalibus artibus fovere, mortuos suos etiam absque praesentia parochi oppidani confessionis augustanae in publico coemiterio sine ullius hominis impedimento (donec suum coemiterium sepe cinxerint) sepellire, campanis civicis pro signo dando de mortuo et etiam collegio pulsantibus secundum posse prout alicuius substantiola ferret solutione facta citra impedimentum parochi frui liceat. Articulus V. Ut eos ipsos, eorum uxores, liberos, quaestum, merces, domos Suae Illustrissima Celsitudo et eius haeredes et futuri possessores eiusdem ditionis in suam tutelam et patrocinium suscipiat atque illis nocere volentes serio prohibeat et comprimat simili modo et ratione, ut caeteros suos subditos ad arcem Lednicensem pertinentes et ut domini officarii Lednicenses idem faciant, demandet et iniungat. Articulus VI. Ut ipsi e vita sublatis eorum liberi et posterius domos istas, quas propriis sumptibus extruxerunt, una cum ipsorum pertinentiis et gratia Suae Illustrissimae Celsitudinis ipsis concessas iure haereditario possidere quaeant. Et si cuiquam visum fuerit domum suam viro bono et honesto vendere et aliam aedificare vel etiam in alium quempiam locum habitandi gratia sese

conferre, id sine ullius hominis impedimento facere ius et potestatem ut habeant. Articulus VII. Quemadmodum pannifices tam Lednicenses quam Puchovienses ex aedibus, quae sumptibus Suae Illustrissimae Celsitudinis extractae sunt, duos florenos hungaricales redivitibus Suae Celsitudinis pendere tenentur. Simili modo ut quisque eorum, qui in suum proprium sumptum aedes sibi aedificaverunt, supradictum censum duorum florenorum, unum florenum pro festo Georgii et alterum florenum pro festo Michaelis reddere teneantur. Censum vero iste ut sit stabilis et immutabilis, qui non augeatur nec crescat. Et duobus quidem annis scilicet, primo aedificationis anno et secundo post peractam supradictam structuram ab exactione praenominati duorum florenorum census immunes et liberi ut sint. Articulus VIII. Ad exercendum artificium at quaestum faciendum quocunque licito et honesto modo, prout cui Deus prudentiam largiri voluerit, ut una cum caeteris incolis et civibus Puchoviensibus secundum omnes libertates huius civitatis et statuta regni Hungariae ius habeant exceptis pannificibus confessioni augustanae addictis, qui hac de re certam instructionem in eorum peculiari privilegio habent. Articulus IX. Quando quidem nullos quaestus agrestes exceptis hortulis perquam exiguos habent, sed labore manuum suarum multa cum difficultate victum quaerere tenentur, ut ab omnibus excepto supranominato annuo duorum florenorum censu tum illustratissimo principi et eius haeredibus nec non caeteris futuris possessoribus eiusdem ditionis vel Puchoviensi pastori vel etiam civitati debitis censibus, angariis sive laboribus vel etiam publicis officiis exempti sint et iis non molestentur. Articulus X. Si quando contingat, ut aliquis artificum laborem artis suae tum pro aula et necessitate Suae Celsitudinis et eius haeredum tum pro necessitate dominorum officialium praestare debeat, ne iacturam operis sui vel etiam expensorum ferre teneatur, sed secundum aequitatem et pro rei dignitate, ut illi solutio fiat. Articulus XI. Ut iidem omnes artifices et incolae nullo excepto, qui in nova ista platea vel civitate Puchov domos aedificaverunt vel posthac aedificaturi sunt, sicut illi, qui mercede conductas habitationes possident, ius habeant e medio sui octo (aut si ex Dei benignitate ad numerosiorum excreverit respublica coetum, etiam plenarium duodecimale numerum) ex bonis integris, circumspicentibus et prudentibus viris senatores eligere, quibus sacramento iuramenti obligatis provincia inspectoratus et gubernationis incolarum novae plateae vel civitatis demandetur et concedatur. Quodsi aliquis incolarum istorum exorbitationem fecerit et aliquid, quod minus deceat, admiserit, in levioribus negotiis non opus sit semper dominos officiales molestare. Si vero gravius aliquid et difficilius contingat, quod in bonum ordinem redigere non possent, id tandem eorum opera ut componatur et in justum ordinem redigatur. (Hae autem personae secundum justum ordinem et normam iuris regni Hungariae iudicent, sententias ferant exorbitantesque ipsi puniant. Quae autem pars eorum deliberationi seu decisioni acquiescere noluerit, liberum sit vel ad praesentes dominos officiariorum tanquam medium magistratum vel solius Illustrissimae principissae personam vel successorum eiusdem velut ad magistratum summum appellare). Horum designatorum ut etiam officii esset viduarum et orphanorum rationem habere et protestatione sua reficere, censum redivitibus Suae Celsitudinis et eius haeredibus debitos exigere et domino provisorio integrum tradere. Arti-

culus XII. Novus. Ut sigillo minori et maiori, cui imago s. Georgii insculpta cum inscriptione sigillum Moravorum oppidi Puchov in negotiis licitis et necessariis nempe in roborantibus libellis ortus legitimi litteris assertoriis tam vero haeredibus ipsorum hic natis, quam quocunque alio in salvis juribus ipsorum exigentes et lineam ortus legitimi deducentes communiendis munire, confirmandis firmare caera viridi subiecta liceat.

Articulus XIII. Novus. Omnes et singuli exules helveticae et augustanae confessioni, sive illi sint artifices sive mercenarii, de die pacti Puchovii degentes, addicti (exceptis illis, qui domos cum proventibus civicis sibi emerunt et ita membra eiusdem oppidi Puchovii facti sunt) secundum haec iura vivant et regantur, ex iisque personae ad regimen aptae eligantur absque ulla a collegio pannificum vel sutorum aut quovis alio quocunque tandem modo et ratione, molestatione. Quodsi vero aliquis aliquam praetensionem in personas supranominatas habuerit, easdem ad idem jus citare et cum iis iure procedere omnibus fas esto, exceptis illis, quae ad artificium illorum spectant, quae tribunus pannificum cum sibi adiunctis secundum articulos eiusdem collegii in suo collegio iudicet.

Articulus XIV. Si aliquis incolarum istius novae plateae cuiusdam subditorum Suae celsitudinis vim et iniuriam inferat, ut is, qui iniuriam passus fuerit, ius et potestatem habeat violatorem legis ad praenominatos iudices deferre, quorum officii erit laeso satisfactionem praestare. Simili modo, si aliquis subditorum Suae Celsitudinis ipsos, quacunque ratione laeserit et res ista vel ad jus forense vel ad tribunal pannificum causa artificii delata fuerit, ut ipsis satisfactio fiat et praestetur. Si aliquis offensorem suum in jus traxerit et rem vel praetensionem suam perdidit, ut sententiae latae acquiescere nec non executionem eius ferre teneatur, admissa tamen appellatione ad sedem iudicatoriam magistratus si videlicet pars alterutra iudicio personarum earundem contenta esse noluerit.

Articulus XV. Via Regia sive plaustralis per novam plateam sursum deorsum ut constituatur, donumculae ordine aequo et recto utraque ex parte erigantur. Inhibitione facta, ne sub fenestris ulli hortuli fundentur ad praecavendam plateae coangustationem ex certis et maxime necessariis causis.

Articulus XVI. Si quis fati ita volentibus morbo correptus fuerit, ut de rebus et substantiis suis disponere et legitime testari, uxori et liberis tutores eligere rebusque suis quam optime illi visum fuerit, prospicere possit sine ullius hominis praeiudicio et impedimento. Si vero aliquis repentina et inopinata morte sine testamento decesserit, liberi eius, amici sanguine iuncti et cognati ut haeredes ipsius existant.

Articulus XVII. Si Deus pacem desideratissimam et libertatem religionis in patria ipsorum restituere dignatus fuerit et aliquis eorum redire et reverti voluerit, una cum reculis suis sine omni impedimento ut remigrare quaeat. Nos itaque praemissa supplicatione modoque supra porrecta faventer exaudita et clementer admissa praescriptos articulos et singula in iisdem contenta ratos, gratos et accepta habentes praesentibus litteris nostris de verbo ad verbum sine diminutione, augmento vel variatione aliquali insertos et inscriptos, quoad omnes eorum continentias, clausulas et puncta acceptavimus, approbavimus ac pro iisdem universis et singulis exulibus in dictis bonis nostris Ledniczensibus residentibus eorumque haeredibus et posteritatibus utriusque sexus universis perpetuo valituros gratiose confirmavimus: Assesurantes nihilominus,

affidantes et certificantes eosdem eorundemque haeredes et posteritates utriusque sexus universos in iisdem omnibus et singulis articulis eorumque clausulis, continentiis et punctis tam nosmet ipsos conservaturos, quam vero haeredes et posteritates nostros utriusque sexus universos conservaturos iisque omnibus et singulis immunitatibus, iuribus ipsos uti, frui et gaudere permissuros et permitti facturos fore. Prout acceptamus, approbamus, ratificamus et confirmamus, assecuramus nihilominus, affidamus et certificamus harum nostrarum vigore et testimonio litterarum mediante. Proinde fidelibus nostris, generosis, egregiis et fidelibus Thomae Debreceni de Kiralydarocza, universorum bonorum nostrorum in Hungaria praefecto supremo constituendo et substituto, capitaneis, provisoribus, castellanis, rationistis ac aliis quibusvis officialibus arcis at bonorum nostrorum Ledniczensium eorumque vicegerentibus modernis et futuris quoque pro tempore constituendi harum serie committimus et mandamus firmiter, quatenus vos quoque memoratos universos et singulos exules eorumque haeredes et posteritates utriusque sexus, universos in praemissis omnibus et singulis articulis illaese conservare et conservari facere iisque a modo deinceps successivis semper temporibus tam eosdem quam vero haeredes et posteritates eorum utriusque sexus universis uti, frui et gaudere permittere modis omnibus debeatis et teneamini. Secus non facturi praesentibus perfectis exhibendi restitutus. Datum in arce nostra Zathmariensi die decima prima junii anno Domini millesimo sexcentesimo quadragesimo sexto. Et subscriptus erat Georgius Rakoczy manu propria, Joannes Salady vice-secretarius manu propria.

Nos igitur praemissa eorundem supplicatione clementer exaudita et faverter admissa praescriptas litteras privilegiales omniaque et singula in eisdem contenta ratas, gratas et accepta habentes praesentibus litteris nostris confirmationalibus de verbo ad verbum unacum tribus suprascriptis articulis novis inseri et inscribi facientes, in omnibus punctis et clausulis approbavimus, ratificavimus et pro ipsis haeredibusque et posteritatibus eorundem utriusque sexus universis perpetuo valituros gratiose confirmavimus. Prout approbamus, ratificamus et confirmamus. Harum nostrarum pendentis et authentici sigilli nostri munimine roboratarum vigore et testimonio litterarum mediante. Datum in arce nostra Munkaczhsz die decima secunda mensis junii anno domini millesimo sexcentesimo quinquagesimo. Susanna Loratfi. m. p.

Orig. pergam. pečet MNV Púchov

148

1650, 4. červenec, Opava

Purkmistr a rada města Opavy – Žilinským: odpovídají na jejich přípis ve věci pohledávek manželky obyvatele města Žiliny.

Slovutní, moudří a opatrní páni přátelé nám zvláště jmilí. Od pána boha téhož zdraví, přitom jiného všeho dobrého přejeme pánům zase vedle na-

šich služeb upřímně rádi. Psaní pánův, jehož datum 20. junii, jsme 27. téhož přijali a v příčině p. Roziny, někdy Kryštofa Reycha, nyní Jiříka Prostějovského spolupánův obyvatele manželky a dítek její nápadu vyrozuměli. Kdež pánům k odpovědi tejna nečiníme, že bychom byli hraditi viděli, jak by dotčené paní Rozině spomoženo bejti mohlo, obzvláště strany p. Hendricha Frydle domových peněz. Uznávajíc těchže kladení za slušné bejti, poněvadž pak nynější manžel její z téma 10 fl., co nyní debitor pro nemožnost těch let vojenských skažení jemu položiti chtěl, zpokojen bejti nechtěl, zůstává jemu, Prostějovskému a manželce jeho k vůli neb skerze plnomocníka svého proces právní provýsti dáti, natčez jakž dalece praetensii jich, pokudž slušné budú, v jednom i druhém náležitá justitiae administrirována bude. S tím pán buoh s náma všemi bejti rač. Datum v městě Opavě dně 4. julii léta 1650. Pánům volní přátelé purkmistr a rada města Opavy.

Orig. MA Žilina, Missiles

149

[1. pol. 17. stol., Praha]

Melichar Bečcarský – správce školy Matky Boží purkmistru města Skalice: žádá o osvědčení u příležitosti svého sňatku.

Slovutné a mnoho vzáctné poctivosti J. V. rado a V. M. pane rychtáři, V. M. pane purkmistře, a pani radní, páni mně služebníku V. M. milostiví, k V. M. se vši náležitou uctivostí poníženě se utikaje oznamuji, kterak jsouce já skrze vzáctné a poctivé lidi předešlých časův k dvojí poctivosti hodnému knězi Janovi, správci cirkve svatých Matky boží před Tejnem a sv. Mikuláše v Starém Městě pražském za správce školy napřed oznámené Matky boží před Tejnem commendirován, povinnost svou podle pana pátera jak v škole tak i v kostele bez ouhony a pomluvy dobrých a poctivých lidí až posavad vykonávám a do vůle p. pátera i pánův radních vykonávati připovídám. Poněvadž pak pán bůh všemohoucí svou milostí dle svého nestihlého(!) učení mysl mou k stavu sv. manželstva obrátiti ráčil, takže se této slavné a vysoce vznešené obci, oblíbivše k tomu osobu poctivou, osaditi a spolu za jednoho s městem trpícího býti umínil, V. M. poníženě a pokorně žádám, že se ke mně tak laskavě nakloniti a testimonium, že jsem se pelen celý čas totiž tři léta pořád zběhlý, jak na poctivého člověka náleží, choval k pánu purkmistru a pánu města Uherské Skalice, tak abych jakožto potřebný a služební mládenec podle V. M. poctivé commendati svobodněji list o svém na svět zplození dosáhnouti mohl, učiniti a se za mně přimluviti ráčíte. Já se V. M. zase mými každodenními modlitbami odsluhovati a odměňovati připovídám. Za V. M. dnem i nocí na modlitbách trvajíc Melichar Bečcarský, správce školy matky boží před Tejnem.

Orig. MA Skalica, Missiles

1651, 5. srpen, Ostrava

Purkmistr a rada města Ostravy — Žilinským: píší o svých pohledávkách a přehmatech ze strany Žilinských.

Urození, vzácně slovutní a opatrní páni a přátelé nám obzvláště milí. Služby naše napřed vzkazující od pána boha zdraví, při něm jiného mnoho dobrého vinšujeme V. Sl. M. na dlouze rádi. Netajíme přitom V. Sl. M., že tíž lechkovážní u nás arestyrovaní lidé, nebudouce dosti na předešlém zpáchaném lotrovství jejich v zemi a království uherském v tento pojminulý pátek, jenž mělo být 28. julii v noci zvaltující mocně vězení naše městské, přepilující řetazy od železa dvěří a pozrážejíce putta(!) z nohův nevázným zlodějským způsobem opatřice vartu, která při nich byla, velmi dobře nejináč než snad čarami z takového vězení nevázně pryč utekli a jak správu máme, za knížetem a verchností svou se obrátiti měli. Poněvadž pak termin k dosáhnutí dluhův V. Sl. M. z dotčených židův vedle výpovědi vyše naznačený přibližovati se bude a takový termin z příčin tých neco málo se poodložiti musí, schválně V. Sl. M. tímto psaním naším na vědomí dáváme a žádáme, že se po naznačeném termině z takovou cestu k nám neco málo pozadeji(!), jak spěšně se vyslaní naši, kteří za nimi ku knížeti jejich šli, spátkem do domu přinavrátí; chceme V. Sl. M. jistý den, na který se k nám v jistotě dostaviti jmiti budou, skrz naschválního našeho vyslaného neodkladně jmenovati a tu věc bohdá k dobrému konci fedrovati. Čehož jsme zatím V. Sl. M. pro správu tajiti nemohli. Odpovědi očekávaje zůstáváme Vaším Slovutným Milostem každého času k službám volní. Purkmistr a rada města Ostravy. V městě Ostravě dne 5. augusti 1951.

Orig. MA Žilina, Missiles

1651 [4. září] Březová

Fojt a starší i celá obec dědiny Březové hr. Lvovi Vilímovi z Kounic, v Brodě Uherském etc.: sdělují zprávy o vpádech Bošacanu na území obce Březové a žádají o zastání.

Vysoce urozenej hrabě a pane, pane náš milostivej a dědičnej. Podle toho V. H. M. vrchnosti naší milostivý v poniženej poddanosti lítostivě nemůžeme tajiti, kterak opět jako jminulejch let za neb. dobrej paměti pana Bartodějskýho jakožto na ten čas regenta panství tohoto nejakou nevoli a různici z slovenskej strany Bošacané o kotáry s námi a předky našimi začínali, i nyní znovu takovouž bouřku začínají, kdyžto osetí naše, prosa a bry, jsouce v tom obživení nás i díteček našich nám odjítí a skaziti

chtějí, i taky mimo to hrdly svejmi bezpečni nejsme a jako na pokračišti tureckým často i z díla a roboty V. H. M. povinné utíkati a odbíhati musíme (majíce sobě od přátel našich, kteréž mezi týmiž lidmi na slovenskej straně máme, návštějí dané, že se tehdy a tehdy na nás strojí a vyhubiti chystají. Jakož také k milostivej paměti V. H. M. pokorně přivozujeme strany těch 4 koní (skrže ten contraband husarům bečkovským na mejtě stálej) dvěma sousedům našim mocně vzatejch, čemuž již na 8 týhodnú jest a chudí lidí tudy sobě dílo pilné i V. H. M. robotu obmeškávati musí. A již na poselství rozdílne 5 fl. naložili, aniž věděti mohou, odkud ta outrata jim vynahrazena bude. Z těch příčin k V. H. H. jakožto k vrchnosti svej milostivej a dědičnej v poniženosti se utíkající za milostovou radu a retunk, jak bychom protiva takovému nesousedství nám a příkoří z oumysla činění se chovati měli, nejsouce ani hrdly svejmi jisti (poněvadž nám pohrůžky časté činí, budeme-li se bránit a proti nim stavět, že nás zhubí i dědinu spálí a v nic obrátí), zdali se brániti máme, sice proti síle týchž panství těžko by nám odolati přišlo anebo nejakej jinej prostředek milostive medirovati račte, poniženě a poddaně V. H. M. jakožto vrchnosti svej milostivej i proboha prosíme. V čemž ve všem milostivej rezoluci a protecti V. H. M. pokorně očekávající ochraně pána boha V. H. M., nás pak k milostivej paměti poniženě poručene činíme zůstávající V. H. M. poniženě věrní poslušní poddaní, fojt, starší i celá obec dědiny Březovej.¹

Soudobý opis SÚA Praha, ČDK II A 3 sv. 44, StA Brno, Jarom. sign. UB R 7 f 108

¹ Březová u Uher. Hradiště.

1651, 8. září.

Fojt a obec Březová strážnické vrchnosti: o hraničních sporech při dědině Březové.

Vysoce urozený hrabě a pane můj milostivý a dědičný. Po odjezdu šťastném V. hr. M. z Brodu, z oznámení milostivého V. hr. M. skrže Abraháma Ponce žalostivě jsem vyrozuměl, kterak pro neodvácení svědomí na pargameně z trenčanské stolice vydaného a pečatků při něm, v příčině hotárů a hranic uherských při dědině Březová nemálo než velice V. hr. M. na mne se zhoršiti ráčila. V čemž V. hr. M. toho poniženou správu činím, že budouce před tím dnem v pokoji V. hr. M. pan ouředník, já a důchodní a od V. hr. M. zprávy znamenitě platné v příčině týchž chotárů se činili a k obnovení jich prostředky se přednášeli, mezi kterýmižto zprávami V. hr. M. já sem v poniženosti oznámil, že svědomí na pargameně z trenčanské stolice vydané, mne před některým časem od V. hr. M. odvedené, za mnou zůstává, kdežto V. hr. M. po těch slovech takové svědomí abych přinesl a V. hr. M. odnesl, poručiti ráčila. 8. sept. 1651. Fojt a obec Březová.

Orig. StA Brno, Jaroměřický archiv, sign. UB R 7 f. 110

1651, 8. listopad, Kysucke N. Mesto

Petr Hrabovský, úředník budatínský, těšínskému místodržicimu: žádá, aby Jan Mostarský z Těšínska vrátil obyvateli Skalitého zajatý dobytek.

Salutis voto premissis servitorum meorum devinctam commendationem. Za poručení Jeho velikomožnosti pana mého (titul) pana Sunyogh Gaspara ještě pojednúc a jako ex super abundanti vaše urozené Mti tak jako rady a místodržící J. O. knížetskej (titul) tímto mým psaním strany zajatého dobytka jedenácti krav a jednoho býka poddanému Janovi Skokanovi z Skalitého jeho velkomož. pana mého, kteréž Jan Mostarský dal zajat a až posavad tam nenáležíte a nesúsedským způsobem z velikú škodú a krivdú predopsaného poddaného jeho Mti pána mého tam až posavad drží, ježto mi nekolikrát ovce a berany v našej strane zajaté prohlídající na dobré súsedství propustiti sme poručili. Protož Vašej Mti přátelsky pohledávám, že by pro zachování dalšího dobrého jména a sousedství takový dobytek totiž krav jedenáste kusúv a jednoho býka poručili k tomuže Mostarskému, aby byli tomuže ubohému člověkovi navracené nebo tam dosti malá škoda se skrz popasení stala a tak podle obyčeje jak našeho práva uherského tak i jiných národův toliko damna illata nelíbí se platí, a to že by všecek ten dobytek nesúsedským způsobem mel tam zahynúti nebo jestli nebude navracený, my se proustírujeme(!), že z tejto strany Beskydu dvojnásobne sobe škodu nahradíme. Však ne my k další roztržitosti, ale poddaní jej O. knížeckej příčinu zavdají. I to sem chtel V. Mtem oznámiti, že jestli počet vybranců vašich na tejto strane poddaným jeho velkom. pána mého jak pascuatií tak i lignatií násilne zbrojnú rukú zbranují, co jest proti transactii a starobylému užitku, v kterém spokojne a svobodne vzdycky pana Sz. poddaní zůstávali i to prosím, že by V. Mti pretrhnúti ráčili. Co jestli se nestane z tejto strany, to narídí a tak ta vec k dobrému súsedství se nebude vztahovati, čemu všemu ne my, ani naši podaní, ale jej Osvícenosti knížeckej příčina bude. To sem V. Mtem chtel oznámiti. S poručení Jeho Mti pána mého za odpověď čakajíc. Datum in oppido Ujhel¹ die 8. mensis novembris anno 1651. G. D. V. amicus et vicinus ad serviendum paratissimus Petrus Hrabovský.

Orig. StA Opava, Král. úřad 22/4a

¹ Kysucke Nové Mesto

[1652, 24. květen, Těšín]

Matyáš Trtianský a Mariana Rytírka, obyvatelé města Těšína — primátoru, purkmistrovi a radnímu města Těšína: píší ve věci pohledávky po Janu Dyasovi, obyvateli města Žiliny.

Vzáctně slovutní, moudří a opatrní pane primator, pane purkmister a páni radní, páni a patronově(!) k nám příznivě laskaví. V. Slov. Op. od

věčného pána boha všeho dobrého vinšující na mnohá léta věrně rádi přejeme. A nepochybujeme o tom, než že to V. Slov. Op. v paměti zůstáváti bude, kterak sme asi před třemi lety V. Slov. Op. za to uřízeně žádali, že by recomandati aneb přímluvu za námi učinili k Jich Slov. Op. vzáctnému úřadu města Žiliny v příčině (jakož se i stalo) a to takové: budouce onen čas dobrej a spasitedlnej paměti urozený a statečný pan Jan Dyas (titul), obyvatel města Žiliny, pan ujec náš milý, v těžké(!) nemoci postavený, všakž při dobrej paměti a rozumu jest poručenství náležitě, dokonale podle pořádku práva města Žiliny jest učinil a potom život svůj dokonal. Kterésto poručenství z některých příčin dokonale k publikatí a effectu svému nepřišlo, mezi tím pak časem paní manželka jeho pozůstala nenadále také život svůj dokonala bez všelijakého pořízení, všakž bohdá naddotčenému testamentu všelijak bez škody, protiv kterémušto testamentu jak J. M. velikomocný pan Wesselini (titul), verchnost jeho není ani žádný jiný bejti nemůže. A budouce my od sestry vlastní tohož urozeného pana Jana Dyasa (titul) jednoho otce splozených blísící krevní přátelé, protož ještě za to V. Slov. Op. sníženež prositi nepřestáváme, že by V. Slov. Op. k Jich Slov. Op. vzáctnému úřadu města Žiliny po druhé přímluvčí psaní v tej příčině za námi učiniti sobě nestiežili, že by nám, níže-psaným nápadníkům, taková náležitost podle jmenovaného testamentu spravdivě náležející bez všelijakých odkladův a odtahův dlůhých vydati nařídili, tak aby nám potřebí nebylo dále jak Jich Slov. Op., tak také vrchnosti naší milostivé i jejich tolikéš verchnosti o takovou náležitost dále molestirovati. Což jsme tej sníženej naděje k V. Slov. Op., že žádosti naší slušné v tom V. Slov. Op. neoslyší. A my se toho jak našimi možnými povolnými službami i k pánu bohu modlitbami za V. Slov. Op. každého času odměňovati neopomeneme. Zůstávajíc V. Slov. Op. povolní Matyáš Třtianský na místě Doroty, manželky své a Mariana Rytírka, obyvatelé města Těšína.

Orig. MA Žilina, Missiles

155

1652, 11. červenec, Opava

Purkmistr a rada města Opavy – Žilinským: podporují pohledávku svého měšťana v Žilině.

Služby své vzkazujem, moudří a opatrní páni přátelé nám zvláště milí. Předstoupíce před nás Kristian Dalbitius, měšténín a spolusoused náš správu toho činíc, kterak v příčině jistého nápadu po nebošce Zuzanně perv Dalbitiusové a potom Dyjasce, která nedávného času prostředkem časné smrti s toho světa zešla v městě Zlíně(!), se domáhati za právo má, nás v poníženosti prositce, aby spravdivnosti své dosáhnouti mohl, k V. Op. za toto přímluvčí připsání, kdež nemoha slušné žádosti jeho odepřítí, za to přátelsky žádáme, že jej, dotčeného Krystyana Dalbitiuse, v tak slušném vyhledávání praetensii jeho k berzýmu dospomožení poroučena jmíti páni neopomenú. A my se jim toho v podobném i jiném vším dobrým volně odmě-

niti neopomenem. S tím pán bůh s námi všemi bejti ratz. Datum v městě Opavě dně 11. julii léta Páně 1652. Pánům k službám volní. Purkmistr a rada města Opavy.

Orig. MA Žilina, Missiles

156

(1652) Velká Vrbka

Obyvatelé Velké, Nových Lhotek, Javorníka, Velké Vrbky na panství strážnickém majiteli strážnického panství: stěžují si na příkoří činěná se strany obyvatel „dědiny“ Myjavy. Vymezují hranice svého území.

Vysoce urozený hrabě a pane, pane náš milostivý a dědičný. Milostivý pane, my chudí poddaní nemůžeme více mlčením opomíjeti, nýbrž pravdivě pišíc sobě do lidí a poddaných k panství čachtickému náležejících z dědiny Myjavy stěžovati, kteříž nemalé příkoří, kvaltování a škody v gruntech V. H. M. strážnických činí a činiti se opovažují, tj. na horách, na loukách i zvěři. Grunty V. H. M. náležející sobě přivlastňují a je za své bejti praví, vzdělávají hory a grunty strážnické na louky a kopanice, skrze což nemálo V. H. M. panství k stenčování přichází. Smí praviti, že to jejich hory jsou, ale to býti nemůže, jakž bohdá když se hranice anebo chotáry vykáží od lidí starodávných, povědomých a hodnověrných, se dostatečně procházeti a porozuměti moci bude. Ty pak chotáry tadyto a těmito místy jsou totiž nad Novými Lhotkami, jest jedno místo, coby louka bylo, to místo slově od starodávna Malá Javořina, tu přicházejí grunty strážnické a grunty Čachtických pánův. Z tej Javořinky jest jedna cesta dolů vrchem k Myjavě, tomuž vrchu říkají Kostelník. Ta cesta jde až do potoka, slove ten potok Myjava, tím potokem jdou chotáry dolů po vodě až k Bystrej Zbrodě(!), kady se těch časů přes ten potok přejíždívalo, pokud tady hory bejvaly, ale již jsou tady i louky, může kady chce přejeti, od Bystry anebo Stříbrnej Zbrody. Dou(!) chotáry až nade mlejn, slove pilný mlejn, k louce, slově Trnova. Na ty louce se dělávalo seno do dvoru Velického; jsou ještě ti lidé na světě, kteří je dělávali. Po ty všechny léta užívali Myjavané ty louky, Moravská Trnová. Ale nyní jest pod hrdlem zapovědno, kdo by ji tak jmenoval (než Trnová louka). Od tý louky jsou již všechny meze a chotáry zkažené a vnic obrácené. Nebo ty chotáry by měly jíti od tej louky k Vrbovcům a přímo přes vrch až zase k loukám, které náležejí sousedům do Hrubé Vrbky a tudy by se zase sešli spolu ty chotáry, kteréž jdou od Polak buka anebo Kamene. Ale až odtud totiž od těch Vrbeckejch luk až na tu cestu, která z toho vrchu slove Kostelník Zhor, do toho potůčku vychází (slove Myjava). Mnoho hor a gruntův strážnických jest rozkopanejh a na louky a roli rozdělaných jest a k tomu i mnoho chalup jest postavených, kteréžto chalupy oni jmenují kopanice, jest těch chalup do čtyřidceti. A ty všechny jsou postavené v gruntech strážnických. Toto se všechno může prokázati a prosvedčiti hodnověrnými a starožitnými lidmi. Tou příčinou prosíme, račte se toho ujíti, to zprostředkovati a nás při sta-

robylých fundamentech, abychom pozůstavěni býti mohli a aby od těchto lidí k věcem jim nenáležitým saháno nebylo, chrániti. V čemž V. H. M. poddaně se poroučíme. Starší a obec celá z Velké¹, z Nových Lhotek², z Javorníka³, z Velkej Vrbky.⁴

Souč. opis StA Brno, od. Magni G 146, sv. 41

¹ Velká u Strážnice

² Nové Lhotky u Hodonína

³ Javorník u Hodonína

⁴ Velká Vrbka u Velké

(1652)

Obyvatelé městečka Lipova, Velké Vrbky, Kněžduba, Velké Lhoty Tvarožné, Radějova strážnické vrchnosti: stěžují si na příkoří činěná ze strany Vrbovců. Prosí o pomoc. Vymezují hranice svých pozemků.

Vysoce urozený hrabě a pane, pane náš milostivý a dědičný. Milostivý pane, my chudí poddaní nemůžeme více mlčením opomíjeti, nýbrž pravdivě pišíc sobě do lidí a poddaných k panství braneckému náležejících z dědiny Vrbovců stěžovati, kteříž nemalé příkoří, kvaltování a škody v gruntech V. H. M. strážnickým činí a činiti se opovažují, to jest na horách, na loukách i zvěři, grunty V. H. M. náležející sobě přivlastňují a je za své býti praví. Rozdělávají hory a grunty strážnické na louky a kopanice, skrze což nemálo V. H. M. panství k stenčování přichází. Smí praviti, že to jejich hory jsou, ale to bejti nemůže, jakž bohdá, když se hranice anebo chotáry vykází od lidí starodávných, povědomých a hodnověrných, se dostatečně prokázati a porozuměti moci bude. Nejprve: Lidem a poddaným strážnickým sekery, řetězy, ručnice hejným v horách vlastních strážnických berou. Druhé: Lidem a poddaným k ostrovskému panství přináležejícím, kteří ospy do důchodů strážnických od hor zpravují, sekery, řetězy berou, pravíce, že jsou to hory Bráneckejch pánův. A tak pro tu příčinu si lidé z ostrovského panství pro lepší bezpečenství na loukách lipovských a kněždubských sobě drva roubávají a tu nemalou než velikou škodu důchodům strážnickým činí. Nebo když se louky zaneřádí haluzím, zůstávají pusté, žádnej jich proto ujíti nechce. Ale i tam na těch loukách jim sekery a řetězy berou. Třetí: Bez vůle a povolení V. H. M. do hor strážnických na myslivost chodí, dvacet i třidcet osob se jich zebere, takže pro ty Vrbovcany ani žádná zvěřina v horách obstáti nemůže. Čtvrté: Hory a grunty strážnické na louky a kopanice rozdělávají a tudy grunty strážnické ztenčují pravíce, že to jejich hory jsou. Páté: Uhliska na pálení uhlí sobě zdělali a hory sobě tady přivlastňují, jak níže se poznamenáno najde, kady(!) chotáry a meze od starodávna jsou, což se může starožitným lidmi prokázati, kde se troje chotáry anebo meze scházely, totiž jedny chotáry panství strážnického, druhé pánů Skaličanů, třetí pánů braneckých. To místo se jmenuje u Kamene, jakž se i ten kámen tu nachází

a jsou na něm vytesané litery. Druhé jméno má to místo u Polák buka, odkad mezuje jenom dvoje panství spolu totiž: strážnické a branecké. A to těmito místy od Polák buka anebo Kamena k studencu a nad loukou slově Rojova, ta louka náleží k panství bráneckému. Tej studánce praví nekterí roubená studýnky, jest nad ní lípa. Od louky Rojovej jdou chotáry dolů jarkem až do potůčka slově Rakova. Od toho potůčka vzhůru cestou až na Lipovej vrch, z Lipovýho vrchu dolů pod dlouhou louku do potůčku slově Javorec; tím potůčkem vzhůru až na kopanice, které sobě rozdělali Vrbovčané v horách strážnických, od vrchu toho potůčku vzhůru na vrch Žalostiny, od Žalostiny na vrch slově Štefanova, od Štefanové k lukám a mezi, kteréž náležejí do Hrubé Vrbky; ale tu jest mnoho hor rozkopaných strážnických. Tuto se nyní správa činí, kde a jak mnoho gruntů strážnických sobě přivlastňují poddaní panství braneckého od Polák buku; až k louce Trnůvce jest čtvrt míle, tu jsou hajní Vrbovčanští, pobrali uhlíři radějovskému sekery, kterýž páčil uhlí kovářům strážnickejm a tolikéž v tom místě pobrali hejným radějovskejm ručnice, až potud oni osobují sobě míti hory a chotáry. Dáleji od potůčku pod Dlouhou loukou, slově Javorěc, jest zase čtvrt míle až na vrchovou cestu, která jde od Rudavce až na louku Dyslavku; tolikéž oni chtějí míti po tu cestu chotáry, nebo strážnickým poddanejím tu sekery berou, od vrchu Žalostiny a druhého vrchu Štefanova slově jest dobře půl míle až na lipovské louky a kněždubské, kde oni Vrbovčané Ostrovskejím poddaným sekyry a řetěze berou jako i kněždubskejm a lipovskejm sousedům; a žádný nevrátí neb musí jim od ní tuplovaně zaplatiti. A ještě jich tam více u nich zůstane než jich od nich z vyplacení. Toto všechno se může hodnověrnýma a starožitnými lidmi prokázati. Tou příčinou prosíme, račte se toho zaujíti, to zproštěkovati a nás při starobylých fundamentech abychoh pozůstaveni býti mohli a od těchto lidí k věcem jim nenáležitým saháno nebylo, chrániti. V čemž se V. H. M. poddaně poroučíme. Starší a obec z městečka Lipova¹, z Velké Vrbky², z Kněžduba³, ze Lhoty Tvarožnej⁴ a z Radějova⁵.

Soudobý opis StA Brno, od. Magni G 146, fasc. 41

¹ Lipov u Hodonína

² Velká Vrbka u Velké

³ Kněždub u Hodonína

⁴ Lhota Tvarožná u Strážnice

⁵ Radějov u Hodonína

158

1653, 17. leden, Trenčín

Smlouva o prodeji tiskárny Nikodéma Čížka, měštana pražského v Trenčíně.

Jakož jest pan Nikodém Čížek, malíř a měšténín Starého města pražského z království českého, do tohoto slavného království uherského, města svobodného královského Trenčína léta páně 1643 ku paní Dorotě Vokalové, sestře svý, některé své vlastní věci odeslal, totiž

- písma liter slívaných čtyry centnýře a čtyřidceti liber,
- pres celý k tlačení kněh s vřetenem starým dřevěným,
- mosazný tygl, též i fundament mosazný,
- dva velký archovní rámy a tři menší,
- cuky všelijaké řezané, kterýchžto obtruk v impresí se nachází, aby v své impresí mezi svejm písmem užívala,
- hrnec s pokličkou mědenný k barvy vaření,
- kotlík mědenný s helmem a troubou na přetahování páleného,
- čtyry kasy na písmo,
- též knihy vázané rozdílného autoru a truku, jakž rejstřík při tomto psísu přiložený ukazuje,

poslal. Kteréhožto písma a jiných věcí prv jmenovaná paní Dorota Vokálová v své impresí užívala a až posavad s panem Lorencem Benjaminem od Háje užívá; nicméně, poněvadž dotčený pan Nikodém Čížek sem do tohoto svobodného královského mesta Trenčína přišel a svou milou sestru navštívil a mezi tím na pana Lorence Benjaminu od Háje a Doroty, manželky jeho, vyhledávání též pan Nikodém Čížek k tomu povolil, co se těch k impresí náležejících věcí, totiž písma, presu a jiných jeho vlastních k tomu náležejících věcí dotejče, aby nejen za jeho živobyti, ale i potom, kdyby pán bůh všemohoucí prostředkem časné smrti jej, pana Nikodéma, z tohoto světa povolati ráčil, bez překážky jeho dědicův a všelikého člověka ona, paní Dorota Vodhájová, sestra jeho, tak jako prve v své impresí užívala, do její smrti všech těch věcí užívati mohla. Co se pak kněh vázaných dotejče takových, kdyby se jich co v tom času prodalo, hotový peníze za ně aby jemu anebo jeho dědicům s ostatkem kněh, co by jich odprodáno nebylo, zase spátkem s jinými s jeho vejš dotčenými věcmi od pana Lorence Benjaminu nebo dedicův jeho vydáno a navráceno bylo.

Čemuž tak a nejináče že se stane, na potvrzení toho dožádali jsou se urozených pana Pavla Spolského z Spule, měštěnána tohoto svobodného královského mesta Trenčína, též pana Eliáše z Slavkova, že jsou se v tomto listu, jenž slove přátelské narovnáni, vedle nich rukama svýma, však sobě a dědicům svým bez škody, podepsali a svými sekryty upečetili. Stalo se tak v svobodném královském městě Trenčíně, dne 17. januarii, léta páně 1653.

fl. r. krej.

1. Vejkłady na epištoly Wolfganga Muškuly, latinsky	2	–
2. Vejkłady od Veliké noci do Narození Páně Rudolfa Gvaltera, lat.	2	
3. Historyje o mistru Janovi z Husince, latin(sky)	3	
4. Vejkład na první knihy Mojžíšovy d. Lutera, lat.	3	
5. Uherská postyla	3	
6. Život Krista Pána, česky	1	30
7. Žalmy 4 hlasův, česky	1	15
8. Kněze Václava Slovačia přes celý rok v neděli i na každý den z Starého a Nového zákona vejkłady ve třech dílech svázaný, při nich postyla Pavla Čechtického, česky	6	
9. Kancionál poslední edití na pargaměně ^{a)} tlačenny, česky	15	

a) nad e tečka

10. Postyla přes celý rok na evangelia a epištoly nedělní a svát- ky, německy	2	
11. Postyla Giganti, německá	1	
12. Postyla Vernerí, německá		
In quarto:	1	
13. Čtyrykrát šest dílův svatě biblí, všech 24 kusů a Nový zá- kon obzvláště	24	
14. Postyla Španybergi, česká	2	
15. Postila Cykádova, česká	2	
16. Štít víry	1	15
17. Kancionál Carolidesův, český	1	
18. Kancionál starého tlačení, česky	—	24
19. Theatrum mundi, česky		45
20. Od kněze Slovacia na každý den řeči postní s vejklady, čes- ky		45
21. Vejklady psaní na všechny žalmy, s[vatého] Davida, česky		45
22. Uherský Nový zákon	1	
23. Uherská postyla	1	
24. Postila Jana Witlycha, německá	1	
25. Žalmy 4 hlasův, při tom katechismus německý		45
26. Dictionář 7 řečí	1	
In octavo:		
27. Educationes pueriles graece		24
28. Lexicon latino-graecum		30
29. Enarationes evangeliorum		30
30. Elegantiarum puerilium		24
31. De iure potestantiarum		12
32. Postila Joannis Vigandi		24
33. Ovidii Nasonis carmina		24
34. Euchiridon Starého a Nového zákona s figurami		30
35. Verše s figurami 4 řeči		15
36. Svědomí lidské		24
37. Dva diškursy vojenské Lazara Švendy po 24 kr., česky		48
38. 7 knížek v pargameně spolu svázaných		36
39. Pokuty přestupníků božích přikázání		24
40. Zrcadlo zatvrzeného světa		24
41. Kšaft 12 patriarchův		24
42. O potěšení nemocných		14
43. Vejklad na modlitbu Páně		15
44. O potopení světa		24
45. Smrti tanec Erasima Roterodama		15
46. Vejklady pěkné na některé sentencie Písma s[vatéh]o		21
47. Třikrát konfesí bratrských českých po 21 kr.	1	3
48. Písně ^{b)} na evangelia a epištoly nedělní		18

b) nad e tečka

49. Modlitby ženské	21
50. Modlitby Sudlicia na žalmy v zadu při nich třikrát o umučení Páně s písničkami	30
51. 7 kázání o životu věčném, něm(ecky)	30
52. Wegwais Wilhelma z Eperu	—
53. Handbichlein d. Hoe	30
54. Fabule Ezopovy, latin(sky)	15
55. Vejklady na 10 božích přikázání	15
56. Compendiaria dialectices	15
57. Postyla Spanbergi, nemecká	15
58. Francouzský a latinský žalmy 4 hlasův	36
59. Psaná knížka pobožná s Písma s[vaté]ho vejklady	15

Nikodém Čížek, malíř a měšténin Starého města pražského m. p.

Lorenc Benjamin vod Háje m. p.

Pavel Spolský ze Spule, měšténin svobodného královského města Trenčína v království uherském m. p.

Eliáš Kavín z Slavkova, derogatus¹.

Orig. MA Trenčín, Varia 1

¹ Přiloženy jsou dva odhady týkající se inventáře tiskárny (169 fl. 16 g., 84 fl. 6 g.).

159

1653, 15. únor, Frýdek

Purkmistr a rada města Frýdku Trnavě: vydávají svědectví svému sousedu Martinu Lichotovi o jeho původu; piší, že strýc Martinův Filip, pocházející z polské dědiny Halčnova, se vyvázal z poddanství a přesídlil do Trnavy, kde pěstoval svou živnost až do své smrti.

My purkmistr a rada města Frýdku známo činíme tímto listem obecně přede všemi a zvláště tu, kdež náležeti bude, že jest před nás v oupelné radě sedících předstúpil Martin Lichota, jinak Filip, spolusoused náš, nás za to náležitě žádajíce, abychom jemu o vývodu rodu otce Filipa a manželky jeho, již nebožtíka při obci naší za souseda se někdy před léty zdržujícího, jakož tolikéž o Lukáši, který vlastní bratr, rozený z dědiny Halčnova z koruny polské, oba dva rodem byli, kdež nám i některým starožitným lidem ještě při obci naší se zderžujícím povědomo jest a v dobré paměti znášejí, že tehdáž, kdy tenže Lukáš z Halčnova, vlastní bratr Filipa, souseda našeho, za živobyti jeho, kdy se z poddanosti tam z Halčnova od verchnosti své vyjednával, v městě Frýdku, u tohož Filipa bratra svého býval a po několik dnech u něho se zderžoval. Potomně toho jak se od verchnosti své z poddanosti vyjednal, do slavného města Tyrnavy se odebral, tam bytem zůstával a živnost svú provodil v městě Tyrnavě, časem smrti bez erbův a potomkův jeho s toho světa sešel, podle lidské správy nám učiněné. Kdež my nadepsaný purkmistr a rada města Frýdku k tomu

svědomí pro lepší jeho důvěření z jistů vůlí a vedomostí pečeti naší městskú stvrditi sme dali. Jehož datum v městě Frýdku v domě radním dne 15. februarii anno 1653.

Orig. MA Trnava, Missiles.

160

1653, 20. únor, Těšín

Alžběta Lukrecie, kněžna těšínská — Žilinským: žádá o dopomožení k pohledávkám.

Elizabeth Lukretia, z boží milosti v Slezi rozená a regirující kněžna těšínská a Velikého Hlohova, též kněžna lichtenštejnská. Moudří a opatrní, nám zvláště milí sousedé. Co tak při nás Jan Gavlas z Jablonkova, Anna Gavlaska a Agneška Kuškova, poddaní naši, v příčině dluhu na jistých osobách a obyvatelích města Žiliny jim od bratra a strejce jejich testamentem doporučeného, že by jim k tomu dopomoženo bylo, o intercessi ku vám v poníženosti pohledávají a žádostiví jsou, tomu příležitost porozuměti se může. I ačkoliv o tom pochybovati neráčíme, že by jim justicií administrována bejti neměla, všakž nicmeněji že by oni tím spíšeji k svému přijíti a dosáhnúti mohli, ku vám se za nimi přimlívajíc za to sousedsky žádáme, že neodkládajíc s tím dále, co tak slušného jest a oni to z dokumenty svými producirovati a předložiti hotovi jsou bez jakého posuzování se o to, když věc patrná jest, tak že by oni k svému neprodleně jak ku kapitálním sumám i interessům od toho z vynahrazením škod a útrat skerzevá to podjatých přijíti a dosáhnúti mohli, spravedlností božskou podělíte a s tím dáleji prodlívati nebudete. Což my zase v přítřelosti sousedským způsobem odměniti neopomeneme, zůstávajíc jim k všemu dobrému sousedsky náchylni. Datum v městě Těšíně dne 20. Februarii anno 1653.

Elizabeth Lukretia

Orig. MA Žilina, Missiles.

161

1653, 9. srpen

Fojt a obec Březová hr. Lvovi z Kounic a na Brodě Uherském: o škodách působených jim ze strany dědiny Bošatec.

Poznamenání veliké a nenabyté škody, která se nám ubohým lidem a chudým poddaným V. H. M. (v) gruntech a dědině naší Březové¹ stala od zlých a tyranských sousedův našich dědiny Bošatec², J. M. pánův beckovských, kteříž jsou nám na poli našem obilí a ourody zemské všechny zkazili, statky pozajímali, dědinu spálili, stalo se léta 1639; k tomu jednoho člověka zabili a jiných mnoho poranili. Za kteroužto škodu nenabytú, kteráž se nám ubohým lidem a chudým V. H. M. poddaným stala, šacuje sobě

dědina 4.000 zl. Item druhá škoda nenabytá, kteráž se nám od týchž sousedův Bošáckých na gruntech a dědině naší Březové stala a to ted léta přítomného 1653 dne 30. juli v noci a nenadále od ohně a jiného jejich tyranství a poranění na polích a životech našich jmenovitě jednomu každému sousedu 7.421 zl. Kterézto své veliké křivdy a škody nemajíce se k komu jinému (po pánu bohu) nežli k nejmilejší vrchnosti o ochranu utéci a svej křivdy toužiti, pro boha a jeho svaté milosrdenství pokorně a ponížene prosíme, že nás v tom jakožto zarmoucených ubohých lidí a V. H. M. poddaných ochrániti ráčíte. 9. aug. 1653. Fojt a starší a všecka smutná a truchlivá obec dědiny Březová.

Soud. opis StA Brno, Jaroměřický archiv, sign. UB R 7 f. 119–120.

¹ Březová u Uher. Hradiště.

² Bošáca u Trenčína

162

1654, 27. leden, Těšín

Esthera Reissova, vdova v Těšíně — Kašparovi Kožianovi, radnímu města Žiliny: zve na svatbu do Těšina.

Vzáctně slovutný, múdry a opatrný pane příteli mne zvláště laskavý. Od pána boha všemohoucího zdraví dobrého, štěstí a požehnání hojného, při něm jiných všech spasitedlných věcí panu příteli modlitebně vinšovati nepřestávám. Před panem přítelem mým zvláště milým přátelsky tajiti nemohu, kterak za vůli a zřízení pána boha všemohoucího, též z povolením přátel syn můj Václav Reiss stav svůj mládenecký proměnití a v stav svatý manželský z ctnou šlechetnú děvečku, vzáctně slovutného muže pana Jiříka Chylka, purkrabího na ten čas Os. Řím. král. Mti na Těšíně vlastní dcerkú, Chrystynú Chylkovú, vstoupiti jest úmyslu. Kterýžto akt svadební(!) na příští den 10. februarii v domě a příbytku mém konán bejti má. Při kterýmžto aktu svadebním já přítomnosti pana přítele i paní manželky jeho z synem mým ženichem i z pannú nevěstú podle jiných dožádaných pánův, přátel a hostí rádi bychom spatřovali. Pročež pana přítele mého laskavého služebně přátelsky žádám, že k takovému výš determinovanému aktu svadebnímu z paní manželkú jeho i dcerkú ku poctivosti stavu svatého manželství a k ozdobe svadebního veselí těm novým manželům k nám do města Těšina na vejš jmenovaný den v dům můj laskavě se najítí dáti, praesentí svú takové svadební veselí ozdobiti i co tak pán bůh všemohoucí z svých přehojných štědrých darův nám přispořiti ráčí, toho s námi i z jinými pány přáteli laskavě užití a účastna bejti sobě nestieží. Toho se panu příteli z synem mým i z pannú nevěstú podle naší možnosti odsluhovati chceme. Milostivé ochraně boží poručena činíc, zůstávajíc panu příteli na unížených modlitbách všeho dobrého žičlivá Esthera Reissova, vdova. Actum v Těšíně dne 27. januarii anno 1654.

Orig. MA Žilina, Missiles.

1654, 20. únor, Těšín

Kašpar Borek z Tvorkova, místodržící těšínský: osvědčení, jímž se domáhá pohledávky u žilinských soukeníků za vlnu.

Já, Kaspar Borek, svobodný pán z Tvorkova a z Rostropic a na Grodišči a Ropici, Jeho řím., též uherské a české král. Mti v knížetství těšínském nařízený místodržící ouřadu hejtmanství zemského, vyznávám tímto listem mým obecně přede všemi a zvláště, kde toho potřeba ukazuje, že posílám Mikoláše Tintialu ze vsi Vendryně podle připsání pa(na) fojta a rady města Žiliny na...^{a)} spravedlnost svatú [zápi]sův mých, co mi se tak povázali súkeníci žilínští za vlnu, kterým zápisům prvnímú datum Vendryně den 7. septembris léta Páně 1649 na Martina Liskovského, Mikoláše Oslanského a Mikoláše Meytana na 164 šir. tol. 16 š. gr., druhému pak zápisu datum Vendryně v pátek po svatým Bartoloměji léta páně 1650 na Mikoláše Oslanského a Mikoláše Meytana na 99 šir. tol. a 20 š. gr., v kterých zápisech tak jak škody a útraty obsazené jsou a jeden každý z nich všechnen dluh platiti povinovatý podle jejich zápisův jest, že by tenže Mikoláš Tintiala na místu mým na jmenovaný den 27. februarii do města Žiliny před pány fojta a radu stanul, o takový můj dluh žaloval, záplaty podle nahoře jmenovaných zápisův, nespůščejíce se žádného dlužníka, jednom k tomu hledíce, který čím platiti má, podle jejich zápisův jak sumy, tak škod a útrat podle práva dochodil. Pro lepší jistotu toho pečet mú k tomuto listu sem přitisknutí dal. Kterému datum v městě Těšíně dne 20. februarii anno 1654. Caspar Borek.

Orig. MA Žilina, Missiles.

a) V rkp. utrženo.

1654, 18. květen, Trenčín

Jiří Illésházy na hradě Trenčíně, Vsetíně, Libavě: dlužní úpis na 3.000 zl. rýnských hraběti Janu Rotalovi (250 zl. hotově, zbytek za dodaných 30 beček vína a 1233 3/4 měřic obilí).

Já Jiří hrabě Illeshasi z Illeshasu, dědičný pán na hradě Trenčíně, Vsetíně a Lykavě J. M. C. rada a komorník i s erby a budoucími potomky svými. Vyznávám tímto listem, že sem dlužen dluhu pravého a spravedlivého mnie vděk též na mé toho náležitě pohledávání k pilné potřebě mé zapůjčeného, totiž tři tisíce zlatých rejnských, každý rejnský po šedesáti krejcařích počítajíc, vysoce urozenému pánu, panu Janovi svatě římské říše hraběti z Rottale, dědičnému pánu na Napajedlích, Holešově, hradě Kvasicích a Bilině, dědičnému stříbr. komorníku v Stýrsku, J. M. C. skutečně tajně radě, komorníku a královskému zemskému hejtmanu v markrabství moravském, erbům a potomkům pánův i jednomu každému, kdož

by tento zápis můj pořádnou dobrou vůlí postoupený jměl, kteroužto summu níže psaným způsobem sem přijal. Totiž na hotově z důchodův panství holešovského dvěstěpadesáte zlatých rejnských, vína hodného třicet beček, každá bečka po třiceti zlatých rejnských činí devětset zlatých. Item pšenice a ječmeně na Vsetín furami z panství holešovského odvezených sedmset třiceti a $\frac{3}{4}$ měrice. Item v Novém městě rži odvezené pětset měric, v sumě obilí jeden tisíc dvěstě třiceti tři a $\frac{3}{4}$ měrice, jedna každá měrice za jeden zlatý a třicet krejcarů učiní jeden tisíc osmset padesáte zlatých a tak v sumě všeho tři tisíce zlatých rejnských. Kdež já nahoře psaný Jiří hrabě Illeshasi z erby a potomky svými připovídám a slibuji, nahoře psanú sumu tři tisíce zlatých rejnských vejš dotknutým pánům věřitelům mým 18 maji léta příšlého 1655 z(!) s poděkováním však bez ouroku v konečnosti zaplatiti. Pakliže bych tomuto mému zapsání zadosti neučinil a neučiniti nechtel a na vejš dotknutý termín a čas summu nahoře psanú nezaplatil, tehdy dávám pánům věřitelům tu plnú moc a právo, aby se mohli na statek můj dědičný vsetínský, kterýž za právní a speciální základ a hypothecu podle vyměření instructi J. M. C. ke dskam zemským vystavuji, se uvésti dáti a na ten vejš jmenovaný statek můj vsetínský tak dluho uvésti dáti a na ten vejš jmenovaný statek můj vsetínský tak dluho uživati, pokudžby ta summa nadepsaná spolu z(!) ouroky a útraty od času nezaplacení a všech škod a útrat zcela a zouplna zaplacená nebyla aneb tak mnoho z něho právně odhadati dáti. Nadto vejše tento můj obligatio a zápis J. M. C. panu věřiteli pro lepší toho jistotu a pevnost já jistec nahoře psaný pečet mou vlastní z mým jistým vědomím a vůlí sem přitisknoul, vlastní rukou podepsal a jakžby do desk zemských vložen bejl authenticoval, aby J. M. panu věřiteli, erbům a potomkům jeho bez žádné škody bejl. Datum na hradě trenčianském den 18. mai anno 1654. Comes Georgius Ileshazy [pečet přitištěna].

Orig. StA Kroměříž, Velkostatek Holešov, Akta č. 14.

165

1654, 16. červen, Čadca

Rychtáři a poddaní dědin Čadca, Rakova, Staškov, Horelica, Svrčinovec, Černa, Skalisko Kašparu Sunekovi na Budatíně: Žádají o ochranu proti těšinským poddaným, kteří stále páchají násilí na jejich území.

Illustrissime et magnifice domine, domine nobis subditis semper clementissime. Longaevam vitam cum incolumitate perpetua Illae ac Mag. D. Vae precando servitia nostra humilia demisse cum subjectione offerimus. Non possumus celare coram Illam ac Mag. D. Vam, quantis iniuriis et persecutionibus quotidie per malevolos homines ducatus Thessinensis in aggeribus existentibus afficiamur, qui non propter aliquod commodum S. C. regiaeque Maiestatis, domini, domini nostri clementissimi, vel bonum publicum regni, sed potius malum privatum itinerantes et in

nos subditos Illae et Mag. D. Vae excursions praedonicas facientes ibi degunt et per excursions suas tuguria nostra nocturno tempore invadunt, universa latrocinia veluti caseum, butirum, vestes, secures, calceamenta et alias res ibi repertas violenter auferunt, homines nostros diris verberum ictibus usque ad uberem profusionem sanguinis semimortuos relinquendo afficiunt; sed nec eo contenti vaccas et oves, quae ipsis placent, ad aggeres violenter abducunt, ibi mactant et in suos usus et comestiones convertunt, cum magno nostro damno ac etiam praeiudicio Illae ac Mag. D. Vae. Talia latrocinia anno praeterito circa festum sacra pentecostes et secunda vice circa festum s. Johannis in tugurio Czeriepek subditi Illae ac Mag. D. Vae ex possessione Stasskov sunt patrata, cui damni ad tal. 35 intulerunt ac manum dextram frugerunt et sic manum inhabilem ad praestandos labores effecerunt. Praedones illi erant ex aggeribus duo filii Joannis Hrdina ex villa Mosti dicta cum suis complicitibus. Nunc denuo Thessinensis incola quidam Franz ita vocatus, qui se commeandantem nominat et praeest reliquis peditibus in aggeribus ascito sibi malefactore quodam Kuczmen ita dicto ex ditione Illae ac Mag. D. Vae propter certos excessus profugiente cum reliquis complicitibus magnis iniuriis et persecutionibus...^{a)} subditis Illae ac Mag. D. Vae quotidie afficiunt, dum in propriis montibus et territoriis ditionis Budethinensis familiam nostram ligna pro necessitate Mag. D. Vae ac eitam nostram succidentem diris verberum plagis excipiunt, universam suppellectilem penes...^{b)} habitam utpote causapia(!), secures, calceamenta et alia ab ipsis auferunt et tandem revinctis post terga manibus ad aggeres deducunt et inde ad oppidum Jablonko. Quae insolentia iam multis vicibus patrata est. Nam et terras ab antiquo extirpatas inseminare non admittunt, sicut et lignationem exercere prohibent. Nudius quartus tres subditos...^{c)} Illae ac Mag. D. Vae a parte ista universalis limitis Beskid in propriis montibus Vae Illae ac Mag. D. Vae Dominationis ceperunt et vinctos abduxerunt nec hucusque dimiserunt. Et sic quotidie talibus et similibus iniuriis nos premere non desinunt. Igitur Vam Illam ac Mag. D. Vae humiliter supplicamus et iniuriam nostram multoties illatam detegimus, dignetur huic et tanto serpenti malo tempestive devenire(!) et remedere et tantas excursions, hostilitates et occupationes territoriorum suorum per certa media et remedia antevertere nosque subditos suos tantopere oppressos protectione sua tueri et benigne defendere. Nam iam extrema nobis sunt tentanda, nisi supersederint adversarii nostri a praedictis hostilitatibus tantis iniuriis toties lacessiti, nolle, velle etiam de iure naturae nos et res nostras cum moderamine inculpata tutelae defendere debemus. Responsum benignissimum a Illa ac M. D. Va exspectantes eamque divinae protectioni commendamus. Actum in possessione Czatzca die 16. iunii anno 1654.

Illae ac Mag. D. Vae humilimi subditi iudices et incolae possessionum Czatzca¹, Rakova², Stasskov³, Horelicza⁴, Svrčinovec⁵, Czer-na⁶ et Skalisko⁷.

Orig. StA Opava, Král. úřad 22/4a.

¹ Čadca

² Raková u Čadce

³ Staškov u Čadce

⁴ Horelica u Čadce

⁵ Svrčinovec u Čadce

⁶ Čierne u Čadce

⁷ Skalité u Čadce

a—c) v rkp. nečitel.

Testament českého exulanta Václava Reichenberka z Želetic, občana města Trenčína.

In nomine sacro sanctae et individuae trinitatis, dei patris, dei filii, dei spiritus sancti amen. Já Václav Reichimbergh z Želetic¹ obyvatel tohoto svobodného a královského mesta Trenchína byvše od pána boha náhlú nemocí navštívený, ačkolvek byvše na svém tele mdlý, všakže na rozumě zdravý uminil sem poslední vůli mu oznámiti, aby jak paní manželka má, tak i přítelé moji vedle toho se mohli řídití a spravovati. Protož takovýto a tímto způsobem porádek sem učinil. Nejprve: duši mů porúčím stvořiteli mému, od nehož sem ji přijal. Telo pak mé . . . od paní manželky mé k poctivému a náležitému pohřebování. Co se dotýče zdaru pána boha mého všelijakého nábytku a od mých také přítelov pozůstalého, k tomu také od mých rodičov, tak od zlata, penez, stříbra, medeného riadu, cinového všelijakého riadu a šaty in genere, všecko jakýmkoliv jménem mohlo by jmenováno býti, to všecko porúčiam paní manželce mej paní Katerine Kobylkovnej, aby ona po mé smrti ze vším a k svému užitku obrátila, a komu by koli chtěla také takový statek poručiti aneb oddati, svobodnú vůli v tom mela aniž jiný moci žádnej nemel, jak za její živobytí, tak i po její smrti zmocnujem a upevnujem. Item zápisy sú nekteřé na statek v moravském markrabství na mne prináležejíci. Ty vsecky také manželce mej již jmenovanej porúčím a ji zmocnujem, aby ona mohla sobe budúce vyupomínati. Item jest také dluch židovský vedle rozličných obligátorov jejich, který se okolo štyr tisícov stahuje, ten dluch také paní manželce mej porúčím, aby sobe vyupomínala, a to činim z mý dobré vůle. Item ze vseckych predjmenovanych dluhov moravských porúčím sirotku Samuelovi Klatovskému, synáčkovi nekdy opatrného muže Šimona Klatovského, který pri mne zůstával od dětinství svého a mne podle dostatečnosti věku svého prisluhoval, aby paní manželka má vyupomínajíce z dluhov všech moravských tri sto zlatých uherských jemu oddala. Item z dluhu toho, který pri městě Trenchině ještě zůstává, totižto sto zlatých uherských a padesáte jsem již přijal od Hans Kristofa, takže z tych 100 zlatých zanechávám, aby paní manželka má panu Hendrychovi Dibanovskému dluhu šestdesát a osem zlatých vyplatila, ostatní pak penize porúčím, aby paní manželka má k svému užitku obrátila. Paní manželky mej za tutorníkov prosím jeho milost pana rychtáře zdejšího a tento slavný úřad trenčanský, že by ji pod svú ochranu ráčili vzíti a nikomu krivdy jí dopustiti činiti neráčili. Actum in libera regiaque civitate Trenchiniensi domoque familiae Szilagi die 25. mensis martii anno 1659. Václav z Reichenberku z Želetic¹ m. p.

Coram me Daniele Petrovitio senatore mea propria, Michaele Ascanio, doctore medico, coram me Michaele Schelmeg, senatore m. p., coram me Andrea, mercatore juris ministerialis, correcta per eundem.

Orig. MA Trenčín, Missiles.

¹ Želetice u Hodonína.

1660, 5. listopadu, Žilina

Rychtář a rada města Žiliny zlistiňují svědecké výpovědi ve sporu mezi Andryšem Wildou, obyvatelem města Těšína, a řemenářem Václavem Czoblem pro urážku na cti.

My richtár a rada mesta Žiliny, v království uherském jsoucího, známo činíme tímto naším listem, obecně přede všemi, zvláště pak tu, kdež by toho potřeba vyhledávala, že urozený pan Andreas Košela, mešťanin zdejší, dožádaný a zmocněný jsouc od vzácné slovutného pana Andrysa Wildy na Blogotici, s náležitou uctivostí pristúpil před nás, žádajíc pilností na místu podotknutého pana Andrysa Wildy, že bychom níže psané osoby predstavené vedle jim daného obvinění, podle porádku a obyčeje práva našeho examinirovali, jich svedomí neb vyznání porádně zapsali a na papír uvedli, i potomně zapečetěné k potrebe práva jeho s Václavem Czoblem remenářem majícího tejkajíce nárkou a injurií udělili. Nemohúc pak žádost slušnou a náležitou tohož pana Andrysa Wildy skrz nadepsaného mešťanína našeho zmocněného učiněnú odepríti, obzvláště ušetrujíc vzácnú intervencii a přímlovou slovutného magistrátu aneb ouradu burgmistrovského a rady mesta Těšína, k tej příčině vedle něho k nám odepzanú, tak sme učinili, ty svedky před nás predstavené dnešního dne examinirovali a přísahú opovázali. Kterížto po učiněnej přísaze vyznali a vysvedčili následujícím způsobem. První pak svedek, urozený pan Kašpar Kušnier, senátor a obyvateľ mesta Žiliny, pod túž přísahú vyznal, že o tom dobrú vedomosť má a v čerstvej pameti to znáší, kterak roku tohoto tisícého šestistého šedesátego, šestého dne mesíce dubna, pri jarmarku zdejší, když pan Andrys Wilda do Oedemburgu po svých správách ze Žiliny odjeti a na pět vsednouti mel, stojíce pan Abraham Rimberg, mešťanin těšínský, před domem urozeného pana Jiříka Nezbeda mladšího žádal jest jmenovaného pana Andrysa Wildu, že by se něco maličko pozdržal, a jemu ještě jednou skleničku vína splnil. Na jehožto žádost tenže pan Andrys Wilda zastavil se a spolu s tímto svedkem i s jinými v ten čas přítomnými přátelsky v correspondencii rozmlúvati počal. V tom pak pan Abraham Rimberg zadržíce predepsaného pana Andrysa Wildy pro víno do šenkovného domu poslal. Mezi tím Václav Czobel remenár, tymi časy v Radvani se zdržující, vidouc je společne státi, přišel k nim a k tej conversacii jejich se pripojil. Když pak spolu discurs přítelsky o jednom i druhém vedli, a tenže Václav Czobel pana Andrysa Wildu v nějakém domnění mel v příčině jistých právních s slovutným ouradem mesta Těšína majících diferencii, tehdy pan Andrys v dobrej vůli promluvil k tomuže Václavovi Czoblovi, že on v jeho prosequirování žádnej viny nemá, nýbrž do takovej domnělosti, nepodezrenosti jeho nevinně přitahuje, nevěduc, co nynějšího času na rathouze mesta Těšína se dělá, vynámajíc(!) toliko toho samého slova, totiž partikárství, od něho promluveného, která vec ještě až posavadž v actii stojí a trvá. Na což tenže Václav Czobel panu Andrysovi Wildovi hned ruku podal, a aby to mimo sebe pustil, odpros učinil; což se také i stalo. Však prve chtějíce pan An-

drýs Wilda príčiny od něho vyzveděti, proč v Prešporuku na něho publicně palcem před lidmi ukazoval, řekl k němu z dobrého intentu německým jazykem jisté slova, které svedek tento vrozumeti nemohol. Na kteréžto pana Andrýsa Wildy promluvení tenže Václav Czobel hned se rozhněval a neušetrujíc predešlého společného přátelského rozmlouvání, ve furii na pana Andrýsa Wildu se potrhł a pestí jako by ho bítı chtěl hrozil. V takovej pak furii zůstávajice bez všelikej sobě danej příčiny německým jazykem jisté slova promluvil, které svedek na náhle vrozumeti nemohl, ale v tej chvíli a na tom místě pan Návratský ty slova slovenským jazykem vyjádřil: že by ho nazval býti kazitelem mesta. Proti čemu nechtějice se s ním pan Andrýs Wilda proto škorpiti a vaditi, na persvasii dobrej kompanii osvedčivší se na to, na svú cestu se odebral.

Druhý svedek, urozený pan Jiřík Nezbud mladší, obyvatel predjmenovaného mesta Žiliny, po přísaze vyznal všelikým způsobem jako predešlý svedek, neb se to stalo před jeho domem, a byl také sám prítomný, kdy se ty veci všecy mezi panem Andrýsem Wildú a Václavem Czoblem djály(!). Kterýžto neušetrujíc predešlého přátelského rozmlouvání ve furii na pana Andrýsa Wildu potrhł se a pestí jako by ho bítı chtěl hrozil. V takovej pak furii zůstávajíc, bez všelikej sobě danej příčiny na pana Andrýsa Wildau(!) německým jazykem vykřiknul takto: du Stadtverderber. Proti čemuž nechtějice se s ním pan Andrýs Wilda proto škorpiti a vaditi, persvasii dobrej kompanii osvedčivše se na to, na svou cestu se oddal.

Tretí svedek, slovutný a opatrný Andrýs Kauder, obyvatel mesta Žiliny, po přísaze vyznal, že o tom dobrú vedomost má a v čerstvej pameti to znášı, kterak Václav Czobel remenár, který po ty časy v Radvani se zdržoval, budúce v městě Žilině a navštěvujice jeho hospodu, pri přátelském posezení několikráte na pana Andrýsa Wildu mlovil(!) a lál, že by byl kazitelem mesta, pomimo toho, tohože Václava Czobla v uši své mluvitı slyšel, chlubice se a promlúvajice, že ourad mesta Těšina pri dvore jeho rímskej císařskej milosti prosvedčil.

Čtvrtý svedek, ctná a šlechetná matrona Katerina, opatrného Andrýsa Kaudera manželka, po přísaze vyznala, že o tom dobrou vedomost má a v čerstvej pameti to znášı, kterak Václav Czobel remenár, budúce v městě Žilině, a navštěvujíc její hospodu, pri posezení přátelském na pana Andrýsa Wildu mluvil, že by byl kazitelem mesta Těšina, chlubice se v tom, že ourad mesta Těšina pri dvore jeho rímskej císařskej milosti prosvedčiti mel.

Pro lepší pak jistotu a důverení toho všeho, co tito nadepsaní svedkové pod přísahú zeznali i na duši k svej víre vzali, takovému vysvedění(!) a attestatii v pravdě a nejináč se nacházející pečet naši vetší mestkú(!) zevnie pritisknutí dopustili sme. Stalo se na rathouze mesta Žiliny, pátého dne měsíce listopadu, léta tisíceho šestistého šedesátého. N. rich-tár a rada mesta Žiliny.

[Na dorsu] Svedomí k potrebe vzáctně slovutného pana Andrýsa Wildy, obyvatela mesta Těšina proti Václavovi Czoblovi řemenáři(!) v příčině nářkou a ublížení na poctivosti, v náležitých místech k otevření.

Orig. Państwowe Archiwum, Cieszyn T. K., fasc. 441.

1661, 11. srpen, Trenčín.

Pražský měšťan Nikodém Čížek: smlouva s Jiřím Litharidesem o tiskárnu.

Léta Páně 1659 28. septembris, obnovil sem smlouvu s panem Jiřím Lytharydesem, studiosem kunstu impresorského, spolu i s paní Annou, manželkou jeho, aby mé věci, jakž toho inventář pořádný v té smlouvě s podpisem našich vlastních rukou i k tomu jistých osob na svedomí dožádaných a sekryty upečetených ukazuje, aby mé věci jim sveržené opatrovali, knihy natlačené, materyje prodávali a zas na to místo, co by potřeba bylo, jiné tlačili, co tak odprodají, mně z toho všeho pořádný počet aby učinili. Ze pak všemohoucí pán bůh prostředkem časné smrti pana Jiřího Lytharydesa z tohoto sveta povolati jest ráčil, na vzkázání paní Anny, pozůstalé vdovy, sem přišel, tu sem s ní pořádný oučet, co s nebozštíkem manželem materyji^{a)} odprodali a zase nových přidělali, též jaký náklad na impresii učinili a papíru k imprimování koupili, učinil. Po témž učiněném počtu léta tohoto 1661 1. augusti, co kněh nevázaných exemplárův pozůstalo, s paní vdovou na tom sem se snesl, aby jako prve takové prodávala. Ze pak za živobyті svého manžela rozdílným osobám mnoho exemplárův sou sveržili, ty paní vdova zupominati má, totiž:

od paní Zuzanny Rešovy	16 fl. 4 gr.
od p. Alžbety Obrlandovy	25. fl.
od pana Jana Senkera	3 fl. 5 gr.
od pana Samohele Valeciusa	22 fl. 4 gr.
od pana Danyeje Campanatora	6 fl.
od pana Jana Campanatora	15 fl.

A tak při té předešlé smlouvě, která pomínulého roku 1658 28. septembris s nebozštíkem manželem jejím učiněna byla, do příštího navrácení mého při tom všem se zanechává. Ze pak všelikým pádům, co na nás pán bůh všemohoucí milostivě dopoušteti ráčí, podání jsme, kdyby často jmenovanou paní Annu, vdovu pozůstalou po dobré pameti panu Jiřím Litharidesovi, nemoci navštíviti a ona že by chtěla počet z odprodaných knížek exemplárův nevázaných, které nyní prodávati bude, jako i z vyupomínaných peněz učiniti a klíče od lozumentu odvésti, anebo kdyby ji pán bůh z tohoto sveta smrtí časnou povolati ráčil, za to jeho Milosti pana rychtáře a slavný ouřad šetrně prosím, že skrze jisté osoby k tomu z prostředku Vašich Milostí zřízené ten můj kvartýr, kdež má impresii se všemi vecmi mými pozůstává, zapečetiti poručiti do navrácení mého ráčíte. Přitom také jestliže by pak i na mně, nežli se spátkem navrátím, milostivý pán bůh smrt časnou dopustiti ráčil, tuž mou vlastní nezávadnou impresii se všemi vecmi Anne Mariji, manželce mé, Matejovi, Alžbete a Kateřině, synu a dcerám mým vlastním poroučím, a aby jim to všechno vedle in-

a) v rkp. nadepsáno.

ventáře, jak v smlouvě zapsáno jest, vydáno a odevzdáno bylo, šetrně prosím. Actum anno 1661, 11, augusti. Vaším Milostem k službám hotový Nikodém Čížek.

[Na dorsu] Před ich milosti urozené jeho milosti pana rychtáře slavný ouřad svobodného královského mesta Trenčína v příčině impresí mne náležející, kterou zde v městě a kvartýru urozeného pana Michala Šviganského z Ozoroveč mám, pravdivá správa a ponížená žádost ode mně, Nikodéma Čízka.

Orig. MA Trenčín, Varia 1.

169

1661, 22. srpen, Těšín

J. H. Kozeglovský z Gaisenfelsu (úředník těšínský) uherskému palatinovi Fr. Wesselénymu: žádá o zákrok proti budatínským poddaným, kteří se na těšínských poddaných dopouštějí násilí. Protože se proslýchá o revisi slezsko-uherských hranic, vysílá k jednání zplnomocněnce.

Osvícený a vysoce velikomožný pane, pane palatinus, pane mne laskavě náklonný. V. Osv. při povýšování odpomoc boha všemohúciho, štíastlivého regírování, všelijakého jiného prospěšenství. Služby mé poslušné snižené deferuji a dosáhnouce toho vedomosti, že V. O. do města svého Žiliny šťastlivě se dostaviti a k těmto krajům se přiblížiti ráčili, toho velice počešený jsem a V. O. snižené vítajíce pána boha žiadám, aby i na další časy V. O. ve všem a hone[!] štěstí všudy sprovázeti ráčil. Mezi tím byvše od jeho řím. cis. a král. Mti Pána, pána nás všech nejmilostivějšího a slavné komory slezské za obrregenta komorných panství a statkův tohoto knížectví těšínského osoba má nařízena an náležejíce mne podle přísahy povinnosti mej na všelijaké interese nejvýš upomenúce J. C. král. Mti nejponiženější a nejvěrnější šetrnost dáti. Vlastně před V. O. se stěžovati musím proti lidu valaskému o strany panství budětínského, že tendente lite et contradicitione strany hranic knížetství zdejšího od panství budatínského i tolikéž snešení a stilstandu mezi slavné paměti J. M. knížetem Adamem Václavem těšínským anebo panem Mojžíšem Sunyogkem učiněnými netoliko hory a lesy in controversia stojící nadmiru i předešlú observantii vysoce hubí, kazívali, erodírují a chalupy stovejí, ale také od tej tam strany i na salaše zdejší napadají, dobytky keré lidzi zdejší bijí, rány i mordy působí, skirzeva což k nepřátelství příčina se dává. A jestli by se přec taky nikdy od nich nechtělo, o čemž nesmýšlím, muselo by se tak od našej strany pro zachování posesie nechtíc ad extrema sáhnúti a mocí zase skrze moc odpirati. Z kterýchčto příčin V. O. za takožto nařízení oberreg. snižené prosím, že vždy předce interesse J. C. a K. Mci zase jakožto dědičného knížete těšínského v tom verzirující opatrovati a ex autoritate palatinali při tom panství budatínském takové a podobné

exorbitantie serio inhibovatati a zameziti. Jako také isté, aby s tej tam strany, kdy odsad pro takové vpády zálohy(?) se vedú, spravedlnost administrirována byla, přístně naříditi dáti ráčila. A ponevač také od nekterých lidí nám sem zpráva se učinila, kterak by snad nějaká revisio hranic a hor tam od tej uherskej strany se předebráti měla, o čemž sice a superioribus meis mně specialiter nic intimirováno není, aniž smejšlim, aby něco takového respectu zdejšího knížectví hranic míněno býti mialo sine praecedente intimatione než často snad vulgus ex ignorantia postanovení vlastnej věci v sobě roch(!) udává. Nicméněji jestliže by mimo vědomost a naději naši nětco toho býti mělo, upatrujíc, aby nietco in praeiudicium komorných statků ochranu nejmilostivejší vrchnosti mé se nedálo, nemohúce pro nedostatek zdraví mého V. Oti sám osobu svú sloužiti, za potřebné sem uznal z povinnosti ouřadu mého urozené a skutečné rytíře pana Valcera Šimonského z Šimoni a na Palavicích, J. M. K. burkrabiho knížectví tohoto a pana Kašpara kardinála z Widená ouředníka statku těrlického od zdejší strany vypraviti, kteří by na interese jeho C. a K. Jasnosti spolu s lidmi jim přidányi šetrnost dali a pokudže by potřeba toho býti uznávali, při V. Oti jakožto plnomocnému pánu palatinusovi uherského království se náležitě ohlásili, další přednešení učinili a opatření slušného vyhledávali. Podle čehož prosím, jestliže by nějaké ohlášení od nich se stalo, že jim v přednešení jejich na místu mém dobrotivú studienti popřiti a víru dáti ráčíte. Já pak od osoby své oddávám se k V. Oti dobrotivé propensi s rekomendirováním poníženým ochraně pána boha věčného. Datum na zámku Těšíně dne 22. augusti 1661. V. Oti sníženě poslušný služebník Jan Heinrich Kozieglovský z Gelsenfelsu.

Orig. StA Opava, Král. úř. 22/4a

170

1662, 26. září, Těšín

Purkmistr a rada města Těšina. purkmistru a radě města Žiliny: Zastávají se svého spoluobčana ve věci jeho dluhu u žilinského třicátníka.

Urození též mnoho vzácně slovutní a moudří a opatrní páni přátelé a sousedé nám zvláště milí. Zdraví dobrého a při něm jiných příjemných a prospěšných věcí od pána boha všemohoucího V. M. a V. O. vinšujeme. Co tak při nás Kryštof Návratský sousoused náš pohledává supplicando v příčině 10 tolarov od (titul) pana třicátníka žilinského při něm, a Casparu Bončku, consortu jeho praetendirujících, žádajíc, že by takových 10 tol. z praetensi jeho při V. Mti a V. Sl. O. e contra mající na 20 širokých tol. se vynášejíci ad rationem jemu, panu třicátníkovi, vydané byly. I to V. Mt V. Sl. O. obšírněji z jeho poddanej příležitěj suplicati porozuměti moci budou. I poněvadž suplicant nyní in concursu créditorův gravatus et multo ore alieno obstrictus jiných prostředkův ku contentirování pána třicátníka vynalézti nemůže, jen toliko ten, na který se odvolává,

protož budou věděti V. Mti a V. Sl. O., co slušného v tom učiniti a pokudž spravedlivý dluh jest při V. Mt a Sl. O. vězící, jak jeho nynější nedostatek zastoupiti a těma 10 tol. (titul) pana třicátníka contentirovati a uspokojiti. S tím očekávajíce na laskavou resolutí zůstáváme vedle recommendati ochraně bozskej V. Mt a V. Sl. O. k přátelským a sousedským službám hotoví. N. N. primator, purgmistr a rada města Těšina. Signatum v městě Těšině dne 26. septembris anno 1662.

Orig. MA Žilina, Missiles.

171

1663, 19. červenec, Nový Světlov

Alžběta ze Zahrádek, majitelka panství světlovského — městu Trenčínu píše ve věci domu v městě Trenčíně, který patří jejímu manželu a jí.

Urození páni přátelé mně zvláště milí. Od pána boha zdraví a při něm i jiného mnoho dobrého jim vinšuji. Psaní od pánů v pominulý pondělí sem přijala a, co v sobě obsahuje, porozuměla, na kteréž jsouc mnohými jinými věcmi okupírovaná, ihned odpovědi sem dáti nemohla. Co se dotýče prvního punktu, že jich JM pan Pavel, pan švagr můj v příčině nekdějšího domu našeho pohledává, tou příčinu kladúc, že dům mně samyj(!) nenáležel, nýbrž pánu mýmu, tomu tak a nejináče jest. Nechť jen vzhlídnou do knéh městských, vím dobře, že se zápis najde, kterak pánu mýmu a mně nám společně zapsaný jest, aniž sem já jej kdy sama od sebe jim prodávala, nežli vždy na místě pána mýho, i to taky musilo jim s pameti vyjít (ale však mně nevyšlo), že o něj sami kolikero psaní pánu mýmu učinili, a co za odpověď dostali, pročež jestliže JM švagr co s pány začíná a právně toho domu dosáhnúti chce, já pořádkům uherským nerozumím, v tom se jemu brániti ovšem mínějíc, jaký naučení předpisovati a dávatí nemůže. Já v tom vinna nejsem aniž do toho co míti chci. Dálejíc i to dokládají v psaní svém, že ouředník náš jich jménem a na místě mým ujistil, že strany toho prodaje domu žádného zanepráždnění^{a)} míti nebudou. Kteréhož sem před sebe obeslala a na něm, poněvadž neměl ode mně žádného poručení, je-li tomu tak, doptávala. Kterýž vysoce se zaříká, že ani toho v nejmenším ničemž nespomínal a tomu do konce na odporu stojí, nýbrž ještě protestýroval, že neví, jestli budu s tím spokojena, poněvadž prvního termínu vedle smlúvy nesložili. Čehož sem tak krátce pánům k odpovědi tajiti nechtěla. Datum na Novým Světlově, dne 19. juii 1663. Elisabetha z Zahrádek m. p.^{b)}

Orig. MA Trenčín, Missiles.

a) nad z v rkp. tečka.

b) podpis jinou rukou.

1664, 3. únor, Nový Světlov

Kašpar Guisel, Jiříkovi Sylvagimu, rychtáři města Trenčína: píše ve věci své pohledávky v Trenčíně.

Urozený a statečný rytíři, V. Mti má služba z vinšem od pána boha zdraví a při něm i jiného mnoho dobrého. Naschválně toto psaní V. M. činím a oznamuji, byvše já v Brně u jeho V. M. Excell., kdež mi milostivě poručiti ráčil, abych ihned psaní učinil k V. M. strany ostatních peněz za dům jako i jinteresu(!) z nich vedle smlúvy, a tak činím a V. M. žádám, aby takové peníze sem odeslány byly, poněvadž se tak zavřelo, aby se sem na Nový Světlov peníze odeslaly a revers svůj vyzdvihli. Pri tom V. M. prosím, jestli jaké jisté noviny míti račte, za oznámení, zaseji se připovídám v jinší okasii V. M. volně odslúžit a odměnit. Odpovědi místnej očekávaje. S tím V. M. v mocnú ochranu boží poroučím a zůstávám V. Mti volný sluha Gaspar Gusiel. Sig. z Světlova dne 3. februarii 1664.

Orig. MA Trenčín, Missiles.

[1664]

Samuel Singer, žid a mýtný těšínský – radě města Těšina: domáhá se své pohledávky u obyvatelů a soukeníků města Žiliny:

Urozený a statečný rytíři, též urození a stateční mnoho vzáctne slovuťně moudří a opatrní páni ke mně milostive náklonní. Před Vaší a V. M. Sl. O. zníženě tajiti nemohou(!), kterak mne páni Matej Taski a Mikoláš Zachar, obyvatelé a súkeníci města Žiliny, za ode mne ukúpenú velnu a indych 99 širokých th. a 15 c. podle zápisu dlužni pozůstali a mne takové ve dvě nedělích po S. Duchu pomínulého 1663 roku zaplatiti měli. I když na mé časté napominání i naschválně písaře mého k nim do Žiliny vysílání mne až posavadž necontentirují, zapsání svému zadosti nečiní, nýberž mne do velikých škod a útrat přivozují, budúc já pak do důchodův J. Ř. Cís. Mti nemále dlužen, co i bez prodlení zaplatiti musím, protož Vás a V. M. Sl. O. zníženě prosím, že za mnú k slovuťnému ouřadu města Žiliny vzáctnú interventu učiniti račte, aby mne z nadepsaných pánův sousedův jejich k spravedlnosti boské neprodleně dopomohli. Pokudž by pak toho učiniti neměli, byl bych přinucen J. M. pána pana hejtmana zemského etc. o arrest žádati a tak arremtem svého dluhu dobývati. Tej znížené naděje k Vám a V. V. Sl. O. jsouce, že žádosti mé milostivě deferirovati račte, kdež já zůstávám Váš a V. V. Sl. O. ouřadu poslušný Samuel Singer, žid a mýtný těšínský.

Orig. MA Žilina, Missiles.

1665, 1. únor, Nový Světlov

Kašpar Gurich — Danieli Lipskému, rychtáři trenčínskému: píše ve věci své pohledávky v Trenčíně a o okolnostech s ní spojených.

Generose domine amice et vicine mihi observandissime. Salutem et servitorum meorum paratissimam commendationem. Před V. M. netajím, kterak Jiřík Marykovský skrze psaní toho při mně pohledává, že bych toho příčina byl, aby z vězení do některého času propuštěn a na to místo manželka jeho dána byla, vedle něhož se i pan Štefanus Omasta přimlívá a přitom i to předkládá, že on chce takový dluh co nejspíše shledati a obstarati. A nechtějice dobrého susedství rušiti, V. M. nic nepředpisuji, jestli za dobré^{a)} račte uznávat^{b)}, aby on propuštěn byl a manželka jeho aby v vězení zůstávala, až já od něho dluhem povinným náležitě kontentýrován budu, při vůli V. M. pozůstavuji, račte učinit vedle svého rozumu, abych já skrzevá to žádnéj škody nenesl. Jakož mám tu nepochybnú nádeji, že mně v tom všelijak nápomocni bejti račte. S tím vás v mocnú ochranu boží poroučím. Datum z Světlova dne 1. februarii 1665. G. D. V. servitor paratus. [Gaspar Gurich]^{c)}

Orig. MA Trenčín, Missiles.

a) v rkp. přepisováno.

b) dtto.

c) jinou rukou.

1665, 20. červenec, Těšín

Jan Rajčan mladší, původem nepochybně ze Slovenska: dlužní úpis.

Já níže podepsaný vyznávám tímto reversem mým obecne prede všemi a zvláště tu, kde by toho potřeba ukazovala a nastala, že sem dlužen z manželkú svú, z erby a potomky svými dluhu praveho a spravedliveho mne vdek a mú pilnú potrebu učineneho za ukupené postavy, totižto sumy všej tolary šedesáte osem širokých, které peníze slibujem na tri termíny s veriteli platit, totiž prvší termín na s. Gala roku tohoto, druhý termín na Lucyu takže tohoto roku, tretí termín na Dorotu roku budúciho, totiž 66, a to bez všech lstí a fortelúv. A pakliže bych toho neučinil (čehož mne P. B. uchovati rač), dávám na sebe tímto zápisem mým tu úplnú moc a právo, že mne bude moci pan veritel můj upomínati právem i bez práva přivozovati dotud, pokud ctne(!) panu veriteli mému svrchu psanej sumy nezaplatí a tento zápis nevybavím. Temu na svedomí podepsal mého jména Isacus Nicolaidés do tohoto mého reversu, a sekretem mým, kte-

rého užívám, sem stvrdil. Jehož datum bylo v meste Tešine dne 20. julii anno 1665. Coram me Isaaco Nicolaides manu propria Jan Rajčan mladši. Anno 1665 dne 30. octobris oddal dominus Johannes desat rth. Anno 1665 dne 17. decembris oddal dominus Johannes Rajčan, na tento reversch 20 rth.

Orig. MA Žilina, Missiles.

176

1666, 18. IX., Krásno (u Val. Meziříčí)

Adam Girglů z městečka Krásna městu Žilině: domáhá se pohledávky u občanů žilinských.

Vzáctně slovuťní Opatrnosti Vaši páni fojti. Vinšuji od všemohoucího pána boha zdraví i jiného všeho dobrého na mnohé prodloužené časy a léta. Podli toho žádám V. V. O., že mne v tom za zlé míti neráčíte, že V. V. O. a poctivému právu zaměstnání činiti se opovažují, avšak z příčiny slušné a náležitě v známost O. V. a poctivému právu i uvozující, kterak někteří sousedé neb obyvatelé poctivého města vašeho jsou mně povinni a dlužni nějakú částčku peněz, kteří svou poctivost a jméno své místo zápisu sou mně podstavili slibující mně v krátkým čase spokojiti jak na dobré poctivé lidi náleží. Toho se pak od nich nestalo již vyšlých dvú rokoch na mé mnohé vzkazování v těch tak dlouhých časích a ne z psaní k nim posílání, k záplatě svého statečku sem přijíti nemohl, až posavad nemožu. Z tej tedy příčiny k V. O. a poctivému právu se utíkám, stížnost a žalobu skrz toto psaní přednáším, že by pan fojt vedle povinnosti ouřadu svého jich před sebe obeslal (jmenovitě Daniele Halečku, kterýž jest mně dlužen dluhu spravedlivého sumy 21 tolarů širokých, item . . .^{a)} který mne . . .^{b)} spravedlivého dluhu sumy 21 tolarů širokých, item Michal Čažky, Halečků bratr jest mně dlužen za jeden postav sukna sedm tolarů širokých) a pořádkem práva jich k tomu přidrželi, že by mně takové povinovaté peníze před poctivým právem položili a mne spokojili. Což věřím jsouc té naděje, že pan fojt a poctivé právo žádosti mé skrz toto psaní poslané (poněvadž sám životem svým nemohl sem se k V. O. dostatí pro mnohé zaměstnání domovní). A pro průchod spravedlnosti boské a větších škod a zaměstnání z toho následujících neoslyší, nýbrž skutkem naplní, já zase chci V. Mtí na budoucí časy se toho vším dobrým odměniti a odsloužiti v takých nebo jinších příčinách. S tím milost a ochrana pána boha všemohoucího rač býti z V. Mtí. Datum v městečku Krásně dne 18. septembris anno 1666. Každého času V. M. v službách volný Adam Girglů, obyvatel městečka Krásna. N. B. Peníze náležející ku právu, že je fojt sobě ze sumy vezme.

Orig. MA Žilina, Missiles.

---

a)–b) ve fotokopii nečitelné.

1671, 4. červen, Val. Klobouky

Pavel Vypala, rychtář kloboucký (městu Trenčínu): píše ve věci rozepří o pohledávky obyvatelů Val. Klobúk a Trenčina.

Já níže psaný, známo činím tímto mým nápisem, kterak dostanúce se před mé právo rychtářské pan Adam Kunčíř z královského města Trenčina a Jan Raffayk z našeho města Klobouk v příčině poslaných peněz panu Štěpánovi Šon[...^{a)}]ovi, obyvateli našeho města Klobúk, od nadepsaného pana Adama Kunčířa po Janovi Raffaykovi, v kterýchžto penězích rozepře vznikla o 7 fl., v zapomenutí jejich jednoho i druhého takové Jan Raffayk přísahu z sebe jest zvedl, však že týž Jan Raffayk z všetečnosti své panu Adamovi Kunčířovi nevázně promluvil a šelmy nadal, za to podle uznání prava mého potrestán jest; a já podle povinnosti mé často psaného pana Adama Kunčíře tímto [...^{b)}] vysvětlením poděluji, uznávající jeho dobré(ho) poctivého člověka býti, a také u nás takového, co by k [...^{c)}] cti jeho býti mělo, nic neučinivše, aby tak panu Adamovi Kunčířovi, susedu a obyvateli nadepsaného král[ovského] města Trenčina i obyvatelu města našeho Klobouk aneb kdokoli jinší takových nevážných slov pod nemilostivú pokutú mluvíti se nedopu(sti)l, nýbrž jako já spolu s přítomnými...^{d)}rými (...^{e)})bro pověstného a v ničím na cti ne u nás jako i (...^{f)}) nezávadného držán býti má. Toho pak podpisem ruky mé vlastní a přitisknutím sekritu potvrzuji. Jenž jest actum při právě mém rychtářském v městě Kloboucích dně 4. juni 1671. Pavel Vypala, rychtář přísežný města Klobouk.

Orig. MA Trenčín, Missiles.

a)–f) ve fotokopii nečitelné.

(1669–1672)

Občané slovenského národa v Trnavě Václavovi z Lobkovic: prosí o pomoc ve věci bohoslužby v chrámu archanděla Michala.

Celsissime princeps Dne Dne nobis gratiosissime. Confisi in solita Celsitudinis Vrae liberalitate et munificentia zeloque ac pietate, qua erga cultus divini promotionem fertur, eandem demisse rogandam esse duximus exorantes, quatenus ecclesias nostram nationis utpote slavonicae in libera regiaque civitate tirnaviensi degentis, in regno Hungariae fundatam honorique sancti Michaelis archangeli dedicatam, alias ob numerosiorem populi confluxum adeo strictam ac incapacem, ut devotiones et divina servitia incommode peragi possint, eandem iam ampliorem spaciosiore-

que a fundamentis inchoatam. Verum ob tenuitatem expensarum nec dum reaedificatum pia salutarique eleemosina sublevare dignetur. Qua in necessitate factum est C. V. rem divina remuneratione precibus nostris id ipsum efflagitantibus compensanda. Servet Deus C. Vram quam diutissime, salvam et incolumem. Gratosum prestolaturi(!) responsum. Eiusdem C. Vrae humillimi servi concives nationis Slavonicae catholicae liberae regiae civitatis Tirnaviensis.

(Adr.): Ad celsissimum principem et ducem saganensem Venceslaum Lobkovich¹, dominum, dominum nobis gratiosissimum demissum memoriale.

Orig. USA Praha, pob. Žitenice (Lobkovický archiv).

---

¹ Václav z Lobkovic, hejtman v horním a dolním Slezsku, pověřený zvláštními úkoly v Uhrách po potlačení tamějších povstání v 2. pol. 17. stol.

179

1672, 25. březen, Val. Meziříčí

Adam Kuncíř, měšťan trenčinský: dluhopis pro meziříčského žida Joachima Adama.

Já, Adam Kuncíř, z města královského Trenčína známo činím tímto reversem, že dlužen zůstávám dluhu pravého a spravedlivého Joachymovi Adamovi, židovi, mýtnému panskému v Meziříčí, jak následuje: předně za vlnu, totiž 16 centů, 92 lib., jeden každý centněr po 40 for., což v sumě za ni učiní totiž šest set třidseti a šest zlatých rýnských, 48 kr.; žochy co budú vážit, mají se s tej sumy zrazit. Na kterúžto sumu jsem Joachymovi židovi odvedl 311 flor. a tak sumy čisté jemu zůstávám tři sta dvadecti a pět zlatých rýnských, 48 kr., kteréžto slibuji a i připovídám jako pravdomluvný, poctivý člověk, tímto způsobem jemu zaplatiti, jakžto od datum zápisu tohoto v jednom týhodni pořád zběhlém čtyry fůry, každá fůra po 70 štvrtníků a každý štvrtník po půl rýnském, dobrých slívek jemu dostavit, za něž vynese 140 flor. a ostatních pak jedno sto osmdesáte pět zlatých rýnských, 48 kr. co nejspíšeji z Vraclavi¹ se navrátím, hotovými penězmi doplatiti bez všelijakých výmluv a fortelův. Kdyby se to nestálo, a útraty neb škody vznikly pro nezaplacení mé, toho budu povinen nahradit jakožto za jedno sto indych a pepř a hotových peněz 85 flor. 48 kr. ve třech nedělích od datum toho, a tak ta suma těch 325 flor. 48 kr. vyplní se. Pro zdržení a jistotu toho jsem tento revers od sebe dal. Nemohúc sám psát, dožádal sem se pana Jana Cukráře, že jméno mé podepsal. Datum v Meziříčí den svatého Matěje, to jest 25. martii anno 1672. L. S. Adam Kuncíř m. p.

Orig. MA Trenčín, Missiles.

---

¹ Bratislav?

1672, 1. květen

Tomáš Večeřa a Jan Záborský, původem z českých zemí, tč. měšťané v městě Skalici, podávají císaři zprávu o své svízelné situaci ve Skalici. Opis přípisu sdělují Václavovi z Lobkovic.

Sacratissima Caesarea Maiestas Domine domine clementissime. Ad Mtis Vrae Sae thronum humillime provoluti eidem cogimur conqueri, qualiter per nonnullos cives et inhabitatores Mtis Vrae liberae et regiae civitatis Sacolcensis innocenter iniuriosis nimis verbis et bonae famae derogantibus cum obiectione nos non nativos sed duntaxat advenas adeoque pecunia communi omnibus rebus nostris exolvendos et a civitate amandandos esse. Tempore electionis magistratus excepti per eosdem sub nomine communitatis eiusdem civitatis in litem attrahimur, non obstante eo quod dnus comes thabernicorum regalium magister causam nostram iustam agnoscens eosdem de servanda pace et bona vicinitate admonuerit et quia clementissime domine dicti adversarii se iudices et acores(?) facerent, metuendum nobis evadit, ne iniuriose aggravemur prout circa alios quoque practicum est. Proinde Mti Vrae, s. dno dno nostro clementissimo et post deum unico refugio humilime supplicamus, dignetur nos orthodoxae catholicae fidei deditos miseros et afflictos subditos clementer protegere insosque cives ab intenetnda huiusmodi vexatione cohibere et bonam vicinitatem colendam per mandatum iniungere, quam Mtis Vrae gratiam et clementiam humilimis et perpetuis fidelibus servitiis nostris promoveri conabimur. Benignum praestolaturi responsum sacratissimae Mtis Vrae anno 1672 die 1. mai. Thomas Večeřa, Joannes Zaborski, humillimi perpetuoque fideles subditi inhabitatores liberae civitatis Zakolcensis.

Soudobý opis StÚA Praha, odbočka Žitenice (Lobkovický archiv).

[1672]

Čeští emigranti Tomáš Večeřa a Jan Záborský, t. č. měšťané města Skalice, Václavovi z Lobkovic: informují o své těžké situaci v městě Skalici a žádají o pomoc.

Osvícené vysoce rozené kníže, pane, pane na náš milostivý Vaší vysoce osvícené knížecí Milosti vinšujem od pána boha zdraví, štěstí, boského požehnaní na tomto světě, dlouhého regirovaní a po tomto časném životě věčnú radost etc. K Vaší vysoce osvícené knížecí Mti se utíkame my chudobní měšťané skalitčii unížene tajiti nemůžem a naši stížnost poslušně oznámiti, kteréú sme od svat. Jiří trpěli a až posavad, předně že sme se utíkali k Jeho Mti panu panu Forgáčovi a jemu své stížnosti oznamovali, nekteré osoby nám na ratvúzi nadvrhující, že sme cizozemci, mohúce nám

dům, statek zaplatiti a od měst odkázati, a druhé beze vsí příčiny nás z volenství vyházeli; buduce již po mnohá léta v susedství mezi nima dobře se poctivě chovaje, jsúc rozeni v Čechách a v Moravě a to víry katolickej, jakož sme dosáhli missy list od Jeho Mti pana Forkače, aby se nám satisfacti učinila, oddajíc den sv. Jiří svrchu psaný list slavnému magistrátu na nás nekterí areštu žádali a k právu nás citovali; my obávajice se areštu a práva utíkali sme se do Vídně k Jeho Jasnosti Cisaršské 1. dne máje měsice z ponížením memoriálem žádajíc o mandát, aby takové útržky zamezené byly a při pokoji zůstávaly: budúc na štyry týdne (ve) Vidni mandátu sme dostati nemohli, poručeno nám od canceláře uherskej, abychme domů šli, nám dáno toliko přimluvčí psaní, nevěduce, co by v sobě obsahovalo, přindúc domů odevdzali sme notariusovi. Po svátcích svatodušních sme citováni k panu rychtáři ten pátek, dáni sme hned do šerhovně od magistrátu skrz příčiny tyto, že sme se utíkali panu Jeho Mti Forgáčovi a potomne k Jeho Jasnosti Cisařské, spolehajíc se na to budúc čtený roku 1671 mandát na ratvúzy o nás před celú obcú, který byl vydán od Jeho Jasnosti Cisařské, kdo by jakú křivdu měl, aby se utíkal k vyššimu právu totiž k Jeho Jasnosti cisařské. My to učinili a přenášeli sme jako našemu milostivému králi. Slavný magistrát se nad tím rozhněval, že sme jej opovrhli a k jeho Jasnosti Cisařské se utíkali a skrz tu suplikati prvni, který sme 1. máj Jeho Mti cisařské podávali, sme odsúzení, budúc drženi v šerhovni dožádali sme se po nekolikrát vzácných osob, jak světských tak duchovních, jakožto jedenkráté 20 osob světských a pět duchovních prosíce podle nás, aby to právem nešlo, aby mír a pokoj byl mezi náma, tej lásky sme dosáhnúti nemohli od magistrátu ani na rukojimníky propuštění býti, než jedenást týdnú sme pořadne v šerhovni seděli a naše hospodárství všechno stálo v tom časi, právo nám učiněné a sententia vydána, že sme jedenkaždý hlavu ztratili, ale že se nám milost dala od sobě, jeden každý do patnástého dne abychom 100 r(ýn.) položili a hlavu sobě vyplatili; my súce na svej cti dobře zachovalí, zlého takového nečiníce, abychom takovou potupu snášeti měli, majíc manželky i dítky i přátelstvo, žádajice i pro boha milosrdenství boží, aby nám ta pokuta odpušćena byla, ani tej lásky sme užiti nemohli. Za kterúžto pokutu exekuti jest nám na domích našich učiněna a to tak, jestli do patnástého dne těch zvrchupsaných 100 r(ýnskych) každý nepoložíme, že statek má újmu na věčně(!) věky a manželkám našim povědíno, že jich ven z domu vyvedú spolu s dětma za ruku vema(!) a mně Janovi Zaborskému povědíno, nemajíc statku svého, abych executi trpěl na těle. Obávajíc se žena a sirotci, abych takovou potupu a bolest nenesl, museli statek podstaviti. Vaši vysoce osvícené knížecí Milosti prosíce pro pána boha jakožto milovníka spravedlnosti boží a patróna českého našeho, že byste ráčili pod svú ochranu vzíti nás chudobních lidí a v těchto těžkostech našich nam pomáhali. Zůstávajice již zde štyry týdne(!) pořadne(!) a podajice dve suplicatiae Jeho Jasnosti Cisaršské, nemohúce na canceláři uherskej expedirovaní býti, žádajice gratiae mandatum, aby nám ten statek navrácen byl, a od tej pokuty osvobozeni na svej poctivosti zaopatřeni a při pokoji zůstávati milostivě cooperirovati ráčili, za kterúžto milost za vás osvícenej knížecí Milosti na našich nehodných modlitbách dnem nocí trvajice od pána boha dluhého zdraví a věčnú radost žádati nepřestávati budeme. Milostivé re-

zoluci očekáváme Vaší osvícené knížecí Milosti unížení, poslušní měščané svobodného královského města Uherské Skalice. Tomáš Večeřa, Joannes Zaborsky.

[Adr.] Vysoce osvícenému knížeti a pánu, panu Václavovi knížeti v Slezích, sagánskemu knížeti a vladaři domu Lobkovského, knížecímu hraběti z Pernštýna, panu (na) Chlumnici a Rudnici nad Labem, rytíři zlatého runa, jeho mil. cisar. tejně radě, nejvyššímu hofmistru a nejvyššímu hejtmánu v horních a dolních Slezích, jeho osvíc. kníž. Milosti. Unížení a poslušní měščané svobod. král. města Uherské Skalice Tomáš Večeřa, Joannes Záborský.

Orig. StA Praha, odb. v Žitenicích (Lobkovický archiv), kor.

182

[1672]

Čeští emigranti Tomáš Večeřa a Jan Záborský, žijící ve Skalici a v této době měščané města Skalice – Václavovi z Lobkovic: informují o své těžké situaci v městě Skalici a žádají o pomoc.

Osvícené vysoce rozené kníže a pane, pane náš milostivý. Vaší vysoce osvícené knížecí Milosti unížene tajiti nemůžeme a naši stížnost poslušně oznámiti, kterak roku pojminulého 1671 od některých spoluměštěninů křivdu před J. Mt panem Forgačem jsme přednášeli a roku nynějšího ted před svatým Jiřím čtyry osoby nás níže podepsané předne že z volenství vyházeli, nás lidi dobře na poctivosti zachovalých veliké útržky na naší poctivosti činí, nadvrhující nám, že jsme cizozemci, a my v Čechách a v Moravě poctivě zrození, jeho cisařské Jasnosti přínaležejších zemí, též učinice přísahu J. Cís. Jasnosti předně a potom městu a mnoho let v sousedství při pokoji zůstávající, nyní pak nás od našich statkou odstrkují a že oni tu moc mají naše domy a statek obecními penězi zaplatiti a nás od města odkázati. A když nás za sousedy přijali, nám to neoznámili, a to na rathouzy před volenci mluvili, vydvihnouce my od J. M. pana Farkače missi list, jej jsme magistrát u přítomnosti obce oddali, v kterýmžto znělo, aby nám magistrát satisfakci učinili, aby utrhaní na naší poctivosti, aby zakázané byli; po přečtení nekteré osoby na nás hned do areštu žádali v přítomnosti pana Boršona biskupa budouc v commissi vyslaný a pana sekretáře z komory Medlanského; načež pan biskup odpověděl, abychme [k] právu stáli a nebudouce pak ještě tenkrát magistrat potvrzený, na třetí den nas k právu citovali; a my v tom obávající se vězení a pút (jakož se bez toho jednomu sousedu stalo) k cisařské Jasnosti jakožto k našemu milostivému králi se utekli a dne 1. máj tohoto měsíce jeden memoriál unížené poddali. Na ten pak nám rezoluci dána, abychme domů šli. A žádný mandatum k dotčenému magistrátu vydané nejní, abychom my chudí lidé od toho práva osvobození byli, při pokoji zůstali, a ti uterhači nám našeho

dobrého a poctivého jména nebrali. Dne 14. huius jsme poddali zase jeho císař. Jasnosti druhý memoriál, a též podobným způsobem jako ten první. Tehdy prosíme pro pána boha Vaší osvícené Knižecí Milosti jakožto milovníka spravedlnosti boží nás se ubohých a chudých lidí ulitovati a při J. C. Jasnosti předně a potom na canceláři uherské, abychom my tím dříve expedirováni bejti mohli a mandátum naležitě k dotčenému magistrátu měli a při našem statečku při pokoji zůstali milostive kooperirovati ráčili. Za kteroužto milost my za Vaší osvícenou knížecí milost na našich nehodných modlitbách dnem nocí trvajíce od pána boha dlouhého zdraví a štěstí registrovaní žádati nepřestáváme milostivé rezoluci očekávající. Vaší osvícené knížecí milosti uniženě poslušní měšťeninové svobodného královského města Uherské Skalice. Thomas Večera, Jan Zaborsky, Martinus Seraphin, Josefus Baptista.

[Adr.]: Vysoce osvícenému knížeti a pánu, panu Václavovi knížeti v Slezích, saganskému knížeti a vladaři domu Lobkovského, knížecímu hraběti z Pernštejna, pánu na Chlumnici a Raudnici nad Labem, rytíři zlatého rauna, J. M. C. tejně radě, nejvyššímu hofmistru a nejvyššímu hejtmanu v horních a dolních Slezích. Jeho osvícené knížecí milosti unižený memoriál.

Orig. StA Praha, odb. v Žitenicích (Lobkovický archiv), kor.

183

1673, 6. únor, Žilina

Jiří Lieščenský a Alžběta Skalková ze Žiliny dávají dlužní úpis pro Jiříka Raisse, měšťana těšínského.

Anno 1673 die 6. mensis february, já nížepodepsaný obyvatel města Žiliny, společně z manželkú mojí známo činím tímto mým psaním každému, komu by toto vedeti prináleželo, že sem přijal k mej a manželky mojej vlastnej pilnej a nevyhnutednej potrebe od vzáctne slovutného muže pana Jirika Raissa, slobodného mesta Tešina v Sliesku mešťanína, do termínu jednoho pol roka hotových peněz toлары sto náúplne. Kterúžto sumu peněz sľubujem a zavazujem se pro termino praescripto, totiž v pol roku, computandum a dato praesentium, krasne a s podekovaním výš jmenovanému panu creditorovi, manželce neb dítkam jeho Mtí, simul et semel položití a jeho Mt contentovati. Nač tento obligator muj dávám od sebe mú vlastní rukú podepsaný a secretem mojím potvrzený. Jenž dán a psán v meste Žiline roku a dne svrchupsaného. Georgus Lyeščenský, Alžběta Skalka^{a)}

Orig. MA Žilina, Missiles.

a) podpisy psány v rkp. rukou jmenovaných.

[1674] Praesent. 20. června 1674.

Obyvatelé dědiny Francovy Lhoty, dědiny Senice a dědiny Horní Lidče na panství brumovském zemskému úřadu markrabství moravského: stěžují si na krivdy ze strany Slováků lednického panství a žádají o zastání.

Vysoce urozený S. Ř. říše hrabě, milostivý pane, královský zemský hejtmane, urození a stateční rytíři, J. M. C. pane kanclíři a páni rady, páni nám milostiví. Slavný královský ouřad zemského hejtmanskví tímto naším uniženým memoriálem zaměstknávati přinuceni jsme, k milostivému uvážení naši bídnou příhodu v nejhlubší poniženosti bolestivě předkládající, kterak my zůstávající při pomezí uherskej (ještě však v Moravě) po rozdělení panství od léta 1662 na dílu aneb částce, který nebožce paní Evě hraběnce Forgačce přišel a nyní J. M. panu hraběti Erdedimu odveden jest, tam od Slovákův obzvláště od poddaných panství lednického, jenž Ragoczymu náleží, veliké utiskování přetrpěti musíme, takže na gruntech našich již od starodávna skrze zemské pány commisaře vyměřených obstatí nemůžeme, když oni takovým kvaltem a mocí na nás dorážejí, že jak na polích od nich pokoje míti nemůžeme, tak také až do dědin našich vpád činí, statky naše nám berou, pálí, nás bijí a mordují, jakož za nebožky paní Evy hraběnky Forgáčky. Jedním vpádem nám na 1.100 fl. škody učinili, jednu ženu zamordovali, druhým vpádem dva domy vypálili, jiných mnoho vyrabovali a tak škody ještě větší než prvním vpádem učinili, teď pak zase od jednoho roku, když jsme na robotě byli, po šestkrát na nás udeřili, jimž my, poněvadž naše milostivá vrchnost na naše kolikeré prozby nám milostivé přichránění(!) slibovati ráčila, jim jsme se protiviti nesměli. Nemohouce ale takového přichránění(!) ani při našem ouředníkovi žádného zastání dosáhnouti, vidouce též, že již o naše živnosti i životy jde, teprve jsme se jim na odpor postavili, kdež oni honíce nás, po poli sena naše popálili, ano i jeden znamenitý háj jedlový na gruntech našich zroubali a ostatek podruhý zapálili, takže veliká síla pěkného dříví zmařena jest. Teď pak zase ode čtyr neděl, seberouce se jich přes 7 neb 8 set, chystali se znovu na dědiny naše udeřiti, takže my obávající se jejich velké síly, přinuceni jsme byli z živnosti našich se vystěhovati a již přes 3 neděle, opustíce našich statečkův, ledakdesi v cizích dědinách, v hájích a v chrastinách se ukrývati musíme. Ačkoliv již v tej věci milostivou vrchnost J. M. pana Jiřího hraběte Erdedyho čtyrykrát skrze memoriále jsme zaměstknávali, jiného ale nic k rezoluci nedostali, jedině to, že se J. Mti nevidí do ničeho se vložití, poněvadž ten díl odsavad jemu gruntovně odevzdán nejní, nýbrž že by raději volil své peníze míti. My pak ubozí lidé mezitím našich od starodávna zaplacených gruntův, z kterých dosavad císařské i zemské contribuci jsme spravovali, se zbaviti a o všechno všudy připravení a tak na mizinu uvedeni bejtí a naše vlastní cizozemcům zanechatí máme. Pročež k V. hr. Exc. a k V. Mtem jakožto k slavnému král. ouřadu hejtmanskému v nejhlubší pokoře a poniženosti se utí-

káme a poníženě poslušně prosíme, že nad námi milostivě se ulitovati, z moci ouřadu svého v to se vložití a abychom my při našem vlastním zachování bejtí, povinnosti jak císařské tak i zemské jako kdy prve do Moravy zapravovati mohli, moci svou to prostředkovati ráčíte. Za kteroužto milost V. Hr. Excel. a V. Mtem my ubozí lidé dnem i nocí čas věku našeho, na našich nehodných modlitbách se odsluhovati budeme a k prospěšnej rezoluci poníženě poslušně se poroučejíce zůstáváme. Za V. Hr. Excel. a V. Mti na modlitbách trvající celá obec dědiny Francových Lhoty¹, dědiny Senice² a dědiny Horních Lidče³ z panství brumovského.

Soudobý opis StA Brno, M. 21, f. 1.
(Praesentatum 20. 6. 1674.)

¹ Francova Lhota c. m.

² Senice c. m.

³ Horní Lidče na Vsetínsku.

185

[1674], srpen

Poddaní z dědiny Lhoty Francovy a Senice na panství brumovském: spis škod učiněných od Slováků, podaný krajskému hejtmanu kraje hradištského Karlovi Otislavovi.

Poznamenání všech škod (které však ani vypsati možné není), co se tak od Slovákův dědinám panství brumovského totiž Lhotě Francovej a Senici od tatarského pádu(!) až do všlejšího času činily, jakž níž následuje. Předně, jakož z dopuštění pána boha všechmohoucího od lidu tatarského naskrzu(!) jak o životy, tak o statky naše sme přišli, kterýžto nepřítel ouhlavní po tři dni ložírujíce ve Lhotách a v Senici ohněm všeckno kazil a na v niveč obrátil, takže i z tych dvou dědin 1163 osoby, jak mužského tak ženského pohlaví zebrał a tak poněvadž nás malá částka zostala, že Slovákom pohraničním, totiž Lysanom odolávati nemůžeme a dotčení Slováci po tatarském pádu tych kopanic rolí a louk, které od starodávna Lhota Francova a Senice užívala, a z takových jak contributie J. C. M., totiž platy jich M. pánům do důchodův se dávají a vlastně k markr. mor. náleží, je takové nám Slováci odnímají a užívají nám jich nedají, ano i dobytky naše na tych vlastních pasinkoch a zemích našich pastí nám zbranují, čeled našu bijú a co dobrou šatu(!) na nich najdu, to s nich zeberú, in summa nic dobrého nedělaje, kterejžto škody nám a naši čeládce činěné v tych 10 rocích bez ublížení duší našich (mimo toho, co by se s kopanic a rolí oužitku mohlo vzítí, což se vyšacovati nemůže), učinili za 10 fl. Učiníce vpád svovolně Slováci do Lhot Francových, 20 domů vyrabovali, jednu ženu zabili, kterejžto škody pod závazkem jeden každý před právem města Klobouk vyznajíce, kterýžto spis pod pečeti městskou při nebohej paní hrabince Forgátce Evě zostal, našlo se 1.300 fl. Zase Slováci na soldatů J. M. C. do Lhot uderyli(!), dům, v kterém byli, zrabovali, a kdyby pomoci od dědiny nebylo, byli by soldatů pobili, že se od dědiny

ten retuňk stal soldatům, od toho času Slováci čím víc, tím víc škody nám činili a v jednom poli našem vlastním jménem na Rutově, když sme seli, nám vozy, pluhy, brány porubali a v niveč obrátili a co od železa bylo, to pobrali. A zase potřetí vpád do Lhot učiníce, dva domy spálili a 11 vyra- bovali a tak zase s poručením nebohej paní hrabinky Forgáčkovy, komu se jaká škoda stala, pod závazkem duše své před právem klobuckým je- den každý vyznal, kterézto škody našlo se za 1.100 fl. Takovej spis těch škod pod pečeti městskou města Klobouk při nebohej paní hrabynce For- gáčkové zostal. Po smrti nebohej paní hrabinky buduce pod J. V. H. Mti pana, pana Jiřího hraběte Illiezhazyho (titul) za nedlůhý čas, tu nám trochu odlehčeno bylo, že nám Slováci takových škod činiti nesměli, až dostanúce se v poddanost panu hraběti Jiřímu Erdeodimu, který až do včilejska(!) v poddanosti nás užívati ráčí, zase znovu Slováci, jestli před tím škodu činili, ještě větší činiti se opovažují a všelijaké zlé...³⁾ s nich pocházejí, našich vlastních louk a rolí nám užívati zbranují, nás bijú a stří- lejí a k čemu možú přijíti, to nám zeberou, jako i vesním(!) časem seno v kopách v našich vlastních lukách popálili, jednoho hospodáře, který šel hájiti sena, toho prostřelili, takže se do včilejšího času vyhovjiti nemů- že. Jeduce od toho sena jeden háj jedlový, který ani vyšachován býti ne- může, [v] vlastních gruntech našich, takový zrubali a vypálili a k tomu nekterých lidí pobili a postřileli. Nemohouce těch škod déle znášeti a ne- majíce odnikud pomoci, kdoby nás v tom zastávati měl, čtyry memoriále k J. M. panu hraběti Jiřímu Erdödimu sme podali, aby nás jakožto pod- daných svých v tom zastávati a ochraňovati ráčil. Na kterézto ani odpo- vědi žádnej sme nedostali, nýbrž vyšlúce(!) jednoho služebníka svého přednějšiho sem na Broumov, jemu sme o takové škody nám činěné stíž- nost sobě činili. Kterýžto se před námi tak vynášel a se zakazoval, že co on spraví, jakoby sám pan hrabě to spravil. Vyjedouce na ty země naše vlastní nás ještě k tomu nutil, abychom jeden kus země, nemalé než ve- liké pole naše vlastní Slováckům upustili, což tu nám ubohým lidem možné věci učiniti není, abychom sami od sebe to učiniti směli. Poněvadž to vlastně nám a k zemi tejto markrabství moravského náleží, a když sme toho učiniti nechtěli, tehdy tenž jistý služebník nám tu výpověď učinil, že již více pan hrabě Erdeody na ty chotáry žádného vysílati nebude ani také abychom se jemu více o takové škody nežalovali a panu služebníkovi tím způsobem zakázal, aby nám žádnej pomoci protiv Slováckům nedával, jestli to plnomocenství měl od J. M. pana hraběte, to se neví. Zatím oneh- dejšího času chodíce Tomáš Hejtmánků vázati jednoho valacha na salaš, kterého Slováci na úmor zranili a zbili, Slováci pak téhož Tomáše v jeho vlastním salaši zabili, hrtan jeho vyřezali a hůř nežli kati s ním zacházeli a na vlastních zemích markrabství moravského Slováci 16 chalup sobě postavili a od těch se nám veliká škoda činí. Kterézto všechny punkta a klausule pod naším dobrým svědomím před panem ouředníkem nám představeným, panem Šimonem Kopoldem Puntakem vyznajíce žádali sme jeho, že by on podle nás rukú svú vlastní se podepsal a secretem svým potvrdil a tak V. Mti uníženě žádáme jakožto pána hejtmana kraj- ského, kraje tohoto hradištského, že se podle nás chudobných lidí zaujati a tu věc k místu přivésti ráčili, abychom pokojně před těmi Slováky své živnosti provozovati mohli. Kdežto zůstáváme za V. M. na modlitbách

trvající chudí poddaní z dědiny Lhot Francových a Senice panství brumovského.

Orig. StA Brno M 21 F 1.

a) v rkp. nečitelné.

186

1675, 12. březen, [praesent.]

Fojtové, starší i celé obce dědiny Lhoty Francové, dědiny Senice a dědiny Střelné panství brumovského Adamovi Karlovi Otislavovi hejtmanu kraje hradištského: nová stížnost na vpády Slováků a prosba o zastání.

Urozený a statečný rytíři, pane k nám ubohým chudým lidem milostivě náklonný. Od všemohoucího pána boha výborného zdraví, při něm taky dlouhé velešťastlivé(!) panování ze vsí nejlíbeznější příjemností V. Mti v tej nejhlubší poníženosti a pokoře vinšujeme upřímně a věrně rádi. Pláč a mnohé bezprávní nás chudých lidí utiskání tak od cizopohraničních s námi v sousedství v horách jsoucích lidí, tak i potomně od náměstka vrchnosti naší milostivé J. M. pana hraběte Erdudiho (titul) k zanášení(!) V. M. znovu zase jest přinutilo. A to jsa v tej ponížené naději postaveni, že podobně minulého roku okolo sv. Jiřího při V. M. pokorně solicitirování strany hranic aneb chotárův, o které tak z Lysany⁴ z panství lednického činiti máme, jsme byli učinili, v milostivé paměti snášeti račte. A ačkoliv ihned v ten čas podly uděleného nám připsání V. M. od slavného královského ouřadu hejtmanského jeden decret v tej při, aby skrz skutečné J. M. pány komisaře místa ty a chotáry od Slovenska jsoucí přehlédnuté byly, jest vyšel; všakže až posavad toho se nestalo; my chudí lidé příčiny poznati nemůžeme, nýbrž co dalej, tím větší mocí a gvalty nad sebou provádějící podnikati musíme. Jakž ted zase toho před V. M. poníženě tajiti nemůžeme, že v tom dost krátkém čase výše devíti mocí a kvaltu od Lysanů nad námi a ubohou čeledí naší se provedlo: totiž nejprve půldruhého vozu na kusy porubali, z koní tak i z vozů všechno nářadí vzali, podruhé ve tři pády(!) sedmero čeledi ztloukli, zbili a šaty z nich zebali, po třetí jde jeden souseď náš kus dřeva sobě k pálení utíti, toho jsou chytili a zváže(!) jako zločince dle vůle svej po horách vodili a až hrozno ručnicami popíchali, mluvíc jemu, že strýcovi jeho krk odtiali(!) a jemu že taky tak udělají. Po čtvrté jinší souseď náš maje na loukách částku sena sobě schystaného, proto jeda sám třetí, tu padnúc na něj Lysenští hned po něm stříleli a on daje se v outěky, ti z koní kšíry a z čeledi šaty zebali. Po páté téhož hospodáře pacholek pasouc koně před s. Šimonem tudy hned za samou dědinu Lhotu Francovou, jemu ruku jsou prostřelili a v stodole šle(!) pobrali. V kterýchžto tak velikých svých ouskostech a sobě činěných mocech a krívdách utíkajíce se my o zachránění k náměstku vrchnosti naší milostivé (titul), přitom nejmenšího zastání aneb přetrhnutí takových nad námi ubohými lidmi činěných mocí a gvaltu užiti nemůžeme, nýbrž oznamujíc my jemu ty věci a neřádné s námi se

mordování, nám od něho nesrozumitelné slova se přednáší, že on strany těch mezi a chotárův, které my z Slováky činiti máme, jest slepý, hluchý a jako stěnu zastíněný, přičemž ted před čtvrtým dnem merkujíc my, že se nás vrchnost naše milostivá v tom odvrhuje a toho za užití vzdaluje, k vykonávání robot jsme se opřeli, po čemž taky ihned předopáčený(!) pan náměstek přijedouc sám životně do Lhoty, zvolaje nás spolu s Seničany, ven z dědiny jest hnal a na hrad Brumov provoditi chtěl, hrozíce nám, že tam na bráně po turecky jednoho každého skrz dráby nás bítí dá. Kdežto obávajíce se my chudí lidé, abychom tudy o zdraví své nepřišli a takové tyranské bítí podniknutí nemuseli, jemu po vůli býti sme nechtěli, nýbrž k příbytkům svým všichni se navrátili. Pročež tou příčinou k V. M. jakožto k břehu a ochránci kraje tohoto hradištského poníženě se utíkáme a pro boha i jeho svaté milosrdenství žádáme, aby aspoň skrz prostředkování V. M. jich Mti páni stavové nás se zaujíti a tou rozepři mezi námi a Slováky (tejkajíce se ta ztenčování hranic markrabství moravského), co před se k zachránění nás ubohých lidí milostivě vzíti a konec jednouce(!) těm nevolem(!) učiniti ráčí. V čemž že dobrotivou a milostivou resoluti podělení budeme, v tej naději postaveni sme, s tím v ochranu pána boha V. M. poručuje zůstáváme v nejhlubší poníženosti věrní a poslušní chudí robotní lidé, fojtové a starší i celé obec dědiny Lhoty Francové, dědiny Senice a dědiny Střelné z panství brumovského.

Orig. StA Brno, m. 21, f. 1.

¹ Lysá pod Makytou.

187

[1675, duben]

Dědina Lhota Francova, Senice, Střelná a Študlov na panství brumovském Adamovi Karlovi Otislavovi na Zdislavicích krajskému hejtmanu kraje hradištského: informují o vpádech ze strany slovenské a žádají o zastání.

Vysoce urozený pane, pane hejtmane krajský k nám chudobným lidem laskavý. Nepochybujem nežli, že Vašností v dobrej paměti pozůstávati ráčí, kterak my chudobní lidé, jsúce od mnoha roků v nemalém přenásledování od Slovákův, Lysanův, že svojich vlastních živností a k tomuto markrabství moravskému připojených chotárův užívati a v nich svobodně pracovati nesmíme. Na kterúžto naši stížnost před Vašností učiněnou k odpovědi sub dato 26. marti anno 1675 nám chudobným lidem se dalo, že ta roztržitost a takové škody od Slovákův nám činěné na JCM vznešena jest, ano taky, že i páni komisaři k rozeznání tej věci nařízení jsou. I poněvadž naše předešlé škody, které nejednúc než kolikráte nám chudobným lidem od těch Lysanů učiněné jsou, kterýchž na nekolik(!) set fl. se nacházelo, nyní zase znovu, jak z přiloženého přípisu Vašností vyzroměti račte, již dokonce moc a kvált od nich se nám činí, takže již nesmíme stej-

ně z domův našich vycházeti, nebo netoliko čeled naši z dobytíkem humplují(!), ale již nás samých mordují a bijí a našich vlastních živností užívati nedopouštějí; k tomu všelijaké hrůžky(!) netoliko nám, ale i Vašnosti potupné slova nadávají. Z tej příčiny s povolením vrchnosti naší ku Vašnosti se utíkáme nemohúce my chudobní lidé takovým bohaprázdným lidem odolati, aby Vašnost jakožto pán hetman krajský v tom prostředek vynaleznutí ráčil, aby se od dotčených Slovákův jak markrabství tomuto moravskému, tak nám chudobným lidem škoda nečinila, takže bychme(!) my při svých živnostech svými životy a statky bezpečni býti mohli nebo dokonce, až se to jim nepřetrhne, my našich živností tak zanechati, z vesnic jíti musíme. Načež laskavý resolutii od vašnosti očekáváje, zůstáváme Vašnosti ve všem poslušní chudobní lidé dědina Lhoty Francovy, Senice, Střelné a Študlova na panství brumovském.

Orig. StA Brno, M 21, f. 21.

188

1675, 26. duben, Brumov

Úředník panství brumovského Ladislav Hrabovský Adamovi Karlovi Otislavovi na Zdislavicích, hejtmanu krajskému kraje hradištského: informuje o vpádech Slováků na území brumovské.

Urozený a statečný rytíři mně příznivý. Jaký tak kvalt opět Slováci o ty v rozepři trvající hranice nad poddanými zdejšími provedli, přiložený extrakt vašnosti k vyrozumění dá, ano přítomné vyslání o všechnem(!) příběhu neomylnú správu(!) učiní. I poněvadž Vašnost přeđeše týchž Slovákův vejstupky již v známosti jako i dále v náležitě místo promovované jsou, nechtěl jsem zanedbati i tejto i nynější pominutí Vašnost přitom poslušně žádajíc, že tu věc, kteráž se celého markrabství tejká, prostředkovati a aby ti ubozí poddaní toho těžkého a nebezpečného břímě zbaveni bejti mohli, k šťastnému konci vésti jako taky, jak se mezitím proti těm kvaltovníkům chovati jest, milostivé resoluti podělití sobě oblíbiti ráčí. Podle čehož Vašnost ochraně boží oddáváje zůstávám Vašnosti ponížený služebník Ladislav Hrabovský. Z Brumova dne 26. april 1675.

Souč. opis. SÚA Praha, ČDK II A 3, sv. 44.

189

1675, 24. květen, (Strážnice)

Obyvatelé z Vrbovců Anně Kateřině z Magni, majitelce panství strážnického: žádají o přidělení louky za naturální dávky (30 měřic ovsu).

Vysoce urozená paní, paní hraběnko, paní k nám milostivě náklonná. V. V. H. Mti za milostivé odpuštění ponížené žádáme, že se opovažujem V. V. H. Mti tímto poníženým memoriálem obtěžovati. K V. V. H. Mti,

nemajíc my na gruntech našich žádných louk, na kterých bychme sena pro obživení dobytka našeho dělali, se z ponížeností utíkáme a poníženě prosíme, že nám chudobným tou velikou milost prokázati a na tej dlouhej louce trávu letojší(!) projednati ráčíte. Za kteroužto my V. V. H. Mti 30 měříc ovsu zsyptati chcem a připovídáme. A sme tej potěšitedlnej naděje, že prozbě(!) naši místo dáti milostivě sobě oblíbíti ráčíte. Začež pán bůch všemohoucí V. V. H. M. hojným odplatitelem bejti ráčí. S tím V. V. H. Mti v ochranu boží poroučeje zůstáváme. V. V. H. Mti ponížení a poslušní Jan Kodur, Martin Vaníček, Mikula Vaníček, Jura Haník z Vrbovců.¹

[Na konci] Jest mé Milosti naporoučení, aby poddaní tou dlouhou louku supplicantům na ten rok ku užívání trávu povolili protiva odvádění 30 mír vovsa na zámku 24. maji 1675. Anna Katerina hraběnka.

Orig. StA Brno, Magni, G 146, sv. 41.

¹ Vrbovce u Senice.

190

1675, 29. květen, v zámku strážnickém.

Obyvatelé z Vrbovců Anně Kateřině z Magni, rozené ze Žďáru, paní na Strážnici: žádají o svolení těžiti dřevo na panství strážnickém za účelem výroby dřevěného uhlí.

Vysoce urozená paní, paní hraběnko, paní k nám chudobným milostivě nakloněná. Že V. V. H. M. s tímto naším poníženým memoriálem zaměstknávati se opovažujeme, za milostivé odpuštění z náležitú uctivostí žádáme, k čemuž nás naše důležitá potřeba vede. Poněvač oumysl máme k provozování naší živnosti uhlí kovářské pálití, však dříví potřebného takového na gruntech našich najíti nelze, s tej příčiny skrze tento ponížený memoriál V. V. H. M. šetrně žádáme, aby V. V. H. M. nám chudobným tu milost poukázati a skrze polesného za jeden s.^{a)} 30 kr. v horách na gruntech V. V. H. M. dříví takové, kterého v hojnosti je, prodati poručiti ráčili. Za kteroužto milost nám chudobným proukázanou pan bů(!) všemohúcí hojná odplata býti ráčí. S tím očekáváje milostivej resoluti zůstáváme V. V. H. M. ponížení a poslušní Matuš Vítek, Matuš Švec z Vrbovců. Datum na zámku strážnickém dne 29. mai anno 1675.

[Na listu poznámka hraběnky Anny Kateřiny z Magny, souhlasící s žádostí.]

Orig. StA Brno, od. Magni sv. 41.

a) s. v rkp. asi sáh.

1675, 10. červen, Strážnice

Jura Homola, Václav Homola z Vrbovců — Anně Kateřině hr. z Magni, paní na Strážnici: žádají o souhlas k užívání louky, položené na panství strážnickém, za poplatek 16 měřic ovsu a 16 slepic.

Vysoce urozená paní, paní hraběnko, paní k nám milostivě náklonná. Že V. V. H. Mti tímto našim poníženým memoriálem obtěžovati se opovažujem, za milostivé odpuštění poníženě žádáme. A poněvadž druzí Vrbovčané naši, kteří louk proti náležitému činzu na gruntech V. V. H. Mti užívali a ještě užívatí žádají, toho se V. V. H. Mti skrze ponížený memoriál pohledávali a taky, co žádali, u V. V. H. Mti obdrželi. Tehdy my také podobným způsobem louky na gruntech V. V. H. Mti již vejš čtyrceti let užívaje, jménem Malá Dislavka, [za] které se šestnácte měřic ovsu a šestnáct(!) slepic dává, při Vaší V. H. Mti skrz tento ponížený memoriál toho pohledáváme a nejponíženěji prosíme, poněvadž sme ji již tak dlouho užívali a již i po tolaru měřici ovsu za ni včas drahý dávali, že nám chudobným taky tou milost prokázati a jmenovanú louku na tento rok proti činzu vejš dotčenému k užívání pozvoliti ráčíte, za kteroužto nám prokázanou milost pán bůh všemohoucí hojná odplata býti ráčí. S tím V. V. H. Mti v ochranu boží poníženě činíc zůstáváme. V. V. H. Mti ponížení a poslušní Jura Homola, Václav Homola z Vrbovců^{a)}. Dne 10. juni 1675.

[Vlastnoruční souhlas Anny Kateřiny].

Souč. opis StA Brno, odd. Magni, sv. 41.

a) Příjmení psána touž rukou jako text, asi úředníkem strážnického panství.

1675, 11. června

Další poddaní z Vrbovců — Kateřině z Magni, majitelce panství strážnického: žádají o užívání louky na panství strážnickém za osep 15 měřic ovsu ročně.

Vysoce urozená paní, paní hraběnko, paní k nám milostivě náklonná. V. V. H. Mti poníženě za milostivé odpuštění prosíme, že se opovažujem V. V. H. Mti tímto našim poníženým memoriálem obtěžovati. K V. V. H. Mti jakožto k paní milostivej a k lidem chudobným obzvláště milostivě náklonnej se utíkáme a pilnou a poníženou žádost před V. V. H. Mti skládáme, že chudobu a nedostatek náš povážiti a prozbě naší milostivé místo dáti, a poněvadž my na gruntech našich louk takových, na kterých bychme sena pro obživení dobytka našeho dělati mohli, nemáme, louku jednu na

gruntech V. V. H. Mti, která se Horní Kout jmenuje, pod osyp patnácti měřic ovsa na tento rok projednati a k užívání pustiti ráčíte. Poněvadž předkové naši před sedmdesáti lety takovou louku z milostivého povolení předešlých pánův i my také již časův nynějších sme užívali, jakž z cedule jedné z podpisem V. V. H. Mti neb slavnej paměti pana hraběte z Magny a druhých ouředníkův zdejších viděti jest, tehdy tou nadějí máme, že na pilnou a poníženou naši též takovou milost od V. V. H. Mti dosáhnem, že nám dotčenú louku na gruntech V. V. H. Mti na tento rok k užívání pustiti ráčíte. Za kteroužto nám chudobným prokázanou milost pán bůh všemohoucí hojná odplata býti ráčí. S tím V. V. H. Mti v ochranu boží poručena činíc V. V. H. Mti ponížení a poslušní Jura Kolařík, Michal Skolek z Vrbovcův.¹

[Na konci vlastnoruční souhlas hraběnky Anny Kateřiny z Magny.]

Orig. StA Brno, Magni, sv. 41.

¹ Vrbovce u Senice.

193

[1675] *Svrčinovec na Čadecku*

Poddaní ze Svrčinovce na Čadecku uherské komoře; stěžují si na škody způsobené Slezany a žádají o zastání.

Illustrissime ac reverendissime comes nec non generosi domini, domini gratiosissimi. Pluribus jam vicibus inclytæ camerae tam in genere quam in specie gravis quibus ad praesens premimur, miserias et calamitates nostras, nominanter vero territorii nostri occupationem per Silesiatas factam, repraesentaveramus, propter quam quia vivendi mediis privemur neque jam ut antea in montibus ligna detorticare[!] ac beneficio aquae in pecuniam convertenda demittere, sed nec ob angustias teritoriorum ad integram dimidietatem[!] occupatorum quaequam pecora vel pecudes educare possimus; interim autem super milites et impositiones comitatenses multum exponere debeamus ac praeter haec ad rationem Suae Mtis quilibet subditus per viginti florenos dare teneatur: hinc supportationi tot miseriarum insufficientes nimis aegre et vix subsistimus, quin septem boni subditi sessiones suas jam desertas reliquerunt, prout vicini pagi utpote Rakova¹, Staskov² et Zakopčie³ testimonium dare possunt, quod magnam iniuriam patiamur. Porro in specie nos Georgius Sloviaček et Andreas Jobčík, qualiter ante elapsum abhinc annum damnificati fuimus, tunc statim humillime detexeramus, ubi priori quidem octuaginta, alteri autem septuaginta quinque oves ex pascuis Silesitae abegerunt easdemque non restituerunt etiam in praesentiarum. Postremo ego quoque Joannes molitor loci fiscalis humillime repraesentandum habeo, quod licet antea solum haec unica mola habita fuisset, nunc tamen quinque hic in Svrčinovec⁴ habentur et sexta recta aedificatur, nullam autem ad eandem molam habeam pertinentiam, nihilominus novem florenos ab ea solvere debeam, antea vero nonnisi sex florenos solvissem, cum adhuc nullae aliae

molae super aedificatae fuissent. Proinde inclytae camerae humillime supplicamus, quatenus tam communitati alioquin per amplius subsistere minus valenti, quin plures etiam sessiones vacuas relicturae, quam et mihi molitori quampiam alleviationem et relaxationem gratiose impertiti. Ratione autem abactarum ovium nobis damnificatis pro recuperatione earundem quanto melioribus medio et mediis gratiose ope et auxilio adesse dignetur. Cuius gratiosam resolutionem praestolamur et in reliquo manemus Illae R. ac generosarum Dnum Vrum. Subditi humillimi incolae pagi fiscalis Svercinovec.

Kopie soudobá StÚA Praha, ČDK II.

¹ Raková u Čadce.

² Staškov u Čadce.

³ Zákopčice u Čadce.

⁴ Svrčínovec u Čadce.

194

1676, 24. červen

Pavel Kalina a Tomáš Tomeček z Vrbovců — Kateřině z Magni, majitelce panství strážnického: žádají o svolení užívat strážnických lesů „za některý rýnský“ za účelem pálení kovářského uhlí.

Vysoce urozená paní, paní hraběnko, paní k nám milostivě náchylná. Před V. V. H. Mti tento náš unížený memoriál přednášejíc milostivému odpuštění se důvěřujeme. Poněvač jinšího obchodu nemáme, kromě to řemeslo kovářské, při kterým svůj život zbytkami našimi pracně obživujeme, nejsúce při naší dědině takových hor, u kterých by se pro potřebu kovářské uhlí pálení mohlo, V. V. H. Mti poníženě žádáme, aby nám tu milost proukázati a na gruntech V. V. H. Mti nedaleko Dlouhé lúky kus hor k pálení uhlí kovarského za některý rýnský skrze polesného aneb staršího hajního radějovského vykázati milostivě poručili, které peníze po vycejchování složití připovídáme beze všeho zaměstnání, za kteroužto lásku milosrdně V. V. H. Mti pámbu všemohúci hojná odplata býti ráčí, milostivé resoluci očekávajíc zůstáváme. Věrní a ponížení služebníci z dědiny Vrbovců Pavel Kalina kovar, druhý Tomáš Tomeček den 24. juni 1676.

[Na konci orig. poznámka hr. z Magny souhlasící s žádostí.]

Orig. StA Brno, Magni, sv. 41.

195

[1676]

Purkmistr, fojt a ouřad dědiny Hrubé Vrbky, majitelce panství ve Strážnici: stěžují si na Vrbovcany a příkoří činěná z jejich strany.

Vysoce urozená hraběnko, paní naše milostivá a dědičná. V. V. H. M. pokorně a poddaně zprávu činíme, my purkmistr, fojt i ouřad dědiny Hrubé Vrbky,¹ jakou odpověď Vrbovcané tomu poslovi, kterýžto psaní, kteréž jsme jim zase podle V. V. H. M. milostivého nám poručení poslali a oni

jemu, co tam oustně mluvili a nám pověděti kázali takto: že oni dokonce nám na těch našich loukách pásti nedají, aby se co dělati mělo, než že nám náš budú statek zajímati a že jej nám nepustí, až od každého kusu po pěti českých [grošů] dáme nebo že na jejich gruntech paseme. A přitom i to lehkovážně mluvili, že od statečných pánů skalických to slyšeli, že od mnohanácte let na ty kotáry páni komisaře vyjíždali jako i roku 1676 a nemohli toho skoncovati ani že dokudkoli V. V. H. M. panovati budou, že toho nepopustí. Jako i včerejšího dne našeho obecního pastýře ubili, kterýž nám již ani více dobytka pásti nechce a tak i nám hrozí, že nás budou, jestli jim tam budeme více honit, bít a kdo zabít, ten tam že za to nic. S tím my V. V. H. M. pánu bohu poručena činic zůstáváme Vaši V. V. H. M. ponížení a poslušně poddaní purkmistr, fojt a ouřad dědiny Hrubé Vrbky.¹

Souč. opis StA Brno, G 146 Magni, fasc. 41.

¹ Hrubá Vrbka u Velké.

196

1677, 3. dubna, Skalica

Rychtář, purkmistr a rada města Skalice Kateřině, rozené Žďárské, majitelce panství strážnického: stěžují si na zabavení sukna, poslaného do města Veselí. Žádají o ochranu a vydaní zboží.

Vysoce urozená paní. Dle vzkázání našich oupřímně sousedských služeb zdraví dobrého a hojného, boského požehnání V. V. H. Milosti od Všemohoucího pána boha vinšujeme srdečně radi. Jan Holub spolusoused náš přísežný, postúpice před nás správu dává vysvětlujice toho hodnověrně, kterak on těmito dny pominulými, majice čtyři postavy sukna nadkaného(!), vypravil jest dva své čeledíny s nimi do města Veselí¹, do valchy ku vyválení, od kterých přináležející mýto v Sudoměrycích² tak jak cedule při rukách mající toho skutečně vysvětlují, pravil, že pak takové sukna pro zlost cesty na hatěch za Strážnicu nemohly jsou jedným rázem dopravití a přepraviti, přinuceni byli dva postavy do Strážnice u Matouše Glogara složití, a se dvěma do Veselí se vypraviti. Zůstanuvše jeden z nich při válení sukna druhého tovariše svého, pro ostatní ty dva v Strážnici podložené vypravivši, jedyne v tom omylu, že cedule mýtnej, kterou by bezpečněji projíti mohl, jemu dáti pozapomenúce, mezitím natrafice se k tomu mýtný strážnický v Liděřovicích, domnívajíce se a snad (poněvadž mu cedule mýtnej ukázati nemohl), že by podvodně s fortem mýta vcházeti měl, jemu jest poslední postav vezúcí na tragači vzal, nedbajíce na to, že se mu slibovalo, kdy se sukna naspátek povezú, že při zastavení a ohlášení se na mýtě i cedule jemu od náležitého mýta spravení poukázané budú. Čehož jsou hotovi netoliko oni dva čeledínové a tovaryše pod dušemi spasením svým (že jsou spravedlivé mýto v Sudoměřicích spravivši) beze všeho fortelu procházeli, vyznávati, ale i mýtný sudoměrycký, jak cedule jeho vysvětlují (pokudž by zapotřebí bylo) pod juramentem hotov jest toho všeho správu hodnú učiniti. S tej příčiny nadepsaný Jan Holub žádal nás ze vsí naležitou učtivostí, abychom pro vysvětlení omylů těchto a pro

průchod spravedlnosti k V. H. Mti přivypsání učinili, vedle něho se přimlouvají, aby V. V. H. Mt po bedlivém toho uvážení, kdežto žádný fortel nespátřuje, jedine náhlost a zasluhování mytného, račila takový postav sukna jemu vydati. Čehož se my dle nahoditedlných occasy z vděčnosti V. V. H. M. a oupřimně odmeniti zavazujeme. S tym V. V. H. Mt v moc k ochraně všemohuciho pána boha poručaje včasné se míti žádáme zůstavaje V. V. H. Milosti. Datum v Skalici 3. aprilis 1677. Dobře přející souosedé, rychtář, purgmistr a radda svobodného a králov. města Skalice.

Orig. StA Brno, G 146, Magni, fasc. 41.

¹ Veselí nad Moravou.

² Sudoměřice u Hodonína.

197

1677, 30. květen, na Vrbovcích

Fojt a úřad dědiny Vrbovců — rychtáři a celé obci dědiny Hrubé Vrbky: žádají, aby obyvatelé Hrubé Vrbky nehonili svůj dobytek na pastviny Vrbovců.

Pane rychtáru, vinšujeme Vám od pána boha všecko dobré. Až trochu sme zanedbali, že tak neskoro Vám tuto výpoved posíláme strany našich pasienkúv, abyste na ne krav nehonili, chcete-li s námi v dobrém susedství a přítelství zůstávat. Což jestliže od dnešního dne pásti budete a neuposlechnete, co vám z toho přijde, žádnému viny v tom nedávajte. Mejte se dobre. Dán na Vrbovcích dne 30. maji a. 1677. Vám všecko dobré přející susedé a přitele fojt a úřad dediny Vrbovců.

[Adr.] Slovuťnému a opatrnému muži, panu rychtárovi ano i celej obci dediny Hrubej Vrbky k dodání. Presentatum 31 maji 1677.

Orig. StA Brno, G 146, odd. Magni, fasc. 41.

198

1677, 31. květen, v Hrubej Vrbce

Rychtář Hrubé Vrbky Vrbovcům: nebudou dbát na zákazy pást dobytek na pozemcích strážnického panství, dokud o tom nerozhodne komise.

Pane rychtáři a celá obec dědiny Vrbovců. Zase vám všechno dobré přejeme. S psaní jejich sub dato 30 huius k nám do Hrubej Vrbky poslaného po přečtení z něho sme porozuměli, že nám pasunky v gruntech naší milostivej a dědičnej vrchnosti zapovídáte. My na to nic nedbáme, od toho neupustíme až co od jeho C. K. Mti slavná komissi poslaná zavře, toho se držeti budeme. S tím pán bůh s Vámi. Datum v Hrubej Vrbce dne 31. maj 1677. Vám zase všecko dobré přejem. Fojt ouřad dědiny Hrubej Vrbky.

Současný opis StA Brno, G. 146, odd. Magni, fasc. 41.

1677, 9. červen, Na Vrbovcích

Fojt a úřad dědiny Vrbovců i celá obec: potvrzují příjem zajatého dobytka.

Benevolo ac gratioso lectori salutationem. Známó činíme Vaším osvíceným Milostem, že ty jisté voly našich susedův, kteréžto výše peti týždni u vás byli v arešte, jsú vsecky zúplna a to bez škody navracené, zdravé. Než není vec možná, aby se to mohlo v summu uvésti, jak mnoho ti voli zameškali aneb jak velikú škodu máme na tom, že za tak dluhý čas u vás zadržane byli. Nevíme, kdo nám to vynahradí a tu škodu zaplatí, ponevadž my ničemu tomu příčina nejsme. S tým Vaše Osvícené Milosti v moc a v ochranu pánu bohu poručíme a dobre se míti žádáme. Na Vrbovcích ten den před svatú Trojicí léta 1677. Vašich osvícených Milostí ve všem poddaní, fojt, urad, ano i cela obec dediny Vrbovců.

[P. S.] Kterežto voly fojt kněždubský Jan Ondrej, z úradu Martin Siks a Jura Zahradník a panský šafář až práve do dediny naší zdrave bez škody dohnali.

Soudobý opis StA Brno, odd. Magni, G 146, fasc. 41.

1677, 11. červen, Skalica

Jan Vasárhely, úředník skalický, Anně Kateřině Magnisové na Strážnici: píše o zločinech poddaného jménem Chlapeček.

Milostivá paní, pani hraběnko. Velice poníženě prosím milostivú paní, paní hraběnku, poněvač pán sekretár jeho Milost, nikdy Vašnosti milostivá paní hraběnko žádným nepřitelem nebyl ani dosavad býti nechce, rači dobrým a uprimným susedem a poníženým služebníkem Vašnostiným milostivá paní hraběnko. Milostivá paní hraběnko, poníženě žádám pro milosrdenství, na místě pana sekretára jeho milosti, aby Vašnost zhlédla a proukázala lásku a milosrdenství proti jeho Milosti pana sekretára chudobným poddaným a lichvu aneb zákaz, která jest od mnoha týdnů pod mocú a vládu Vašnosti, aby ráčila ju dat propustit a juž tolko škody, aby Vašnost neráčila panu sekretáři príti. Než milostivá paní hraběnko rač, nech také pán z Vašnosti gratii a z láskú se može pochváliti, než v neuprimném susedství ráčíte prebývati. Milostivá paní hraběnko, jakékolvek žádosti a pretensie ráčila míti skrze toho mrcha člověka Chlapečka, který ne v braneckém než v smolenickém panství v poddanství zůstává a i také dosavat ráčí být, ty iste pretensije a žádost Vašnostinu, pan viceišpan jeho milost dnešní den tu zde v Skalici na sebě jich prejal. Že sám chce v tem Vašnosti poníženě slúžit a pana smolinského Erdödy Gyorga, pod kterým zůstává ten mrcha Chlapeček v poddanství, chce pohledávat, podle spravlivosti uherskej zemi jakož i nepochybujem pan viceišpan jeho Milost preč vseckého odkladania tu istú věc pěkne a šťastlivě koncu privede, po-

něvač jeho Milost na sebia ráčil tu věc vzati nebo pán jeho milost viceišpan lepší má v tem(!) způsob tu istú věc k dobrému konci přivesti než všeci páni panství braneckého. Protož milostvá paní hraběnko račte zhlédnutí, jak na pána boha, tak také na jeho milost pana sekretára, račte tu istú lichvu aneb zápraž(!) dáti propustit, nech nežádá neviným chudobným pana sekretára poddaným škody a velikej psoty, neračte sobě s pana sekretára poddaných zadosti činiti, poněvač i vysvečení juž proukazali, že nikdy Vašnosti zlého neprýli ani dosavad také neprejú. poněvač skrze toho mrcha člověka Chlapečka tak velikú škodu Vašnost znášá, to možem zaslíbit Vašnosti, že v krátkém časi z hrdlem platit bude ty všecy Vašnostině škody, kdy juž tu na sebe vzal pán jeho milost viceišpan. Račte proukazat to milosrdenství a dalej ten dobytek aneb lichvu neračte tam zdržovat. S tím Vašnost pana boha v ochranu porúčim a dobre se míti žádám. Psáno v Skalici dne 11. juny 1677. Milostivej paní, paní hraběnce ponížený a najmenší služebník Vasarhely Janoš.

StA Brno, Magni, fasc. 41.

201

1677, 13. červen, Na Vrbovcích

Vrbovcané Jiříku Veleckému, důchodnímu panství strážnického: sdělují, že vrátili na příkaz své vrchnosti dobytek odňatý Strážnickým, a to v naději, že tak učiní také hajní strážnického panství. Vypočítávají křivdy způsobené Vrbovcánům od Strážnických a žádají s jistými vyhrůžkami nápravu.

Vinšujeme Vaší Urozenej Milosti od pána boha všechno dobré. A přitom vedle poručení vrchnosti naši ty jisté krávy, jak panské tak i ty dve sedlacké (kteréžto hajníci naši za své šaty byli vzali), všechny zúplna bez škody sme vrátili. A to na ten způsob: aby to všechno bylo navracené, což Vaší hajníci našim susedům nespravedlive pobrali: 1. Jednomu susedovi našemu na spravdivej ceste, když jel ze Skalice, dva retazy vzali, dve sekery i provazy. 2. Tým jistým našim hajným pobrali: dva obušky, dva pasy, jedny boty, klobúk, peněz jedenast grošů z ručnickem i nůž. 3. Jednomu susedovi našemu též toho času, když drevo rubal v našich horách, vzali sanistru, pantok, takže od pantoka musil dat sedm českých [grošů]. 4. Fojtův syn, když krávy pásel, málo živého nechavše, vzali mu návlačky i obušek a druhý též, co krávy pásel, i toho dobili a klobúk mu vzali, a nechcú to nic vrátit. Což nepochybně veríme, že i Vaša Mt svůj slib splní, jak ste přirekli před našimi officíri v Sobotišti¹ a že to bude našim susedům navracené, ponevadž bezprávne jim jest pobrato, aby zatím v dobrém susedství sme mohli zústávat, pakliže ne, my svého žádným způsobem nepomineme, byt jak bylo. 5. Byli čtyri kozy našim susedům vzali, tri zaplatili a jednu ještě do včilejšího času žádným způsobem nechcú zaplatit, což se jim nepomine, aby se co delalo. Valete in domino. Na Vrbovcích 13 juny a. 1677. Vaší Milosti všechno dobre prející susedé Vrbovcané.

Orig. StA Brno, Magni, fasc. 41.

¹ Sobotišťe u Senice.

1677, 3. říjen, Na Myjavě

Rychtář na Myjavě a všecka obec myjavská obyvatelům městečka Velké¹: Odpovídají na list městečka Velké, slibují nečiniti jim škody, přejí si zachovati přátelství a žádají od nich totéž.

Vaším slovutným a vysoce hodným opatrnostem na panu bohu všemohúcím dobrého zdraví a svatého pokoje. Prijali sme V. S. O. psaní velmi vděčne, s kterého sme žádost Vaši obširně vyrozumeli a ve všem se povolni susedé k vám prokazujeme, takže nikdy nechceme vám škody, vašim cho[tárom]^{a)} činiti, ponevač nemáme hotáre(!) ani vy ani my vymirané, a tak nech V. Oti sou s pokojem a nech V. Oti v našich horách pásati a my [ve] vašich, takže ani vám krivdy ani nám žádnej nebude. Na to očekáváme povolně služby a vděčnú odpoved míti se dobre. Dáno v Myjavě die 3 octobris 1677. Vašich slovutnych Opatrností uprimní susedé v službách hotoví, rychtár na Myjavě i všecka obec myjavská.

Orig. StA Brno, G 146, odd. Magni, fasc. 41.

a) v rkp. utrženo.

¹ Velká u Strážnice.

1677, 13. říjen, Na Vrbovcích

Fojt a úřad dědiny Vrbovců rychtáři a úřadu i celé obci městečka Velké: stěžují si na přehmaty. Sdělují, že budou hájit své pozemky a pohraničí „království uherského“ i majetky své vrchnosti.

Pokoj boží, kterýž prevyšuje všecký rozum lidský, ostríhaj duši vašich i myslí vašich v Kristu Ježíši. Prijali sme psaní vaše, ačkoli dosti odporne, v kterémžto se nemůžeme prenadivit rozumu vašemu, že tak nemúdré a živé veci nám píšete a nás v zlodejství (v nemž jste sami) stíhate, nebo od mnohanásti rokú netoliko hory, ale i lúky dedičné pánův našich bránec-kých (počnúc od vápenky až do Lešča) užíváte a ješte, že v nich naše dobytky zajímat budete, nám hrozíte. Nevíte vy, když byl váš dúchodní v Sobotišti pred našimi pány a viceišpanom, totiž krajským hajtmanem, na tom sa znesli, že abysme my, kde chceme do hor jeli aneb dobytky pásli, a vaši páni poddaní rovným spúsobem a hajní, jak z jednej tak i z druhej strany aby v tom neprekáželi, vy pak juž tak vnáhle tu jistú smlúvu ste zmenili, tak delajte, aby bylo dobre vedle onoho povedení: Quicquid agis, prudenter age et respice finem, to jest: Čin co čin, ale prohledaj, jaký tej veci konec bude, abyste potom, zmýšlejíce o nás, zle vám se to nestalo. Žádáte si tych jistých komisarův, dal by pan buh, kdyby vyšli, a ty chotáry anebo hranice tak, jak sama pravda a spravedlnost ukazuje, k konci privedli;

musili byste sa hanbit jako neludé za ten jistý nárek nebo byste vy v nem nalezeni byli. A tak my, pokadkolvek chotár našeho uherského království a co jest dedičné pánův našich, žádným způsobem nepopůšćáme, ale hájiti budeme, jak najlépe budeme moci z poručení jejich. S tým vás ochrane boží porůćáme a lepší rozum mejte než ho máte. Dán na Vrbovcích dne 13. octobr. a. 1677. Vám všecko dobré prející susedé a přátelé, fojt a úrad dediny Vrbovců.

Orig. StA Brno, G 146, odd. Magnis, fasc. 41.

¹ Sobotiště u Senice.

204

1678, 28. září, Na hradě Lednici

Hejtman lednický Jiří Příleský na hrad Brumov: sděluje zprávy o situaci z Pováží v době vpádu E. Thökölyho.

Zdraví dobrého s lepším pokojem vinšuji. Psaní vaše přijmouce porozuměl jsem, že ještě posavad žádněj pohrůšky jste neměli, z čehož buď pánu bohu chvála. Žádajíc zatím další ochrany boské mezi tím dávám vám jistou zprávu, jak se v našich krajích děje. Předevčerejškem v Púchově malárni(!) silně jest vyrabovaný a mnoho osoby sotva mohly svůj život ochránit; pan Maršovský, pan třidcátník Žilinský byl taky zajat do arestu, ve kterém arestu jest velmi trápený na těle, takže sotva duše se v něm tluče. Vojsko pak ještě i včil leží u Košec¹ s panem Petroczim, zajavše celé panství, od kterého mnohé dědiny a městečka salaquardu a passy vyjednávají. Dnes neb zítra očekávají Thekeliho³ s městským vojskem, s kterým co budou zatím vykonávat, to pan buh sám zná, dosti jest na tom, že jsme my tu v velkém strachu a starosti postaveni. Protož jak jsem předtím dal vejstrahu i včil dávám, napomínajíc, že by na své věci dal pilný pozor; obávám se, aby nepřišlo toho zla na vás nenadále jako na nás přišlo. S tím pan buh s námi. Datum na hradě Lednici a dne 26. sept. 1678. Váš upřimný syn Georgius Příleský.

[Pozn.] Toto psaní jest od pana hejtmána lednického na Brumov odesláno.

Orig. StA Brno, Bočkova sb. č. 1809.

¹ Košeca u Povážské Bystrice.

² E. Thököly, vůdce povstání v Uhrách.

205

1680, 12. únor, Těšín

Primátor a rada města Těšína, rychtáři a radě města Žiliny: žádají o zprávu o zdravotní situaci u nich s tím, aby mohl být obnoven styk a obchod přes jablunkovský průsmyk.

Urození a stateční rytíři, sousedé nám laskaví. Při oddání našich každého času povolných služeb od pána boha zdraví dobrého a jiného všelijakého

prospěšenství oupřímně rádi vinšujeme. A jak bychom V. Mtem netoliko pokoj svatý a zdravé povětrí každého času srdečně vinšovali a toho, aby každého dne pas do Slyzka otevřený a jejich páni sousedé s našima tak jak předešle bona commercia míti mohli, oupřímně přáli, tak jsme těchto dvou sousedův našich k V. Mtem vypraviti za slušné uznali, aby oni za jisté noviny sub iuramento nám referirovati mohli, že tam u V. Mtech zdravé a nenakažené povětrí panuje, což důvěrně bychom rádi aplaudovali. Protož V. Mtech sousedsky žádáme, že pokudž by již ta spargirovaná infectio v zdravé povětrí obrácena byla a nic nebezpečného se nenacházelo, nám attestatii hodnověrnú skrz těchto vyslaných našich de sana ibidem dominante aura uděliti sobě oblíbíti ráčí, tak abychom u V. Mti pána hejtmana zemského to vše remonstrirovati a tandem huc et illuc liberum transitum obzejskati mohli. Přičemž Nejvyššího ochraně V. Mti poroučena činice při očekávání odpovědi zůstáváme. V. Mtem k sousedským službám povolní primator, purkmister a rada města Těšina. V Těšině 12. februarii anno 1680.

Orig. MA Žilina, Missiles.

206

1680, 14. srpen, Turzovka

Portáš Jiří Jantulík správci hradu a pevnosti hukvaldské Halamovi: podává zprávy o činnosti svých portášů najatých v trenčanské stolici a bojích se zbojníky a kuruci na Čadecku.

Spectabilis ac Magnifice domine domine patrone mihi observandissime salutem et obsequiorum meorum promptissimam commendationem. Chýri zlé u nás. Kiepuš onechdajšího dne to jest 13. augusti byl samo dvacatý na Čaci i koni mnoho pozajímal, ale s takovú smělostí, že kurucich pelno okolo Žiliny, Varína i Bytče. Toho vězna, kterého jsme chytli, kuruci odjali i tych, kteří ho vedli, polapali i pobili. Poručení pak dali fojtům pod ztracením hrdla i trestáním a v nich dědin obracením, aby nás portových lapali a vydali. Protož V. Velikomož. Mt o udělení rady pokorně prosíme nebo nevíme, jako sobě dáleji postúpiti máme. Kde se dáleji obracetí budú, nemeškám V. Velikomož. M. tejše hodziny(!) na vědomost dáti anebo sám osobu svú oznámiti. O ty volky V. Velikomož. M. velice prosím nebo nemám jiného způsobu zboží s pole skliditi. Učínlivej rezoluciji od V. Velikomož. Mti očekávající zůstávám V. Velikomož. Mti věrný, poslušný a poddaný Juro Jantulík. Datum Turzofalvae 14. augusti anno 1680.

[Vlastnoruční přípis Halamův] Dieser Brief komb mieh'r aus Slowakei von gewissen zwei gebridern, von Jantuliken, die da über 50 Portaschen aus dem Trenscher Stuhl bestellt sein, die Rauber aufzufangen. Von den ich sonst alle Correspondentz und Kundschaft habe. Present. den 15 augusti anno 1680 Halama.

Orig. StA Krom., Volná kor. sv. 192.

1681, 5. říjen, Predmier u Turzovky

Juro Šamaj (nepochybně rychtář predmierský) hukvaldskému hejtmanu: stěžuje si na přehmaty na hranici moravsko-slovenské; žádá propuštění „sousedů“ Blažeje Blabloka.

Zdraví a požehnání božího též i pokoje svatého V. M. vinšuji na časy prodlužilé(!). Coby se pak týkalo připsání mého do J. M. pana hejtmana, jak tu pominulými časy na rozkaz a poručení V. M. hajní statek na hranici moravský a slovienský na Beskydu zajali nekterým novoosadníkom. Protož já Juro Šamaj V. M. v ouníženosti žádám a prosím i z některými susedy našej dědiny, žeby V. M. ráčili nám tu lásku susedskú prokázati a toho ubohého člověka jménem Blažeje Blabloka, jeho troje statku sobě oblíbili propustiti, poněvadž my jeho uznáváme za dobrého a věrného suseda a prátele, že žádnému, jak na nového sudie(!), tak i v našej dědině žádnému žádnej střaty(!) neučinil. Zato já Juro Šamaj v uníženosti V. M. žádám a prosím, co zase mého možného V. M. vyslutí(!) dněm i nocí. Coby se pak týkalo jiného statku jakšto by go(!) sa s tím tam, máme pokoj, nech V. M. učiní, jak ráčí; pakli by vůle byla V. M. propustiti Dragunovi, při vůli V. M. zůstává, než o tohoto Babloka v uníženosti žádáme a prosíme, s tím ochranu boží V. M. poručena činieme. Na Předmiři¹ dně 5. oct. 1681 uníčený(!) služebník Juro Šamaj.

[Pozn.] Jeho M. panu hejtmanu na zámek Ukvaldy ku odevzdání.

Orig. StA Kroměříž, Volná korespondence sv. 196.

¹ Predmier u Turzovky.

1682, 12. leden, Žilina

Alžběta a Barbara Skalkovné ze Žiliny — Henrichovi Heymanovi v Těšíně: odpovídají na list, likvidující dluh za plátno.

Vzáctne slovný pane kmotre nám velice považitedlný. Tohože dobrého zdraví z požehnaním božím Vaší Milosti vinšujíc služby naše pripovídáme. List V. Mti velmi vdečne sme prijali i jejich vůli sme vyrozumeli. Kdyby sme byli dobrý spůsob meli k odevzdání penez za plátno od neboštičkej pani kmotry našej vzaté, do tohoto času nebyli sme zanedbali, ale jednak pro nejistotu, komu mají býti oddané, jednak pro nebezpečnost velikú až dosavad sme pri sobe zadržali. Prvej dali sme byli pani kmotre našej neboštičkej tol. 25, teraz pak skrze pana švagra Šullera odsíláme tol. 40. I ostatní byli bysme odevzdali; ale naložice na svú živnost, pri rukách penezí nemáme. Avšak i tymi(!) V Mti nezamestknáme, nebude potřebí V. Mtiám útratu skrze ten jeden maličký dlůžek pri nás zůstávající zviest nebo my i zatím s V. Mtiami chceme živnost míti. Pozdravit prosíme jeho

Mt i pani kmotru pozdravuje(!). Pritom V. Mt pánu bohu porúčejić dobre se míti žádám(!). Datum Solna 12. januarii 1682. Vaší milosti kmotry k službám hotové Alžbeta, Barbara Skalkovné.
[P. S.] Můj pan manžel V. Mti pozdravuje a tej veci, o ktorej mu píšu, ústne chce z V. Mtiami rozmluvit i to ještě nezhyne.

Orig. MA Žilina, Missiles.

209

1682, 6. srpen, Turzovka

Juro Jantula, desátník nad portáši, Matyášovi Zámorskému, písaři na panství hukvaldském: zpravuje o své činnosti, konané ve službách hukvaldského panství na půdě čadecké.

Zdraví dobrého vám vinšujem na mnohé časy. Pri tom, co se dotýče tohoto mého psaní k vám pane Matys, dávám na vedomost strany novin, což dávám na vedomost, že u nás noviny sú ne hrube dobré, nebo sem byl tymito časy u pana služnodvorského a s ním sem byl až v Žiline, v Novém Meste¹ i na Čatci;² s Čatce prijel s námi pan služnodvorský až k nám na Turzovku a to pro tu příčinu, že kuruci ze soboty na nedelu Vyšnové Trnovie³ i Rozinu vyrabovali, také i kneza vzali; potom s pondělku na úterek také Varín⁴ mesto tež vyrabovali, ano taky i kneze vzali a my sme s panem služnodvorským v Novém Meste nocovali, kdy oni rabovali; a tak mejte na sebe dobrý pozor nebo jich jest okolo Varína po horách pelno, ano i kostel varinský vyrabovali, Košice již dočista vzali, pod Prešovem včile leží tábory a protož dávám na vedomost susedsky, co jest jistého, abyste i vy meli na sebe pozor nebo felix, quem faciunt aliena pericula cautum. Nam tua res agitur, paries cum proximus ardet. Zatím pak, jestli co uslyšíme, dáme na vedomost, prosím vás pane Matys, račte poslati našemu rectorovi papíru po Kolibkovi, aby i zatím mel na čem psáti. S tím milost boží bud se mnú. Datum in Turzovka die 6. augusti anno 1682. Vam dobre prející Juro Jantula, desátník nat(!) portášmi.

Orig. StA Kroměříž, Volná kor. sv. 200.

¹ Kysucké Nové Mesto.

² Čadca u Žiliny.

³ Trnové u Žiliny.

⁴ Varín u Žiliny.

210

[1682]

Poddaní z obcí Skalité, Čierne, Svrčinovec, Čadca, Rakova, Staškov a Podvysoká komitátu (trenčanskému): stěžují si na vpády Slezanů, žádají o pomoc.

Excellentissimi, illustrissimi. Intolerabilem ulteriorem nostram a Silesitis afflictionem et oppressionem, ut coram inclyto comitatu humillime reprae-

sentemus, iustus dolor et jam longa patientia expressit. Siquidem universa territoria nostra, terras arabiles, pascuationes, foenilia, lignationes et alias universas utilitates et usufruactiones, quibus tam dominos nostros exolvere, quam nosmet ipsos sustentare tolemus, a nobis abstrahere et abalienare, caedes, patibula, palos et similia tormenta, si fluvium Kisucam, ubi praecusitae utilitates haberentur, transiverimus, minari non cessant. Supplicamus igitur apud inclytum comitatum per misericordiam dei, quatenus etiam apud superiorem magistratum modum adinvenire, sed neque differre dignetur, ut in usu territoriorum nostrorum pacifico et sine ulteriori eorundem Silesitarum propedimento[!] et impeditioe perfrui valamus, alioquin nolentes disolvi et sessiones vacuas et desertas relinquere, nisi quo maturius succurratur, necessitabimus. Praetitulatarum Dnum Vrum humillimi clientes et subditi Skalite,¹ Csierne,² Svrzczinovecs,³ Čadca,⁴ Rakova,⁵ Staškov⁶ et Podvysoka,⁷ possessionum kissuscensium subditi.

Kopie StÚA Praha, ČDK II A/3, sv. 41.

¹ Skalite, osada u Čadce

² Čierné, dtto

³ Surčínovec, dtto

⁴ Cadca u Žiliny

⁵ Raková u Čadce

⁶ Staškov u Čadce

⁷ Podvysoká u Čadce

211

1684, 18. únor, Uh. Brod

Václav Sopouch, úředník uherskobrodský — rychtáři trenčinskému Jiřímu Sumarovskému: píše ve věci obchod. styku Uher. Brodu s Trenčínem.

Urozený a statečný rytíři, pane mně vysoce laskavý. Přichází ke mně někteří židé a poddaní zdejší, jež nejakej handl při městě Trentčíně vedou, stěžujice sobě, že by mimo starodávni povinnost, která s nima již od mnoha let narovnána byla a oni takovou každoročně náležitě zapravovali, jakási nová daně na ně ukládána bejti měla.^{a)} Poněvadž ale pro nynejší špatné handle i že taky v ten nešťastný rebelanský pád o všechno své jmení přišli, s takovou bejti ani se oni uvoliti nemohou, k tomu taky lidem z jejich strany všelijaký handle a obchody při zdejším městě se sprívají(!). Z tej příčiny k V. Mti schválně toto psaníčko činim a na místě J. V. hr. Excel., hraběte a pána mého milostivého, se za témaž židy přimlouvám a žádám, aby při předešlým způsobu zanechání a nad nemožnost jejich v žádný nový dani nepotahování byli. Čehož se zase v natrefnej případnosti sousedsky odměniti připovídám, jakož tej naděje jsouc, s očekáváním neobtížnej odpovědi V. Mti se dobře jmiti vinšuji a zůstávám V. Mti povolný služebník Václav Al. Sopouch m. p. Z Uherského Brodu dne 18. februarii [1]684.

Orig. MA Trenčín, Missiles.

a) původně v rkp. „měly“, přepsáno.

1684, 9. duben, Nivnice

Purkmistr, úřad a celá obec města Nivnice — třicátníkovi trenčínskému: píše spoluobčanu, který dovezl do Trenčína obilí (ječmen).

Urozený a velikomožný pane, pane k nám upřímně laskavý. Co se do-
týče našeho souseda Mikule Gegly, kterýž dovezel(!) do Trenčína svůj ječ-
men k prodeji, takové peníze za jeho spravedlivý statek pán jemu peníze
zareštíroval, a k tomu ještě jinší sousedy od nás v vězení(!) trápil, aby
jemu voly zaplacené byly, co pánu v běhy rabelanské u Srního vzaté jsou,
a že by u nás takoví sousedi měli býti, že by ty voly pánu vzali a uchytili,
to my o tom nevíme ani jsme nevěděli. Jestli se to na nás prokáže, ne
jednu, než dvojnásobně chceme takový statek platiti. Ale to se od nás ne-
stalo, za to slíbiti můžeme celá úplná obec. Pro lepší toho jistotu, že tomu
tak jest, to k svej víře přijímáme a pečeti naší obecní stvrzujeme. Datum
v Nivnici dně 9. april anno 1684. Purkmistr a úřad i celá obec měst[ečka]
Nivnice.¹

MA Trenčín, Missiles.

¹ Nivnice u Uher. Hradiště.

1687, 24. květen, Uh. Brod

*Jan Svoboda, rychtář uhersko-brodský — Štěpánu Jarošovi, rychtáři
trenčínskému: píše o pozůstalosti po N. Levkovi, židu brodském
a o majetku jeho syna.*

Štěstí, zdraví, hojného božího požehnání vzácně slovutnému, moudrému
a opatrnému panu rychtáři královského města Trenčína vinšuji a vinšo-
vati nepřestávám na mnohá prodloužená léta věrně a upřímně rád. Psaní
mně komutírované(!) od pana rychtáře skrze Jakuba Levku žida k rukám
svým náležitě jsem přijal a z něho, co v sobě obsahuje, porozuměl, kterak
dokládá v psaní svém, že by měl téhož žida otec, N. Levka, nějakou partu
perlovou prodat, která jejich jednomu sousedu trenčánskému byla ukradena.
Z té příčiny jest žádostiv pan rychtář, abych mu správu toho dal, zdali
jaký statek po něm zůstal anebo ne, aby ten soused jejich mohl zasej
k svému přijít. Majíce já správu sobě danú od jinších židů, kteří pod svým
židovským svědomím dávají správu(!) tuto, že jináč nemožú říci než to, co
jest sama pravda, že týž starý N. Levka, který v ten morový čas zemřel,
žádného statku syn jeho Jakub Levka nedostal, domeček pak jeho, který
po něm zůstal, že nestojí ani za 50 fl. a že jest J. V. H. Mti, vrchnosti naší
milostivé, dlužen více než ten domeček za to stojí. — Pročež opatrného

pána rychtáře žádám a přimlívám se podle téhož žida, že jeho v své laskavé ochraně míti sobě pooblíbí(!) a jeho od takového pronásledování svobodného učiní, aby dále v pokoji zůstávati mohl. S tím opatrného pana rychtáře mocné protektí božské poroučejice, a zůstávám opatrného pana rychtáře k službám hotový každého času Joannes Svoboda, přísežný rychtář Brodu Uherského. Datum v městě Brodě Uh(erském) dně 24. maji anno 1687.

Orig. MA Trenčín, Missiles.

214

1689, 29. listopad, Nový Světlov

Ondrej Jan Ryzl(?) – rychtáři města Trenčína: žádá o nápravu křivdy, která se stala v obchodním styku světlovských poddaných s Ban. Bystricou.

Urozený a statečný pane rychtáři, mně velice považitedlný. Vyrozumívám od J. V. H. Excel., pána, pana grofa a generála Seréniho (titul) poddaných mne na ten čas pod správu patřících, vezouce panskou vlnu do Banskej Bystrice k zpeněžení a jedouce zase zpátkem, od pana rychtáře, že by mejta mostního nedali a spravili, jich na mostě zadržel a místo mejta řetaz od vozu vzatý jest. Poněvadž pak J. V. H. E. pán, pán můj milostivý, nerci-li v Uhřích, nýbrž taky v jinších zemích všech mejt a takových daní svobodný jest, dle čehož techdy zvláště laskavého pana rychtáře sousedsky žádám, že tenž vzatý řetaz bez jakého ouplatku zase spátky navrácený bude. Pakliže by se jmimo(!) naděje státi mělo, techdy žádám za písebnou(!) odpověď, jestli jeho V. H. E. pán, pan grof a generál takové mejto mostní povinen dáti jest, o čemž bych neprodleně jemu relati neopojminul. Co pak potom dáleji z téhož následovati bude, pan rychtář v krátkém čase uvidí. Kterézto učinlivosti se těším, tak aby budoucně veliké zamesknání s toho nenásledovalo. Zůstávaje pana rychtáře mne velice považitedlného k službám sousedským volný sluha Andreas Johannes Ryzl(?). Na Světlově 29. novembris 1689.

Orig. MA Trenčín, Missiles.

215

1692, 7. červen, Těšín

Hejtman a radové na Těšíně – Žilinským: vymáhají pohledávku občana z Jablunkova v Žilině (15 flor.).

Službu svú vzkazujem, moudří a opatrní páni, přátelé naši milí. Přáli bychom vám zdraví a jiného dobrého rádi. Poddaná její Mti kněžny, paní naší milostivé, Barbara Špurka z Jablunkova předce nás nabíhati nepřestává z strany 15 fl., kterých za jejich častým žalováním od nějakého

Macka Pecka(?), spolusouseda vašího, dosáhnúti nemůže. I za to vás na místě Její Mti kněžny, paní naší milostivé žádajíc přátelsky za to prosíme, že tu věc bedlivě vyslyšíc dotčené Špurce k neodtažné spravedlnosti dopomožete. Neb bychom za takovou častú stížností a nabíháním pomínúti nemohli právem obstavním svého dosahovati dotčené Špurce dopustiti. Všakž se nadáváme(!), že k tomu přijíti nedáte. Odpovědi, kterou bychom se spraviti mohli, žádáme. A s tím se vám na všem dobře a šťastně jmiti vinšujem. Datum na Těšíně v sobotu před svatým Medardem léta Páně 1692. Její knížecí milosti nařízené hejtman a rady na Těšíně.

Orig. MA Žilina, Missiles.

216

1693, 5. prosinec, Stará Turá

Rychtář a ouřad městečka Staré Turé: vyslovují se na přání Stráznických o moravsko-slovenském pohraničí na Vrchní Javorině.

My nižie podepsani rychtáři a ouřad městečka Starej Turej známo činime tímto naším psaním, že předstoupili před nás obyvatele Straznianští¹, poctiví a stateční lidi, žádajíce od nás, abysme jim dali spravu(!) ztrany chotárů Vrchnej Javoriny², zdalížby sme byli chotárniči (s) Straznianskými. A tak dáváme na známost, komukoliv jakej hodnosti přináleželo, že na Hrubej Javorině³ sme chotárniči z Straznianskými a ne z Lhotianny⁴ a naše pastýřie z Straznianskými se zcházejí na Hrubej Javorinie, a Lhotianskými nikdy; naši pásajú pastýřie z tejto strany a Straznianští z druhej strany, takzie naši páni vždycky od vrchův napřed jmenovaný Hrubej Javorinie dali trávy kosívat, ano i včilejší naši páni bezpečně dají kosit tak tehdy, pokudkolvěk naši páni obsahujú a kosá vrch Hrubej Javorině. My se toho nespúšťame než náš chotár uznáváme, takzie jsouce chotárniči s těmi sousedmi Strážnianskými nikdy sme žádnej při neměli nežto vždy sousedsky bydlíme, kdy našich sousedův všichni chotári zebrali, tehdy i v tom s námi susedsky nakládají a tak jsou chotárniči Straznianští s námi v Hrubej Javorině na tolko, pokud naši páni obsahují, dobře jest známo stranám tímto, pokud užívají ze statkem a kosá; i my potud za náš chotár počítujeme a uznáváme, jak by bylo potřebí a žádali by nás i vyšli bysme některé osoby a oustně svědčiti budeme, že sme chotárniči na výš jmenovanej Javorině (s) Straznianskými a ne z Lhotiany. Datum in Stara⁵ die 5. decembris 1693. Pro lepší jistotu pečeti naší vlastní potvrzujeme. Rychtář a ouřad Starej Turej.⁵

Soudobý opis StA Brno, od. Magni, G 146, sv. 41.

¹ Stráničtí.

² V. Javorína.

³ dtto.

⁴ Nové Lhotky.

⁵ Stará Turá u Myjavy.

[1694, s. d.], Uh. Brod

Samuel Kolman, žid uherskobrodský — hejtmanu uherskobrodskému Fr. Sobkovi: žádá o pomoc ve věci své pohledávky u soukenického cechu Trenčina za dodanou vlnu (700 fl.)

Urozený a vysoce vznešený pane vrchní hejtmane. Přinuceně před vysoce vznešeného pana vrchního hejtmana přednáším, kterak já na žádost poctivého ouplného cechu soukenického v královském městě Trenčíně, věřice jim na ouplný cech času postního léta přítomného [16]96 vlny per 700 fl. r., kdežto podle reversu^{a)} sou se zavázali mně na 2 termíny, totižto na svatého Jiří a na svatý Duch náležitě kontentírovati. Kdežto projdouce čas obouch termin, posavad podle reversu^{b)} slovu svému a zápisu zadosti sou neučinili, ačkoliv v tom čase na mnohé od nich odkázávání, že mně kontentírovati chtějí, do Trenčina práci sem konal, i také při ouřadě v městě Trenčíně o dopomožení žádal, však posavad žádným dobrým způsobem k svojí kontentatí přijítí nemohu, kdežto já skrze mnohé k nim konané cesty na confuge(!) a outraty na 40 tolarů mám. Z kteréžto příčiny vysoce vznešeného pana vrchního hejtmana jakžto na městské mé milostivé vrchnosti uniženě poslušně prosím, abych já netoliko k svému spravedlivému dluhu, co tak posavad mně nadepsaný soukenický trenčanský cech podlužni zůstávají, přijítí mohl, nýbrž i mé škody a outraty, které příčinou jejich nezdržení kontraktu sem vynaložiti musil, mně vynahrazené byly, že skrze připsání k slavnému magistrátu král(ovského) města Trenčina dopomožení učiniti laskavě sobě oblíbí. Zůstávaje vysoce vznešeného pana vrchního hejtmana uniženě poddaný Samuel Kollman, žid brodský.

Orig. StA Brno, Nová sb. 514.

a) psáno reverssu.

b) dtto.

1694, 7. 9. Drietoma

Drietomští poddaní Mikuláši Illésházymu, majiteli panství trenčanského a vsetínského: stěžují si na Hrozenkovské.

Illustrissime comes, domine, domine gratiosissime. Humilium servitiorum nostrorum paratissimam subiectionem. Nuperrime ab utrimque factae per inclitam commissionem determinationi volentes nos accomodare, ne videlicet perversis (data etiam ansa) Hrozenkoviensibus nocere praesumamus, qui non curata praemissa inhibitione limites (ultra loca) per ipsos indirecte in controversiam sumptos quavis die excedunt, nam statim die

tertia mensis curentis septembris vaccas, oves et capras e regione Liesna in monte Holbova in prato domini Sigismundi Pettko et aliorum pratis paverunt, quos Nicolaus Polaczek, vicinus noster, cum literis ad Svetlo ambulans admonuit, cur vicissim in territorium involent et ansam controversiae praebeant, non curata simili admonitione ulterius perexerunt. Die vero quarta mensis praefati Martinus Smach cum filio, subditus dominae Andrassianae, in lignis existentes viderunt dictos Hrozenkovienses cum pecoribus et pecudibus in vallibus Bistre, Liesna et monte Gbedove, non saltem in pratis et pascuis verum in foeni cumulo Adami Halak, subditi dominae Retae Jeszenskianae, qui vicini nostri promissa solidare iuramento sunt parati, quid facto ulterius iudicio Illae Dnis committimus, cum dietim inferint in territorium descendant. In reliquo Illam Dnem Vam divinae protectioni commendamus et manemus. Illae Dnis Vae servi et subditi humillimi ad serviendum paratissimi incolae possessionis Driethoma. Driethomae septima septembris 1694.

Orig. ŠtUA Bratislava, pob. Nitra, od. Illesházy, Acta bonorum VI/4 n. 28.

219

1696, 23. říjen, Uh. Brod

Jan František Sobek, hejtman uhersko-brodský – rychtáři a radě města Trenčína: vyslovuje se o stížnosti S. Kolmana, žida uhersko-brodského, na trenčinský soukenický cech a ve věci dluhu za vlnu od něho převzatou.

Urození a stateční, páni mně vzáctně náchylní. Z přiloženého alegátu ráčí V. M. vyrozumět, co tak sobě žid zdejší Samuel Kholman proti cechu soukenickému královského města Trenčína pro nezdržení kontraktu a neplacení dluhu spravedlivého za vlnu od něho vzatou za stížnost vede. Pročež V. M. služebně a sousedsky žádám a vedle něho se přimlívám, aby spravedlivému pohledávání jeho dopomožení právního od V. M. platně a bez dalších odkladův užiti mohl. Připovídám V. M. zas ve všech nastalých příhodách příjemně se odměniti a poddání ochraně božské zůstávám V. V. O. M. hotový služebník Joh(annes) Franz Sobek, vrchní hejtman, m. p. Z Brodu Uherského dne 23. octobris 1696.

Orig. MA Trenčín, Missiles.

220

1701, 23. září, Uh. Hradiště

Rychtář, purkmistr a rada města Hradiště: stvrzují svědectví o moravsko-uherské hranici.

My N. N. královský rychtář, purkmistr a rada královského města Hradiště v markrabství moravském známo činíme touto atestací vůbec přede všemi, zvláště tu, kde by toho potřeba ukazovala, kterak byvše na žádost

jeho hraběcí milosti (titul) pána, pana Mikuláše Illieshazy hraběte z Illieshazu etc. spoluměštěnin a spoluradní zdejší pan Václav Maixner v příčině brumovských hranic neb chotárův od nás dotazovaný, následující v úplně radě pod svým dobrým svědomím jest vyznal: Že sloužice on od 1652ho až 1664ho roku a tak 12 let pořád sběhlých na panství brumovském u J. V. hraběcí Mti vzáctné paměti paní Bossany Estery, pozostalej vdovy po neb. panu Mikulášovi hraběti z Forgátsh (titul), jakož také paní hraběnky Evy z Forgácz etc. za důchodního písaře po všecken ten čas oficirství a tam bytu svého nikdy neslejchal, že by panství brumovské, jmenovitě Štítná¹ a Bílnice² dědiny s pánův patrův jesovitův trenčanských dědinami totižto s Púchovem³ a Liborčů své hranice a chotáry měli a drželi, nýbrž to jistil a svým svědomím pečetil, že panství brumovské vždyckny po vše časy nad pamět lidskou, jmenovitě pak nadepsané dědiny téhož panství s žádným jiným, toliko s panstvím trenčanským, a to s dědinami Súčany, ze Srním a Němšovú⁴, též s panstvím vršateckým ze strany uherské vždyckny své hranice, meze a končiny chotární měly a až posavad mají. Mimo toho taky vyznal, že po vše ty časy svého bytu na panství brumovském potom nikdy neslyšel, ani nejmenší o tom vědomosti nemá, že by kteří poddaní panství brumovského do Púchova v příčině nějaký chotárův na instanti a žádost panův patrův jesovitův trenčanských ku vydání jistého svědectví vyslání byli, jakož také bez obzvláštního povolení náležitě instanti a vědomosti vrchnosti v takových příčinách z markrabství markrabského do království uherského ven vyjítí nemohli. Čemu všemu že tak a nejináče jest, to na své svědomí a duši svrchupsaný pan Maixner bere.

Pro důvěření všeho nahoře položeného naší obecní městskou pečet toto schválně jsme přitisknouti nařídili. Jenž se stalo v královském městě Hradišti dvacátého třetího dne měsíce září, tisícího sedmistého prvního léta.

Trenčín, Illésházy Acta bonorum VI/12, num. 16.

¹ Štítná nad Vláří.

² Bylnice u Brumova.

³ Púchov u Pováž. Bystrice.

⁴ Nemšová u Trenčína.

[Počátek 18. století]

Stížnost obce na panství brumovském na Slováky ze sousedních osad (Lednice a Lysé).

My dědina a celá obec všem pánům v známost činíme, jak my škodu v svých vlastních zemiach a Javorníkách trpěti musí[me] a od svých chotárníků totiž Lysanů,¹ kteří to nám odnímajú naše země a hory, kteří to Václavovi Sukupovi v Studénkách, odjali pro(!) osemnácť měřic země jeho vlastní, Jurovi Sicových odjali pro dvě měrice, kteříto taky v Studénkách trinácti hospodářům zajali a zebralei ječmena, kteříto ofi-

círe tu škodu šacovali šedesáte měřic nebo víc, Janovi Fojtíkovi vzali 3 kopy ječmena, Václavovi Fojtíkovi 3 motyky a 1 pantok, jeho tak zbili až musel z toho zemřít, Jurovi Fojtíkovi čtvrt ječmena, měch, plachtu, motyku a přitom taky Janovi Uhříkovi zabili pacholka, Martinovi Súkupovi překopali měřicu jačmena(!) zasetého, Václavovi Sukupovi valacha zbili a obušek vzali i taky pantok při braní dřev Jurovi Řepovi vzali, řetaz a pantok Jurovi Lalošakovi vzali, dvě sekyry a motyku Janovi Bambuchovi vzali, kopu ječmena, Mikulášovi Kurtinovi vzali zemi pro dvě štvrti, Janovi Frntišovi vzali motyku, Jakubovi Holbychovi vzali tři sekyry, Jakubovi Merkovi vzali tři sekyry, Janovi Kocerovi vzali 6 motyk a 1 pantok, Martinovi Surovcovi vzali bránu, dvě motyky, ovec sedmdesáte kusů, devet nedělí jich tam drželi a tak na nich škody měl dest(?) tolarů, Míkulovi Pavlovýmu vzali osmdesáte kozí a tak musel od nich dáti štyry zlaté, Janovi Surových vzali kabát a klobúk, Jurovi Halbíkovi řetaz a sekyru, Matějovi Závodnému vzali řetaz a s vozem. Jakž tomu jest tak a nejináč Václav Sukup a fojt, Mikuláš Pavlů purmistr a celá obec.

Souč. opis OA Vsetín, fasc.: Vpády uher ských Slováků z panství Lyse, Lednice na Brumovsko (1683–1724).

¹ Lysá pod Makytou.

222

1703, 9. září, Skalica

Jan Pograny, rychtář skalický, hodonínskému hejtmanu Jáchymovi Jindřichu Procházce o válečných událostech v Uhrách.

Urozený a statečný rytíři, pane hejtmane mně považitedlný. Na žádost Vašej Mti netajím ku odpovědi, že předvčerajsky naši třé poddaní išli před večerem od nás z města do Mokrého hajia¹ domů, konec našich vinohradů vyskočil na ně jeden nějaký chlap s púlhákem a ze šablů chtějíce jich obírat. Oni pak byvše třé dali se do něho a chtěli jej chytiti a do města dovésti. A jak se pasovali s ním, neb byl chlap velký a silný, a v tom vyskočili z húsča asi dvanáste jinších podobných, všecko s ručnicami a s paloši a šablami neznámí nejací lidé a těchto našich třech zvalili z nohů a povyslékali ze všeho až do košel i ješče, které se jim líbily, i košele vzali a zvázali jich a do húsča vhodili pobitých, dobře odtud išli k Popudinám² a tam při mlýně udělajíce sobě též pajt, odešli sú do hor. Slyším, že išli nekterí lidé za nimi zbrojní, ale jich nemohli najíti. I to oznamuji, že my sme skrz našeho ordinárního počtu žádné noviny tenkrát s Trnavy od horních Uher nedostali a dosti se divíme, co to musí býti. Než jak sem se dověděl, žeby pan pater provinciál náš františkánský měl přece nějakým způsobem dostat listy z horních klášterů, šel sem dnes k němu a dovídal sem se od něho, kterýžto mně oznámil, že mu tam odtud pišú, že by se vojsko Rakoczyho³ rozmnožovalo a že se tam mluví,

žeby Rakoczy dostal Sakmar⁴. Ale můj syn laitanant, který býval pod Haislerem i pod generálem Karabelim nekolkráte v Sakmaru byl a včil nevěří, aby ho dostal neb že je pevně z baštami upevněný zámek, ale město a snad mohl dostat pod zámekem, které vezi držíjú. K tomu též že se tam mluví, že Varad⁵ též jich ploquiruje, jakož též že s tejto strany Tise Munkac⁶ a Senderov že též ploquiruje a jeho trápí, že štráfují juž s tejto strany Košic, takže s Košic již nesmějú daleko vycházeti lidé než enom mezi zahrady, poněvadž přeca lidi se na to ubespečují, že Montekuklovský regiment od Tise přišel (k) Košicím a leží mezi zahradami. Já sem v sobotu byl v Strážnici při pánu comendantovi hradiščkém a při pánu krajském. Tak sme se domluvili, že bychme měli mezi sebú dobré zrozumění. A protož i Vašu milost též prosím, račte též sa připojiti k tej dobrej correspondenci. A jestli co račte slyšeti z říše neb o Bavarovi, žeby měl býti již mrtvý aneb co jiného, račte mně začasté odpisovati. Já též jistě nezameškám, co bych jistého měl odpísati. A pan buh rač dáti lepší noviny slyšeti a sobě odpisovati. A s tím Vašnosti ochraně boží poručím. V Skalici 9. septembris 1703. Vašej milosti v službách povolný zústávám Joannes Pograny.

Orig. StA Brno, od. Hodonín – Pavlovice.

¹ Mokrá Háj u Senice.

² Popudínské Močidlany u Senice.

³ Frant. Rákoczy.

⁴ Satmar v horních Uhrích.

⁵ Varadín, dnes Oradea Mare.

⁶ Mukačevo.

223

1703, 11. 9., Skalica

Jan Pograny rychtář skalický, hodonínskému hejtmanu Jáchymovi Jindřichovi Procházce o válečných událostech v Uhrách.

Urozený a statečný rytíři, pane mně považitedlný. Za tu novinu strany smrti kurfiršta bavorského děkuji. Ačkoliv bylo slyšet o tom již od některého týdně, ale se nechtělo věřiti; ale když se to pořád potvrzuje jako i ten statečný kavalír, který s Tirole do Vídně přijel, a to potvrzuje, tedy juž a snad jednúc pravda bude. A lepší tak nežli by nějak z větší potupú by jemu bylo, co hledal, to našel. Pan buh to všecko prostředkuje, možú sobě již mnozí nepřítelé J. J. C. příklad z něho vzíti a se upamatovati a zlosti svej zanechati a raději se pokořiti; jak sem včera písal, ty noviny tedy se nechtějú až posavat na lepší obrátiti, než ješče se horšíjú. A to se jistí, že košíčka počta jest enom již přeca zavřena a že enom se ta vojna sem přibližuje. I to se mluví, že by levíci husaři i zastavami již k němu z Levic¹ jíti měli, cožby velmi zlé bylo, neb to již daleko není. Druhé též zlé se slyší, že pán biskup egerský vom Erlau² též již ušel svého biskupství do Trnavy a že a snad přez Prešpurk do Vídnia půjde. My zajtra čekáme našeho jednoho radního pána domu s Frajštaku³, kdešto naša nitranská stolica pospolu byla. Co nám donese, nezameškám dáti na vědomí, nechtby enom zajtra nekdo před poledněm přišel ke mně. Prosím, račte do Břeclavi pánu důchodnímu moje noviny comunicí-

rovati, poněvadž jest náš dobře přející. Pan buh daj, že bych mohl zajtra lepší odpisati. A s tím Vašu milost ochraně boží porúčím. V Skalici 11 septembris 1703. Vašej Mti v službách povolný zůstávám Joannes Pograny.

Orig. StA Brno, od. Hodonín – Pavlovice.

¹ Levice na Slovensku.

² Jager v Maďarsku.

³ Hlohovec na Slovensku.

224

1703, 13. září, Skalica

Jan Pograny, rychtář skalický, hodonínskému hejtmanu Jáchymovi Jindřichovi Procházce o válečných událostech v Uhrách.

Urozený a statečný rytíři, pane hejtmane mně vzácný. Rád bych se vděčil z dobrými novinami, ale jich dočekati nemůžeme, než čím dalej každý den horší jidú, takže nebude-li předně pana boha pomoci a J. J. C., tedy velké nebespečenství se přiblíží. Jak slyšet, že nebozí lidé při banských městách a snad již od včilejška i blíže k nám dosti strachu a trápení od téhož vojska mají; kdyby pan buh spíše zaslal to denemarské vojsko ku pomoci císařské, jak se mluví, že by již po Dunaji sem išlo, že by se chudiatka lidé potěšili; a i tím způsobem by se pozastavil a přestrašil nepřítel, kdyby slyšel, že nám na pomoc vojsko jide. A protož prosím, rače mně odpisat, co se slyší o tom vojsku denemarském, o smrti kurfiršta bavorského; tuším nic s toho nebude. Neb já mám noviny tyto jisté z říše 2. septembris psané, že on kurfiršt bavorský 1. septembris přišel do francuzskej armády, která jest při Dunaji; co dalej tam bude dělat, uslyšíme. Náš pan radní dnes s Frajštaku přijel a donesl též dosti lecijaké noviny, pro kteréšto zlé noviny slavná stolice nařídila proti tej vojně jeden tisíc pěchoty zbrojnejs a pět set husarů, kterýmšto vojskem i druhé stolice co vypravijú, má comendirovat pan generál Forgač, grof frajštatský a do šesti dní má ten lid býti v poli postavený. Jiné noviny mnohé sú míšané, které tenkrát nemožu odpisat, než až podruhé a snad se na lepší obrátijú neb jim já sám ještě nevěřím. A dal by pan buh, aby byly lživé a falešné. Právě když toto píšu, došel ke mně jeden dobrý člověk (z) Strážnice povídajice mně, že pan krajský hejtman hradišckého(!) kraje že tuto noc byl v Strážnici a že jemu přišla novina, že při Brunově¹ ku Klobúkom² přišel jakýsi lid a snad enom zbojníci a že vypálili Klobúky. Ale ani to nevěřím. To se snad skrz neopatrnost ohně mohlo v ty větry chytiti a vyhořeti. Co za tím přijde, zasej Vašej Mti odpíšu. Pan buh daj odevšud lepšíh novin. A s tím V. M. ochraně boží porúčím. V Skalici 13. septembris 1703. Vašej milosti v službách povolný zůstávám. Joannes Pograny.

P. S. Prosím služebně Vašnosti, rače to pro mne učiniti, a tomu pánu Oberraitrovi Apaltovskému, který jest nad tabákem, po svém služební-

kovi skázati, že by ke mně přišel, že jest pilná věc, co bych jeho pánom měl odkázat do Brna v jejich příčinách, ale račte odpustit, že s takovou věcí zaměstnávám.

Orig. StA Brno, od. Hodonín – Pavlovice.

¹ Brumov na jihových. Moravě.

² Valašské Klobouky.

225

1704, leden, Místek

Turzovský rektor, farář Matyáš Pavelčík, kapitánu hukvaldského panství Ferdinandu Leopoldu z Frayštynu: informuje o škodách utrpených v Turzovce a prosí o ochranu.

Vysoce vznešený a mne velice laskavý pane, pane ke mne dobrotivý. Z bolesti srdce mého v pláči neustálým skrz tuto poníženou a pokornou suplicatii pristupuji k Vaší vysoce V. Mti. Poněvadž já zavázaný byvše vernost J. M. C. tak vši ríši Moravský tak také i Slezský nikoli sem nezrušil, takže podle vernosti mej krajiny, jak se zvedeli kuruci v tu stredu pred narozením Krista Pána, obsáhnutí byli přísahú obyvatele naši Turzované, na mne kuruci náhle přišli a všechno, jak dobytek, tak i jiné věci domáce potreby zebrale, o čím nebude tejno; toto bych juž byl oželel, abych mohl při životě zústat, ale musel sem opustit manželku i dítky v velikým srdečním zármutku a pláči. Nebo jim na tom nebylo dost, že mne od boha dané věci vzali a dítkám mým, ale zúsilováním velikým o život můj velmi pečovali a to proto, že sem avize dával tu na tu stranu a tak velmi hrozne dům podle domu mne hledali i všichni(!) dedine silne a přísne poručené od nich, jestli by mne kdo prechovával aneb tajil, ztracení jeho života bude; pán bůh milostivý a laskavý skrz angely svaté mne ostríhal a zavaroval, že sem z rukú jich vyslobodzený. A tak pokorne a ponížene v srdci mém bolesti prosím a prosit nepřestávám, aby V. V. M. nade mnú milosrdnú lásku ku vychování života mého ráčili proukázat. Za tým, kdo mne příčina jest mého neštěstí, budem žádat vašich vznešených pánov, pánov, aby mne ráčili nápomocni být. S tím laskavý a milosrdní odpovedi od V. V. M. očekávajice zústávám. V. V. Mti verný až do smrti. Mathias Pavelčík R(ector) T(urzoviensis) v Místku.

Orig. StA Krom., Volná kor. sv. 260, rok 1704.

226

1706, 27. srpen, Uh. Brod

Maria Hycoldová, vdova, a Justina Klatovská – rychtáři a radě města Trenčína: domáhají se pozůstalosti v Trenčíně.

Vysoce urození a stateční, nám milostivě náchylní, pane rychtáři a páni radní. V. Mtem v poníženosti netajíme, kterak J. M. pán, pan František

Bereny (titul) per testamentum od neb[ožtíka] pana Jana Hyczolda, slav-
[ného] regimentu čakavského meritirovaného kapitána, pána mého z jed-
né strany, a pana bratra z druhé svému synu Pavlovi na zlate odporu-
čených a u rychtáře mestčého(!) složených a zapečetených 1000 fl. sobě
v tejto nyní povedomej nouzi o zapůjčení pod obyčejné interese žádal, my
ale raděj, aby nadjmenovaný sirotek nejaký^{a)} užitek míti mohl, k tomu
obe strany rádi bychme přivolili, že ale v naší moci nestojí, ale nadjmeno-
vaný neb[ožtík] pan Hycold V. Mtem k dispositi komitiroval, z tech příčin
my k V. Mtem se utíkáme a za nadopáčeného velkomožného pána se
přimlíváme, aby takové peníze proti dostatečnému ujištění^{b)} zapůjčiti
dovoliti ráčily, tak aby radej nejaký osov pro stranu sirotčí, nežli aby bez
osohu mrtvé ležeti měly, netco způsobiti se mohlo. Jsme tehdy tej nadě-
je, že přimluva naše při V. Mtech místo najde. My pak V. Mti ochrane
božské porou[čejíce] V. Mti poslušne a věrně Maria Hycoldiana vidua,
Justina Klatovská, rozená Hycoldka. Datum v Brodě d(ne) 27. augusti 1706.

Orig. MA Trenčín – Missiles.

a) v rkp. přepisováno.

b) v rkp. tečka nad e, sotva znatelná.

227

1707, 2. duben, Nový Světlav

*F. Špaček – Kašparovi Husarovi, rychtáři města Trenčína: žádá
o úhradu škod utrpených v obchodním styku s Trenčínem.*

Urozený a statečný rytíři, pane ke mně laskavě naklonený. Nepřestávám
při V. U. Mti panu rychtáři mé poslušné prozby skládati a prositi slav-
ného magistrátu jak předešle sám životně, tak i nyní činím v příčině^{a)}
mé atestatí, kdežto podle žádosti V. Mti od městečka našeho Bojkovic¹
pod pečeti J. Mti panu komendantovi předešle skrze posla lokaja sem
odeslal, předně 1705 léta dně 27. augusti specifice na 228 fl. r., od koho
a zač, vysvětleno jest, z vedomím pana hejtmana a povolením svetlov-
ského; za druhé, minulého 1706 roku na kvetnú nedeli za pár volů 50 fl.
r., za gořalku, máslo a jiné, mimo zanechaných 13 kusů kůží v Trenčíně^{b)}
u N. Profúsa. Škody mám 80 fl. r., k tomu vezení 47 nedelí, šatu 5 v.(!)
až do košule i zbroj, všeho zbavený, a jaké bití sem znesl. Pro boha pro-
siti nepřestávám, račte ke mně se nakloniti a mou vernost a jaké nebez-
pečenství kolikráte hned od začátku sem snesl a netoliko pro zisk, ale
i pánům měšťčanům Vaším peníze počtával(!), co potřebovali kupovati,
pomáhal a podle mé nejvyšší(!) možnosti slůžiti hledel. Čehož dosvetšiti
možů pan Joanes Ladislav, pan Jan Cubranský i jiní, kdo zverbovali to-
lik chlapů, když sme 80 kusů dobytku do Trenčína přihnali, 226 osob
a tři nedele sena a dříví delali, k tomu 3 hajduky chytili, za které se muš-
ketři vymenili. S tím pánu bohu k ochraně nejvyššího V. Mti porůčeje
zůstávám V. U. Msti panu rychtáři uctivý služebník F...^{c)} Špaček.

¹ Bojkovice u Uher. Hradiště.

a) v rkp. psáno příčně

b) v rkp. psáno Trenčě

c) v rkp. nečitelné.

[P. S.] Podle nejvyšší možnosti, jestli možné bude, k svátkům V. Mti se vděčiti zavazují, J. Mt pan placmajor povedeti ráčí, proč jest tenkrát nebezpečen do Trenčína co doněsti, a se teším, že má prozba skutkem naplněna bude od V. Msti. Datum na Svetlově, dně 2. april 1707.

Orig. MA Trenčín – Missiles.

228

1707, 12. srpen, [Nový Hrozenkov]

Jiří Orság (nepochybně z Nového Hrozenkova) pravděpodobně vojenskému veliteli na východní Moravě: podává zprávy o situaci v Pováží za povstání Rákóczyho.

Pan buch s námi. Naši milostiví páni oficirové. Prosím Vás, žebyste mně neráčili za zlé mat, dostali sme z Lazu¹ kunšofti takové skrže Jury Mužíka, kterýž byl u tatíka tam na Lazoch; tedy že mu otec povídal, že jejich paní kněžna z Lúk² byla pošla do Žiliny k prateľom, ale že sa musila vrátit z Bytče³, že nemohla pro lud projít, že veliká síla táhlo husarů a hajduků a že byli všecko v červených košulách a že slovensky nic neumeli mluvit a ještě že jeden pán, že si mnoho ludu naverboval, že mu jeden každý musíja dat 15 ryvnů plátna, takže jeho otec ho prosil pro boha, aby sa vypratal a pozor na seba dal, že není ani už jim možné takové holdy dávat, jaké na ne ukládají, že sa tak rada je, aby Raci⁴ také všeci šli do tábora, mají-li to dávat; ty poddané některé že velmi vláčá, některé stínají; některé vešají, tich co sa Rácom poddali. Dne 12. augusti 1707 Jirík Orsag vr.⁵

Orig. StA Brno, gubernium, Ungarische Rebelleneinfälle in Mähren im Jahre 1707.

¹ Lazy pod Makytou.

² Lúky u Povážské Bystrice.

³ Bytča u Žiliny.

⁵ Jiří Orság, zakladatel rodu

Orsáků na vých. Moravě.

⁴ Srbové (či Charvátí).

229

1715, 28. listopad, Žilina

Správce strečenského panství Jiří Podhorský Václavovi hr. z Tenčína, vrchnímu kapitánu v Těšíně o vpádech činěných z Těšínska na Horní Čadecko, žádá o nápravu a úhradu škod.

Imminentis novi anni felicissimum auspiciū comprecando mea humillima obsequia offero. Ex litteris vaivodae Czatecensis ad me exaratis intelligo, qualiter wibrantzy¹ his non quidem evolutis diebus unam molam in pago Czerne² non scitur, quibus ducti ausibus contra iura bonae vicinitatis in favillas redegerint; die vero 23^a decurrentis unum quidem Czernensem, alterum autem Svrczinovecensem³ incolas in silvis eorum propriis ligna

pro foro necessaria accipere volentes capiendo et ad excubias suas accipiendo, ferreis compedibus[!] vincire ibidemque quousque suae placuisset voluntati detinere; quin nec eo contenti unum equum et duos boves eorundem abigendo ad praesens usque tempus apud se detinere nil pensi duxerint. Cum autem Exc. Vra gratiose recordari dignetur lignationem pro foro et circumscriptione pro aedificiis necnon culturam agrorum, pascuationem et falcationem incolis sex pagorum inclyto ducatu Teschinensi vicinorum nomine augustissimae... reatricis ad usque articulare territorium illorum revisionem et decisionem admissam esse et licitatam. Ea propter Exc. Vram praesentibus humillime rogandum duxi, quatenus memoratis vybrantziis praefatorum pecorum restitutionem de combusta mola omnimodam satisfactionem iniungere et ut de ceteris a talibus violentiis hostilitatem redolentibus abstineant iuraque bonae vicinitatis sincere colere studeant gratiose demandare dignetur. Dum igitur gratiosum responsum humillime praestolor me simul gratiis et favoribus demisse recommendo et permaneo Ex. Vrae servus humillimus Georgius Podhorský senior, bonorum Strehinensium praefectus. Solnae 28. 11. 1715.

Orig. StA Opava, král. úřad 22/4b.

¹ Vybranci

² Čierne na Čadecku.

³ Svrčinovec na Čadecku.

230

1716, 15. srpen, Rakova

Matyáš Hanuliak, rychtář rakovský, a celá obec tamtéž veliteli Václavovi Camberovi na jablunkovských šancích: stěžují si na násilí a vpády na pozemky rakovských. Přejí si žít v lásce a v dobrém sousedství.

Zdravi a mnoho dobrego Vašej Milosti vinšujeme. Dáváme na vedomost Vašej(!) Milosti, že nevíme, odkud ste byli pohnuti, kdy ste nám takové gvalty a škody veliké učinili, a to v našich vlastních horách a starodávných polích, od kterých my všelijaké těžkosti Jeho Jasnosti císařské obývati musíme, takže sme na velikú bídu a psotu skrze to přišli. Ale mežitím prosíme Vašu milost, že by nám racila dat na známošť, v jakej veci bysme my byli na pricine toho a prestupili se, až budeme vedet dat na vedomost našíj vrchnosti ano i slavnej komore, ale neslušelo by s takovým gvaltem zachodit, než slušelo by vrchnosti a pánom našim to oznámit; ale to se málo nachodí, tak nakládat jako vy s námi; tak se nazdáváme, že ne po křestiansku s námi žijete, ale po nepřiatelsku, ale by nám svečilo v pobožnej lásce súsedskej jeden s druhým žít; pakli za to na tom svete nevezmete trestiania, jistotne na druhém nebo jest to velice velmi veliký hrich. Zatím dej pan buch na všeckým všeecko dobré. S tím Vás p. bohu poručáme a dobre se míti ziadáme a odpovedi oč[e]kávati budeme a zustáváme. Datum Rakova¹ die 15. augusti anno 1716. Zustáváme Vašej Milosti dobrými súsedmi. Mathias Hanuliak, iudex Rakoviensis et tota comunitas etiam.

Orig. StA Opava, Král. úř. 22/4b.

¹ Rakova u Čadce.

1719, 13. listopad, Val. Meziříčí.

Rychtář a přisedící města Meziříčí (pod Rožnovem) – týmž v Trenčíně: žádost o novou atestaci.

Vzáctně slovutní, moudří a opaterní páni, nám^{a)} mnoho považitedlní. Poněvadž na přiloženú attestatí zdejší^{b)} páni oficíře víry dáti nechťejí, z příčiny, že sub sigillo communitatis zpečetená a individualiter podepsaná není, pročes(!) ex hoc mnoho považitedelných pánův zdvořile a služebně žádáme pro vysvětlení a pro justitia takovú attestatí nám udělití. Cokoliv za obtěžování a práci mnoho považitedelným pánům přinde(!), přítomný posel kontentírovati má; však pro důvěření, že jest náležitě zaplatil, maličkú recognotí jemu dáti nechať sobě oblíbějí. Mezi tím pánu bohu porúčeje, zůstáváme mnoho považitedelných pánův k službám hotoví N. N. Rychtář a asistenti.

V Mezeříčí¹ dne 13. novembris 1719.

MA Trenčín, Missiles 6.

a) v rkp na konci opakován.

b) vypadá v rkp. jako zdejší.

¹ Nepochybně Valašské Meziříčí.

1724, 6. duben

Kněz Ferdinand Janíkovský z Nových Hradů¹ rychtáři a radě města Žiliny: podává vysvědčení o exulantu – lékaři Janu Hochwaltrovi.

Já níže podepsaný známost jsme jak V. O. pánům pánům i také pánům otcům duchovním činím, že statečný mládenec pan Joannes Hochwaltr pro náboženství evangelické velmi byl pronásledovaný a i arešt v temnici za 3 měsíce okusiti musil. Protož jako vyhnanec požádal mne o rodní list z matriky. Kdežto oznamuji, že jest narozen z rodičů zemanských a to...^{a)} panu otcí Tomáš Hochwaltr, paní mámě, Anna Mrázová, kmotrově pan Josef Šulc, Dorota paní manželka jeho a to všichni z Nových Hradů od český země, přináležející do českýho království. Narodil se výše jmenovaný pan Joannes r. 1688 dne 17. novembris. Protož za něho se přimlívám jak u V. pánův, tak i u pánův otců duchovních, že by jemu ráčili podle milosti boské...^{b)} svých darmo něčím fedrovati aneb službu jemu vám jak u V. pánův, tak i u pánův otců duchovních, že by jemu ráčili nežli by se byl dal obrátit, a nic jemu [ne]chtějí^{d)} dopustit, aby sebou co vzal. Protož s holýma rukama odjíti musel. Že tomu tak a nejináče, mým kněským svědomím i jménem i pečeti toho potvrzuji. [Datum]^{e)} v domě farním i v mojim vyhnanství dne 6. aprilis r. 1724. Kněz Ferdinand Janíkovský slova božího rozsívatel v městečku Nových Hradech.

Orig. MA Žilina, Missiles.

a) v rkp. utrženo.

b) na fotokopii utrženo.

c) dtto

d) dtto

e) dtto

¹ Nové Hrad y Chrudimě.

1731, 25. říjen, Vizovice

Josef Žakovský, rychtář vizovický, rychtáři trnavskému: ve věci stížnosti vizovického soukeníka Hladáčka a zadržení peněz za sukno v Trnavě; žádá o nápravu.

Laudetur Jesus Christus. Vašnost pane rychtáři. Jeden zdejší soukeník jménem Nikolaus Hladáček v jminulý jarmark na Matičku boží měl svoje soukna v Trnavě a rádští¹ kupci do jednej hospody (kterú oddavatel listu tohoto denominírovati bude), týž jeho sukna odebrali, jemu jeden postav za čtrnáct fl. 15 kr. smluvený, zapřeli a říkajíce před soukenníkem tímto, že v pondělí tu s Trnavy pojedú, hned v sobotu se odebrali a jemu jeho soukna nezaplatili, tak ten nolens volens musil tu odsud prázny(!) odejíti. Odkudž tehdy, poněvadž tito Ráci² z našima lidma, kteří na nynějším jarmarce zde se nacházejí, rozličné konfusie činili, jim soukna zapřeli a potom jich platiti museli, žádám taky já tímto ex causa boni publici tomuto jmenovanému Hladáčkovi vi officii oblíbeně satisfakcí urobiťi, aby tak on od těch Rácův, kteří v sobotu z Trnavy odjeli a druhých nečekali, zaplacený bejti mohl. V protekci boží odporoučeje zůstávám Vaší milosti obligatissimus servus Josephus Joannes Žakovsky, juratus judex ibidem. V městě Visovitii die 25. octobris 1731.

Orig. MA Trnava, Missiles.

¹ T. j. srbští (charvatští)

² Srbové (Charváti)

1738, 18. listopad, Uh. Brod

Purkmistr a rada města Brodu – Trnavským: přimlouvají se, aby nebyly zadržovány peníze (300 zl.) vdově po brodském hodináři, který zhotovil hodiny v Trnavě.

Urození, stateční páni nám obzláště(!) laskaví a vzátní. Snad jim ještě v čerstvej paměti pozůstávati bude, kterak neboštík Franz Lang, měšťan a hodinář zdejší, při jejich městě k obecní potřebě novej hodiny zhotovil a na falešné udání jeho tovaryše Johanesa Urbánka, že by starej kolečka některý do těch hodin dal, jemu 300 fl. až posavad a jeho sirotkům se zadržují. Poněvadž tehdy nám právně povědomo jest, že dokonalé a nové dielo jest, kdežto nejenom zdejší velebný pan děkan i mnozí měšťané, nýberež také my to potvrditi můžeme, že zvrchu jmenovanej tovaryš proti svému mistrovi to ze záščí mluvil a se nic v pravdě nevynachází, nenčkom pak ale poněvadž vidí, že se ubohej vdově z jejima sirotky křivda stala, sám ty hodiny napraviti chce, kdežto se skrz jinšího hodináře unpartheisch prohlídnouti dáti měly, zdali jeho falešné udání v pravdě jest. Protož pánův obzláště(!) laskavých a vzáctných uctivě žádáme, aby tej

chudej vdově a ubohejm štyrem sirotkům jejich zasloužilej spravedlivej mzdy na falešné udání toho tovaryše nezadržovali, nýberž takové peníze k jejich delšímu obživení vydali, cum quilibet mercenarius sit dignus sua mercede. Kdežto bůh všemohoucí za takové mzdy vydání zde šťastně a tam věčně hojná odplata bude. Kterej prosby vyslyšení se těšíc zůstáváme mnoho vážených a laskavých pánův k službám naklonění purkmister a rada ibidem v Uherském Brodě die 18. novembris 1738.

Orig. MA Trnava, Missiles.

235

1740, (v srpnu), Hovězí

Fojt a obec Hovězí, Hrozenkova, Helenkova, Zděchova – veliteli (kraje hradištského): píší o vpádech ze slovenské strany a žádají ochranu.

Urozený, statečný, vysoce vznešený pane oberleitmane, jsouce my v zámku vsetínském arrestem obtíženi a to v příčině tej, že milostivé vrchnostenské poručení strany výpravy do Francových Lhot na chotáry slovenské jsme nezachovali, pročež naši nemožnost v tom uniženě tuto předstíráme. Poněvadž my skrze dobře přející sousedy slovenské sme náležitě doslechli, jestli na pomoc panství brumovskému půjdeme, takže Maříkované i Lazované, dvě dědiny slovenské, náš při chotárech mající stateček nám zajmú neb snad z tej taky příčiny cordon ve dvou stranách vypálili. Pročež ve všech všudy věcech nám poručených a přináležejících až do nejposlednější krůpěje krve milostivej vrchnosti naší poslušní poddaní býti chceme, toliko v tej příčině nám možná není. Nebo juž po třikráte lidi na takové chotáry sme náležitě vypravili, po čtvrtej z doslechnutí toho jíti nechcú. A tak pro boha prosíme, abychme my v tom zapojeni byli. Kterežto velikej milosti potěšení zůstáváme. Urozeného, statečného, vznešeného pana oberleitnanta věrní a poslušní poddaní. Fojt a celá obec Hověžská a celá obec Hrozinkovská, fojt a celá obec Helenkovská, fojt a celá obec Zděchovská.

Orig. SÚA Praha, ČDK II a 3, sv. 49.

236

Obyvatelé ze Slovenska ve svateb. matrikách jihovýchodní Moravy (2. pol. 17. a 1. pol. 18. stol.).

a) Hodonín město 1657–1750: 1657, 24. 1: Sponsus Vavřinec Loukotů – Alžběta po neb. Černíčkoví ex Skalice; 1658, 6. 10. Sponsus Georgius Matoušků ex Dubňan¹, – sponsa Margareta Duchalova ex Katov²; 1659, 16. 11. Sponsus Andreas Duchala ex Katov – sponsa Anna Vymislinská ex Dubňan; 1661, 1.: Sponsus Jacobus Černý ex Němčiček⁸ – sponsa

virgo Anna, filia Petri Pollak ex Popudin⁴; 1661, 20. 2. Sponsus vidus Georgius Trnka ex pago Mutenicz⁵ – sponsa virgo Zuzana, filia Mathaei vitriarii ex pago Przitrz⁶; 1662, 12. 2. Sponsus adolescens Bartholomeus filius Marci Markowicz z Czaru [nepoch. Czary u Senice], sponsa virgo Catharina, filia Viti Konečný ex civitate Znojma; 1663, 7. 1. Sponsus adolescens Georgius Černiček Szokolcensis – sponsa virgo Anna Gedingensis⁷; 1664, 6. 1. Sponsus adolescens Lucas Czervinka ex oppido Židlochovicz⁸, sponsa virgo Catharina, filia Georgii Heitmanek a Sancto Georgii⁹; 1664, 23. 1. sponsus adolescens Georgius Havliček, filius Martini Havliczek Gedingensis – sponsa virgo Dorothea, filia Martini Martona ex Holič¹⁰; 1664, 10. 2. Sponsus adolescens Georgius Moudry, filius Michaelis Moudry ex Mutěnic – sponsa virgo Barbara, filia Georgii Ambra(!) ex pago Rovensko¹¹ in Hungaria; 1665, 1. 1. Sponsus iuvenis Martinus, filius Nicolai Štepanovsky ex Štepanov¹² in Hungaria – sponsa vidua Dorothea, relicta a Nicolao Svanda ex Vrbovec¹³; 1665, 21. 1. Sponsus iuvenis Paulus Černiček Szokolsensis – sponsa vidua relicta a Georgio Fiala Gedingensis; 1665, 3. 5. Sponsus iuvenis Venceslaus Lymbursky – sponsa virgo Anna, filia Venceslai Navrátil ex Holicz; 1665, 17. 5: Sponsus viduus Thomas Turansky ex Bojanovicz – sponsa virgo Elisabeth ex Hungaria, Ssandorf¹⁴; 1665, 5. 7. Sponsus iuvenis Georgius Kratky, filius Pauli ex pago Rohatec¹⁵ – sponsa virgo Dorothea, filia Michaelis Michálek ex pago Hunin(?) in Hungaria; 1665, 9. 7.: Sponsus iuvenis Paulus, filius Caspari Ružicz ex Holicz – sponsa vidua Eva, relicta a Luca Szewcze ex Mutěnic; 1665, august: sponsus iuvenis Thomas filius Georgii Topenka ex Radošovec¹⁶ – sponsa virgo Anna, filia Martini Kopřiva ex Bojanovic¹⁷; 1665, 1. 11.: sponsus iuvenis Joannis Ondrášů z Žiliny – sponsa Zuzana vidua Duchalka ex Dubnian; 1665, 8. 11.: sponsus iuvenis Georgius Ševečka ex pago Wradisť¹⁸ – sponsa virgo Marina, filia Blasei Petrowich z Nebovic¹⁹; 1706, 26. 4.: recopulati sunt Georgius Kyselý et Rosina in Ungaria profugi; 1750, 15. 11.: Martinus filius Jacobi Novak – Catharina, filia Andreae Foltin Holiczio.

b) Čejkovice 1629–1750: 1632, 11. 7. Martinus Wiczena, filius defuncti Matthaei Wicena ex Lanzhott²⁰ cum Catharina, filia defuncti Joannis Wybijeny z Brodskýho²¹; 1635, 6. 5. inter Melchiorem Fabianum Ketrzensem Silesium et viduam Barbaram, olim uxorem Georgii Malina Sobotistensem²²; 1639, 18. 9. confirmatum est matrimonium Andreae Kabylovych Tvrdonicensis²³ et Dorotheae Hublowych Holicensis; 1702, 14. 5. viduus Paulus Totussek, inquillinus in Potvorovsko(?) cum vidua Susanna, advena ex Hungaria ex Kbell²⁴; 1703, 21. 1. Michael, defuncti Pauli Guožikovich, in Hungaria inquillini Petrovevsensis²⁵, filius cum virgine Anna defuncti Georgii Ssvecz, incolae Prussanensis²⁶; 1703, 21. 1. Michael, defuncti Michaelis Panaczek, incolae Potvoroviensis, filius cum virgine Catharina defuncti Georgii Jakubec, oriunda ex Hungaria; 1703, 4. 2. Stephanus, defuncti Michaelis Hurkocz ex Hungaria filius, cum virgine Anna, defuncti Georgii Pracharz, incolae Prussanensis filia; 1704, 28. 1. Paulus defuncti Joannis Staczkowi Zahorovicio(!) in Ungaria, filius cum virgine Catharina, defuncti Nicolai Hannussa, inquillini quondam Kbelensis, filia ex Hungaria; 1704, 16. 11. Laurentius defuncti Matthiae Sedlaczek, adve-

nae filius cum virgine Catharina, defuncti Simonis Dibalek ex Ungaria; 1705, 27. 1. Georgius Pisskula, inquilinus Czeikovicensis²⁷, cum virgine Barbara defuncti Joanis Lhotski, advenae ex Hungaria, filia; 1705, 26. 4. Martinus Pomichalek, inquilinus Prussanensis, cum vidua Marina, defuncti Joannis Formanek, advena ex Hungaria; 1705, 14. 7. Nicolaus Joannis Martschalek, inquilini ex Leskovy ex Hungaria filius cum vidua Anna, defuncti Martini Kuhajdacz, incolae Prussanensis; 1706, 13. 2. Jacobus filius defuncti Georgii Zelina, advenae ex Hungaria cum vidua Dorothea post defunctum Thomam Kdujssik, incolam Prussanensem; 1706, 9. 5. Georgius Blažej, inquilinus Potvoroviensis cum virgine Eva defuncti Andreae Michalovicki, advenae ex Hungaria filia; 1706, 20. 11. Joannes Mathiae Solik, advenae ex Hungaria filius, cum virgine Anna, Laurentii Walek, inquilini Czeikovicensis; 1707, 16. 1. Michael defuncti Joannis Zalessak, defuncti inquilini Potvoroviensis filius cum virgine Elisabetha, defuncti Joannis Pech, inquilini Holizciensis ex Hungaria filia; 1707, 15. 5. Georgius Sobotka Buchticensis cum virgine Elisabetha, defuncti Matthiae Blaha ex Ungaria filia; 1710, 9. 11. Martinus defuncti Petri Sladek, filius ex Chropov²⁸ in Hungaria cum vidua Catharina post defunctum Paulum Stoczek Prussanio; 1717, 24. 11. Joannes filius Martini Smutny Bolerazensis²⁹ ex Hungaria cum virgine Dorothea, filia Thomae Strzelimucha Prusanio; 1717, 24. 1. Simon, filius Georgii Suczansky Ujhelienensis³¹ ex Hungaria cum virgine Anna, filia defuncti Francisci Czervenka Prusanio; 1721, 21. 1. Paulus Wodny post defunctum Joannem Wodny Czejkovitio cum puella Marina, filia defuncti Thomae Kaliwoda Holicio; 1729, 3. 7. Stephanus Sinek ex Kopczan³⁰ cum vidua defuncti Joannis Godtfrid nomine Anna Pruschana; 1729, 20. 11. Joannes, filius defuncti Matthaei Kralik ex Ungaria cum virgine Marina, filia Pauli Vavrzinec Pruschana; 1730, 29. 1. Joannes Miturczik cum vidua Margaretha, filia defuncti Polomsky ex Ungaria; 1738, 24. 11. Matthias proprius filius Andreae S. Senicio³², cum puella Dorotheaea, propria filia Francisci Horcziczka.

c) Mikulčice 1722–1750: 1724, 16. 1. Georgius filius defuncti Martini Kalunsak Tieshicio³³ cum virgine Marina, filia defuncti Pauli Luczku, Kbelio ex Ungaria; 1728, 12. 9. Joannes, filius defuncti Joannis Fodor Kopczanio cum vidua Dorothea post defunctum Georgium Dvorzak ex Mikulcice; 1728, 14. 9. Georgius Borii, oriundus Uninio³⁴ cum Elisabetha, filia Michaelis Roman Mikulcensis.

d) Ždánice³⁵ 1646–1714: 1757, 13. 11. Joannes Stehlik viduus cum Catharina vidua defuncti Martini Pokorny ex civitate Skalicz³⁶; 1660, 27. 6. copulati sunt Joannis Bílovskýho Georgius filius iuveniis de Stražovic³⁷ cum Anna Matthei Čupky de civitate Skalicz; 1660, 25. 7. Georgius Tkadlec, viduus de Staré Tury³⁸ cum Catharina Čermak; 1665, 24. 1. Jacobus Hubáček de Stavěšic³⁹ cum Catharina Joanni Žialmáněk de Varín⁴⁰; 1665, 24. 1. Joannes Mikú, viduus de Bistřic⁴¹ c. Barbara, filia Joannis Obočného de Topolčan; 1667, 28. 2. Adam pastýř de Věteřov⁴² cum Dorothea Trnkova de Čachtic⁴³ 1668, 7. 2. Thomáš Kordula de Skalicz cum Eva Švachtová de Litomyšle⁴⁴; 1668, 19. 4. Matěj Beneš viduus z Uherska⁴⁵ cum Zuzana

Holeníčková de Mistřín⁴⁶; 1668, 22. 4. copulati sunt Georgii Konečný viduus de Lovčic⁴⁷ cum Barbara filia Joannis Hlaváček de Chtelnice⁴⁸ ex Ungaria; 1669, 17. 11. Nicolaus Volnú de Věteřov cum Dorothea vidua Georgii Řemík z Topolčan; 1670 19. 1. Martin Jana Řihy, syn z Mezeříče⁴⁹, mladá nevěsta céra Martina Pavlových z Chtelnice; 1683, 2. 2. v stav manželský vstoupil Pavel Nevíkam[?], sládkovského řemesla ze Skalice s Rozinou Javůrkovou ze Ždánic; 1704, 7. 11. Matthias filius Simonis Hábl ex oppido Ždánice cum virgine Anna defuncti Georgii Ruzička ex civitate Senicz situ in regno Hungariae.

e) Veselí město 1698–1750: 1692, 17. 2. confirmavit in matrimonio Michaellem Pobossek ex pago Desie[?] in Ungaria cum Mariana filia post defunctum Nedbal, virgine ex suburbio Wesel⁵⁰; 1695, 16. 1. iuvenis Joannes filius defuncti Petri Hudszy[?] ex opido Borssatecz in Hungaria prope Novas arces⁵¹, educatus in Lyderzovycz⁵² – Catharina virgo filia Venceslai Poletka ex Lyderzovycz; 1695, 30. 1. Joannes iuvenis, filius Joannis Slezák ex Zarazicz⁵³ – Helena seu Illona, filia virgo defuncti Pauli Pavlycze ex Pallevy[?] in Ungaria; 1697, 30. 9., Joannes Wenzlyk, natione Hollesovinsis⁵⁴, domicilio Zarazicensis, prius a predicante in Verbovecz copulatus, cum sequenti Anna, filia defuncti Matthiae Fagulecz, natione Zeravinek, domicilio Zarazicensis, cum mandato rev. episcopalis officii recopulati; 1698, 6. 11. Laurentius filius iuvenis post defunctum Joannem Dobssu ex Hungaria – Anna, vidua post defunctum Georgium Mykssek Zarazicz, recopulati; 1699, 27. 1. Elias juvenis, filius post defunctum Paulum Troczek, advena ex Silesia, 1699, 1. 2. Georgius filius Bartholomaei Soukop ex Hungaria, loco sibi ignoto, tanquam inde infans ablati, in Lyderovicz habitans iuvenis – Eva, filia defuncti Venceslai Motyczka ex Lyderzovicz; 1700, 31. 5. Martinus filius Matthiae Bartek ex Norhov[?], iuvenis – Marianna, filia Balthazari Czerenczky ex Banovetz⁵⁵ in Ungaria; 1703, 21. 8. Georgius Kamenarz, viduus ex Vsatsko⁵⁶, qui prius cum eadem in Verbovecz, illuc ex professo abiens, per praedicantem copulari se facit – Anna, filia defuncti Nicolai Zemek ex Vlcznov⁵⁷; 1705, 2. 2. Ferdinandus juvenis, filius ex conjugibus patre Udalrico Gaffler, matre Catharina ex Neusol⁵⁸ in Hungaria – Barbara virgo, filia ex conjugibus patre Cristian Bergel et matre Elisabetha ex suburbio Vesseliensis; 1705, 4. 5. Antonius juvenis, filius ex conjugibus patre Georgio Blahutek, cive Bzenecensi⁵⁹, matre Anna – Anna, filia virgo ex conjugibus patre Christophoro Gale, cive Zakolczensi; 1709, 27. 1. Joannes filius defuncti Gregorii Sstiasny ex suburbio Sakolcensi, cum virgine Rosina, filia defuncti Nicolai Lukasstik ex Norhov, 1710, 19. I. viduus Paulus Slovaczek ex Kopczan, habita attestatione ex Gbel a domino parochi cum vidua Rosina post defuncti Georgii Palenek ex Norhov[?]; 1712, 6. 10. Nicolaus Uherek ex Suczow⁶⁰ cum virgine Martini Kozak, suburbii Veseli; 1714, 6. 9. Martinus Jakubiczek z Leskového⁶¹ – Marina, filia Joannis Czervinka opilionis Vesseliensis, 1717, 17. 1. Petrus, filius Petri Daulek ex Letnicz⁶² in Ungaria copulatus est iterum per mandatum consistoriale Olomucense, recopulatus cum vidua Elisabetha post defunctum Thomam Sykora, molitorem Hroznolhotensem⁶³ olim; 1717, 26. 1. Thomas Fabiak ex ungarico pago Oczkova⁶⁴ cum Mariana,

filia post defunctum Georgium Zatlukal ex suburbio Wesseliensi, 1718, 26. 5., viduus Paulus Krupa ex regia civitate Sakolcza cum Eva, relicta vidua post Joannem Zverzina ex Prschicz[?], 1719, 2. juvenis Paulus, filius post defunctum Milhium Synar ex pago Kostelec⁶⁵ dominii Lukoviensis cum Barbara, filia post defunctum Michaellem Žak ex Hungaria; 1720, 7. Paulus, filius post defunctum Andream Mravec^z ex Znorov[!] cum vidua Anna, filia post defunctum Georgium Sbitek Sakolcza; 1723, 3. 5. juvenis Antonius Tiehal ex Trenczin⁶⁶ cum vidua Elisabetha, filia post defunctum Georgium Zezelkovy ex suburbio Veseliensi; 1724, 3. 7. juvenis Venceslaus, filius Pauli Smussczik Vesselensis cum vidua Mariana, filia post defunctum Bartolomaeum Gamssa z Holiče ex Ungaria; 1724, 30. 10. Antonius, filius post defunctum Paulum Sova ex Lopacz⁶⁷ in Ungaria, cum Mariana, filia post defunctum Paulum Trzinac^zty ex Znorov; 1747, 23. 10. Andreas Trefulka, origine Zarensis, caupo Szakolcensis, cum virgine Elisabetha, filia domini Ignatii Schumitzky, molitoris Veselii.

f) Bzenec, 1677–1750: 1678, 10. 5. Jacobus Votruba, civis Sacolcensis et Regina, filia Martini Herman, incolae Vracoviensis⁶⁸; 1678, 1. 11. Andreas Kubiss ex Mossovce⁶⁹ et Mariana Sesstakova ex Vracov; 1685. 21. 1. Franciscus, filius Andreae Zelinka ex Ungaria, cum Anna vidua Wenceslai Koczi; 1686, 4. 8. Georgius Kalous Bzenecensis cum Cunegunda, filia Joannis Zalud ex Ungaria, oppido Andossowec⁷⁰; 1687, 21. 5. Martinus Juraczek, viduus cum Elisabetha defuncti Wenceslai Waclawek ex pago Sobotiste; 1689, 8. 2. Joannes filius Martini Jurassika Bzenecio cum Elisabetha, filia Joannis Martinového z Vrbovců; 1691 Stephanus Georgii Slowaczek Kelczanio⁷¹ ex Hungaria cum Susanna, filia post defunctum Jacobi Foltyna Bzenecio; 1718, 20. 1. Paulus Joannis Salomún Sacolca cum Catharina Martini Dlachman Bzeneca⁷²; 1718, 8. 5. Mathias Christophori Woltera filius Sacolca cum puella Anna defuncti Georgii Lassek filia Bzeneca; 1723, 3. 8. Paulus Machaczek Domanino⁷³ et Barbara, filia defuncti Svadlenik. Quaesitus ex parochia Ostroviensi morante ab infantia Domanii, abivit in Ungariam, inde veniens spargebat se copulatum esse; 1728, 1. 6. Joannes Holtman Bzeneka cum sponsa Francisca defuncti Georgii Morvai ex Sucha⁷⁴ in Ungaria.

g) Ostroh 1667–1741: 1699, 20. 10. Georgium Wawrzin Zakolca cum Susanna, Martini Kelner filia ex suburbio Ostroviensi⁷⁵; 1673, 2. 2. Samuellem Flormauc Lednicio⁷⁶ cum Maria, filia defuncti Joannis Karas ex suburbio Ostroviensi⁸²; 1678, 23. 1. Leonardum Perstensky Ostrovia cum Anna, filia defuncti Nicolai Solik ex Beczkov⁷⁷.

h) Uherské Hradiště a okolní vesnice: 1658 z Púchova⁷⁸ Daniel Vodnanský; 1662 ex Drozdístio[!] ex Ungaria Václav a Jana Hanáčka v U. H.; 1674 Jan Drahoš^{tík} ex Hungaria Buczannio⁷⁹; 1675 Zuzana, Jana Debonta ex Hungaria; 1677 Ondřej Krasnanský, Topolčany; Petr, Fabricia Šala z Trenčína; 1687 Jan Vlkojan a Levicz ex Hungaria; 1687 Kateřina, Valenta Sutoč[?] Zemlenicio[!] ex Hungaria; 1688 Dorota Byrsového ex Leopoldstadt⁸⁰ in Ungaria; 1692 Jan Pačkan ex Hungaria; 1658 Karel Riva, incola Tarnauzensis⁸¹ in Ungaria; 1701 Štěpán Horák, Blatnice u Nových

Zámek v Polešovicích⁸²; 1701 Řehoř Kolář z Komárna; 1701 Jura, Ondry Hrabala z Uher; 1701 Marina Matěje Havříka Otrhané Dubové[!] z Uher; 1689 Dorota Patkašova ex Hungaria v Malenovicích⁸³; 1698 Judita, Bury Janoš z Uher v Zlechově⁸⁴; 1704 Mikuláš, Jury Lapy od Trnavy v Boršicích⁸⁵; 1705 Martin, Václava Buchty z Uher v Tučapích⁸⁶; 1664 Dorota, Jana Slabuška, Žilina ex Hungaria v Bílovicích⁸⁷; 1686 Jiří Kupec, Sileš in Hungaria v Březolupech⁸⁸; 1686 Kateřina, Jiřika Mlynařika, Pastuchov⁸⁹ ex Hungaria v Březolupech, 1681 Michal, Matěje Sapona, Kisek ex Hungaria v Kněžpoli⁹⁰; 1688 Pavel, Martina Pala ex Hungaria ex pago Apsa v Kněžpoli; Alžběta Jana Lora ex pago Ersegu ex Hungaria v Kněžpoli, 1688 Anna, Tomáš, Matěje Slavíka ex pago Apsa ex Hungaria v Kněžpoli; 1688 Anna, Štefana Dorezaného ex pago Zkerenšina[!] ex Hungaria v Kněžpoli, 1664 Dorota Sečkařová de Psotovic[!] ex Hungaria circa Nitra v Místřicích⁹¹; 1685 František, Ondřeje Zelinky ex Hungaria v Bzenci, 1691 Štefan Jiřího Slovávčka, Kelčano⁹² ex Hungaria v Bzenci; 1697 Kateřina Majtanová z Myjavy v Hroznové Lhotě, 1692 Michal Polášek ex pago Desic[!] in Hungaria v předměstí Veselí; 1695 Jan Petra Hudce ex oppido Veršatec in Hungaria v Lideřovicích; 1695 Helena Steutilona Pavla Pavly ex Pallavy[!] in Hungaria v Zarazicích; 1699 Eliáš Troček, advena ex Hungaria ve Veselí, 1700 Marie Anna, Baltazara Cverenchy ex Banovec in Hungaria v Veselí; 1670 Dorota, Jakuba Veselského ex civitate Nitra ve St. Městě, 1675 Jiřík Křeháček od Púchova, z dědiny Kleštiny[!] v Jankovicích, 1677 Jan Calczia z Záboří[!] od Púchova na napajedelském panství; 1677 Anna Martina Fataje ze Slovák v Babicích⁹³; 1677 Anna Jana Šimudy ze Slovák v Halenkovicích⁹⁴; 1703 Jan Levický z Uher v Břestku⁹⁵; 1668 Piak Martin z Píšťan v Buchlovicích⁹⁶; 1690 Grabová Kateřina z Vrbové⁹⁷ v Uhrách v Buchlovicích; 1716 Judita Liptainová z Trenčína v Buchlovicích; 1677 Michal Hříčka z Nesluše⁹⁸ v Buchlovicích.

i) Uh. Brod město 1647–1750: 1649, 18. 7. ženich Jan Sotorník z Holiče – nevěsta Margeta, vdova; 1650, 9. 1. ženich Jan Sokol z Rožnova⁹⁹, nevěsta Marina z Holiče; 1650, 15. 11. ženich Pavel Sochorů z Píšťan, nevěsta Dorota; 1661 30. 1. sponsus Pavel Valenty Živného z Holiče – sponsa Kateřina; 1674 12. 10. Jan po neb. Mikulovi Hornákovi z Kunova¹⁰⁰ z Uher – Kateřina Pavla Kříže; 1677, 31. 10. Ondřej Figala z Beckova – Kateřina Konináře z Předměstí¹⁰¹; 1678, 19. 1. Václav Bartošů z Praksic¹⁰² – Anna Štefana z Bošáce¹⁰³; 1678, 12. 6. Pavel Rusnák z Kalice[!] Uherskej – Anna; 1681, 13. 1. Jan Matušů z Kútú¹⁰⁴ – Kateřina vdova; 1681, 20. 1. Jan Provodovský – Anna, cera neb. Jakuba Slezáka z Kútú; 1681, 23. 6. Jan Suhomela z Kútú – Kateřina; 1684, 1. 10. Mikuláš ze Skalice – Maryna z Předměstí; 1685, 27. 5. Tobiáš Nemrava z Valetin¹⁰⁵ – Anna... z Uher; 1669, 19. 5. Joannes Slewkowicz z Rohova¹⁰⁶ ex Hungaria – Anna vidua; 1689, 10. 6. Jan Dubnický z Klučvého[!]¹⁰⁷ ze Slovák – Marketa z Předměstí; 1690 8. 1. Martin, syn z Bošác – Greta, oba z Bošác; 1694, 12. 2. Jan Mlčovský z Příbora – Eva Dvorskýho z Beckova; 1697 2. 7. Jan z Šumic¹⁰⁸ – Alžběta z Leskového¹²⁰; 1707, 30. 10. Godefridus Galb ex Ščavnic[!] – Dorothea... ex civitate; 1707 15. 11. Dominicus Eder ex Hradczof[!] Trenzinio – Suzana... Broda; 1714, 26. 10. Baltazar Neutermer de Stiwantz¹⁴⁰ in Hungaria – Amalia... de H. Broda; 1727, 28. 9. Franc Funk, Mo-

čencensis in Ungaria – Francisca Brodae; 1741, 9. 10. Fr. Dubensky Nitriensi ex Nitra cum Susana.

j) Bojkovice 1677–1704: 1680, 21. 1. Adamus, filius Martini Syvko-
vého de Rovne¹¹¹ ex Ungaria – Eva Wenceslai Stankowich de Bojkovic;
1680, 21. 1. Joannes filius J. Piknowich de Inferiore¹¹² Sucza cum Anna,
Martini Gabrielecz de Hrozenkow¹¹³; 1682 11. 1. Joannes filius Lucae Wa-
loczky de Bojkovic – Barbara Martini Martinovich de Topolczan in Un-
garia; 1684, 23. 5. Joannes Mathei Švadlenka de Superiore¹¹⁴ Sucza – Anna
Georgii Wanczika de Hrozenkov; 1684, 24. 9. Georgius Georgii Struharze
de Kolarzowic¹¹⁵ – Dorothea Joannis Andrzejky de Kolarowic; 1685, 29. 7.
Joannes Nicolai Mouczeka z Červeného Kamena¹¹⁶ ex Slavonia – Anna
Joannis Klobucznic de Bojkovic; 1687, 18. 5. Jan Jana Plška z dědiny Sůče
z Annú, Jiřika Jančury z dědiny Komné¹¹⁷; 1688, 25. 1. Jiřík Mikuláš
Malacka – Kateřina Ondřeje Kalamena z dědiny Lubiny¹¹⁸; 1690, 22. 10.
Stephanus Martini Alexin de pago Sanov¹¹⁹ – Anna Joannis Holubek de
pago Sucza; 1690, 20. 11. Joannes Jankowecz ex Ungaria – Barbara Georgii
Fojtowich ex Hrozenkov; 1692, 20. 1. Joannes Pauli Sukup ex Rodimov[!] –
Catharina, Joannis Horniak ex Sucza; 1692, 9. 9. Georgius Halacka –
Elisabeth Jacobi Kvita[?] ex Hungaria; 1695, 9. 1. Andreas, Georgii Šu-
pinik z Dubového¹²⁰ dila ex Hungaria – Dorothea Andreae Bajza ex pago
Hrozenkov; 1695, 23. 1. Andreas Georgii Kossnik ex pago Hungaria Dri-
toma¹²¹ – Dorothea Andreae Kaudelik ex pago Komna; 1696 25. 1. Joannes
Holubek[?] – Magdalena Michaelis Wasskovich. Sponsus ex pago Ssanov,
sponsa ex pago Sucza ex Hungaria; 1697, 27. 1. Joannes Andreas Grumla
ex Superiori Sucza Hungarus – Anna Joanni Vaněk ex pago Hrozenka[!];
1698, 15. 6. Martinus Bojkovicensis – Catharina Dritomensis; 1706, 31. 10.
Martinus Michalčík ex Hrozenkov – Susanna ex Superiori Sucz[!]; 1718,
16. 1. Joannes Philipi Mikus ex Sucza – Dorothea Andreae Kubanik Hro-
zenkovio; 1720, 26. 5. Joannes Joannis Kocharz ex Sucza – Anna Jacobi
Hnilicza Szanovic[!]; 1721, 4. 11. Wenceslaus Bietik Bojkovicio – Anna
Martini Puczka ex Nova Civitate¹²²; 1724, 24. 1. Nicolaus Nicolai Kles
Bojkovicio – Catharina Georgii Wassek ex Horní Sucza; 1724, 24. 1. Joan-
nes Bučak ex Horní Sucza – Catharina Joannis Koczian Hrozenkovio.¹³⁶

k) Pozlovice¹²³ 1641–1744: 1646, 13. 1. Vaclav, syn mlynáře provo-
dovského¹²⁴, vzal sobě za manželku Kunigundu, mlynáře Mlčka štavnického
dceru; 1656, 18. 1. Kryštof Slezák z dědiny Rohů zval sobě za manželku
Annou, vdovu po neb. Martinovi z Ořečového¹²⁵; 1666, 14. 2. Ondráš, syn
Jana Loských z Pretej¹²⁶ z Uher s Kateřinou, dcerou Pavla Roučkova z Lu-
hačovic; 1666, 23. 5. Gabor Trojičany z městečka Sobotišťa z Uher s Annou,
dcerou Václava Chmelaře z Luhačovic; 1666, 21. 11. Mikuláš, syn Jana
Vrzona z Pozlovic s Kateřinou po Jiřikovi Stupavském z Helmežina[!];
1667, 18. 1. Mikuláš, syn Jana Babušníka z Kozlovic¹²⁷ s Dorotou, dcerou
Jíry Nováka ze Zběrovic[!] Velikých¹⁴² od Trenčína; 1668, 23. 1. Danek,
syn Vaculkového z Ludkovic¹²⁸ s Annou, dcerou Šimona Štěpánova z Uher;
1677, 7. 2. Ondra, syn Jana Gajdošového z Medonic¹²⁹ – Dorota Samuelova
z Ludkovic; 1668, 24. 1. Mikuláš, syn Adama Rafajíka z Podhradí¹⁴⁵ od
Kamenného Zámku z Uher s Annou, dcerou Tomáše Koláře z Luhačovic;

1671, 11. 4. Wenceslaus Hrabowsky, secretarius d. Andreae Sereni, oriundus ex Namešti¹³⁰, Maria — Magdalena Esterhazy, filia Michaelis Segedi ex Ungaria, oriunda Smolinicio¹³¹; 1680, 17. 11. Ondřej, syn Matěje Sehelníka z Kysúc — Anna, dcera Jakuba Míčového z Ludkovic; 1683, 9. 5. Jiřík Kudláček z Barborů . . . , ženich z Pozlovic, nevěsta z městečka Ectelnicze[!] z Uher, vychovaná v Pozlovicích; 1686, 22. 7. Johannes Herberger, obroční luhačovský s pannú Topssin, cerú pana Jiříka Hrabovského z Nového¹³² Města; 1687, 20. 5. Jakub, syn Gregora z Vinice, na ten čas panský kuchař z Annú děvečkú z Trenčína z J. M. paní fraucimoru. Ženich z Charvat, nevěsta z Trenčína; 1687, 13. 7. Jan, Jana Peciny z Luhačovic z Magdalenú. [Ženich z Luhačovic, nevěsta z Sobotišťa, na ten časú zůstávající v Luhačovicích]; 1688, 4. 7. Josef syn Štěpána Holého z Kateřinú, dcerú Jana Kale. Ženich z Leskového, nevěsta z Sehradice¹³³; 1689 6. 2. Jan, syn Martina Řezníka z Malého města od Nových Zámek, z Kateřinú Matěje Matule. [Ženich od Nových Zámek z Uher, nevěsta ze Lhot]; 1697, 21. 7. Jan, syn Pavla Demeniho z Marianú, dcerú Jiříka Výmoly. [Ženich z Uher z Suzdadic, nevěsta z Luhačovic]; 1699, 21. 1. Jan, syn Pavla Brny, z Dorotú, Jana Chromého. [Ženich z Turza z Uher, nevěsta z Kozlovic]; 1700, 14. 2. Pavel, Jana Hradského, sládka luhačovského z Kateřinú Pavla Jevického. [Ženich z Luhačovic, nevěsta z města Trenčína království uherského]; 1708, Mikuláš Jana Zepiena s Kateřinú Jiříka Kalače. [Ženich z Uher, nevěsta z Kaňovic¹³⁵]; 1708, 30. 11. Jiřík Bača z Markétú po Jiříkovi Kraječkovi. [Ženich ze Slovák, nevěsta z Horní Lhotky¹³⁶]; 1710, 12. 1. Ondráš Jana Kašíka z Margetú Tomáše Schovajsového [Ženich z Liborče(!) ze Slovák, nevěsta z Provodova]; 1710, 17. 6. Eliáš Jiříka Intibusa z Alžbětú. [Ženich z Žiliny, nevěsta ze Stráže¹³⁷, oba z Uher]; 1712, 8. 5. Pavel Tomáše Pavlatského s Marketú po Mikulášovi Vykyskovi. [Ženich z Rudnice¹³⁸, nevěsta z Kozlovic]; 1713, 29. 1. Mikuláš Jiříka Zurlového s Kateřinú Jana Hyze. [Ženich z Pruského¹³⁹ u Pováž. Bystrice, nevěsta z Pozlovic]; 1716, 26. 5. Joannes, filius Wenceslai Plsek ex Pradlisk¹⁴⁰ cum Zuzanna, Mathiae Laurentii ex civitate Trenczin; 1719, 20. 11. Martinus Nicolai Kessek ex Petruvka¹⁴¹ cum Catharina filia Georii Hajek ex Podhradi Bystriczke ex Hungaria; 1720, 7. 1. Daniel Hulik ex Ungaria, servus d. Sereni ex Luhaczovitz, cum Catharina Hradska ex Luhaticov[!]; 1744, 18. 6. Joannes Nicolai Hurta ex Pozlovitz, hortulanus, cum Catharina Joannis Skaliczka Dubnitzio¹⁴² ex Hungaria.

l) Vlčnov 1661—81: 1674, 22. 4. Matej, syn Jana Rypusa s Dorotú, cerú nejakého Parolika ze Slovák; 1676, 19. 1. Petr Mlýnkú s Annú Strakových od Beckova; 1680, 16. 2. Ondra Polákú z Nesluše s Suzanú Jana Zubka, 1681, 27. 1. Jan Pastařík s Dorotú, cerú Jana Mariczy z Marikovej¹⁴³; 1681, 25. 7. Jan Jiříckú od Topolčan s Margetú Jana Fykse z Vlčnova; 1688, 17. 1. Martin Havláckú z Kút s inú dcerú Vaška Hrubého z Drslavic¹⁴⁴; 1671, 2. 7. Jan Noczenský s Annú Dubkových z Břehového[!] od Trenčína; 1681, 9. 2. Ondřej Čermeňanský z Červen. Kameňa s Zuzanú po Vašku Štěpáníku z Vlčnova.

m) Bánov 1682—1708: 1689, 30. 1. Paulus Volných z Bystřice — Kateřina Sypavých z Moravského Leskového¹⁴⁵; 1689, 12. 6. Jacobus Andreas

Chmelař ex Sverčinova¹⁴⁶ – Katharina Nicolai Urbánek ex Suchá Loz¹⁴⁷; 1694, 7. 2. Georgius Janíků Břesovio¹⁴⁸[!] cum Catharina Zandalova ex Serni¹⁶⁸; 1737, 27. 1. Tomas Hermaník ex Bošatec cum Suzanna Georgii Miklusch Březov; 1737, 27. 7. Josephus Topolsky Chrudiminio¹⁴⁹ ex Bohe-mia cum Elisabeth Joannis Hulczman Katovic[?] ex Ungaria; 1739, 1. 2. Martinus Martini Wacha – Březov cum virgine Dorothea, filia Nicolai Ma-kundi ex Bošatec; 1743, 10. 2. Martinus Andreae Sanisch – Brezova et Anna Josephi Hajnik ex Hungaria.

n) Lidéčko: 1711, 15. 1. Martin Soukup z Francovy Lhoty¹⁵⁰ – Jo-hanna z Vidrnej¹⁷⁴ ze Slovák; 1715, 13. 10. Nicolaus Andreae Baczik ex pago Lisa¹⁵¹, Dorothea Martini Kraječ ex pago Střelná¹⁵², Joannes Povalec ex pago Francova Lhota cum Catharina Jenčova ex pago Lisa; 1723, 31. 1. Jacobus Swiatku ex pago Kisutz cum Suzanna Casparis Kasspar ex pago Zděchov¹⁵³; 1724, 25. 5. Georgius Mathiae Polach ex pago Lisa cum virgine Olefina[?] ex pago Střelna.

o) Slavičín: 1724 Joannes Zmeškalů z Lipova¹⁵⁴ – Dorothea virgo ex pago Kysuc; 1724 Joannes Fojtů z Raketnicio¹⁵⁵ – Anna Adami Uherec ex Kysuc; 1726 Joannes Ondrejčka ex civitate Pruske – Mariana Wenceslai Blaštik, Petrůvka¹⁵⁶; 1742 Martinus Kostka, viduus ex pago Zděchov – Elisabetha Joannis Zamecznik, natione ex Orava.

p) Újezd 1691, 6. V. Andreas Bugarik ex Vidrna cum Anna, filia Joan-nis Nahlik ex Lissa; 1694, 31. 1. Joannes Andreae Bugari ex Drnovitz¹⁵⁷ cum Barbara filia post defunctum Joannem Nahlik z Lysej.

r) Kyjov 1724–61: 1737, 24. 11. Josephus Odborth[?] mercator Sacol-censis – Barbara Maxmiliani Tempel cive Gajensi¹⁵⁸; 1739 Wenceslaus Georgii Bělohřivek, suburbani Gajensis – Elisabetha Michaelis Gallok ex civitate Serencz¹⁵⁹ in Hungaria; 1741, 6. 11. Antonius civis Szakolcensis – Veronica Josepha Francisci Vinkler, suburbani Gajensis.

s) Vracov 1684–1747: 1704 18. 8. Joannes Naymon – Elisabetha. Tes-tes... ex Rudnik¹⁵⁹.

Pozn.: O některých jiných matrikách východní Moravy viz text str. 60 a d.

¹ Dubňany u Hodonína, ² Kátov u Senice, ³ Němčičky u Břeclavi, ⁴ Popudín, nepochybně Popudinské Močidly u Senice, ⁵ Mutěnice u Hodonína, ⁶ Prietrž u Senice, ⁷ Hodonín, ⁸ Zidlochovice, ⁹ Svätý Jur, ¹⁰ Holič, ¹¹ Rovensko u Senice, ¹² Štěpánov u Havlíčkova Brodu (?), ¹³ Vrbovice u Senice, ¹⁴ Šandorf (!), ¹⁵ Rohatec u Hodonína, ¹⁶ Radošovice u Senice, ¹⁷ Bojanovice u Kroměříže (?), ¹⁸ asi Vrádiště u Senice, ¹⁹ asi Nebovidy u Brna, ²⁰ Lanžhot u Břeclavi, ²¹ Brodské u Senice, ²² Sobotiště u Senice, ²³ Tvrdonice u Břeclavi, ²⁴ Gbely u Senice, ²⁵ Petrova Ves u Senice, ²⁶ Prušánky u Hodonína, ²⁷ Čejkovice u Hodonína, ²⁸ Chropov u Senice, ²⁹ Boleráz u Trnavy, ³⁰ asi Nové Mesto nad Váhom, ³¹ Kopčany u Senice, ³² Senice u Myjavy, ³³ Těšice u Hodonína, ³⁴ Unín u Senice, ³⁵ Ždánice u Hodonína, ³⁶ Skalica u Holiče, ³⁷ Strážovice u Hodonína, ³⁸ Stará Turá u Trenčína, ³⁹ Stavěšice u Hodonína, ⁴⁰ Varín u Žiliny, ⁴¹ Bystřice pod Lopeníkem (?), ⁴² Větešov u Hodonína, ⁴³ Čachtice u Trenčína, ⁴⁴ Litomyšl v Čechách, ⁴⁵ asi z Uher, ⁴⁶ Mistřín u Hodonína, ⁴⁷ Lovčice u Trnavy, ⁴⁸ Čhtelnica u Trnavy, ⁴⁹ asi Valašské Meziříčí, ⁵⁰ Veselí nad Moravou u Hodonína, ⁵¹ asi Nové Zámky, ⁵² Lidéřovice u Hodonína, ⁵³ Zarazice u Hodonína, ⁵⁴ Holešov na Moravě, ⁵⁵ Bánovce nad Bebravou u Topolčan, ⁵⁶ asi ze Vsetína či Vsetínska, ⁵⁷ Vlčnov u Uherského Hradiště, ⁵⁸ Baňska Bystrica, ⁵⁹ Bzenec u Hodonína, ⁶⁰ asi Súča, ⁶¹ asi Léskové v Vsetína, ⁶² asi Letničie u Senice, ⁶³ asi Hroznová Lhota na Hodonínsku, ⁶⁴ asi Očkov u Trenčína, ⁶⁵ Kostelec u Zlína, ⁶⁶ Trenčín, ⁶⁷ asi Lopašov u Senice, ⁶⁸ Vracov u Hodonína, ⁶⁹ Mošovce na Trenčiansku, ⁷⁰ asi Andovce u Nových Zámků, ⁷¹ Kelčany u Hodonína (?), ⁷² Bzenec, ⁷³ Domanín u Hodonína, ⁷⁴ asi Suchá nad Parnou u Trnavy, ⁷⁵ asi Ostroh u Uherského Hradiště, ⁷⁶ asi Lednice u Břeclavi, ⁷⁷ Beckov u Trenčína, ⁷⁸ Púchov u Povážské Bystrice, ⁷⁹ asi Bučany u Trnavy, ⁸⁰ Leopoldov u Trnavy, ⁸¹ asi z Trnavy, ⁸² Polešovice u Uh. Hradiště, ⁸³ Malenovice u Zlína, ⁸⁴ Zlechov u Uh. Hradiště, ⁸⁵ Boršice u Uh. Hradiště, ⁸⁶ Tučapy u Uh. Hradiště, ⁸⁷ Bílovice u Uh. Hradiště, ⁸⁸ Březolupy u Napajedel, ⁸⁹ Pastuchov u Trnavy, ⁹⁰ Kněžpole u Uh. Hradiště, ⁹¹ Mistrice u Uh. Hradiště, ⁹² Kelčany u Hodonína (?), ⁹³ Babice u Uh. Hradiště, ⁹⁴ Halenkovice u Zlína, ⁹⁵ Břestek u Uh. Hradiště, ⁹⁶ Buchlovice u Uh. Hradiště, ⁹⁷ Vrbové u Trnavy, ⁹⁸ Nesluša u Čadce, ⁹⁹ Rožnov pod Radhoštěm, ¹⁰⁰ Kunov u Senice, ¹⁰¹ Předměstí u Svitav, ¹⁰² Práskice u Uh. Hradiště, ¹⁰³ Bošatca u Trenčína, ¹⁰⁴ Kúty u Senice, ¹⁰⁵ Veletiny u Uh. Hradiště, ¹⁰⁶ Rohov u Senice, ¹⁰⁷ Klučové u Trenčína, ¹⁰⁸ Šumice u Uh. Hradiště, ¹⁰⁹ Hrádok u Trenčína (?), ¹¹⁰ Banská Štiavnica, ¹¹¹ Rovné u Povážské Bystrice (?), ¹¹² Dolní Súča u Trenčína, ¹¹³ Starý Hrozenkov u Bojkovic (?), ¹¹⁴ Horní Súča u Trenčína, ¹¹⁵ Kolárovice u Žiliny, ¹¹⁶ Červený Kameň u Časté, ¹¹⁷ Komňa u Uh. Hradiště, ¹¹⁸ Lubina u Trenčína, ¹¹⁹ Šanov u Zlína, ¹²⁰ Dubodiel u Trenčína (?), ¹²¹ Drietoma u Trenčína, ¹²² Nové Mesto nad Váhom (?), ¹²³ Pozlovice u Zlína, ¹²⁴ Provodov u Zlína, ¹²⁵ Ofechov u Uh. Brodu, ¹²⁶ Prejta u Povážské Bystrice (?), ¹²⁷ Kozlovice u Frýdku, ¹²⁸ Ludkovice u Zlína, ¹²⁹ Madunice u Trnavy, ¹³⁰ Náměšř nad Oslavou u Třebíče (?), ¹³¹ Smolenice u Trnavy, ¹³² Kysucké Nové Mesto (?), ¹³³ Sehradice u Zlína, ¹³⁴ Turzovka, ¹³⁵ Kaňovice u Zlína, ¹³⁶ Horní Lhota u Luhačovic, ¹³⁷ Stráža u Žiliny, ¹³⁸ Rudnica u Senice (?), ¹³⁹ Pruské u Povážské Bystrice, ¹⁴⁰ Pradlisko u Zlína, ¹⁴¹ Petrůvka u Zlína, ¹⁴² Dubnica nad Váhom, ¹⁴³ Maríková u Povážské Bystrice, ¹⁴⁴ Drslavice u Uh. Hradiště, ¹⁴⁵ Moravské Lieskové u Trenčína, ¹⁴⁶ Svrčinovec u Čadce, ¹⁴⁷ Suchá Loz u Uh. Hradiště, ¹⁴⁸ Březová u Uh. Hradiště, ¹⁴⁹ Chrudim v Čechách, ¹⁵⁰ Francova Lhota, ¹⁵¹ Lysá pod Makytou, ¹⁵² Střelná u Vsetína, ¹⁵³ Zdechov u Vsetína, ¹⁵⁴ Lipová u Zlína, ¹⁵⁵ Rokytnice u Vsetína, ¹⁵⁶ Petrůvka u Zlína, ¹⁵⁷ Drnovice u Zlína, ¹⁵⁸ Kyjov na Moravě, ¹⁵⁹ Rudník u Senice.

* Pro zjednodušení a omezení poznámek uvádí se každá lokalita jen jednou. Třeba se proto obracet při opětovném objevení lokality na předchozí poznámku. Určení osady je uvedeno podle „Statistického lexikonu obcí ČSSR“, Praha 1966. Vzhledem k tomu, že okresy, na něž se lexikon odvolává, byly v posledních letech měněny, uvádíme v poznámkách města, u nichž se příslušná lokalita objevuje.

Obyvatelé z Moravy (zčásti i z Těšínska) ve sňatkových matrikách západního a jihozápadního Slovenska (v 2. pol. 17. a 1. pol. 18. stol.)

A

a) Čadca 1742—1750: 1742, 18. 11. copulatus est Mathias Dendis cum virgine Haedvigi Josephi Baniatko ex Bukovec⁴, Silesia; 1743, 25. 1. Joannes Georgii Labay ex Silesia Javorinka² cum virgine Michaelis Pučko, filia ex Czerne³.

b) Turzovka 1723—1750: 1723, 17. 1. Michael Hreus Thursoviensis⁴ — Eva Parchavého de Silesia; 1727, 10. 1. Joannes Bárta Fridencensis⁵ — Ilona Meglen, Thursoviensis; 1728, 20. 6. Thomas Pajdoss existens in Turzovka, Moravus — Dorothea Ciplik, Turzoviensis; 1729, 20. 11. Joannes Hopčak Turzoviensis — Dorothea Vaclavka ex Ostravica⁶; 1730, 18. 11. Adamus Grigussak ex Javornik⁷ — Dorothea Prakofak Vissokensis⁸; 1730, 2. 12. Marcus Plešivčak Turzoviensis — ancilla Sophia Sakel ex Strižná Lhota⁹ vel ex Silesia; 1731, 5. 5. Paulus Gora ex Vendrina¹⁰ — Marta Leskowicz, virgo Vendrina; 1731, 16. 10. Albertus Hyntak Jablonkoviensis¹¹ — Joannis Rybarski filia; 1732, 24. 11. Casparus Fresnatensis¹² — Magdalena Swornik; 1737, 9. 9. Joannes Hlubocký Moravus — Eva Jacobii Dlhopokoz filia Visokiensis; 1738, 25. 10. Machat Kysten Jablonkoviensis — Maria Sivula; 1750, 25. 5. copulatus est Andreas Janoscu cum Magdalena Bobčak. Testes ... ex Ostrawica.

c) Beluša (matrika křtěných): 1687, 9. 11. [při křtu Kateřiny, dcery Mikuláše Huliákia z Hrozenkova¹³ byli kmotry Ondřej Hudec a jeho žena z Lidče¹⁴]; 1689, 24. 5. [při křtu Jana, syna Štěpána Rovňanského z Podhory¹⁵ byli kmotry Ondřej Cibík a Kateřina z Lidče]; 1689, 11. 11. [při křtu Zuzany, dcery Štěpána Zubackého z Hrozenkova byli kmotry Martin Fatura a Dorota z Lidče]; 1691, 24. 3. [při křtu Jana, syna Štěpána Pastorka z Hrozenkova, byli kmotry Pavel Viník a Anna, manželé z Lidče]; 1692, 1. 9. [při křtu Anny, dcery Mikuláše Maotynoviče, byli za kmotry Ondřej Vrána a Kateřina z Lidče]; 1695, 2. 6. při křtu Štěpána, syna Ondřeje Binka byli kmotry Jiří Folvarčný, provisor Lidezcensis, a Kateřinal; 1696, 30. 1. [při křtu Doroty a Barbory, dcer Štěpána Bilíka z Podhory byli kmotry Michal Kalus a Anna z Lidče]; 1696, 19. 2. [při křtu Ondřeje, syna Mikuláše Purza z Beluše byli kmotry Jan Kasovinka a Eva z Lidče]; 1700, 4. 12. [při křtu Barbory, dcery Michala Václavíka z Podhory, byli kmotry Kaspar Sadecky a Anna z Lidče]; 1705, 16. 4. [při křtu Evy, dcery Michala Václavíka z Podhory, byli kmotry Pavel Šimek a Anna z Lidče].

d) Beluša (matrika sňatků) od r. 1675: 1688, 31. 10. Štěpán [sirotek po Janu Rovňanském z Podhory — Anna, dcera Jana Krále z Lidče]; 1689, 6. 11. Ondřej [sirotek po Janu Prokopu z Lidče — Barbora, sirotek po Janu Vránovi z Hrozného¹⁵]; 1690, 22. 10. [Jan Fasto z Jablunkova — Barbora

z Beluše¹⁶]; 1694, 1. 11. [Jan sirotek z Lidče — Kateřina, dcera Jana Hliníka z Hrozné¹⁷]; 1694, 1. 11. [Ondřej Anina z Lidče s Kateřinou... z Beluše. Svedkové z Lidče].

e) Lúky¹⁸ 1720—1750: 1723, 7. 2. Stephanus Nahovych ex Lúk — Magdalena, Joannis Moravczik ex Rožnov¹⁹ pro tunc accepta filia; 1723, 15. 8. Paulus Burmanek ex Hovadza²⁰ — Anna Joannis Hlavik ex Lysa.²¹

f) Trenčín 1651—1750: 1658, 14. 7. Mathias Hornycz z Pribora²² ex Moravia — Anna Vrhoczka Trenčín; 1659, 26. 1. ex pago Poriknye[?] circa Prostějov in Moravia pro nunc commorans in thermis pago Teplica, ubi annos quatuor mansit Thomas Kadlec cum Mariana z Dominicz... ex eodem pago Teplicensi; 1669, 19. 5. Csernelius iuvenis Andreas rectoris ex Silesia — sponsa Mariana Krajczovicz ze Zabince[!] in Moravia; 1670, 19. 1. Andreas Vitik — Christiana ex Lužná²³, Moraviae; 1670, 28. 10. Joannes Laszkovicz ex Drietoma²⁴ — Suzanna filia Elia Rehak ex Moravia Bojkovicz²⁵; 1672, 6. 9. miles Wilelmus Frissaff Laincensis ex Bohemia — Catharina Joannis Šikora civis Threnchiniensis filia; 1672, 29. 9. Joannes Hajtmankovych Szeniciensis²⁶ ex Moravia — vidua Elisabetha; 1674, 12. 8. Andreas Knajsko — virgo Catharina Sklenar Bohema; 1674, 9. 9. Joannes Machadik Ostroviensis²⁷ — Sophia Jankovich, 1675, 22. 1. Thomas Kolanovsky cum Magdalena Michalowich Morava; 1694, 30. 5. Andreas Moravus cum vidua Martinkovich; 1722, 17. 6. Joannes Bohemus cum Catharina Dorotha; 1727, 1. 11. Josephus Lhajferr ex Bohemia cum Anna Teplai; 1732, 29. 4. Venceslaus Rajchard ex I. regimine principis Lichtenstein dimissus miles ex Bohemia Sztrakonicensis²⁸ cum Elisabetha Melcziczky; 1732, 9. 11. Andreas Pasma Soblahoviensis²⁹ cum Anna, Bohemus; 1737, 3. 3. Tiller ex Bohemia cum Aloisia Splinderin; 1737, 22. 4. Venceslaus Rozehnal ex Silesia cum Maria Poduklin ex Moravia; 1737, july Laurentius Stupka ex Moravia cum Maria Kirmayer; 1737, 28. 11. Josephus Sindler Tubicensis³⁰ ex Moravia cum Juliana Bandová; 1738, 19. 1. Sebastianus Shirger ex Moravia cum Dorothea Ivanicensi; 1747, 8. 10. Andreas Bohemus cum Catharina Babiczika, testes Joannes Krátký et Joannes Bohemus, ambo Lutherani.

g) Dolní Súča 1713—1759: 1717, 27. 6. copulatus est Mathias Hrabyna cum Anna Minaroviecz coram testibus Joanne Kudlachek ex Moravia, 1748, 30. 6. copulatus est Joannes Hrcnczar ex Felső Sucza³¹ cum Anna Koprovar Hrozenkoviensis³².

h) Horní Súča 1713—1750: 1694, 17. 11. Joannes Žalkovec — Barbara Provalka ex superiori Lhota; 1699, 22. 1. Martinus Frait — Barbara Oracz ex Slaviczin³³; 1711, 25. 1. Joannes Tikvanik — Katarina Pikna, testis Adamus Šuty ex Hrozenkov; 1711, 8. 2. Georgius Matějoviček cum Barbara Koprvas. Testis Stephanus Svrkonoviec ex Hrozenkov.

i) Drietoma 1714—1758: 1717, 31. 1. Stephanus Drietomensis — Dorothea, filia Michaelis ex Hrozenkov; 1720, 4. 2. Michael Kusanoviech — vidua Barbara Michaelis Hrozenkoviensis; 1735, 22. 5. Matheus Kovarik Bohemus — vidua Barbara Murarovicz, Morava; 1735, 17. 6. Joannes Zlá-

mal, Moravus Bílovicensis³⁴ cum Marina; 1741, 29. 1. Moravus Martinus Mušinec cum Barbara Rajduš ex Jesenica; 1747, 29. 1. Jacobus Vávra Silesiata — Agnes ex Silesia.

j) Trenč. Turná 1690—1784: 1712, 2. 10. Nicolaus Vecera ex Bilnica³⁵, filia Joannis Jánoš nomine Barbara ex Bojkovic, 1724, 6. II. Joannes Mariuš ex Nozdrovic³⁶ — Eva Pleska ex Silesia.

k) Nové Mesto nad Váhom 1660—1750: 1661 Paulus Tichý ex Klobuk — Barbara Penková in Ujhel³⁷; 1661, 13. 11. Mathias Majecký ex Mniešic — Anna Červenkových ex Moravia; 1661, 29. 1. Stephanus Svecbca — Hedvika Blaškových ex Moravia; 1662, 15. 1. Paulus Michalových ex Silesia — Magdalena Pruštjanský; 1690, 19. 11. Joannes Chromček ex Nivnica³⁸ — virgo Holák hic commorantes; 1694, 13. 8. Venceslavus Marinský, Moravus — Marina Renická; 1695, januar, Mathias Veber, Bohemus cum Katharina Dobroděj; 1696, 21. 2. Christophorus Michalský — Margareta Adami Mincz filia ex Silesia uterque; 1698, 16. 11. Joannes Prosenovský ex Moravia — Marina Babušák, Ujhelicensis; 1698, 16. 11. Paulus Pavelka ex Moravia — Susanna Thomae Rassolini Trenschiniensis incola; 1699, Joannes Hvuška incola Bohemiae cum Dorothea Šichtar; 1702, 14. 5. Abraham Heiben — Dorothea Seczin³⁹ ex Moravia; 1702, Henricus Ondřejský ex Tessin⁴⁰ — vidua Eva Elbočky; 1720, 28. 1. copulatus est N. N. Moravus — Eleonora N. Morava; 1710, 7. 4. Nicolaus Kučera, Moravus, miles ex Blatnica⁴¹ Maiori, oriundus — Anna Jacobi Zlatý ex Ledachlebic.

l) Čachtice 1661—1750: 1684, 24. 11. copulatus est Jacobus Trpalík ex Silesia — virgo ex Hrachoviště⁴², nomine Barbara, 1686 copulatus est Simon Bartalek, medicus Hrachoviensis — Eva Mironich ex Silesia, 1686, 18. 8. copulatus est Joannes Paulus Valkabnich ex Těšín — Anna Nicolai Hudvrdický filia, incola Czejthensis; 1688, 16. 5. copulatus est Joannes Trubač ex civitate Šternberk⁴³ in Moravia, — Catharina Rosínská; 1686, 6. 8. copulatus est Andreas Gregorovich ex pago Komárno — Hedviga ex Moravia; 1686, 22. 11. copulatus est Mathias Moravus — Anna quondam Pauli Bednar; 1697, 24. 11. copulatus est Joannes Vacula ex Ujezda, Silesiata — Catharina Georgii Moravčik filia; 1702, 5. 6. copulatus est Christianus Gool murarius ex Moravia — Anna, filia Georgii Moras ex Moravia a oppido Franštat⁴⁴; 1711, 18. 1. Thomas Hrušovský, Silesiata — Catharina Joannis Gabel Czejthensis; 1711, 18. 1. Paulus Hrušovský ex Silesia oriundus — Dorothea, filia Pauli Holeček Czejthensis; 1711, 5. 11. Mathias Hruška, Silesiata — Catharina Andreae Baburovský filia; 1712, 3. 7. Zyonček Moravus Klobucensis — Anna filia Wattici Morava; 1713, 12. 2. Jacobus Podlaha, Moravus — Anna; 1713, 19. 2. Mathias Hrušovský Silesitus — Anna filia Jacobi Blaškovič; 1724, 16. 7. Ivanus Kováč Moravus, Ivani Jablonický filia; 1744, 9. 1. Joannes Moravus — Catharina Zigo Czejthensis.

m) Stará Turá [matrika evangelická]: 1701, 4. 7. Jacobus Blaško, hrnčár, viduus oppidanus — Vidua Georgii Michalovic ex Veselí moravicali⁴⁵ nomine Catharina; 1688, 23. 11. copulatus est Johannes Okénka de

Malá Vrbka – Elisabetha de Velká; 1694, 17. 5. Joannes Albrechtus de maiori Vrbka⁴⁶ – Anna de maiori Vrbka; 1694, 25. 10. Joannes Poštařík de oppido Vizovitz⁴⁷ – Anna Siršolik de oppido Slušovic⁴⁸; 1696, 30. 1. Stephanus Zámečník de Nová Lhotka – Barbara; matrika katolická od r. 1702: 20. 1. copulatus est Albertus Barti ex Kopanic Moraviensibus – relicta Valentini Všetinák, nomine Agneta; 1709, 25. 6. Georgius Horáček et Anna Sminka, Lehotensis, testes Georgius Valentík et Georgius Chrenčík ex Velká⁴⁹ et Javorník⁵⁰; 1724, 30. 1. copulatus est Johannes Křižan – Catharina Georgii Peterka – Moraviensis Strání⁵¹; 1725, 18. 11. Paulus Sedlář, Moravus ex Boršic⁵² – Catharina filia Georgii Hlávka; 1730, 9. 7. copulatus est Joannes Huller, Moravus ex Třebic⁵³ – Elisabetha Jeřík; 1731, januarius copulatus est Martinus Paulovich – Susanna Ondreji, ista ex Moravicali Lehotka; 1731, 1. 6. copulatus est Georgius Jakubovich ex Bzinec⁵⁴ – Dorothea Kolarik; 1731, 1. 6. Martinus Hrabina ex Bzinec – Barbara Bělčík.

n) Borský Mikuláš 1660–1750: 1701, 26. 6. Mathias Borovička ex Stěšic⁵⁵ ex Moravia – Dorothea Jastrab; 1702, 8. 1. Gregor Vilém ex Moravia – Dorothea de Sancto Nicolao; 1733, 19. 10. Bartolomeus Slezáček, Moravus – Ludmila [ze sv. Jura]; 1736, 2. 9. J. Kašek – Maria Hlavačka Moravi, testes ex Jur; 1737, 26. 5. Mathey Filip Moravus – Anna Kolářových. Testes ex Jur; 1738, 16. 11. Joannes Michalica – Catharina Horkých Morava, testes ex Jur; 1739, 25. 1. Andreas Kubinec – Marina Nezaril Morava; 1739, 12. Venceslaus... Moravus – Zuzana Juriczových; 1743, 28. 11. Martinus Nemeč – Anna... Moravi; 1748, 18. 2. Thomas Parez[?] – Rosalia Kudelka, Brunensis⁵⁶; 1749, 13. 1. Franciscus Raich Moravus – Maria; 1749, 27. 11. Martinus Holar – Magdalena... Morava.

o) Dojč 1658–1750: 1677 20. 6. Joannes Oznoldomych ex Dojcz⁵⁷ – Maria Jacobi Sslohar... ex Věrovan⁵⁸; 1677, 29. 6. Georgius Blaskovicz e Kowalovic⁵⁹ in Moravia – Catharina Sedlar ex Smrdak⁶⁰; 1689 20. 11. Carolus Zelenka ex Bohemia – vidua post Michaelem Kramlar... nomine Katherina; 1724, 30. 7. Christophorus Hakl Bohemus – Elisabeth Mathiae Kalivoda Dojczensis; 1729, 2. 8. Paulus Trawniczek Moravus ex Dubjan⁶¹ – Anna filia ex Kowalov⁶²; 1730, 5. 9. Joannes Tomeczek cum Catharina Morava ex pago Kniezdub⁶³; 1731, 4. 2. Joannes filius Joannis Novak, civis Gödingensis⁶⁴ ex Moravia – Euphrosina filia Francisci Foltauer, civis Telczensis⁶⁵, pariter ex Moravia; 1731, 18. 11. Joannes Massarovich, filius Petri Massarowich ex Moravia, in Dojcs existens – Anna... ex Dojcs; 1732, 27. 4. Antonius Domoraczky, filius Pauli D. ex Starova⁶⁶ Moraviae – Dorothea... Smrdakiensis; 1734, 14. 2. Andreas Vlassak, fulius Joannis V. ex Urczicz – Marina; 1735, 13. 6. Joannes... ex Szmrak – Marina Joannis Ssniral ex Hovorán⁶⁸ in Moravia; 1735, 1. 11. Joannes Zeman, filius Wenceslai Z. ex Bohemia – Anna ex Dojcs; 1735, 8. 11. Josephus, filius Christophori Czeczatka ex pago Tvarožná⁶⁹ Moraviae – Veronica ex oppido Starcz[?]; 1739, 22. 11. Georg Leska – Elisabetha Joannis Groff. Testes Chr. Hakl Boemus et Josephus Meliss, omnes ex Dojcs; 1739, 24. 11. Martinus Mach, civis civitatis Policska⁷⁰ regni Bohemiae, actualis musicus

huius loci, Maria Theresia, filia Fr. Herl, civis civitatis Iglaviensis⁷¹ e marchionatu Moraviae; 1739, 24. 11. Georgius Remess ex oppido Moraviae Kunovicz⁷² — Katharina Joannis Miesczanek filia; 1740, 17. 10. J. Dworak Bohemus Teutobrodensis⁷³ — Catharina Weisin, etiam Bohema, filia Joannis Weis Vetere Praga⁷⁴; 1740, 16. 2. Francismus Sturkal ex Horovica⁷⁵ — Christina Georgii, dominalis venatoris. Testes ex Dojcs, praeter sponsum, qui est ex Bohemia; 1741, 9. 10. Bohemus Czink — Dorotha Felixiana ex civitate bohémica Bechinensi⁷⁶; 1741, 29. 11. Joannes Slezak ex Volessnicza[?] — Marina Pauli Zastresky ex Oszera(!); 1742, 9. 1. Jacobus Gevalek oriundus Bruna⁷⁷ — Sophia ex Gutenberga⁷⁸, Bohemia; 1742, 4. 1. Franciscus Juracska ex Bzenec Moraviae⁷⁹ — Anna filia J. Stoklassa ex Straznicz⁸⁰; 1742, 4. 1. Joannes Sklabuczek — Barbara filia Martini Czakovich ex Czaikowicz⁸¹; 1743, 28. 1. Antonius Novotný ex Domasin⁸² regni Bohemiae — Catharina Joannis Taborsky ex possessione Moraviae Thvarozna⁸³; 1743, 2. 6. Paulus Horak — Catharina, filia Viti Topinka ex Moravia; 1743, 2. 12. Andreas Zrunek Kovalovicensis⁸⁴ molitor — Anna... ex Moravia, testes Paulus Zelinka Moravus ex Moravia Straznicio⁸⁵ et Joannes Jurkovich ex Kovalov⁸⁶; 1744, 3. 5. Antonius Sikora Szeniciensis⁸⁷ — Catharina, filia Pauli Strava inhabitatore Dojcensi, alias Morava ex Hulin⁸⁸; 1744, 2. 11. Josephus Janosek ex Moravia, ex possessione Housska⁸⁹ — Catharina; 1745, 31. 1. F. Prochazka ex Moravia Strimiloviensis — Anna; 1745, 18. 7. Georgius Georgii Kisela incolae Bateloviensis⁹⁰ ex Moravia — Anna Caspari Kankowsky ex Rubro Recsiensis⁹¹ oppido Boemiae; 1754, 11. 10. Joannes Petrus Georgii Prochazka molitoris Gezdovicensis⁹² — Elizabetha Thomae Sautor filia, civis Trischensis⁹³, sponsi ex parochia Trischensi Moraviae, testes ex Dojcs; 1745, 11. 11. Joannes Shober, filius civis Gödingensis ex Moravia — Christina Francisci Hrazdil civis Gajensis⁹⁴ pariformiter ex Moravia; 1745, 26. 11. Josephus Rulont ex Frankstadt Moraviae, Maria Theresia; 1746, 20. 2. Valentinus Urbani Momka Nova Villa ex Silesia⁹⁵, in Kovalov degens — Susanna Kovovich; 1746, 13. 11. Gallus Czechaczek ex Bilovicz Moraviae — Maria Magdalena relicta post Josephum Sluneczko Muticensem⁹⁶; 1749, 28. 1. Joannes Jerabek cum Teresia Petri Vaniss filia ex Silesia; 1749, 23. 6. Joannes Nezas Bohemus Pragensis — Magdalena. Morava Klobukiensis.⁹⁷

p-r) Prietrž 1733–1750: 1737, 7. 11. Mathias Zito Bohemus — Anna Navrátil Bohema; 1738, 15. 11. Andreas Mathiae Vichta — Anna matre Bohema; 1740, 8. 10. Franciscus Straka — Lydia Ondrášových Bohemi, 1741, 30. 1. Georgius Hejtmánek Bohemus — Veronica Ilčík Bohema; 1742, 4. 11. Paulus Burian Moravus Blatnicenus¹⁰⁰ — Dorothea nata Bendová; 1743, 28. 1. Mathias Svoboda Bohemus — Maria quondam J. Nemeček uxor; 1748, 11. 11. Vignyrek Szabatistensis¹⁰¹ — Catharina Kozina Szabatistensis, sponsa patre ex Bohemia.

s) Rohov 1684–1750: 1685, 12. 2. Andreas Hnát Vivaniensis(?) Moravicus — Magdalena Sučková, loci eiusdem; 1686, 10. 2. Nicolaus Srna ex Velká — Anna Blaškovic Rovenskensis¹⁰², 1687, 2. 2. Martinus Niczových

ex Lehotka in Moravia — Anna Kristina Robenskiensis; 1690, 2. 4. Joannes Velický Miloticensis¹⁰³ — Magdalena... Strupicensis(!), 1690, 2. 6. Michael Zgunic Rohoviensis¹⁰⁴ — Marina Floriani Kuželoviensis¹⁰⁵; 1692, 19. 7. Georgius Rybala Luhačoviensis⁶¹⁰ — Mariana Horecký ex parvo Koválov; 1692, 19. 10. Georgius S. ex Mutenic¹⁰⁷ — Catharina Zemánek ex Ripkovic; 1696, 3. 2. Jacobus Gorik ex Lipova¹⁰⁸ — Zuzana Gorigova ex Sehradice¹⁰⁹; 1697, 26. 12. Michael Zálesák Šardiciensis¹¹⁰ cum Catharina Veselák ex Hovorán¹¹¹; 1714, 16. 9. Johannes Hotos Mezricensis¹¹² — Marina Turkových Rohoviensis; 1715, 15. 2. Mathias Trutna Vilímov¹¹³ — Dorota Havlíčka, Rovensko; 1725, 7. 11. Laurentius Gol Strazniciensis¹¹⁴ — Marina Popelka Rohoviensis.

t) Senica 1712–1750: 1713, 6. 1. Tomas Gesat[?] ex Moravia — sponsa Regina Paris; 1715, 13. 1. Joannes Pozorský z Buczovic¹¹⁵, Moravus — sponsa Dorothea relicta Hanusek... Szenicz; 1715, 27. 1. Joannes Georgius Gutt, venator... ex Bohemia — sponsa Anna Barbora Kaupin, Olomucensis.¹¹⁶ 1719, 3. 11. Ireneus Slavík ex Radějov¹¹⁷ — sponsa... ex Raticovic¹¹⁸; 1724, 30. 10. Johannes Salomun Kyjoviensis — Anna Lukacrovich de Tvarozna¹¹⁹; 1724, 12. 11. Nicolaus Janoula de Bohumin¹²⁰ — Catharina Simonis Priborski Strazniciensis; 1724, 12. 10. Martinus Hldaczek de Vizovic¹²¹ — Catharina... Szeniciensis; 1725, 19. 1. Joannes Kukuczka de Holešov¹²² — Christina... Szeniciensis; 1725, 25. 10. Johannes Vajor ex Brod...¹²³ Anna Szeniciensis; 1730, 5. 11. Sigismundus Hofman Pragensis — Maria Slavík...; 1731, 28. 10. Johannes Kral Bohemus Hradensis[!] — Terezia... ex Holessowa(!); 1732, 4. 5. Carolus A. Ritter ex castello Pernstein¹²⁴ in Boemia — Catharina defuncti Kral... in Boemia filia, nunc in Senicz; 1735, 14. 9. Mathias Mazarek Kuttensbergensis¹²⁵ ex Boemia, incola Szenecensis — Ludmila Jacobi Zochinac filia; 1735, 23. 10. Francis Tessik Bohemus ex Pardubic¹²⁶ — Verona condam Venceslai Sloboda; 1735, 23. 10. Venceslaus Krycsek... ex Pardubic — Susana Venceslai Zlak; 1735, 6. 12. Franciscus Tiessik... ex Moravia — filia Venceslai nomine Veruna ex Moravia, 1736, 30. 9. Johannes Georgius Ritter — Terezia... Moravienensis; 1736, 1. 7. Antonius Kubišek — Elisabetha Kucsarka Telcsensis; 1750, 14. 6. Venceslaus Žák, Seniciensis — Elisabetha Hrdličkova Morava Hradištiensis¹²⁷; 1750, 22. 7. Thomas Pavlik, iuvenis Bohemus — Rozina Hus-topecz, Morava — Szeniczenses; 1750, 26. 7. Wenceslaus Slama, Moravus Žiliniensis¹²⁸, Anna Dostál, Seniciensis.

u) Sobotište 1697–1750: 1698, 29. 6. Martinus Hrenka de Velká Vrbka, marchionatus Moraviae, — Anna Macharian; 1698, 6. 7. Martinus Sklenárik Moravus — Anna Hottach de Szabatiste; 1698, 23. 11. Martinus Bollizal de Magna Vrbka marchionatus Moraviae — Elisabetha Černý de Kopčany¹²⁹; 1700, 14. 2. Martinus Viďurek de Bohemia — Elisabetha Hrubych, incola Sabatiensis; 1701, 12. 1. Christophorus Istvanovy de Letava¹³⁰ marchionatus Moraviae, incola Szabatistensis — Elisabetha Majteny; 1701, 28. 11. Joannes Szula de Lužic¹³¹, marchionatus Moraviae — Catharina Serlymačka de Myjava¹³²; 1702, 20. 4. Vitus Slavek Moravus — Anna vidua Georgii Horvát Szabatistensis; 1702, 9. 7. Jacobus Vitasek de Luderovicz¹³³ Moravus — Barbara Smršek Szabatiensis; 1702, 1. 10. Paulus

Didess de Buchlovicz¹³⁴ Moravus — Dorothea Haluská de Bizšic[!] Morava, 1702, 22. 10. Mathias Matizi de Silesia — Anna Leska Szabatiensis; 1702, 5. 11. Joannes Bohuslavský Moravus — Dorothea Badija de Tvrdomic¹³⁵; 1702, 29. 11. Martinus Fijanových de Moravicali Lesko¹³⁶ — Barbara Machových; 1702, 19. 11. Martinus Hanák Moravus — Barbara Hanák Szabastitensis; 1703, 21. 1. Mathias Fiala Bohema advena Szabatistensis — Anna Bočka Szabatistensis; 1703, 11. 11. Martinus Predzectěl de Zlobicz¹³⁷ Moravus — Catharina Bubeník ze Chvalova[!], pariter Morava; 1704, 20. 1. Johannes Suchomela Kunovicensis¹³⁸ — Anna Stolar de Bojkovic Morava; 1705, 19. 7. Martinus Zálešák de marchionatu Moraviae de Malá Vrbka¹³⁹ — Elisabetha Šimáček pariter de Moravia ex oppido Lipov¹⁴⁰; 1706, 16. 5. Joannes Zakonicz de Rovensko — Anna Stázník Morava de Hroznovy Lhoty¹⁴¹; 1706, 28. 11. Antonius Ring Bohemus — Magdalena Vybral Szakolensis; 1709, 6. 1. Joannes Miša ex Moravia — Catharina anabaptistorum panificis filia; 1720, 29. 10. Georgius Kozina Boemus: 1723, 3. 5. Mathias Šter — virgo Venceslai Našar ex Bohemia; 1725, 4. 7. Johannes Bataly, Catharina Pemin Bučoviensis; 1734, 10. 1. Andreas Martinčík ex Rapčice — Anna Toman Szobotiensis; 1735, 30. 8. Nicolaus Kraus ex Moravia — Dorothea Kaník z valchy; 1736, 22. 4. Venceslaus Čivka — Anna Vodříková ex Radějov; 1736, 1. 7. Michael Valentových z Javorca — Zuzana Vaculových ze Lhotek; 1739, 15. 1. Josefus Švorc ex Ostroh — Catharina Vacubitistensis; 1740, 10. 1. Michael Strakovics ex Kozorovec comitatus Bastientis[!] — Anna Hank Hradistiensis ex Moravia; 1745, 24. 1. Franciscus Rezuha Szabatistensis — Barbara Turst ex Poštorna¹⁴²; 1746, 19. 1. Georgius Machan z Kuželova¹⁴³ — Maria Klok Szobotistensis; 1752, 27. 8. Antonius Pochobratský ex Chrudim¹⁴⁴ — Rosaria Malarik ex Tvažnic.

v) Borský Jur 1633—1750: 1633, 3. 10. Georgius Bartolomei Jurových ex oppido Bojanovice¹⁴⁵ — Margareta ex Kostelec¹⁴⁶; 1634, 19. 2. Joannes Lanionim ex Koričan¹⁴⁷ — Barbara relicta Ladislai Konupek, incola S.; 1636, 9. 1. Martin Penkovič de Kralic¹⁴⁸ — Anna Georgii S. Szekule¹⁴⁹; 27. 1. Johannes Slíva, Moravus ex Bojanovic — Catharina 1637, 11. 1. Georgius Martini Ribecký ex Kozlovic¹⁵⁰ — Eva Muchal[?]; 1639, 5. 2. Jacobus Steniskový(?) ex villa Rožnov — Eva filia Urbani Horák de Lanštorf; 1639, 30. 2. Ladislaus Švenda ex Lisic¹⁵¹ — Helena filia Michaelis Miklašových; 1640, 5. 2. Paulus Honzlík ex pago Dřenostic — Sofia Černá; 1642, 9. 2. Joannes Martini Koričanský, incola Kuhloviensis¹⁵² — Catharina; 1643, 10. 2. Bernardus Volovič de Bojanovic — Anna Plachta; 1643, 8. 9. Jacobus Moravus ex Babic¹⁵³ — Anna Polentari ex Modřic¹⁵⁴; 1643, 20. 9. Georgius Harventil ex Kostelec — Mariana Pašif ex Bohdalo¹⁵⁵; 1644, 7. 1. Venceslaus Hurhánek ex Boskovic¹⁵⁶, morans in S. Georgio — Anna Volovič; 1644, 30. 1. Venceslaus Czertek ex Mutenicz Moravus, cohabitor in Saecule — Catharina Miczo; 1645, 9. 1. Matheus Adami Szkratek Silesius, morans in Sekule — Zuzanna Joannis Stehlík; 1645, 29. 1. Venceslaus Kurila ex Strýbrnic¹⁵⁷, Moravus — Dorothea Nicolai Czapotí Kukloviensis¹⁵⁸; 1646, 15. 1. Venceslaus Tehoř de Monte Kutná Bohemus — Anna; 1646, 8. 4. Georgius Czufal de Nemochovic¹⁵⁹ — Anna Benrenhorio(!); 1647, 11. 11. Jacobus Niger ex Trubelic(!) Moravus — Anna

relicta Jacobi Machatae... S. Georgii¹⁶⁰; 1648, 12. 1. Joannes Gregorovič Niniburgensis ex Silesia inferiori — Veronica Joanis Alzoni advena S. Joannis; 1648, 29. 6. Andreas Bozgai Szekuliensis — Elizabetha Lazari Kurnos ex Bohemia, civitatis Monte Kutná, morans Szekulae; 1650, 16. 1. Matheus Kukul de Tvrdonic¹⁶¹, advena S. Georgii — Catharina Hubenicz, incola S. Georgii; 1650, 15. 2. Georgius Textorides, advena Moravus Szekuliensis — Anna Markových totidem; 1650, 23. 10. Martinus Drobilič advena Moravus, Szekuliensis — Mariana Georgii Figuli; 1650, 30. 10. Georgius Martinovych, advena Moravus, Dorothea Trechtihora, incola S. Joannis¹⁶²; 1651, 25. 1. Georgius Ilkovych ex Popovic¹⁶³, advena Moravus, Catharina Strakovych Kukloviensis; 1651, 23. 11. Jacobus Zdráhala, advena Moravus, cohabitor in Szekule — Anna Samcových, 1652, 20. 1. Joanes Zahopola, advena Moravus, cohabitor in S. Georgio — Catharina Vávrových; 1652, 28. 4. Georgius Kozlínek, advena Moravus, Schwabensis[!], cohabitor in S. Georgio — Dorothea Jacobi Cupiliarii[!]; 1652, 5. 5. Joannes Petrovský, advena Moravus — Marta Martini Bučovský z Moravan¹⁶⁴; 1652, 16. 5. Joannes Venceslai Czabala, advena Moravus — Anna vidua Joannis Coturnarii; 1653, 2. 3. Joannes Novák — Anna filia Stanislai ex Bystrice¹⁶⁵ ad Holešov sponsus z Dobroslavic¹⁶⁶; 1654, 18. 1. Andreas filius Martini Rač Tvrdonicensis, Moravus — Dorothea Matušových ex S. Georgio; 1655, 2. 2. Georgius Kneúl(!) ex Kuklov — Catharina filia Laurencii Janíčkových ex Lanzoth¹⁶⁷; 1655, 25. 7. Stephanus Pezonět ex Cáhnov — filia Georgii Horejtský ex Lanzhoth; 1656, 30. 1. Mathias filius Joannis Lignifabris ex Vyškov¹⁶⁸, nunc morantis in S. Georgio — Catharina filii Pauli Švancara ex S. Georgio; 1663, 14. 2. Georgius Prerovský ex civitate Prerov¹⁶⁹ — filia Elisabetha domini Martini Chrastek ex Kuklov; 1665, 22. 11. Georgius Prerovský — Anna Pauli Raikia... in Kuklov; 1666, 16. 5. Martinus Dastel ex Bílovic — Elisabetha Jakulovych Kukloviensis; 1665, 25. 6. Venceslaus Litoměřický — vidua Červenková, incola S. Georgii; 1669, 20. 1. Georgius Vrána viduus ex Přerov molitor — Catharina Sutoris ex Saeculae; 1698, 22. 7. Joannes Ptáčník ex Lanštorf — Dorothea Černá ex S. Georgio; 1699, 15. 1. Venceslaus Holoubek ex Lanštorf — Dorothea Praskil ex S. Georgio; 1724, januarius Sebastianus Procházka ex Poštorná — Kateřina Matuškových ex Kuklov; 1700, 14. 2. Georgius Horvát ex Froista(?) in Moravia — Elisabetha Maršálek ex Kuklov; 1703, 15. 2. Jacobus Sobek Moravus — Mariana Valentových ex S. Georgio; 1704, november viduus Andreas Hojník ex Rožnov¹⁷⁰ — Catharina Vavřinec ex Kuklov; 1714, 12. 8. Mathias Melhusz Moravus ex Budějovic¹⁷¹ — Marina Joannis Veselý venatoris Kukloviensis; 1716, 5. 8. Martinus Pospíšil ex pago Magno Lazník¹⁷² ex Moravia — vidua Marina Dobšová ex S. Georgio; 1719, 10. 5. Ignatius Chamrata ex Moravia ex pago Divnicz¹⁷³ — Catharina Pauli Vávra ex Kuklov; 1720, 28. 1. viduus Georgius Ponališ — vidua Magdalena Morava; 1720, 13. 6. Jacobus Kalivoda ex Nizašov[!] Bohemus — vidua Georgii Adamovic Barbara ex Kuklov; 1720, 9. 6. Michal Vrána Silesita ex pago Voskovic(!) — filia Andrei Bolcrazy ex S. Georgio; 1722, 23. 4. Andreas Vriščák Moravus Zlinensis¹⁷⁴ — Marina relicta Joannis Sirok ex S. Georgio, 1724, 25. 5. Janíček Lípa Moravus ex pago Vosviti[!] — Dorothea Matuškových ex S. Georgio; 1724, 12. 11. Thomas Králíček Moravus — Joanni Černý vidua ex

Georgio; 1725, 21. 1. Josephus filius Joannis Žemla ex Moravia ex pago Hovorán¹⁷⁵ — Anna filia Joannis Kadlec ex Kuklov; 1725 julii, Joannes Zarub Bohemus — vidua Anna filia Bartholomei Staiff etiam ex Bohemia; 1726, 25. 6. Nicolaus Pokorný ex Klobuk¹⁷⁶ — vidua Anna Šimkových; 1727, 12. 1. Georgius Spočik ex Moravia Mezricio — Anna Malík ex S. Georgio; 1727, 4. 2. Martinus Hlobík Moravus — Elisabetha Chládek ex S. Georgio; 1731, 14. 7. Joannes Pestuka Cojetiniensis¹⁷⁷, Moravus — relicta Joannis Hornáček Kukloviensis; 1738, 9. 11. Thomas Valenta ex Osvietiman¹⁷⁸ in Moravia — Anna filia Joannis Juhánek ex S. Georgio; 1740, 7. 1. Joannes Jarábek ex Polička¹⁷⁹ in Bohemia — Dorothea Kubičková Kukloviensis; 1740, 28. 10. Matheus Danek ex Moravia, oppido Kinitz(!) — Marina Růžička ex S. Georgio; 1740, 30. 10. Matheus Kubez ex Moravia, ex oppido Vanticz[!] — Anna Baránek Zavodiensis¹⁸⁰, 1741, 21. 1. Franciscus Ondriský Ledakonicensis[!] ex Moravia — Katherina Sokol S. Georgiensis; 1741, 29. 8. Joannes Bognes Bistricensis ex Moravia — Francisca Strnadla Tišnoviensis¹⁸¹ ex Moravia; 1742, 11. 11. Joannes Cihlár ex Moravia — Elisabetha Pavlových Kuthensis¹⁸², 1744 10. 8. Antonius Volan Moravus — vidua Veronica Palaša etiam ex Moravia; 1744, 22. 11. Melchior Nikl, Moravus ex Bzenec¹⁸³ — Elisabetha Svoboda S. Georgio; 1745, 24. 1. Andreas Spálovský Moravus ex Topolná¹⁸⁴ — Anna Vrána S. Georgiensis; 1748, 28. 1. Georgius ... ex Dubnice¹⁸⁵ in Moravia — Catharina Grai ex Milotitz...¹⁸⁶ in Moravia; 1748, 13. 6. Josefus Míča ex Jaroměřic¹⁸⁷ in Moravia — Elisabetha Čachnoviensis ex Austria; 1750, 15. 11. Venceslaus Hank ex Korenicz[!] in Moravia — Uršula Spalovská.

z) Moravský Ján: 1665–1750: 1665 31. 5. Matthias Fuxa viduus ex Poštorná — vidua Anna Pisceny ex Secule; 1665, 6. 6. Nicolaus Hřesic[?] ex oppido Welká — filia Joannis Szekel ex Borkovan¹⁸⁸, nomine Rosina; 1671, 8. 2. Jacobus Janových ex Moravia — vidua Margarate Kuchtová; 1673, 25. 1. Valášek ex Střelná¹⁸⁹ — Elizabeta Bezuckých; 1674, 6. 5. Joannes Buchta ex Pernital[!] — filia Georgii Hanák ex Moravia; 1677, 2. 5. Franciscus Bezdík ex oppido Hulín¹⁹⁰ — Judita Bulčina[?]; 1678, 13. 2. Georgius Kulčinský ex civitate Bílsko¹⁹¹ — Catharina Ištvaník ex S. Joanne; 1678, 5. 5. Chmelka ex S. Joanne — relicta Anna Frna[!] ex oppido Chropina¹⁹²; 1679, 15. 1. Georgius Janíčkových ex Moravia ex pago Kozojídek¹⁹³ — filia Pauli Hajník, nomine Dorothea; 1679, 18. 6. Martinus Novotný ex oppido Polešovic¹⁹⁴ in Moravia — Anna filia Pauli Rokyta ex Syrovin¹⁹⁵; 1681, 9. 6. Martinus Procházka ex Poštorná — Catharina Brečka ex Saecula; 1684, 14. 5. Petrus Mičkových — vidua Elisabetha post Joannem Brichta ex Buchlovic; 1685, 4. 11. Šimon Holas, Moravus — Elisabetha Orličková ibidem; 1685, 4. 11. Jacobus intrus ex Moravia ex pago Šakvic¹⁹⁶ — Eva Filarková; 1685, 14. 11. Andreas Hurban Moravus ex Cobilli¹⁹⁷; Catharina Hamelková; 1686, 24. 2. Georgius Obrom Moravus — Barbara Morin; 1686, 7. 7. Henricus ex Brechtua Moravus — Elisabetha ex eodem loco; 1687, 28. 1. Joannes Siller Bohemus — Anna Bednářová; 1686, 14. 8. Mathias Krnových ex Blatnic Moravus — Anna relicta ex Svetlov¹⁹⁸; 1688 20. 1. Martinus Luža Moravus ex Dluhonic¹⁹⁹ — Catharina Bednářka; 1688 27. 6. Paulus Sekon Moravus ex Banicz[!] — Barbora Malíková ex Kopčan; 1688, 28. 7. Tobiáš Hájek Moravus ex

Copilic[!] – Anna Hustových ex S. Joanne; 1688, 25. 7. Jacobus Svalových Moravus ex Huk²⁰⁰[!] – Dorota Medek ex Nova Villa ad Jur; 1689, 23. 1. Georgius Vesely ex Moravia – Catharina Holarových ex Secula; 1689, 5. 6. Georgius Morek Moravus ex Vacenovic²⁰¹ – Barbara Martini Frošik ex Ratiškovice; 1689, 5. 6. Georgius Dobis Moravus ex Ledakunic[!] – Zuzana filia Martini Holes; 1689, 14. 6. Georgius Nenrad ex Bujanovic[!] Moravus – Mariana Zahradnik ex Zarazic²²⁰(!); 1689, 12. 6. Bartolomeus Hročík, Moravus ex Petrova²⁰³ – relicta ex S. Joanne; 1689, 30. 8. Nicolaus Gerel ex comitatu Trenčiniensi ex pago Drietoma – Anna Smaženka de Hroznová Lhota ex Moravia; 1690, 13. 9. Nicolaus Drábek Moravus ex oppido Némčic²⁰⁴ – Barbora Mifka ex pago Netic²⁰⁵; 1691, 6. 2. Simeon Budíšek ex Moravia – Zuzanna Seraczik ex S. Joanne; 1697 januaris Joannes Richlíček – Mariana Pokorná ex Moravia; 1713, 13. 2. Markus Struhalik ex Hulín – filia Anna Georgii Zlámal ex Szekul; 1713, 21. 5. Josefus Láska ex Prušánek²⁰⁶ Moraviensis – Maria Maxiánová ex S. Joanne; 1719, 25. 1. Martinus Zdražil Moravus ex pago Bojanovic²⁰⁷ – Elisabetha Polák ex S. Joanne; 1725, 8. 7. Paulus Nikásek Bohemus – Anna Hrdlovička ex S. Joanne; 1731, 15. 7. Georgius Dvorský Moravus – vidua Marina Szlobodová; 1731, 2. 9. Antonius Wozar ex Boemia – Anna Marina ex Libina²⁰⁸; 1742, 30. 10. Josephus Stehlík ex Moravia – Marina Winder ex Silesia; 1743, 21. 1. Antonius Fripaver[!] ex Moravia – Barbara Joannis Bohaczek ex Moravia; 1743, 29. 10. Josephus Sulák ex Lanžhoth – Eva Pavlásek filia; 1744 19. 7. Venceslaus Čejka ex Moravia – Apollonia Novák; 1744, 25. 8. Adalbertus Rothmiller ex Moravia – Salomena Matthiae Nikodimek; 1744, 8. 11. Ignatius Szerdian ex Moravia – Agnes pariter ex Moravia; 1744, 11. 11. Georgius Kuhlý ex Moravia – Catharina Vaněk; 1745, 8. 7. Franciscus Říha Landhotensis – Rosina ex Saekula; 1746, 1. 5. Josephus Masaryk Stražniciensis – Eva Kopuncis filia (testes ex Sekule).

y) Jablonica 1695 – 1750: 1695, 10. 6. Petr Klenárik Moravus – Anna Holásková; 1699, 31. 5. Georgius Ohák ex Czerová²¹¹ – Anna Pavlových ex Bojkovic; 1714, 29. 8. Georgius Kolarík Javornikiensis ex Moravia – Barbara Kramár, relicta Jablonicensis; 1725, 11. 2. Franciscus Svoboda Stražniciensis – Anna Botka; 1726, 24. 10. Mathias Chitra Bohemus – Catharina Juhas Jablonicensis²¹²; 1738, 23. 11. Lucas David Bohemus – vidua Anna... Czeroviensis; 1739, 1. 11. Antonius Kornus Szalcencis – Anna Hajczek ex Moravia; 1741, 22. 1. Joannes Gruš Moravus – Marina Jarabek; 1741, 11. 6. Joannes Čížek Bohemus Chotěboriensis²¹³ – Dorothea Jakošák Hlubokensis²¹⁴; 1741, 5. 11. Venceslaus Thománek Moravus – Anna Sajanka Hlubokensis; 1741, 12. 11. Venceslaus Hikkel Moravus – Marina... Jablonicensis; 1745, 24. 2. Nicolaus Strha Bohemus – Elisabetha Hlaváček Jablonicensis; 1748, 11. 5. Michal Chalupný Bohemus – Catharina hortulani Jablonicensis; 1751, 2. 5. Sinapius Lev ex Mutencz – Rosalia Ritler Jablonicensis.

x) Myjava: 1734, 10. 5. Jacobus Kilyaren[!] – Lida filia Joannis Koczvara ex Moravia; 1735, Venceslaus Ries Moraviensis – Anna Nicolai Trasátek[!]; 1735, 30. 10. Laurentius Kopriva Moraviensis – Elisabetha

Joannis Horňáček Myjaviensis; 1736, 11. 11. Stephan Klimko – Catharina filia Tomáš Ušak, testes ex pago Veselí; 1736 november Venceslaus Hips – Catharina Bohemiensis; 1738, Paulus Slezák – vidua relicta, testes ex pago Kostelec, 1738 september Paulus Moravus – Dorothea Kriczko; 1743, 14. 11. Venceslaus Král Bohemus – Catharina... Bohema; 1744, 10. 5. Joannes Pavelka Bohemus – Catherina Moravcová – Bohema; 1744, Venceslaus Novotík – Anna Szlavi Moraviensis; 1744 november Martinus Matiška Miaviensis – Veronica Kozlovička Bohema.

B

a) Gbely 1710–1750: 1712, 16. 8. Georgius Lukač Moravus ex Tessicz¹ – Catharina vidua Ekbeliana²; 1714, 26. 1. Jacobus Klinda – Catharina Joannis Ovčák ex Mutenicz³; 1720, 25. 6. Franciscus Bernáček ex Miletic⁴ – Catharina Drlajka; 1721, 27. 4. Joannes Bulka ex Tvrdonic⁵ – Dorothea; 1730, 16. 7. J. Polák ex Slusovic⁶ – Valla; 1734, 25. 11. Vašek Wankus ex Veselí⁷ – virgo Balacz; 1745, 4. 1. Joannes Moravus – Catharina Kameník.

b) Holič 1678–1750: 1678, 6. 2. Joannes Mašák – Margareta filia Pauli Kalíšek ex pago Přisnotic⁸ ex Moravia; 1678, 6. 2. Mathias Konečný – Maria... ex pago Přisnotic ex Moravia; 1678, 23. 4. Jacobus Petřík ex pago Prušánek⁹ – Eva Charvát ex pago Landštorf¹⁰; 1678, 2. 5. Laurentius Malý ex civitate Regina Hradensi¹¹ – Benigna filia Joannis Orel; 1678, 11. 5. Martinus Tkadlčík ex pago Doubrava¹² – Dorothea Tepal ex eodem pago, testes Mutinienses; 1678, 22. 5. Lukáš Habečka ex pago Svatobořic¹³ – Dorothea Kašpárek ex Prušánek; 1678, 2. 6. Petrus Krchniak ex civitate Jemnice¹⁴ – Eva Raich ex pago Weirovice; 1678, 4. 9. Martin Manek Stražnicensis – Magdalena Strmenská ex oppido Velká¹⁵; 1678, 9. 11. Martin Pišný ex oppido Dřevotic – Rosína ex pago Čertín[!]; 1678, 8. 11. Andrej Čapka – Dorotea ex civitate regia Jaromirio; 1679, 14. 11. Fridrich Zvěřina ex pago Ježovic¹⁷ – Anna Pilháček ex oppido Brodek¹⁸; 1679, 6. 6. Petrus Kanžela ex Dubňan¹⁹ ex Moravia – Dorothea Slezák ex Katov²⁰; 1679, 9. 7. Venceslaus Čech ex Žabčic²¹ – Marina Sládek ex pago Krchleb²² in districtu regino Hradensi ex Boemia; 1679, 19. 8. Andrej Daněk ex Roketnic²³ – Judita Kotala ex pago Práce²⁴ prope regiam civitatem Brunam; 1679, 8. 10. Laurentius Menšík ex civitate Žebrák²⁵ in Boemia – Dorothea Menšík ex Mladoňovic²⁶; 1680, 1. 5. Mathias Hlávka ex civitate Pacov²⁷ – Marina Klečka ex Mikulčic²⁸; 1680, 1. 5. Georgius Kratochvíl ex oppido Bystrice – Agnes Zeman ex civitate Auspiciensis²⁹; 1680, 4. 6. Joannes Jelínek ex pago Žarosic³⁰ cum Elisabetha Čech ex pago Německá Třebová[!] 1681, 14. 1. Paulus Czely ex Těšic – Anna Eliáš ex Močidlan³¹; 1681, 11. 5. Georg Badal ex Lulčic³², Moravus, Mariana... ex Holič³³; 1682, 11. 1. Michal Dostal ex Hradiš – Dorota Sládková ex Kátov; 1682, 11. 1. Mathias Šurabka ex Rohatec³⁴ – Catharina Hlavačka ex Močidlan; 1682, 9. 11. Johannes Zona Pustimeriensis³⁵, nunc in Kátov – Anna Barbora Rejtara ex Rohatec; 1682, 13. 5. Nicolaus Kalivoda – Marina Páleník ex Tovačov³⁶; 1682, 11. 7. Tomáš Kolár Kopčany³⁷ – Mariana Veselický ex

Těšic; 1682, 21. 11. Petr Haleky, viduus Holicensis — Marina Toman ex suburbio Ostroviensis³⁸; 1695, 20. 11. Venceslaus Pišček Ostroviensis — Marina Gajdoš Holicensis; 1696, 15. 1. Georgius Třiska Ostroviensis — Katharina Snovická Rohatecensis; 1695, 8. 7. Martinus Masarik ex Véska³⁹ — Anna ...; 1696, 18. 11. Joannes Flašík ex Véska — Anna Ščipa Močidlacensis; 1697, 14. 2. Tomáš Miklásek ex Pitín⁴⁰ Moraviensis — Dorotha Petrla Holicensis; 1697, 19. 11. Andreas Domarád Lipoviensis⁴¹ — filia Balthasari Klán holicensis; 1698, 7. 1. Joannes Ševcových ex Lipová⁴² — Marina Venceslai Snovický ex Rohatec; 1698, 8. 6. Joannes Vizovský ex Ždanic⁴³, nunc in Kopčan — Zuzana Hřišková ex eadem; 1698, 9. 11. Matheus Biskup Radkovicensis⁴⁴, braxator Kopčanensis — Trensia[?] Pribramiensis⁴⁵, Bohema; 1701, 14. 11. Stanislaus Sanek ex Lužice⁴⁶ Moravus — Catharina Prudenka Holicensis; 1702, 29. 1. Joannes Dvořák ex Bukovan⁴⁷ — Marina Matúškových Holicensis; 1702, 8. 1. Mathias Pilař Kopčanensis — Marina Šnajdar Bzencensis⁴⁸, nunc in Kopčan; 1702, 11. 6. Martin Marek Holicensis, alias Klobukensis⁴⁹ ex dominio Brumov — vidua Martini Simanových; 1702, 18. 6. Georgius Domanský Kioviensis⁵⁰ — Marina Velké Kopčany; 1702, 8. 10. Michal Kecko Holicensis — Barbara Zálešák Castkoviensis⁵¹; 1703, 14. 1. Joannes Nešpor viduus Neovillensis⁵² Moravus — Marina Mlýnek Holicensis; 1703, 14. 1. Joannes Zálešák Šardicensis⁵³ — Anna Georgii Pilka Holicensis; 1703, 15. 1. Johannes Cícha Blatnicensis⁵⁴ Moravus — Barbara filia Venceslai Lomnický Holicensis; 1703, 28. 1. Johannes Pribramský Boemus, incola Holicensis — Katharina Joannis Hruška de Lito-myšl⁵⁵; 1703, 28. 1. Casparus Mikulášových Bludnickensis[!] Silesita, nunc Holicensis — Anna Joannis Šindelář Katoviensis; 1703, 28. 1. Joannes Svitka ex Drahoňov⁵⁶, nunc Holicensis — Marina Grof Klimkoviensis⁵⁷ ex Silesia, nunc Holicensis; 1710, 7. 11. Mathias Brušík ex Trnávka⁵⁸ Moravia — Elisabetha Šimík Zakolcza; 1713, 9. 7. Venceslaus Bohemus — Magdalena ...; 1713, 18. 11. Venceslaus Drábek ex Hrušek⁵⁹ ex Moravia — Tilia[?] filia Svatojanský ex Kátov; 1714, 18. 11. Andreas Hospenín — Anna ... uterque ex Moravia; 1715, 17. 11. Venceslaus Flek ex Moravia — Zuzana ...; 1716, 19. 1. Martinus Šípek ex Sudoměřic⁶⁰ — Anna Durchon ex Popudín⁶¹; 1716, 31. 1. Paulus Modva — Kopčanensis — Sibilina ... ex Moravia; 1716, 2. 2. Stephanus Moravus ex Rochov[?]⁶² — Anna Tenli[?]; 1716, 19. 7. Franciscus Bartošík ex Moravia, pago Tessín — Mariana Šebesta; 1716, 15. 11. Hráček ex Boemia — Barbara Joannis Solníček; 1716, 31. 6. Paulus Modva Kopčanensis — Sibilla Bukovan⁶³ ex Moravia; 1716, 19. 7. Joannes Bartošek ex Moravia — ex pago Tessín — Marina Šebesta; 1717, 15. 7. Joannes Hiráček ex Boemia — Barbara Solníček; 1717, 17. 7. Martinus Mošaník ex Moravia — Marina Mišálkových; 1719, 18. 7. Franciscus Lišek ex Moravia — Anna ex Kopčan; 1728, 23. 12. Tomáš Jančár — Dorothea Gumer, ambo ex Moravia; 1728, 15. 5. Jacobus Šprta ex Moravia — Anna Šebesta ex Popudín; 1730, 3. 6. Joannes Kosna ex Moravia — Marina Šenkla ex Holič; 1730, 10. 11. Joannes Trchelník ex Moravia — Maria Hanzalík ex Kopčan; 1730, 31. 12. Joannes Sokol ex Boemia — Catharina Hustek; 1731, 6. 1. Joannes Tesarík ex Moravia — Marina Hornáček ex Kopčan; 1731, 14. 1. Martinus Kotašek ex Moravia — Marina Kalivoda ex Kopčan; 1731, 14. 1. Martinus Uhlík ex Rohatec — Marina Šebesta Holicensis; 1731, 11. 12. Michal Balaž ex Mikulčic⁶⁴ ex Moravia — Zuzana

Lanteš Holič; 1732, janarius, Antonius Kelner ex civitate Riša[!] ex Boemia – vidua Kovaríková Holič; 1732, 17. 2. Joannes Hoch ex pago Stupava⁶⁵ Moravus – vidua Paleček Holičensis; 1732, 4. 5. Mathias Cablík Stražnicensis – Maria Špangel ex Kopčan; 1732, 8. 11. Joannes Machan ex Hroznová Lhota⁶⁶, transmoraviensis – Maria Bendík Katoviensis; 1732, 8. 11. Nicolaus Govalec Moravus – Katharina Pilhusa; 1732, 1. 11. Michal Kunický ex Bojanovic⁶⁷ ex Moravia – Aňna Lacza Katovicensis; 1733, november, Paulus Špendlík ex Moravia Polešovic⁶⁸ – Catharina ex Kopčan; 1735, februius, Joannes Škachel ex Moravia – Marina Maršalská; 1735, Jacobus ... ex Moravia – Catharina Machánek ex Boemia; 1736, Josephus Tischer ex civitate regia Pragensi⁶⁹ – Justina Ořechovská Morava; 1737, Ivan Sikora Stražnicensis – Catharina Holicensis; 1737, 8. 2. Martinus Nádeníček ex Morava Klobuk⁷⁰ – Kunigunda ...; 1737, Martinus Horčíčka Neovillens⁷¹ Moravus – Christiana Dufek Holicensis; 1737, 21. 6. Josephus Lecko Bohemus – Anna Pekárek; 1738, Petrus Pokorný Moravus ex Rousinov⁷² – Anna Haidušek Holicensis; 1738, 6. 9. Georgius Sceponík Moravus ex Huk⁷³ – Catharina Frola Holicensis; 1738, Martinus Slický Moravus ex Petrov⁷⁴ – Marina Fodor; 1738, Martinus Habík Moravus Kunovicensis⁷⁵ – Anna Flasič Močidlany; 1738, Antonius Hrdík Moravus Stražnicensis – Marina ...; 1739, Venceslaus Fiala Moravus ex Freisták⁷⁶ – M. Bartek; 1739, Paulus Veselý Moravus – Marina Absolon; 1739, Nicolaus Mikulášek Moravus – Anna Janík; 1739, Jan Fecher ex Adamov⁷⁷ – Maria ... ex Kopčan; 1739, Joannes Šustka Moravus – Marina Dvořák Mutěnicensis; 1739, Martinus Vichiff Moravus – Elisabetha Kosnar; 1739, Franciscus Klasek Moravus – Anna ... ex Brno; 1740, Antonius Vavruška ex oppido Kunovic Moravus – Catherina Jahelková; 1741, Christianus Krisek Moravus – Elisabetha Lupal, Morava, Kunovice; 1741, Bernardus Mičánek Moravus, Polešovice – Marina ... Holicensis; 1742, Thomas Pavlových ex Moravia – A. Goglík Morava ex Lužice; 1745, Joannes Ružička Moravus – Anna K. Holicensis; 1745, Joannes Jelínek ex Boemia – Anna Trnka ex Boemia; 1745, Tomáš Ješka ex Boemia (Polička)⁷⁸ – Ludmila Rada ex Boemia; 1745, Paulus Snopík Moravus – Marina Matoušek; 1745, Vitus Dušil Moravus – Anna Kalivoda Morava; 1745, Joannes Drobil ex Moravia Hukensis – Catharina Lacza Katoviensis; 1746, Tomas Mihel ex Moravia – Elisabetha Morávek Holicensis; 1746, Joannes Zavadil ex Moravia – Apollonia ... ex Moravia; 1746, J. Mzánek ex Moravia – Catharina Kopčanensis; 1746, Franciscus Zapletal ex Moravia – B. Severik; 1746, Bartolomeus Vađuša ex Moravia – Veronica Bublík Holicensis; 1746, J. Svab Bohemus – Marina Nedbalý ex Boemia; 1746, Venceslaus Ondruch Moravus – Catharina Hatora Kopčanensis; 1746, Paulus Michal Bohemus – Anna Vojtech Bohema; 1746, Joannes Smetivý Moravus – Marina Navrátil; 1746, Paulus Velický Bohemus – Barbara Vojtech Bohema.

c) Radošovce 1635–1750: 1635, 6. 10. Martinus Zancyth[!] ex Lanzhot – Manda Georgii Malíkových ex Radošovce⁷⁹; 1635, 4. 11. Matheus Vítkových ex Briclava – Elisabetha Habalová; 1637, 15. 2. Paulus Kněždubský ex Lopašov⁸⁰ – Katharina Pajzových ex Trnovec⁸¹; 1637, 22. 2. Matheus Malát ex Kovalovec⁸² – Dorothea ... ex Nova Villa ex Moravia; 1637, 29. 9. Joannes Karáske[!] Litomislionius – Rojnia Joannis Jedlička de

Letovicz⁸³, Moravia; 1638, 24. 8. Paulus Malčík Pragensis⁸⁴ – Anna ex Újezdec⁸⁵; 1638, 21. 11. Georgius Karas ex Týnec⁸⁶ – Barbara Vlkových ex Triska[!]; 1638, 21. 11. Urbanus Bednarov ex Brumov⁸⁷ – Žofia Dudkových z Javoran[!]; 1639, 3. 7. Joannes Floriani ex Tovačov⁸⁸ – Margarita N. z Brostu⁸⁹; 1640, 15. 1. Joannes Sofkov ex Radějov⁹⁰ – Anna Stahcalová ex Radošovic; 1640, 8. 1. Venceslaus Duchkov z Vážan⁹¹ – Susanna Kováčková ex Kovalovec; 1640, 13. 1. Jacobus Filových ex Jaroňovic[!] – Catharina Šcerbov ex Lopašov; 1640, 18. 11. Joannes Adamových ex Břeclava – Susanna Masár ex Vlčkován⁹²; 1641, 27. 1. Joannes Matulových z Buchlovic⁹³ – Elisabetha Sachových ex Chropov⁹⁴; 1641, 27. 1. Paulus Balunových ex Sudomiric⁹⁵ – Barbara Balážových ex Veska⁹⁶; 1641, 9. 9. Georgius Ruklál[!] ex Vlčkován – Catharina Měšfánková ex Polešovic; 1642, 15. 2. Michal Řeháček – Mariana ex Opava; 1642, 9. 5. Georgius Šplyták ex Újezdec – Ilona N. ex Kovalovec; 1645, 2. 1. Georgius Rychlík z Bílovic⁹⁷ – Catharina Nemcových; 1645, 2. 1. Joannes Matušových ex Lipov⁹⁸ – Barbara Job ex Véska; 1648, 2. 11. Joannes Trinaský ex Chropov – Barbara Turbíková ex Javorník⁹⁹; 1649, 31. 1. Laurentius Latuška ex Kovalovec – Anna Pátek ex Vracov¹⁰⁰; 1649, 22. 8. Thomas Dubnianský ex Vlčkován – Catharina Trnková; 1651, Martinus Georgij Niklovicz ex pago mor. Kudlova¹⁰¹ – Kunigunda Jakubových ex Kovalovec; 1651, Joannes Zimný ex Strážnice – vidua Janičkových ex pago Vieska; 1651, 26. 11. Bartolomeus Uher ex Radějov – Elisabetha Habalových ex Chropov; 1658, 8. 4. Georgius Klíma ex Moravia ex pago Ostrov versus Olomucium – Mariana ...; 1660, 11. 1. Martinus Jurčových ex Rokytнице¹⁰² – Catharina Andreae Červenka; 1660, 4. 7. Toman Čamoníc ex Vizovic¹⁰³ – Anna Jurčových ex ... [mezi svědky Martinus Marton ex Strážnice]; 1660, 11. 7. Benediktus Jurčikových od Sokolova – Helena Malinových ex Strážnice; 1660, 30. 9. Joannes Komínek – Dorothea Pauli Kněždubský ... ex Chropov; 1661, 16. 1. Jacobus Mišanina ex Biskupic¹⁰⁴ Moravia – Anna Hornákových ex Chropov; 1661, 7. 8. Paulus Kolečkových ex Kněžduba¹⁰⁵ – Catherina Janečkových ex Véska; 1661, 2. 12. Joannes Bartolových – Catherina Nicolai Boršovský [testes ex Radošovce]; 1662, 26. IV. Thomas Topenčík, incola Radošoviensis – Anna Kopřiva ex Bujanovic; 1666, 29. 8. Adamus Zendolko ex Náklo¹⁰⁶ ultra Olomucium – Catharina Mathiae Král ex Zeretín; 1666, november, Joannes Rožnovských ex Milotic¹⁰⁷ – Anna Pritských ex maiori Blatnica¹⁰⁸; 1666, Jan Nicolaus Janků ex Nova arce ex Moravia – Dorothea Martini Slávek; 1667, 24. 2. Venceslaus Neuročný ex Radvanic¹⁰⁹ – Catharina ... ze Stavessic¹¹⁰; 1668, 8. 1. Valentinus Michardík ex Mistrin¹¹¹ – Zuzana Venceslai Valíckových ex Vacenovic¹¹²; 1668, 29. 1. Paulus Král ex Slavkov¹¹³, nunc vero cohabitator Radošoviensis – Dorothea Gregorových; 1668, 26. 2. Paulus Král ex Slavkov – Dorothea Gregorových ex Radošovce; 1668, 29. 7. Martinus Suchovský alias Mazánek – Catharina Jakubových ex Lopašov; 1669, 10. 2. Joannes Loníček ex Moravia ex Nova Villa – Dorothea Suček ex Kovalovec; 1669, 9. 7. Simon ... ex Rychlov¹¹⁴ – Elisabetha Lache ex Holešov; 1670, 2. 2. Daniel Huthya ex Klobuk – Katharina Zerkových ex Chropov; 1670, 2. 10. Georgius Kubík ex Těšín – Marina Koptických de Petrova Ves¹¹⁵; 1670, 10. 11. Gersa ex Mikulčic – Catharina Kópčál ex S. Georgio; 1671, 25. 1. Thomas Lhotecký Chotibořský ex Bohemia – Eva Horských ex Moravia de Prismotic[!]; 1671, 25. 1.

Michael Vlkošik ex Vidovany¹¹⁶ – Anna Oruská[?] de Nova Ves ex Moravia; 1671, 1. 4. Georgius Širpurský ex oppido Lešná¹¹⁷ ad Brunnam – Elisabeth Smetana ex oppido Radošovice, 1671, 6. 4. Baltazar Šternberský ex suburbio urbis Prerov Moravia – Justina Čarda ex Domanistie[!]¹¹⁸; 1671, 6. 4. Martinus Machových ex Chropov – Barbara Švrčkových ex Sodomiric¹¹⁹; 1671, 8. 4. Joannes Švanda ex Štirbor[?] in Moravia – Magdalena Marečková ex Sulkovec¹²⁰, Moravia; 1671, 8. 4. Georgius Kollár – Magdalena Kovankových ex Moravia ex Zarazic¹²¹; 1671, 26. 4. Nicolaus Červenka ex Pozlovic¹²² – Margareta Zalesačka ex Raketovic[?]; 1671, 30. 4. Joannes ... ex Zmrlinek – Marina Blažejových ex Jaromiric; 1671, 11. 5. Jacobus Stephan – Justina Maxa z Prešovic ex Moravia; 1671, 15. 1. Lukáš Goršlik ex Nova Ves od Ostroha – Anna Kučera ex Žadovic ad Kyjov; 1671, 21. 9. Venceslaus Zich ex Vracov – Marina Kravačik ex Vlčí; 1671, 2. 10. Jacobus Čech ex pago Svěchtín[!] – Elisabetha Šimeček ex Kruhov[?]; 1671, 3. 11. Matyáš Blažkových – Dorothea Juričkových ex Orechov¹²³; 1672, 25. 1. Paulus Martiák ex Sobihlibich¹²⁴ – Marina Tureček ex Dobroňovic[!]; 1672, 1. 9. Martinus Viškú – Marina Dokupilových ex Bojkovic¹²⁵; 1672, 21. 11. Margareta Valentových Szakolcensis – Nicolaus Bánovský ex Milotic; 1673, 22. 1. Joannes Zálešák ex Luka Moraviae – Kunigunda Danielových ex Koválovec; 1673, 5. 2. Martinus Machalík ex oppido Slavičín¹²⁶ – Catharina Čípkových ex Chropov; 1673, 2. 5. Martinus Mlynárových ex Pornie – Justina Anka ex Nitkovice¹²⁷; – 1673, 6. 8. Georgius Kukalík ex Lipov – Elisabetha Kantorových ex Lipov [testes ex Lužic]; 1673, 4. 9. Mathias Markových ex Újezd ad Lipník – Magdalena Mikšičkových ex Chybic¹²⁸; 1673, 23. 11. Martinus Augustínek ex Strážnice – Suzana Kopečná ex Kostec¹²⁹; 1674, 6. 1. Joannes Chmelárek ex Těšov¹³⁰ – Susanna Mikšových ex Újezd¹³¹; 1674, 28. 4. Jaršič Charvát ex Vimislic – Marina Hlaváček ex Račí[?] Moravia; 1674, 1. 7. Joannes Kominík ex oppido Blučina¹³² – Anna ex Rodic Silesia; 1664, 9. 10. Georgius Gazárek ex Klobúk¹³³ – Susanna Pecíkových ex Lipina¹³⁴; 1674, 15. 11. G. Juričových ex Častkov – Catharina z Dobročovic¹³⁵ ex Moravia; 1675, 30. 7. Venceslaus Hottýových ex Klobuk – Anna Masařových ex Lopašov; 1675, 22. 7. Bartolomeus Stavinoha ex Klimkovic¹³⁶ – Anna Bartoš ex Vislavic[!]¹³⁷; 1675, 19. 10. Daniel Klínek ex Germanico Brod¹³⁸ – Dorothea Stlupových ex eodem Brod; 1669, 9. 2. Joannes Kovárových ex Brest – Anna Harek ex Holešov – 1676, 2. 5. Joannes Praška ex Úhrice¹³⁹ ex dominio marchionatus Moraviae Ždanic – Maria Gaydl ex Velkronii[?]; 1676, 14. 5. Vitus Naypani ex oppido Blučina, Marchionatus Moraviae – Marina Burian ex civitate Mezric; 1676, 14. 5. Nicolaus Dolák ex Mezric – Marina Bilík ex Židlochovic¹⁴⁰; 1676, 28. 8. Joannes Soškola ex Korinov[!] ad Mezricz – Elisabetha Krejčirových ex Rohoch[!] od Bistrina marchionatus Moraviae [testes ex Třebíč]; 1676, 15. 11. Michael Goistra ... incola Vracov¹⁴¹ – Dorothea Straška ex Šardic¹⁴²; 1677, 6. 1. Nicolaus Drobníček ex Biskupic¹⁴³ – Margareta Prštných; 1677, 27. 4. Daniel Čížek ex Lhota ... ex Bohemia ... Marina Valentových ex Brezikol[?]; 1677, 20. 5. Joannes Čermák ex Nosislav¹⁴⁴ ad Hustopeč – Eva Vlk; 1677, 25. 5. Andreas Dvorak ex pago Slatina¹⁴⁵ ad Bruna – Rozina Kolár ex Lešná¹⁴⁶; 1677, 8. 6. G. Matuška ex Rotka[!] Anna Pančuchových ex Mezřic¹⁴⁷; 1677, 25. 7. Joannes Kutnohorský natus Židlochovii, incola ex Mirin[!] ad Brunnam – Mariana

Laurentii ...; 1677, 16. 8. Thomas Tesio[?] ex Šlapanic¹⁴⁸ – Catharina Křištofy; 1677, 6. 9. Jacobus Baričný ex Divák¹⁴⁹ – Rozina Unkanovská ex Blaškovic [Testes ex Morkůvek]¹⁵⁰; 1677, 15. 9. Joannes Neorálek ex Lešná[?] – Anna Poloma ex pago Šlapanic [testes ex Slatina]; 1677, Venceslaus Kopeček ex Nameste¹⁵¹ – Marina Uderová ex Mikulčic; 1678, 10. 1. Paulus Švanda ex Trebelovic ad Znojmo – Dorothea Bašin ex Kamenic ad Trebicz; 1678, 14. 1. Urbanus Brzobohatý ex Zehoszcza[!] ad Brunnam – Judith Kolmačková ex Slavíkovic¹⁵² ad Rousinov; 1678, 20. 1. Joannes Cenek ex Kurošlepech[!]¹⁵³ ad Nameste – Catharina Mzuková ex Bucza ad Znoimam¹⁵⁴; 1678, 25. 1. Sigismundus Čermák ex suburbio Kromericz¹⁵⁵ – Anna Hachlík; 1678, 24. 8. Laurentius Borecký ex Ždánic – Anna Čuříč ex Lopašov; 1678, 21. 9. Venceslaus Malý ex Lhota ad Iczin¹⁵⁶ – Catharina Matuláškových ex Lúčka ad Kelčan¹⁵⁷; 1678, 7. 11. Nicolaus Teplík ex oppido Polešovic domini Velehradensis – Barbara Masník ex Pitinov; 1678, 7. 9. Martinus Valášek ex Kormín¹⁵⁸ – Dorothea Pešinová ex Vranovic¹⁵⁹; 1679, 19. 1. Matheus Slavíček ex Ausobi[!] ad Brod Germanicum – Judita Cigani ex Rosic¹⁶⁰ ad Brunnen ex Moravia; 1679, 25. 11. Joannes Švec ex Vizovic¹⁶¹ – Josephina Křížek ...; 1679, 17. 7. Kazimirus Hodavský ex oppido Seniciensi ex Anna Hvezdových ex oppido Mikulov¹⁶²; 1680, 20. 1. Joannes Čepelík ... ex Bohemia – Anna Simonis Vraha ex pago Vrdn[!]¹⁶³; 1680, 26. 1. Georgius Matulík ex Slavičín, Barbara Ničková – testes ex Chropov; 1682, 25. 1. Joannes Hakač ex Kovalov – Rozina Šalanová ex Nova Villa¹⁶⁴ trans Moraviam; 1686, 17. 11. Martinus Chudíkových – Susanna Hovězákových ex Pohorelic¹⁶⁵; 1687, 7. 7. Nicolaus Pivečko ex Klobúk – Barbara ex Vidovan; 1689, 16. 9. Matheus Fiala ex Trebicz¹⁶⁶ Moravus – Margarita Kalusová ex pago Budikovec¹⁶⁷ similiter Morava; 1689, 27. 9. Joannes Remsik ex Pornic[!]¹⁶⁸ Moravus – Margaratea ex eodem pago [testes ex oppido Göding¹⁶⁹ Moravo]; 1692, 27. 1. Venceslaus Šastek ex Zahorovic¹⁷⁰ – Elisabeth Kadlíček ex Koválovec; 1692, 27. 1. Matheus Tesarič ex Holíč – Elisabeth Durajových ex Zarazic; 1693, 24. 1. Kovarik ex Chvalkovic¹⁷¹ – Catharina .... ex Breclava; 1694, 9. 5. Joannes Nakaz ex Straznica – Dorothea Dobsokových ex Radošovic; 1694, 7. 11. Georgius Varšonský ex Holešov – Elisabetha Mikulových ex Vidovany; 1696, 20. 3. Joannes Súchovský ex Lopašov – Dorothea Korenda ex Lopašov; 1699, 17. 2. Venceslaus Sochor – Margarita ex Silesia ex civitate Frýdek¹⁷²; 1699, 27. 3. Joannes Domurát – Catharina Ondrových ex Lopašov, ille ex Lipová ...; 1700, 13. 8. Georgius ... ex marchionatu Moraviae ex possessione Kněždub – Dorothea Pololných ex Kameneč¹⁷³ Bohema; 1702, 26. 11. Joannes ... ex Bojanovic – Anna Vrbavčických ex Véska; 1702, 26. 11. Paulus Tomančíkových ex Bojanovic – relicta Joannis Masaříkových ex Lopašov; 1703, 29. 4. viduus Horák ex Hustopeč¹⁷⁴ – Anna Joannis Jasovský ex Solca [Zakolcha?]; 1717, 4. 7. Andreas Černoch ex Vracov – Catharina Zaiček ex Kovalov – Martinus Kovarik ex Moravia ex Slavičín – Anna Čizmanová ex Radošovce; 1718, 23. 1. Martinus Zirka ex Minori Vrbka – Catharina Petrik ex Chropov; 1718, 23. 12. Jacobus Ostrý ... ex Bohemia ... Catharina Šíkových ex Kunovic¹⁷⁵ ex Moravia; 1718, 20. 11. Thomas Kuchyňka ex Šardic¹⁷⁶ ex Moravia – Anna Škardových ex Kiss Kovaloc; 1719, 7. 1. Joannes Boprek ex Hranicza¹⁷⁷ – Anna Švendová ex Strážnica; 1720, 2. 6. Baltazaurus Bartkovský ex Moravia ex Dobroškovic – Rozina

Morávek ex Kovalov; 1720, 6. 10. Venceslaus Imrových ex Stražovic¹⁷⁸ – Catharina Rozbořil ex Véska; 1721, 12. 1. Nicolaus Zirkik ex Kiss Vrbka, Moravus – Dorothea ... ex Chropov; 1722, 14. 9. Joannes Lukaček Seniciensis – Zuzanna Staša ex Silesia oriunda; 1723, 8. 7. Jacobus Provazníček ex Bohemia ex Petrovicz¹⁷⁹ cum Dorothea Žák ... ex Kovalovec; 1724, 2. 2. Venceslaus Kočí ex Prostějov¹⁸⁰ – Catharina Zajiček ex Kovalov; 1724, 20. 2. Venceslaus Kašana ex Ratiškovic – Catharina Domoráth ex Lopašov; 1724, 27. 5. Jacobus Lenhart ex Moravia ex Kamenicz¹⁸¹ – Marina Suková ex Kovalovec; 1732, 26. 2. Moravus Netopil ex Radvanic¹⁸² – Elisabetha Nikuš ex Véska; 1732, 4. 6. Joannes Cziaček Bohemus ex pago Rychnov¹⁸³ – Elisabetha Volek ex Véska; 1733, 13. 7. Joannes Vrablec ex oppido Pardonicz alias Dačic¹⁸⁴ ex Bohemia – Catharina Mokrá ex Radošovce; 1734, 25. 9. Paulus Kolečkár ex Moravia ex pago Pitinov – Anna ... ex Chropov; 1735, 30. 1. Joannes Rájecký ex Moravia ex Veselí¹⁸⁵ – Catharina Holý ex Radošovce; 1742, 22. 1. Josephus Fišer Bohemus – Zuzana ... 1743, 14. 2. Adalbertus Nepil, Moravus, tunc faber in Vlčkován¹⁸⁶ – Anna Svrzczina Radoškoviensis; 1745, 19. 6. Georgius Svačina Kromerisio ex Moravia – Lída Karlíček; 1748, 28. 1. Thomas Balša ex Hrubá Blatnica – Elisabeth Filová ex Orestko¹⁸⁷; 1748, 10. 11. Antonius Reháek ex Moravia – Elisabeth Hansel ex Radošoc; 1748, 19. 11. M. Hakač ex Kovaloc – Catharina ex Bohemia, nunc Szacolcza existente; 1748, 6. 12. Georgius Červenka ex Radějov cum Elisabeth Hotárek ex Štěpánov¹⁸⁸; 1749, 3. 6. Joannes Sukonius Gedingensis – Elisabetha ... Radošoviensis; 1750, 25. 1. Joannes Ružička Moravus – Anna Hujačová, 1750, 25. 1. Martinus Podlucky Moravus – Marina Trojasek ex Radošoc.

C

a) Skalice 1634–1750: 1634, aprilis, Bartolomeus Rosú filius Zakolcensis – Catharina Martini Štiavnický de Veselí¹; 12. 4. Joanis Černých de Brumovic² – Catharina filia Joannis de Koryčan³, Moravia, Andreas Tomkvice Zakolcensis – Catharina de Prušánky⁴ et Moravia, Jacobus Joannis Czadi filius de Jidonicz⁵ oppido Moraviae – Catharina de Boskovicz⁶, 19. 4. Andreas Jakubovicz de Silesia – Magdalena de Koryczan; Paulus Kostihú de Sechov⁷ Moravia – Ludmila Hokasko de Dačic⁸; Benediktus Vidlař de Ribník⁹ Silesia – Anna Marci Sláma; 26. 4. Georgius Michalik de Noskov¹⁰ Silesia – Anna de Hovorán¹¹ ex Moravia; 4. 5. Joannes Machatek Pragensis ex Bohemia – Elisabetha Stražnicio; Joanes Klimkovský de Klimkovitz¹² ex Silesia – Mariana filia Kovař de minori Glogov¹³; Nicolaus Chmiežovic de Sutkin[!] ex Moravia – filia Kovař de Šilbinc[?]; 14. 6. Nicolaus Vasko de Ujezd¹⁴ ex Moravia – Anna ...; 28. 5. Joannes Kolar Brodensis¹⁵ – Christiana Jančalových de Zakolcha; Joannes Rahek de Lhota¹⁶ ex Moravia – Elisabetha Apaš filia de Bobatov ex Moravia; Mathias Čermák de Zemits[!] ex Moravia – filia Joannis Švestka Zakolcensis, Stephanus Morký de Čachac[!] ex Moravia – Anna filia Pisko Zakolcensis, Joannes Ludvík de Boskovic¹⁷ ex Moravia – Catharina filia de Boskovic, Johannes Záhřický Moravia – Elisabetha de Dřevnovis¹⁸ ex Moravia, Joannes Polášek de Bílovic¹⁹ ex Moravia – Anna Joannis Mosař de Klusbork²⁰ ex Si-

lesia, Venceslaus Vanička de Vrbica²¹ ex Silesia – Dorothea Pauli Janczik de Hodonin, Mathias Pokorný de Brušov[!] ex Silesia – Uliana Biniš ex suburbio Zakolcensi, Georgius Czagal Zakolcensis – Catharina Martini Hurových de Moravia, Paulus Jančický ex Moravia, – Dorothea vidua Christofori Itali Zakolcensis, Johannes Soběhrd de Kolovrat de Moravia – Judith Prisborsku de Prisor[?]; 1635 januarius Jacobus Stupka de Březovic²² ex Moravia, Dorothea Martini Kasnac de Pritřz²³; Joannes Škita de Kuřim²⁴ ex Moravia – Margareta...; Jacobus Tošar Hlivicensis²⁵ ex Silesia – Anna Zakolcensis; Fridericus Zemanik de Richvaldt ex Silesia – Catharina de Ratiškovice²⁶ ex Moravia; Venceslaus Jakubkův de Ždanic²⁷ ex Moravia – Catharina Boháč Zakolcensis; Martinus Malenovských de Veselská Lhota²⁸ ex Moravia – Catharina Biskostných de Lubná²⁹; Joannes Sapek de Dohnana ex Slavonia – Dorothea Sliffanevých de Biskupic³⁰; Andreas Lhotský de Hučín³¹ ex Moravia – Christina Andrei Činga; Matthias Bartoškúv de Hostic³² ex Moravia – Anna Stanše Zakolcensis, Thobias Wostka... ex Silesia – Catharina de Visovitz³³; Joannes Hlavička de Vrbic³⁴ ex Silesia – Barbara Andrei... Zakolcensis; Venceslaus Blanař de Podivin³⁵ – Elisabetha Procházková de Podivin; Joannes Latomirický ex Moravia – Judita Zakolcensis, Nicolaus Jakšových de Vesel³⁶ ex Moravia – Mariana Tupal ex Silesia, Venceslaus Brašovský ex Silesia – Anna Nedbalko ex Silesia; 19. 6. Georgius Calcus ex Silesia – Susanna Bašů de Strážnice; Nicolaus Fišar de Buchlovic³⁷ – filia Bartolomei Krajčik... ex Silesia; august Venceslaus Horinka de Vlkoš ex Silesia – Dorothea vidua Georgii Hudecko Zakolcensis; 1636 6. 1. Tomáš Remenár Strážniciensis – Anna Lariš... Zakolcensis; 18. 4. Andreas Beruňka Zakolcensis – Anna Kuliškových ex Dubňan³⁸ ex Moravia; 30. 5., Paulus Hujacz de Sudoměřic³⁹ – Anna Tišek Zakolcensis; 6. 6. Martinus Blikovský de Leskovic ex Silesia – Margareta Sláma Zakolcensis; 24. 6. Venceslaus Rehořík ex Moravia – Anna Renonický ex Moravia; 24. 6. Georgius Petri de Saponov ex Moravia Salomena Huditz ex Moravia; august Martinus Příhoda de Kunovitz⁴⁰ ex Moravia interim Zakolcensis – Barbara Ovčáková ex eodem; september Mathias Krejčových ex Moravia – Sara Kryphin de Z.; 16. 9. Georgius Jankův de Zwiranem ex Moravia – Anna... eiusdem; november Georgius Láník Zakolcensis – Catharina Staňkových de Sobichlop⁴¹ ex Moravia; Paulus Chalupka de Vlkoš ex Silesia – Susana Mistik; Paulus Andreas Chalupka de Vlkoš⁴² ex Moravia – Susanna Mistik; Joannes Lange de Kadenin ex Silesia – Anna Čermák ex Silesia; Thomas Zálešák... ex Moravia – Dorothea... ex Moravia; Martinus Chrástík ex Bedakových⁴³ – ex Moravia – Manda... de Nova Ves; Joannes Moravík Zakolcensis – Anna Pauli Vercovský ex Moravia; 1639, 9. 1. Paulus Bartošových de Sudoměřic – Anna Vyborkových Zakolcensis; Andreas Mráčko de Lískovec⁴⁴ – Susanna Formánek ex Suburbio Zakolcensi; Joannes Hudeček de Brod et Moravia – Anna...; 1639 august Laurentius Tesař – relicta Filipi Kučko Anna ex oppido Litenčice⁴⁵; september Georgius Mukovič ex Sučany⁴⁶ – filia Sigismundi Zmeškal Dorothea de Jemnice⁴⁷; Joannes Kolářik ex Hunobroda – Susanna Martini Macíf ex civitate Zakolcensi; 1640 februarius Venceslaus Pelka – Dorothea relicta molitoris Strašnicensis; Laurentius Sýkora z Dalešic⁴⁸ – Anna Nicolai Blaško z Ratiškovic⁴⁹; Georgius Urbanových Silesius –

Dorothea Šebestových; 1641 januarius Simeon Peltzman – Anna Adami Strakonicensis⁵⁰; 24. 11. Joannes Břeska organista ex Boemia Novomestský – Anna Nicolai Maizana ex Katov⁵¹; 26. 11. Joannes Peroutka Boemus ex Čáslav⁵² – Catherina Dvořák ex Boemia; 1642, 12. 1. Matheus Čista – Agnes Joannis Hradský ex Lipov⁵³; Jacobus Véska z Miškovic⁵⁴ – Magdalena Slopanových; Georgius Ambrožových z Bojanovic⁵⁵ – Susanna Kvasnička z Hovorán; Jacobus Vaněk ex Strážnice – Magdalena Joanni filia; Elias Ritovaný ex Rohatec⁵⁶ – Katerina Kninská Zakolcensis; Martinus Jedlička ex Letonic⁵⁷ Moravus – Catharina filia Georgii; 6. 6. Venceslaus Christinov Buchloviensis⁵⁸ – Sofia Machových; 1644 aprilis Lukas Ambrosi Kreamsiriensis – Catharina relicta..., 1647 februarius Joannes Horák de Olešnice⁵⁹ – Brigita Andrei Špác Zakolcensis, september Venceslaus Adalbertus Pardubicensis – Anna Joh. Jiruský Pardubicensis⁶⁰; 13. 6. Fridericus junior Kunoviensis⁶¹ – Barbara Casparis Rayšlin; 1656 Joannes Herold Ostroviensis⁶² – Catharina Žákových de Vlkoš⁶³, Joannes Bida – Margarita Svindových, sponsus ex suburbio Hunnobrodiensis, Mathias Pospíšil de Záhlinic⁶⁴ cum Anna Vozárových de suburbio Zakolcensi, februarius Georgius Matějkových de Bliši⁶⁵ – Mariana Pisarových Hradištiensis, 14. 3. Martinus Ševců de Grygov⁶⁶ – Zuzana Martini Malina de Napajedla⁶⁷, Joannes Svobodných de Podolí⁶⁸ – Catharina Petržalová de Napajedla; Joannes Hranický – Dorothea ex suburbio Zakolcensi, september Jacobus Hlozdův de Prostějov⁶⁹ – Catharina Blanka, 1657 januarius Georgius Krupa de Palkovic⁷⁰ – Mariana Vyskočilových, Zdánice⁷¹, Joannes Orichovský de Strážnic – Anna Strachotová de Prie-trž⁷², Venceslaus Grigatik de Kunovic – Mariana Remenárových; 1659 maius Laurentius Buček Zakolcensis – Judita Bystřická ex Kojetin⁷³, november Georgius Dráb ex oppido Vizovic – Anna M. ex pago Luček⁷⁴; 1662 januarius Joannes Erasmus z Uherského Brodu cum Catharina Matulnická Szakolcensis, august Georgius Duda de Kromeritz – Anna Gabliková; september Venceslaus Dudových de Polešovic⁷⁵ – Catharina...; october Martinus Slivečka Preroviensis⁷⁶ – Rozina...; 1664 Nicolaus Kotlarik de Vrbka⁷⁷ – Anna Markových Mokrohajensis⁷⁸, Mathias Bartonových de Pribor⁷⁹ – Eva Navrátil de Prikaz⁸⁰; 1655 februarius Bartolomeus Vaškových de Kralic⁸¹ – Magdalena Abrahami Stolar Tovačoviensis⁵² maius Joanes Vašina ex Mikulčic⁸³ – Catharina Krátkých; Nicolaus Hlaváč ex Mikulčic – Zuzana Příbylová ze Živačic[!]; 6. 7. Paulus de Bojkovic⁸⁴ – Marina...; august Georgius Knap de Nitkovic⁸⁵ – Mariana... de Pozlovic⁸⁶; 1666 29. 6. Georgius Petrových Mokřýchajensis – Anna Horankových, Hodonín; 9. Georgius Cigánkův ex Rožnov⁸⁷ – Marina Etlířková; 1670, 25. 1. Joannes Perbík ex Silesia – Anna Holých ex Meziříč⁸⁸ nunc Zakolca; 1671, 19. 1. Georgius Kunovský ex Prostějov – Anna Velčík Nikopoliensis ex Silesia; 25. 1. Martinus Mikových – Anna Tomanová ex Dřevohostic⁸⁹; 21. 10. Georgius Drozd ex Příbor – Barbara Hlubocká; 1674, 4. 2. Nicolaus Varšovský ex Holešov – Catharina Čížková; 1675, 20. 1. Martinus Hunki ex Kostolan moravicali – Magdalena Habrmanová ex Strážnice; 1677, 25. 1. Venceslaus Masařík ex Hovorán – Marina Otčenášková ex Přitřž; 21. 5. Adamus Friderici ex Bohemia... Mariana Sudlyka Ostroviensis; Joannes Badiura ex Prie-trž – Anna Vincurka Vracoviensis⁹⁰; 1678 Joannes Slovák ex Moravia z Velkej – Mariana Kováč ex Tachov⁹¹;

Bartolomeus Svátek Moravia z Boskovic – Magdalena Žižková; 14. 7. Matouš Vaněk ex Bojkovic, Catharina... Zakolcensis; 24. 8. Joannes Uher ex Velká – Christina Kadeřábková, huius loci; 14. 9. Venceslaus Hejna de Jaroměř⁹² in Bohemia – Magdalena..., Georgius Chudilík – Eva Pirner ex Velká in Moravia; 1679, 22. 1. Venceslaus Zamenik ex Ratiškovice – Elisabetha Zlámal ex Moravia, V. Georgius Sokol ex Tovačov – Judita; Georgius Vašečka ex Prietrž – Mariana Uher ex Těšic⁹³; 1680, 21. 1. Martinus Kolasík ex Radějov – Dorothea ex Prietrž; 5. 5. Nicolaus Duchoň ex Milotic⁹⁴ Moravia – Catharina Lounská; 2. 6. Paulus Mlynář ex Letonice⁹⁵ – Catharina Chr. Humpolecký; 3. 6. Joannes Grigorik ex Brod, Moravia – Elisabetha Zatlukal; 11. 8. Urban Zahradka ex Petrová[!], Moravia – Magdalena Martinovská Opaviensis; 10. 11. Matheus Bernátův ex Náměšť⁹⁶ – Catharina Táborská ex Nova Villa, 10. 11. Jacobus Grineus – Ludmila Mrázová ex Rožnov; 1681, 12. 1. Georgius Bravcal – Mariana Mrnkalová ex Petrov⁹⁷, Moravia; 9. 2. Mathias Lysý ex Hovorán, Moravia – Catharina...; 4. 11. Martinus Poláček ex Hlohovic, Moravia – Mariana Matějková ex pago Lhota; 1681, 11. 5. Andreas Hosický Moravus ex Mezříč⁹⁸ – Catharina Mitis; 1. 6. Georgius Knotek ex Trebitz⁹⁹ Moravia – Catharina Panáček; 12. 11. Joannes Fila de Kněždub¹⁰⁰ Moravia – Anna; 25. 11. Nicolaus Vanovský Vacenovicensis¹⁰¹ Moravia – Catharina; 25. 11. Venceslaus Mokřý de Cerovic¹⁰² Moravia – Marina Lahodová; 1682, 20. 1. Venceslaus Fiala Holiciensis hortulanus – Marina Šádecká Bohemia; 21. 1. Mathias Bednárových ex Hovorán Moravia – Christiana Otčenášková de Prietrž; 4. 7. Venceslaus Zigda natione Moravus – Anna Vavrinových; 1683, 25. 2. Georgius Rivola – Catharina natione Morava; 30. 2. Šimon Hošek – Anna Stuzníková natione Morava; 14. 11. Paulus Gabík ex Nemčic¹⁰³ – Moravia – Marina Tatiček ex Petrov Moravia; 21. 11. Joannes Procházka ex Moravia – Judita Boniai; 1684, 1. 1. Thomas Ocela – Anna Kvasičková, origine Morava; 20. 12. Mathias Lysý ex Hovorán – Elisabetha Kratochvíl; 1686, 3. 2. Paulus Pirek Moravus – Mariana Palata Morava natione; 18. 2. Jacobus Knotek ex Petrov Moravia – Suzana Charvát ex Mokřý Háj¹⁰⁴; 18. 11. Jan Jaborník Szakolcensis – vidua Anna ex Pavlovic¹⁰⁵; 1687, 12. 1. Martinus Menareský in arce Milotic officiaris – Elisabetha K. Zakolce; 1688, 11. 1. Paulus Mijavský ex Lhota Hroznová¹⁰⁶ – Marina Benedek Zakolcensis; 15. 2. Nicolaus Masarik ex Huk¹⁰⁷ – Barbara Jakubičková ex Vlčnov¹⁰⁸; 15. 2. Mathias Veselský Moravus ex alodio Veselské České[!] – Anna Folvínová ex pago Hosteková in Moravia; 22. 12. Georgius Olukas ex Moravia z Malkovic – Anna Tureček z Detkovic¹⁰⁹ ex Moravia; 22. 12. Martinus Bařina Zakolcensis – Elisabetha Kuláči ex Sudoměřic; 26. 2. Georgius Matušek Moravus ex Drahovic – Margarita Vodák ex Jaromeric¹¹⁰ in Moravia; Georgius Myslivec Moravus ex Drahovic – Justina Lauretský ex za Všechnové; 13. 5. Joannes Samuelův Moravus ex Žlutkovic – Anna Silbrpanová; 17. 5. Joannes Koss Szakolcensis – Anna Pokorná ex Prerov; 7. 6. Vimar ex Střebolic in Moravia – Marina Holešoviensis¹¹¹; 29. 6. Venceslaus Sukup ex Jemnic¹¹² in Moravia – Dorothea Danielis Enner Buchloviensis¹¹³; 1705 Nicolaus Červenka ex Polešovic¹¹⁴ – Marina Bednařik Szakolcensis, 1706 10. 1. Nicolaus Pokorný ex Holešov – Zuzana Pelanto Szakolcensis; 10. 1. Jacobus Čermák natione Bohemus ex Tužina¹¹⁵ – Anna Petran Szakolcensis; 17. 1. Sta-

phanus Hornáček Szkolcensis – Catharina Janíček ex Lipov¹¹⁶; 18. 3. Adalbertus Rojek natione Bohemus – Catharina Veselá etiam ex Bohemia, 25. 4. Jacobus Spurný Holiciensis – Elisabetha Hrobarik ze Zlína¹¹⁷; 16. 5. Nicolaus Vaníček ex Fridek¹¹⁸ – Marina Pavelcových Zakolcensis, 31. 10. Georgius hortulanus Szkolcensis – Marina Černoch Mezričiensis¹¹⁹; 1707, 10. 1. Nicolaus Zachar ex Lipov – Dorota Čech ex Radimov¹²⁰; Joannes Pelikán Holiciensis – Lida Kozlik ex Moravia; 6. 2. Jacobus Matuška Mezričiensis – Anna Valových Zakolcensis; Andreas Kolovratník z Blanska¹²¹ z Moravy – Marina Sučková s Komorného Hrádku; 19. 7. Venceslaus Němcových Sudoměřice¹²² – Christina Chorvatovič ex Mokrý Háj; 31. 7. Thomas Kudlatý Szkolcensis – Catharina... z Vizovic; 1709, 6. 2. Michael Zlámal Szkolcensis – Catharina Uhlík ex Rohatec, 5. 5. Mathias Zatlukal suburbarius – Anna Bundal ex Sudoměřic; 24. 6. Martinus Fan ex Sudoměřic – Dorothea Hornáček Holiciensis; 19. 11. Paulus Stalický Szkolcensis – Judita Černá Stražniciensis; 1712, 19. 1. Josefus Severinus Ortmul Moravus – Dorothea Gabur Szkolcensis; 24. 1. Mathias Lakota Moravus – Marina Perica ex Mokrý Háj; 24. 1. Joannes Soffanik Moravus – Catharina Biskupič ex Mokrý Háj; 31. 1. Martinus Moraczek Moravus – Catharina Veselská Szkolcensis; 7. 2. Joannes František z Radějova¹²³ – Anna Zatlukal ex suburbio; 4. 5. Joannes Zlámal Moravus ex Slavkov¹²⁴ – Anna Kalus ex Pribor; 8. 5. Michael Zelenka ex Kovalov¹²⁵ Elisabetha Štěpánik ex Velká; junius Martinus Hromeček ex Znorov – Dorothea Pleský Zakolcensis, Venceslaus Kalášek ex Bohemia – Anna Petrik Zakolcensis; september Paulus Zezlík z Podivína¹²⁷ – Catharina Haluza ex Binovic iam incolae Mokrohajensis; 24. 9. Polešák ex Zubka – Anna Novablusová z Pohorelic¹²⁸; 20. 11. Georgius Huliman ex suburbio – Elisabetha Brantala ex Sudomeric; 20. 11. Georgius Kuban ex suburbio – Marina Fialička Stražniciensis; 1713, 8. 1. Martinus Kaluža Hunnobrodensis – Elisabetha Hranicio¹²⁹; 15. 1. Nicolaus Kučera ex Velká – Anna Valáškových ex Močidlan¹³⁰; 15. 5. Venceslaus Kačbala Vizovičiensis – Elisabetha Miklových; 23. 7. Georgius Ščasný – Marina Procházková ex Počátek ex Moravia; 25. 7. Makšely Moravia oriundus ex Holešov – Anna Horecký Szkolcensis; 17. 9. Joannes Prinis – Marina uterque ex Moravia, 28. 1. Venceslaus Čech – Marina Vaničkových uterque Hradištiensis; 20. 5. Joannes Růžička z Dačic¹³² – Lucia Procházková; junius Georgius Šmilovský ex Buchlovic – Anna Michalík ex Baršovic; 1. 7. Chvíška ex Holešov – Marina Žalovská ex Zesolic; 1715, 27. 1. Gabriel Svátek ex Boskovic – Mariana Drábková Szkolcensis, 14. 1. Mathias Kóstar ex Sudoměřic – Anna Prokúpká; 24. 1. Paulus... Stražniciensis – Elisabetha Kuban Zakolcensis; 26. 1. Jacobus Figner Moravus... – Catharina Kalai; 4. 8. Paulus Boček ex Radějov – Marina Jedlička Zakolcensis; 1716, 9. 1. Martinus... Hodoniensis – Anna V. Szkolcensis; 26. 4. Joannes Veselý ex Hunnobroda – Anna... Szkolcensis; 25. 7. Joannes Hornák Zakolcensis – Anna Večeřa ex Lipov; 16. 8. Martinus Soja Bojkovičiensis – Marina... ex Dojčany¹³³; 22. 10. Lukáš Svoboda ex Domašín¹³⁴ – Catharina Gatová ex Strážnica; 1717, 10. 1. Paulus Snabula Szkolcensis – Christina Elšík ex Sudomeric; 3. 5. Jacobus Sýkora ex Púchov¹³⁵ – Catharina Ziman Stražniciensis; 13. 6. Petr Píderláček ex Bílovic – Rozina Svoboda ex Zastržizla¹³⁶; 21. 11. Martinus Jankovič Szkol-

censis – Marina Elšič Sudomiriensis; 1718, 18. 1. Catharina Kučera ex Bojanovic¹³⁷ – Georgius Bachanič ex Suburbio; 23. 10. Josefus Ondřejovský Silesitus – Anna Děláková Szakolcensis; 13. 11. Andreas Klaníček ex Heršpic¹³⁸ – Catharina Miková Kopčanensis¹³⁹; 1719, 22. 2. Joannes Machových de Mutěnic¹⁴⁰, Elisabetha Škapík Mokrohajensis; 1718, 20. 2. Nicolaus Kočkala ex Vizovic – Elisabetha Szakolcensis; 21. 2. Nicolaus Francis ex Nezdenic¹⁴¹ – Catharina Slumpových Szakolcensis, julius Joannes Dorušák de Slavičín¹⁴² – Catharina Hrkáč de Hropo [Chropkov]; 1719, 26. 6. Georgius Stryček ex Moravia – Anna Škaredá Holiciensis; 28. 6. Laurentius Kozlík Borkovanensis¹⁴³ ex Moravia – Brichatina Fialová ex Suburbio; 23. 7. Carolus Perovský de Podivín¹⁴⁴ ex Moravia – Christina Adamových; 1720, 26. 7. Paulus Moravus ex Znorov – Anna Zvítková; 15. 9. Joannes Nosek ex Jaroměřic¹⁴⁵ – Ludmila Fialová ex Koryčan¹⁴⁶; 1721, januarius Joannes Uhřík ex Chropov¹⁴⁷ – Lucia Karásek ex Lipov; 23. 1. Mach ex Lipov – Mariana Biskupic ex M. Háj; 21. 2. Thomas Smetana ex Bučovic¹⁴⁸ – Anna Slezák ex Bučovic, november Ludovicus Amant – Catharina Ondrášová Velehradiensis¹⁴⁹; 1722 14. 1. Nicolaus Drábek – Elisabetha Doležal ex Boskovic¹⁵⁰, junius Joanes Opavský de Sudoměřic – Catharina D.; julius Venceslaus Drábek Hradištíensis – Dorothea Zvedná ex Hroznová Lhota; 1723, januarius Josefus Remeš ex oppido Morkovic¹⁵¹ – Theresia G.; Martinus Uzlík ex Rohatec – Marina Huliman; 18. 1. Thomas Kich ex suburbio – Zuzana Růžička ex Bojkovic; 25. 1. Nicolaus Halíček ex Magna Vrbka¹⁵² – Marina Huliman; 1. 2. Martinus Ježek Sudomiriensis cum Marina Jariška suburbiensis; 17. 2. Andreas Vašíček Stražniciensis – Catharina ... de Lipov, junius Joannes Martinec ex Záhorovic¹⁵³ – Dorothea Rosinská ex Klobúk; 1724 januarius Georgius Jež ex Babic¹⁵⁴ – Anna Georgii K., februarius Georgius Slováček ex Lipov – Barbara Sládek ex Chropov; Joannes Klimšík ex oppido Hulín¹⁵⁵ – Rozina Valsík ex Holič; junius Jacobus Kočvara ex Vizovic – Marina Holubář ex Vrádiště¹⁵⁶; julius Adamus Jeres ex Písek¹⁵⁷ in Boemia – Anna Bílek ex Vizovic, august Jacobus Tišnovský ex Kobyla¹⁵⁸ – Dorothea Jurásek ex Mutěnic; 19. 11. Laurentius Zborský ex Zlín¹⁵⁹ – Catharina Kolovratnik; 1725, 4. 2. Martinus Mokrý ex Klobuk – Dorothea Jacobi Rudolphi Szeniciensis; 4. 2. Martinus Hubáček ex Mikulčic – Anna Mráčka Szakolcensis, 7. 9. Laurentius Zborský Zlinensis – Catharina Kolovratnik Szakolcensis; 20. 8. Joannes Kolečkář ex Dubňan¹⁶⁰ – Catharina Konečná ex Kovalovec; september Joannes Zelenka ex Kroměříž – Anna Matheska Szakolcensis; 1726, 20. 1. Georgius Krátek Babicensis – Elisabetha Kalásek Mokrohajensis; 5. 5. Galus Vykydal ex Švábenic¹⁶¹ – Františka Morávková Přitřziensis; 16. 6. Joannes Janůšek Szakolcensis – Marina Skalická ex Boskovic; 28. 7. Paulus Matyáškových Vlčnoviensis¹⁶² – Elisabetha Hornáček Szakolcensis; 13. 10. Matheus Záruba Szakolcensis – Maria Majzkler ex Hustopeč¹⁶³; 1727, 11. 5. Martinus Saffer Szeniciensis – Maria ex Hulín; 1728, 4. 7. Martinus Prumbír ex Hroznová Lhota – Anna Bíčan ex Mokrý Háj; 1729, 6. 2. Franz Korínek ex Breclav – Marina ... Szakolcensis; 6. 2. Joannes Bednarik ex Radějov – Anna Zemánek; 6. 9. Carolus Čech ex oppido Hranic ex Moravia – Jana Glozr ex Vrádište; 1730, 22. 1. Paulus Rybníkář ex Kvasic¹⁶⁴ – Marina Kyjovská ex Přitřž; 1733, 15. 2. Franciscus Rubec Bohemus – Elisabetha Dimlík Szakolcensis; 15. 2. Pau-

lus Kanthar Moravus — Anna Ginther Morava; 22. 10. Joannes Topenčík ex Bojanovic — Anna Novogrady; 15. 11. Joannes Tribický oriundus Pragae — Barbara Rocz; 22. 11. Mathias Turek Mutenicensis — Zuzana Dvořáček; 1734, 3. 2. Andreas Czoník, oriundus ex Jaszena¹⁶⁵ ex Moravia — Dorothea Šebestových ex Prietrž; 28. 2. Joannes Rezaczy ex Moravia ex Ukvald¹⁶⁶ — Joanna Lenhard ex Kromeriz; 7. 3. Josefus Pandula ex Tišnov¹⁶⁷ ex Moravia — Christina Poštajner; 7. 3. Josefus Žalud ex Moravia — Marina Hubalovski; 30. 4. Martinus Kučík, violonista Moravus — Catharina Stoklasz; 30. 4. Joannes Pacholik — Catharina Buchalin ex Moravia; 25. 6. Georgius Staník Moravus ex Lhota — Rosina Krajčířik; 7. 11. Franciscus Đurisek ex Boršic¹⁶⁸ ex Moravia — Catharina Zinka; 21. 11. Gregor Novalčík natione Silesitus — Margarita Novák; 1735, 16. 1. Joannes Matusčík origine Moravus — Catharina Lukovič ex Mokřý Háj; 23. 1. Jakub Kratochvíla ex suburbio — Barbara Ozíhal ex Moravia ex Velká; 31. 1. Joannes Chytrý ex Moravia ex Radějov — Anna Radvanič ex Mokřý Háj; 24. 9. Jacobus Poledník ex Moravia, ex Ždanic¹⁶⁹ oriundus — Elisabetha Matyášek Szakolcensis; 30. 10. Jacobus Michalík natione Moravus Opaviensis¹⁷⁰ — Dorothea Fridrichovič Zakolcensis; 1736, 8. 1. Paulus Buchta Moravus — Anna Štěfánek; 29. 1. Nicolaus Trnka Bohemus — Anna Požehnaný Szakolcensis; 29. 1. Venceslaus Kocián Moravus — Catharina Duda ex Mokřý Háj; 29. 4. Jacobus Zelený ex Moravia — Victorina Vybíral, filia Gaiensis¹⁷¹; 3. 7. Filipus Homa Moravus — Elisabetha; 29. 7. Martin Pelíšek ex Moravia, molitor hic, Elisabetha Veselský Szakolcensis; 29. 7. Josefus Stehlík ex Moravia — Elisabetha ... ex suburbio; 9. 9. Franciscus Hlavička ex Lužic¹⁷² — Elisabetha Danihelík Szakolcensis; 7. 12. Franciscus Zelený ex Moravia Ujhelino¹⁷³ [Nové Mesto?] — Anna Jurena Szakolcensis, 7. 11. Georgius Veverka ex Moravia ex Veselí — Anna Štěpaník; 25. 11. Paulus Okonik ex Sudoměřic — Catharina Zelenka; 1737, 13. 1. Martin Doležal ex Moravia ex Malenovic¹⁷⁴, hic habitans — Barbara Kašík ex Malenovic hic habitans; 20. 1. Joannes Lukáš ex Moravia ex Luderovan, hic habitans — Eva Hojan Holiciensis; 20. 1. Joannes Tomášův ex Moravia, hic habitans — Dorothea Říha; 20. 1. Joannes Zagora Stražniciensis natione in Holič — Catharina Vyskočil ex Prietrž; 27. 1. Paulus Strachota Moravus — Anna Sloboda Szakolcensis; 27. 1. Josefus Kudlatý ex Prietrž — Margareta Dvořák ex Moravia ex Petrovic, hic habitans; 16. 2. Mathias Malík Stražniciensis, hic habitans — Anna Lipovská ex Mokřý Háj; 2. 7. Paulus Fiala Bystřicensis ex Moravia — Marina Janušek ex Vrádiště; 15. 7. Joannes Mrtíšek Moravus ex Malenovic — Catharina Janča ex Vrádiště; 22. 9. Mathias Šustek ex Moravia, hic habitans — Catharina Jičová Szakolcensis; 28. 10. Venceslaus Jokl ex Bohemia ex Jeseňnic¹⁷⁵ — Marina Ekritová Szakolcensis; 17. 11. Paulus Novák — Marina Hanák ex Moravia; 1738, 12. 1. Joannes Vaculovič ex Bojanovic ex Moravia, — Catharina Karenovič ex Mokřý Háj; 19. 1. Andreas Dolčan ex Moravia Butyovicio, hic habitans — Anna Škrobák; 26. 1. Martin Hrančík ex Strážnic — Veronika Maršík ex Strážnic; 27. 1. Mathias Prostejna ex Moravia, hic habitans — Anna Seffeř Szakolcensis; 26. 1. Georgius Kocián ex Moravia Chylicio¹⁷⁶ oriundus, hic habitans — Anna Hrnčíř ex Mokřý Háj; 3. 2. Martinus Hránek ex Moravia ex Žeravin¹⁷⁷ — Marina Formánek Szakolcensis; 4. 2. Antonius Jelínek ex Moravia — Maria Pelcman Sza-

kolcensis; 6. 7. Mathias Michalovič ex Kvasic¹⁷⁸ ex Moravia, hic habitans – Anna Mach de Vidovan¹⁷⁹; 22. 7. Joannes Jakulovič Moravus ex Šebesčenic¹⁸⁰, hic 10. annis habitans – Marina Hrdličková Morava ex Vahulov, hic habitans; 28. 9. Jacobus Sachlík Bzoviensis¹⁸¹ ex Moravia hic habitans – Anna Zlinský Szakolcensis, 6. 9. Venceslaus Karlík ex Písek, Moravus, hic habitans – Marina Bednarík ex suburbio; 19. 10. Joannes Levík ex Ostroh ex Moravia, hic habitans in Hradišť – Mariana K.; 2. 11. Joannes Vlček Stražnicensis – Marina Plečák; 16. 11. Jacobus Stehlík Bohemus, hic habitans – Marina Kavinovič ex Mokrá Háj; 16. 11. Jakub Puha origine Moravus ex Hradišsko¹⁸², habitans in Vradišť – Marina S.; 23. 11. Martin Kučera Moravus ex Drslavic¹⁸³, hic habitans, – Catharina Sučan-ská ex suburbio; 23. 11. Joannes Pekar Moravus – Anna H.; 1739, 11. 1. Antonius Tomek Moravus, hic educatus – Marina Turkovič Szakolcensis; 25. 1. Franc Bánovský ex Moravia – filia J. Hurban ex Lopašov; februarius Martinus Krajča Lipoviensis ex Moravia – Catharina Hlaváček ex suburbio; 4. 2. Joannes Roma, apothesarius Brunensis – Catharina Zamečník; 2. 2. Joannes Protivínský Szakolcensis – Barbara Karafiátových ex Moravia; 2. 2. Joannes Liška Hunnobrodensis – Elisabetha Dvořáčkových; 8. 2. Mathias Hošovský, hortulanus Pragensis – Eva Petrovič Szakolcensis; 8. 2. Venceslaus Lednický Hukensis ex Moravia – Marina Kutalík ex suburbio; 5. 4. Franc Kostka Moravus ex Mistrín¹⁸⁴, hic habitans – Barbara Švehla Morava Osekiensis¹⁸⁵; 23. 4. Thomas Huček Moravus – Catharina J.; 23. 5. Mathias Kantur origine Bohemus, incola Vradištiensis – Marina Korneta ex Vradište; 4. 5. Ignatius Sahánek origine Moravus, hic habitans – Catharina Holčík Szakolcensis; 24. 5. Josefus Vaněk Moravus ex Radvanic¹⁸⁶, hic habitans – Marina Šurý; 15. 11. Paulus Sadík Moravus ex Znorov, hic habitans – Elisabetha Paták Szakolcensis, Joannes Vizina ex Bohemia ex Luzná¹⁸⁷ – Anna Skřivánková ex Koričan¹⁸⁸ oriunda, ab infantia hic educata; 1740, 10. 1. Martin Cigánek origine Veseliensis ex Moravia – Elisabetha Georgii Vozar alias Kucharík, filia Szakolcensis; 11. 1. Joannes Vaverka origine Moravus, Anna Krča, Morava, hic habitans; 21. 1. Joannes Kocian – Zuzana, Joannis Kalusa filia, origine ex Moravia, hic habitans; 21. 2. Georgius Machala Moravus ex Štěbetic – Lucia Kovarík, 15. 5. Martin Kunta oriundus ex Rohatec – Marina Pleška Szakolcensis, 23. 5. Laurentius Hastík Moravus – Elisabetha Jonkas Szakolcensis. 29. 5. Georgius Skřivánek Moravus ex Surovín, hic habitans – virgo Georgii Čmarka ex Vradišť; 26. 6. Ignatius Andreades Moravus ex Kelča¹⁸⁹ – Catharina Šimkovič Szakolcensis; 31. 6. Joannes Michník ex Moravia ex Hulín – Magdalena Janoščík ex Vradišť; 31. 6. Joannes Vrdboch Szakolcensis – Anna Haluska, Morava ex Boršic¹⁹⁰, hic habitans; 21. 8. Joannes Matonoha Moravus, origine ad Brunnam – Elisabetha B. Morava; 4. 9. Georgius Sica ex Radějov ad Stražnic – Catharina Záblatská ex Radějov; 1741, 15. 1. Paulus Skana ex Spitín ex Moravia, hic habitans – Elisabetha Kopčanská Szakolcensis; 29. 1. Paulus Kostka origine Moravus ex Veselý, hic habitans – Anna Janovičiana filia Szakolcensis; 5. 2. Franz Smetana Hunnobrodensis – Kristina Štanglička Szakolcensis; 5. 2. Venceslaus Absolonek Bohemus – Rosina Bartošek Bohema; 5. 2. Jacob Kotiza, Moravus ex Domanín¹⁹¹ – Marina Sikora ex Moravia; 6. 2. Mathias Kopeček, venator Bohemus – Dorothea Hrní-

ček Bohema; 3. 5. Ignatius Buchtič Szakolcensis — Catharina Koralbina origine Morava; 28. 5. Adalbertus Majer Bohemus ex civitate Žirovnice¹⁹², hic habitans — Anna Volavá ex Strážnice, hic habitans; 11. 5. Franz Brikovský Moravus ex Inferiori Němčí¹⁹³, hic habitans — Christina Jurča ex suburbio, Venceslaus Moak Bohemus ex Sezenic¹⁹⁴, hic habitans — Christina Fridrichova Szakolcensis; 11. 5. Tobias Verner Moravus ex Pribor — Anna Matušková Szakolcensis; 25. 5. Josephus Gazárek, origine Stražnicensis — Elisabetha Mitter Szakolcensis; 30. 6. Ambrosius Říha Bohemus ex Štěpanov¹⁹⁵ — Elisabetha Zvolánková etiam Bohema; 21. 8. Mathias Herbst Szakolcensis — Elisabetha Buchler ex Podivín¹⁹⁶ Morava; 10. 9. Mathias Veselý — Marina Puer ex Kravarna¹⁹⁷ ex Silesia ad Opaviam, hic morans, 10. 9. Jacobus Klech Moravus — Maria Král ex suburbio, 8. 10. Joannes Sýkora Moravus ex Buchlovic — Anna Králík Szakolcensis; 29. 10. Venceslaus Olejník Moravus ex Pavlovic¹⁹⁸ — Anna Stolar Szabadicensis; 5. 11. Joannes Lefler ex Valtic¹⁹⁹ — Veronica Vinkler Gaiensis; 19. 11. Josephus Rajcha Moravus ex Bučovic — Catharina Slavík Szakolcensis; 21. 11. Joannes Kuchynka Bohemus ex Přeluce²⁰⁰, hic 5 annis commorans — Anna Krinvaldrin Szakolcensis; 1742, 14. 11. Martin Matuška origine Moravus ex Kvačic²⁰¹ — Marina Zaviatič ex Mokřý Háj; 14. 1. Andreas Kocian Moravus ex Neovilla — Catharina Radějovič ex Mokřý Háj; 21. 1. Laurentius Formánek Moravus ex Ledakunic — Catharina Ševčík ex Prieřez; 14. 1. Martinus Halva Moravus ex Olešnica²⁰² — Catharina Rošinský Szakolcensis; 24. 6. Venceslaus Krizák Moravus ex Lipník²⁰³ — Elisabetha Pavelková Szakolcensis, Joannes Horák, Bohemus — Maria Hrzalko ex pago Dub²⁰⁴; 8. 7. Thomas Maňásek ex Zlechov²⁰⁵, Moravus — Anna Novák ex Radějov Morava; 22. 7. Georgius Lorenz ex Znorov, Moravus — Elisabetha Drbala ex Sudoměřic, hic habitans, 16. 9. Augustin Mandelík — Anna Lužík ex Bohemia, 16. 9. Jos. Chmelarik — Apolonia Kovarik ex Bojanovic, Morava, 23. 9. Josephus Nigl — Apolonia Grula Pozonicensis ex Moravia, 14. 10. Bartolomeus Szytner Moravus ex Boršic, hic habitans — Uršula Brichta ex Žirovnice²⁰⁶, Morava, hic habitans; 28. 10. Venceslaus Obal, Moravus ex Kunovic²⁰⁷ — Anna Pavlina ex alodiis; 18. 11. Venceslaus Barony Moravus. — Marina Matulík; 18. 11. Joannes Hunič — Elisabetha Boložil ex Rohatec; 19. 11. Martinus Samolietič Bohemus, habitans Senice — Anna Vidak Szakolcza; Josef Mrázek ex Šardic²⁰⁸, hic habitans — Elisabetha Biskupič ex allodiis, Anton Skornya Moravus ex Tasov²⁰⁹ — Elisabetha Viga ex suburbio; 20. 1. Joannes Močidlík Moravus ex Vážan²¹⁰ — Anna Kubán ex allodiis; Adalbertus Franěk, textor Moravus ex Telcza²¹¹ — Rozina Kratochvíl ex Vradiště; Joannes Křička Moravus ex Huk — Catharina Kratochvíla Morava, hic 6 annis serviens; 27. 1. Franc Brázdík Moravus ex Kostelan²¹² — Anna Dupčík ex suburbio; 24. 2. Anton Procházka Moravus ex Boskovic — Elisabetha Skoblík Szakolcensis; 12. 5. Carol Čapek origine Bohemus — Anna Jedlička, 27. 10. Joannes Prha, origine Moravus ex Vízko²¹³ — Anna Švechová ex Moravia; 17. 11. Joannes Turka, Moravus ex Bojanovic²¹⁴, — Anna Fojlík; 1744, 6. 1. Jacobus Hanák, Moravus ex Jarošov²¹⁵ — Eva Morava ex Mikulčic; 26. 1. Joannes Sloboda Bohemus — Maria Kozlík ex Mokřý Háj; Georgius Turkoč — Elisabetha Bogotici(!) ex Strážnice; Joannes Ningr, Bohemus — Christina Kovarik; 29. 1. Georgius Ščerba Neovillensis²¹⁶ Moravus, 13 annos morans

hic – Maria Formánek Szakolcensis; 3. 5. Mathias Chudoba, Moravus ex Komenii²¹⁷ – Catharina Ruber Szakolcensis; 10. 5. Martin Hubný ex Sudoměřic – Catharina Hurban; 21. 6. Joannes Trbušič ex Mokry Háj – Elisabetha Janošek, Morava ex Kněždub; 9. 11. Nicolaus Straka, origine Moravus ex Tvarožná Lhota²¹⁸ – Anna Slávek ex suburbio; 19. 11. Jacobus Hnilica in Sudoměřic, hic habitans – Uliana Jičmovín ex Moravia; 1745, 10. 1. Martin Tyska Moravus Neovillensis – Catharina Zlámál Szakolcensis; 24. 1. Tomáš Karenovič ex Mokry Háj – Rozina Poláčková Morava ex Bařic²¹⁹; 25. 1. Joannes Zelenka, Moravus ex Rohlati – Elisabetha Úlehla Szakolcensis; 31. 1. Martin Kučera ex Moravia, – Rozina Šantavá ex Kozojídky²²⁰; 2. 2. Joannes Formánek ex Milotic – Elisabetha Kobrda ex suburbio; 21. 2. Andreas Kokan Moravus ex Želetavici²²¹ – Rozina Mráková; 28. 2. Jacobus Zelenka ex Rohle²²², Moravus – Anna Močijal; Martinus Vodička – Dorothea Kubina ex Batilov²²³, Morava; Anton Zubrinski ex Vísko, Moravus – Elisabetha Hunča; 16. 5. Joannes Hicák Moravus z Ostrovskej Lhoty²²⁴ – Barbara Huliman; 20. 5. Ignatius Raška, natione Kremsiriensis – Zuzana Blahošek; 28. 6. Anton Dubač Hunnobrodensis – Maria Pečeč; 25. 7. Venceslaus Zpěvácěk Letomisliensis²²⁵ – Apolonia Sedlo Morava; 22. 9. Venceslaus Mrkva, Bohemus – Terezia Ruber Szakolcensis; 31. 10. Jacobus Tajč Bohemus – Elisabetha Tarčer, hic educata; 1746, 16. 1. Venceslaus Ducháček Bohemus – Marina Vajchy[?]; 17. 1. Franc Kapun ex Rychnov²²⁶ – Elisabetha Severin Szakolcensis; 25. 1. Joannes Podrazil ex Sudoměřic – Anna Strýček; 2. 2. Nicolaus Mrkvíčka, Moravus ex Maršovic²²⁷ ad Novam civitatem, hic 8. annos commorans – Dorothea Rubečka; 2. 2. Joannes Machálek, – Anna Ščerbík Sudomiriensis; 8. 5. Joannes Černoch – Margareta Spuler ex Sudoměřic; 10. 6. Joannes Bohuslav – Catharina Rachin alias Srnec, Morava ex Vranovic²²⁸; 31. 7. Venceslaus Vanička ex allodiis – Zuzana Krečil, Morava ex Lovčic²²⁹; 4. 9. Paulus Valentič – Rosalia Beer Brunnensis; 18. 9. Martinus Hornáček – Marina Michnová ex Petrov²³⁰ Morava; 30. 9. Jacob Bilik ex Kunovic, Moravus – Barbara Bartončík; 1747, 15. 11. Hocánek, Moravus ex Mistřic²³¹ – Marina Hranšik ex Vradiště; 25. 1. Franc Čechovský, Moravus ex Mutěnic – Barbara Rezníček ex Znorov, hic serviens; 5. 2. Venceslaus Horák, Moravus ex Klobuk – Poxlina Berková; 14. 5. Jacobus Slavík ex allodiis, ex Moravia, Vranovy – Mariňa Zavadil, Morava, Josephus Jurkaš – Catharina Morava ex Prušánek; 15. 5. Antonius Boskovčik[?] ex Slavkov²³², Moravus – Dorothea Bednarík Szakolcensis; 4. 7. Venceslaus Michalík, Moravus – Anna Plečák Szakolcensis; 25. 6. Joannes Maršal, Moravus – Anna Zumbera; 24. 9. Michal Vereš – Barbara Hrbáček, Morava; 25. 9. Georgius Lesa, Moravus ex Polešovic – Marina Slovenčák; 12. 11. Joannes Majdálék ex Babic, Moravus -- Elisabetha Tomala ex Rohatec, hic 8 annis serviens; Josephus Barbulák ex Sudoměřic, hic serviens – Anna Kobeda ex suburbio; 28. 11. Paulus Svrčina – Marina Špira(!) Morava ex Drahotuš²³³; 21. 11. Mathias Vrbas, origine Gedingensis, hic educatus – Anna Kocz ex suburbio; Georgius Marek, Bohemus ex Studenec²³⁴, hic 8 annis commorans, – Catharina Horenčík; 4. 2. Anton Brlica, Moravus ex Nenkovic²³⁵ – Anna Havlač Szakolcensis; 25. 2. Paulus Vanyeska ex suburbio – Marina Doležal ex Těšovic²³⁶, Morava, hic serviens; 16. 6. Antonius Sitkora ex Vyškov²³⁷,

Moravus — Barbara Tomek ex Vyškov, hic 3 annis existens; 23. 6. Martin Tkáč ex suburbio — Rozina Banoška ex Ratiškovice; 2. 7. Georgius Horáček ex Mokrá Háj — Anna Melichar, Morava ex Jalubí²³⁸, hic 7 annos existens; 21. 7. Joannes Joltin ex antiqua civitate²³⁹ Hradistiensi, Moravus origine, hic 4 annis continuo habitans et crescens — Barbara Beneš ex suburbio; 13. 8. Josephus Irgl Moravus ex Rychnov — Christina Schredl; 1749, 14. 1. Josephus Svoboda, Bohemus, 8 annis pannifex — Anna Žák hujata; 12. 1. Franc Gerža — Marina Janovič, Morava, Joannes Michálek, Moravus ex Milokošť²⁴⁰, ad Ostrov — Barbara Slovenčík; Josephus Drabík Moravus — Marina Kamenda; 13. 1. Josephus Slanina Silesiata, hic 4 annis studens — Helena Kolovratník; 28. 1. Matouš Slovák, Marina Hrdlička, Morava ex Radějov, hic 8 annis serviens; 12. 2. Joannes Vogner, braxator Bohemus, hic 3 annis existens — Marina Blechová; 17. 2. Anton Humbalík alias Pivínský ex Pavlovic²⁴¹, Moravus, 4 annis serviens — Magdalena Becková; 11. 5. Jacobus Zebro, Bohemus, 6 annis in Vradišt existens — Kunegunda Brumovská, origine Gedingensi, in Holíč educata; 18. 5. Mathias Čejka, origine Bohemus, 3 annis hic existens — Zofia Pokorná; 19. 5. Franz Čapek Bohemus, 6 annis commorans hic — Christina Volánek Szakolcensis; 18. 6. Adam Balík, origine Bohemus — Barbara Procházká; 6. 7. Anton Trnka Bohemus, hic 15 annis morans — Marina Hunča; 28. 7. Joannes Vojáček ex Tovačov — Marina Sovková; 2. 11. Venceslaus Šipka, Moravus — Catharina Baďura, origine ex Polešovic; 9. 11. Mathias Schuman ex Linovec, Bohemus, miles — Anna Daliký, origine Bohema, hic a parvis educata; 1750, 11. 1. Christianu Sone, origine Moravus, hic a parvis educatus — Catharina Horecki Szakolcensis; 25. 1. Joannes Kovár ex Buchlovic, Moravus — Catharina Obrtlík ex suburbio; Franc Petržalka, Moravus Hradistiensis — Elisabetha Mančík ex allodiis; 3. 2. Josephus Pokorný, Bohemus, — Elisabetha Schil, hic a parvis educata, ille sutor in Vradišt existens; 19. 1. Josephus Červenka, Moravus Catharina Mrva ex Vradišt; 3. 5. Carolus Bervitt, Bohemus — Anna Dvorský; 28. 6. Joannes Novák ex Lipník, Moravus, — Zuzana Hájek Szakolcensis; 11. 7. Casparus Obdržálek — Marina Adamovič, Morava ex Radějov; 3. 8. Franc Zrunek, Moravus, hic a pravo in vicinia moratus, molitor — Anna Sloboda ex suburbio; 30. 8. Samuel Protivínský — Anna Ulčová, origine ex Jesin, Morava; 30. 8. Joannes Adamus May, origine e imperio, hic 4 annos commorans — Barbora Fabiani, origine ex Jessin²⁴², Morava; 15. 11. Venceslaus Szovík, Moravus, hic 8 annis sesrviens — Helena Mičinec ex allodio.

b) Z á v o d; 1702—1750; 1719, 18. 6. Tomáš Lískovec ex Hostětín²⁴³ — Anna Kolár ex Závod; 1721, 15. 6. Tomáš Matyáš ex oppido Hroznová Lhota ex Moravia — Catharina Kudlová ex Závod²⁴⁴; 1734 maius, Venceslaus Hraliczka natione Bohemus ex oppido Humpolcz²⁴⁵ — Marina Georgii H.; 1744, 22. 11. Venceslaus Zubalík Moravus — Dorothea Vilani; 1749, 15. 6. Mathias Říha, Moravus Olešněnsis²⁴⁶ — Terezia Valentová aequae Morava.

f) U n í n, 1646—1750: 1646, 15. 7. Venseslaus Babický, filius Pospíšilových ex Babic — Anna Macových Petervalvensis²⁴⁷; 1647 Valentinus Sile-

siacus Martini Polak degens in Letnic²⁴⁸ – Martina Smikalových, Morava; Adamus Polak Silesiata, tunc temporis degens in Lednic – Elisabetha Martini Pernichových; 1649, Georgius Vicenových ex Újezd²⁴⁹ Moravus – Anna Polák Petralfvensis; 18. 4. Joannes Polák Petralfvensis – Hedviga ex Silesia, vidua Georgii Piskorových; 2. 5. Christophorus Králikových ex Hustopeč²⁵⁰ – Mariana Mikuových de Peterfalva; 2. 5. Georgius Starých Smolicensis – Barbara Hubatých ex Bohemia, per tunc Peterfalva; 18. 7. Martinus Stryček ex Nemčic²⁵¹, Moravus – Margarita vidua Kopaličkových Uninensis²⁵²; 1650, 4. 6. Georgius Kubových z Tasova²⁵³ ex Moravia – Catharina Polák Peterfalva; 1652, Thomas Bartek z Tošenovic od Těšina, advena in Lednic – Barbara Fridrichových ex Kostelná²⁵⁴; 17. 11. Urbanus Sartoris z Vrbátek²⁵⁵ ex Moravia – Anna Petri textoris Ledniciensis; 24. 11. Christophorus Mirovských z Mikulčic ex Moravia – Dorothea Uniensis; 1653, 19. 1. Joannes Hornička ex Moravia – Dorothea Bartalík Uniensis; 10. 8. Mathes Zboral, advena ex Moravia – Magdalena Bezzubá in Unín existens; 1657, 7. 5. Laurentius Bednář z Boskovic – Magdalena Jankových Peteralfvensis; 1658, 24. 1. Joannes Štěpánových ex Kostic²⁵⁶ – Anna Ondrejkových Petrovilla; 16. 6. Joannes Bazalička Moravus – Anna Koryčanská Uniniensis; 12. 1. Joannes Brožík Setinensis – Catharina Michnik Uniniensis; 1659, 12. 1. Ladislaus Branda Bojanovicensis – Anna Jagd Uniniensis; 16. 11. Urbanus Kana z Javora²⁵⁸ – Dorothea Kastelánská z Jilovic²⁵⁹; 1660, 11. 1. Georgius Pecirka Uniniensis – Catharina Martini Kozojídek, filia Uniniensis; 1673, 21. 1. Joannes Danek, commorans in Peterfalva – Zuzana Čačíkových ex Moravia; 1676, 11. 10. Georgius Bibra Holešoviensis – Anna Mijarskových Petrovillensis; 14. 6. Joannes Adamus Mikulcensis – Dorothea Stareckových Uniniensis; 1679, 23. 1. Joannes Horváth ex Magna Vrbka – Magdalena Pahoncích ex Petrovilla; 7. 5. Martinus Jablonický Uniniensis – Dorothea Noskových ex Těšice; 1690, 4. 2. Jaroslav Berger Milotinensis ex Bohemia – Anna Slobodová ex Moravico Beregové (Březové?); 1692, 23. 11. Joannes Uherčík ex Kněždub – Katharina Benek Uniniensis; 1697, 3. 2. Paulus Polák – Anna Joannis Kelema Lanžhotenses; 1699, 22. 2. Martinus Scibor Tvrdonicensis – Anna Kristená Uniniensis; 13. 3. Joannes Třináctý Tvrdoničiensis – Anna Jančíč Tyncensis²⁶⁰; 1712, Melchior Kőrmöndy – Marina Rozbořil ex Pernštýn²⁶¹, pro tunc Unin; 1717, 18. 7. Thomas Vybíral, Moravus z Prštného – Anna Bartlových Ledniciensis; 1718, 3. 1. Stephanus H. Moravus – Barbara Salay Ledniciensis; 13. 10. Paulus Petráš Petrovillensis – Marina Bubalka Gedingensis; 21. 11. Joannes Paulovič ex Bohemia – Katharina Bartkal Ledniciensis.

c) Chtelnica, 1695–1750: 1713, 28. 5. Martinus Čech ex Moravia – Barbara Martini Pallo; 1715, september, Joannes Simtalík – Susana Dorožská, ambo ex Klobuk oriundi; 1722, 28. 6. Bartolomeus Malík ex Moravia, Strambergensis – Anna Doležal Klobukensis; 1725, november Georgius Bardík, Moravus ex Vizovic – filia Joannis Tvaružka; 1728, 8. 1. Kiselka, Moravus Humpolcensis²⁶⁴ – vidua Barbara Čehák; 1730, 17. 9. Mathias Šter – Suzana Mokrý ex Klobúk; 1731, 1. 7. Antonius Dvorák – Dorothea Martini Veselý Krumloviensis²⁶⁵; 1736, 14. 7. Matheus Laštovička, Moravus – Justina Hunnobrunnae oriunda; 1736, 21. 10. Joannes

Matiena ex Moravia, ex oppido Vizovic — Katharina vidua Joannis Linfalík; 1739, 8. 1. Jacobus Fross ex Bohemia — Veronica Janupach, civis Hunobrodensis; 1740, 21. 2. Pekelský ex Rychnov — vidua Martini Ušák; 22. 5. Joannes Štrébl, Moravicus — Catherina Mastensa; 1744, 19. 2. Georgius Klostka, incola Wittencensis — Joanna Mathei Krmnicz, incola Hunobrodensis; 2. 2. Josephus Turský ex Frýdek — Marina Šimsalík; 24. 9. Franciscus Molly Moravus ex Místek — Johanna Jacobi R.; 4. 10. Antonius Putter ex Moravia — Catharina Černík — incola Frydekensis; 1745, 18. 2. Antonius Pirn ex Králodvůr²⁶⁶, civitate Bohemiae — Dorothea Piriche, incola Hunnobrodensis ex Moravia; 1746, 4. 9. Venceslaus Pauchner, mura-rius — Juliana Krmička, Matthiae K. Moravi filia; 13. 9. Jacobus Fišer, pannifex sodalis Moravus — Joanna Kamenička Joannis Kameničský Moravi Prostejoviensis filia; 1749, 26. 5. Venceslaus Kratochvíl Moravus — Ludmila Adami Stricz, sartoris Bohemi ex Stemillov; 27. 7. Mathias Reder — Terezia Matheides, oriunda ex Silesia; 1750, 26. 4. Georgius Veselý ex Moravia oriundus — Anna Karholik; 21. 6. Carolus Maščena, pannifex — Susana Pishora Filkensis ex Moravia.

¹ Bukovec na Těšínsku, ² Javorinka na Těšínsku, ³ Čierne na Čadecku, ⁴ Turzovka u Čadce, ⁵ Frýdek na Těšínsku, ⁶ Ostravice u Frýdku, ⁷ Javorník na Hodonínsku, ⁸ Vysoká nad Kysucou (?), ⁹ Strážná Lhota ve Slezsku (?), ¹⁰ Vendryně u Frýdku, ¹¹ Jablunkov na Těšínsku, ¹² Frenštát pod Radhoštěm, ¹³ Hrozenkov (Nový H. u Vsetína), ¹⁴ Lidečko u Vsetína, ¹⁵ Podhorie u Povážské Bystrice, ¹⁶ Beluša u Povážské Bystrice, ¹⁷ Hloža u Povážské Bystrice, ¹⁸ Lúky u Povážské Bystrice, ¹⁹ Rožnov pod Radhoštěm, ²⁰ Hovězí u Vsetína, ²¹ Lysá pod Makytou, ²² Příbor u Nového Jičína, ²³ Lužná na Vsetínsku, ²⁴ Drietoma u Trenčína, ²⁵ Bojkovice u Uh. Hradiště, ²⁶ Senice u Olomouce, ²⁷ Ostroh u Uh. Hradiště, ²⁸ Strakonice v Čechách, ²⁹ Soblahov u Trenčína, ³⁰ Tupec u Přerova, ³¹ Horní Sůca u Povážské Bystrice, ³² Hrozenkov (Starý H.?), ³³ Slavičín u Zlína, ³⁴ Bilovice u Uh. Hradiště, ³⁵ Bylnice u Brumova, ³⁶ Nozdovice u Povážské Bystrice, ³⁷ Nové Mesto nad Váhom, ³⁸ Nivnice u Uh. Hradiště, ³⁹ Vsetín, ⁴⁰ Těšín, ⁴¹ Blatnice na Hodonínsku, ⁴² Hrachoviště u Trenčína, ⁴³ Šternberk na severní Moravě, ⁴⁴ Frenštát pod Radhoštěm, ⁴⁵ Veselí nad Moravou, ⁴⁶ Velká Vrbka, ⁴⁷ Vizovice u Zlína, ⁴⁸ Slušovice u Zlína, ⁴⁹ Velká u Veselí na Mor.?, ⁵⁰ Javorník u Veselí na Mor., ⁵¹ Strání u Uh. Hradiště, ⁵² Boršice u Uh. Hradiště, ⁵³ Třebíč na Moravě, ⁵⁴ Bzenec u Hodonína, ⁵⁵ Těšice u Přerova, ⁵⁶ Brno, ⁵⁷ Dojč u Senice, ⁵⁸ Věrovany u Olomouce, ⁵⁹ Kovalovice u Kojetína, ⁶⁰ Smrdáky u Senice, ⁶¹ Dubňany u Hodonína, ⁶² Koválov u Senice, ⁶³ Kněždub u Hodonína, ⁶⁴ Hodonín, ⁶⁵ Telč u Jihlavy, ⁶⁶ Starovice u Břeclavi, ⁶⁷ Úrčice u Prostějova, ⁶⁸ Hovorany u Hodonína, ⁶⁹ Tvarožná u Brna, ⁷⁰ Polička u Svitav, ⁷¹ Jihlava, ⁷² Kunovice u Uh. Hradiště, ⁷³ Německý Brod, dnes Havlíčkův Brod, ⁷⁴ Staré Město Pražské, ⁷⁵ Horovice u Povážské Bystrice, ⁷⁶ Bechyně v Čechách, ⁷⁷ Brno, ⁷⁸ Kutná Hora, ⁷⁹ Bzenec u Hodonína, ⁸⁰ Strážnice, ⁸¹ Čejkovice u Hodonína, ⁸² Domašín u Benešova, ⁸³ Tvarožná u Brna, ⁸⁴ Kovalovice u Kojetína, ⁸⁵ Strážnice, ⁸⁶ Koválov u Senice, ⁸⁷ Senica, ⁸⁸ Hulín u Kroměříže, ⁸⁹ Housko u Blanska, ⁹⁰ Batelov u Jihlavy, ⁹¹ Červená Řečice u Pelhřimova, ⁹² Jezdovice u Jihlavy, ⁹³ Třešť u Jihlavy, ⁹⁴ Kyjov na Moravě, ⁹⁵ Nová Ves ve Slezsku, ⁹⁶ Mutice u Tábora, ⁹⁷ Klobouky u Břeclavi, ⁹⁸ Cerová u Senice, ⁹⁹ Bojkovice u Uh. Hradiště, ¹⁰⁰ Blatnice u Hodonína, ¹⁰¹ Sobotište u Trenčína, ¹⁰² Rovensko u Senice, ¹⁰³ Milotice u Hodonína, ¹⁰⁴ Rohov u Senice, ¹⁰⁵ Kuželov u Hodonína, ¹⁰⁶ Luhačovice, ¹⁰⁷ Muténice u Hodonína, ¹⁰⁸ Lipov u Hodonína, ¹⁰⁹ Sehradice u Zlína, ¹¹⁰ Šardice u Hodonína, ¹¹¹ Hovorany u Hodonína, ¹¹² Valašské Meziříčí (?), ¹¹³ Vilémov u Olomouce (?), ¹¹⁴ Strážnice, ¹¹⁵ Bučovice u Vyskova, ¹¹⁶ Olomouc, ¹¹⁷ Radějov u Hodonína, ¹¹⁸ Ratiškovice u Hodonína, ¹¹⁹ Tvarožná Lhota u Hodonína (?), ¹²⁰ Bohumín, ¹²¹ Vizovice, ¹²² Holešov, ¹²³ Uherský Brod, ¹²⁴ Pernštejn u Nedvědic (?), ¹²⁵ Kutná Hora, ¹²⁶ Pardubice v Čechách, ¹²⁷ Uherské Hradiště (?), ¹²⁸ Zlín u Zlína, ¹²⁹ Kopčany u Senice, ¹³⁰ Litava u Žďáru n. S. (?), ¹³¹ Lužice u Hodonína, ¹³² Myjava, ¹³³ Lidéřovice u Hodonína, ¹³⁴ Buchlovce, ¹³⁵ Tvrdonice u Břeclavi, ¹³⁶ Leskovec u Vsetína, ¹³⁷ Zlobice u Kroměříže, ¹³⁸ Kunovice u Uh. Hradiště, ¹³⁹ Malá Vrbka u Hodonína, ¹⁴⁰ Lipov u Hodonína, ¹⁴¹ Hroznová Lhota u Hodonína, ¹⁴² Poštorná u Břeclavi, ¹⁴³ Kuželov u Hodonína, ¹⁴⁴ Chrudim v Čechách, ¹⁴⁵ Bojanovice u Kroměříže (?), ¹⁴⁶ Kostelec u Zlína (?), ¹⁴⁷ Koryčany u Kroměříže, ¹⁴⁸ Kralice u Třebíče, ¹⁴⁹ Sekule u Senice, ¹⁵⁰ Kozlovce u Frýdku, ¹⁵¹ Lysice u Blanska, ¹⁵² Kudlov u Zlína, ¹⁵³ Babice u Uh. Hradiště, ¹⁵⁴ Modřice u Brna, ¹⁵⁵ Bohdalov u Žďáru, ¹⁵⁶ Boskovice u Blanska, ¹⁵⁷ Stříbrnice u Uh. Hradiště, ¹⁵⁸ Kuklov u Senice, ¹⁵⁹ Nemochovice u Vyskova, ¹⁶⁰ Svätý Jur (?), ¹⁶¹ Tvrdonice u Břeclavi, ¹⁶² Svätý Ján, ¹⁶³ Popovice u Uh. Hradiště, ¹⁶⁴ Moravany u Hodonína, ¹⁶⁵ Bystřice pod Hostýnem, ¹⁶⁶ Dobroslavice u Opavy, ¹⁶⁷ Lanžhot u Břeclavi, ¹⁶⁸ Vyškov na Moravě, ¹⁶⁹ Přerov, ¹⁷⁰ Rožnov pod Radhoštěm, ¹⁷¹ Moravské Budějovice u Třebíče, ¹⁷² Lazníky u Lipníka (?), ¹⁷³ Divnice u Zlína, ¹⁷⁴ Zlín, ¹⁷⁵ Hovorany u Hodonína, ¹⁷⁶ Klobouky u Břeclavi, ¹⁷⁷ Kojetín u Přerova, ¹⁷⁸ Osvětimany u Uh. Hradiště, ¹⁷⁹ Polička u Svitav, ¹⁸⁰ Závod u Senice, ¹⁸¹ Tišnov u Brna, ¹⁸² Kúty u Senice, ¹⁸³ Bzenec u Hodonína, ¹⁸⁴ Topolná u Uh. Hradiště, ¹⁸⁵ Dubnice u Bruntálu (?), ¹⁸⁶ Milotice u Hodonína, ¹⁸⁷ Jaroměřice u Třebíče (?), ¹⁸⁸ Borkovany u Břeclavi, ¹⁸⁹ Střelná u Vsetína, ¹⁹⁰ Hulín u Kroměříže, ¹⁹¹ Bílsko na Těšínsku, ¹⁹² Chropyně u Přerova, ¹⁹³ Kozojídky u Hodonína, ¹⁹⁴ Polešovice u Uh. Hradiště, ¹⁹⁵ Syrovín u Ho-

** Viz pozn. 1 a d. u přílohy č. 236.

donína, ¹⁹⁶ Šakvice u Břeclavi, ¹⁹⁷ Kobyly u Břeclavi, ¹⁹⁸ Světlov u Bojkovic, ¹⁹⁹ Dluhonice u Přerova, ²⁰⁰ Hluk u Uh. Hradiště, ²⁰¹ Vacenovice u Hodonína, ²⁰² Zarazice u Hodonína, ²⁰³ Petrov u Hodonína, ²⁰⁴ Němčice u Prostějova (?), ²⁰⁵ Netčice u Kroměříže (?), ²⁰⁶ Prušánky u Hodonína, ²⁰⁷ Bojanovice u Kroměříže, ²⁰⁸ Libina u Šumperka (?), ²⁰⁹ Těšice u Hodonína, ²¹⁰ Svatý Mikuláš u Chrudimi (?), ²¹¹ Cerová u Senice, ²¹² Jablonica u Senice, ²¹³ Chotěboř u Havlíčkova Brodu, ²¹⁴ Hluboké u Třebíče (?).

Poznámky k příloze 237 B:

¹ Těšice u Hodonína, ² Gbely u Senice (?), ³ Mutěnice u Hodonína, ⁴ Miletice u Kutné Hory (?), ⁵ Tvrdonice u Břeclavi, ⁶ Slušovice u Zlína, ⁷ Veselí u Hodonína, ⁸ Přísnočice u Brna, ⁹ Prušánky u Hodonína, ¹⁰ Lanžhot u Břeclavi, ¹¹ Hradec Králové (?), ¹² Doubrava u Jičina, ¹³ Svatobořice u Hodonína, ¹⁴ Jemnice u Třebíče, ¹⁵ Velká u Strážnice, ¹⁶ Jaroměřice u Třebíče, ¹⁷ Ježovice u Kutné Hory (?), ¹⁸ Brodek u Přerova (?), ¹⁹ Dubňany u Hodonína, ²⁰ Kátov u Senice, ²¹ Zábělice u Brna, ²² Krcelby u Kutné Hory (?), ²³ Rokytnice u Zlína (?), ²⁴ Prace u Brna (?), ²⁵ Žebrák u Příbrami (?), ²⁶ Mladoňovice u Chrudimi (?), ²⁷ Pacov u Svitav (?), ²⁸ Mikulčice u Hodonína, ²⁹ Slavkov u Brna, ³⁰ Žarošice u Hodonína, ³¹ Popudinské Močidly u Senice, ³² Luleč u Vyškova, ³³ Holíč u Senice, ³⁴ Rohatec u Hodonína, ³⁵ Pustiměř u Vyškova, ³⁶ Tovačov u Přerova, ³⁷ Kopčany u Senice, ³⁸ Ostroh u Uh. Hradiště, ³⁹ Věsky u Uh. Hradiště, ⁴⁰ Pitín u Uh. Hradiště, ⁴¹ Lipov u Hodonína, ⁴² Lipová u Zlína (?), ⁴³ Ždánice u Hodonína, ⁴⁴ Ratkovice u Třebíče (?), ⁴⁵ Příbram v Čechách, ⁴⁶ Lužice u Hodonína, ⁴⁷ Bukovany u Hodonína, ⁴⁸ Bzenec na Moravě, ⁴⁹ Valašské Klobouky, ⁵⁰ Kyjov na Moravě, ⁵¹ Čatkov u Uh. Hradiště (?), ⁵² Nové Město na Moravě, ⁵³ Šardice u Hodonína, ⁵⁴ Blatnice u Hodonína, ⁵⁵ Litomyšl v Čechách, ⁵⁶ Drahoňov u Pelhřimova (?), ⁵⁷ Klímkovice u N. Jičina, ⁵⁸ Trnávka u Přerova (?), ⁵⁹ Hrušky u Břeclavi, ⁶⁰ Sudoměřice u Hodonína, ⁶¹ Popudín u Senice, ⁶² Rohov u Senice, ⁶³ Bukovany u Hodonína, ⁶⁴ Mikulčice u Hodonína, ⁶⁵ Stupava u Uh. Hradiště, ⁶⁶ Hroznová Lhota u Hodonína, ⁶⁷ Bojanovice u Kroměříže (?), ⁶⁸ Polešovice u Uh. Hradiště, ⁶⁹ Staré Město Pražské, ⁷⁰ Valašské Klobouky u Zlína, ⁷¹ Nové Město na Moravě (?), ⁷² Rousínov u Vyškova, ⁷³ Hluk u Uh. Hradiště (?), ⁷⁴ Petrov u Hodonína, ⁷⁵ Kunovice u Uh. Hradiště, ⁷⁶ Fryšták u Zlína, ⁷⁷ Adamov u Blanska, ⁷⁸ Polička u Svitav, ⁷⁹ Radošovice u Senice, ⁸⁰ Lopašov u Senice, ⁸¹ Trnovec u Senice, ⁸² Koválovec u Senice, ⁸³ Letovice u Blanska, ⁸⁴ Praha, ⁸⁵ Újezdec u Uh. Hradiště (?), ⁸⁶ Týnec nad Sázavou (?), ⁸⁷ Brumov u Zlína, ⁸⁸ Tovačov u Přerova, ⁸⁹ Břest u Kroměříže (?), ⁹⁰ Radějov u Hodonína, ⁹¹ Vážany u Uh. Hradiště (?), ⁹² Vlčkovany u Senice, ⁹³ Buchlovice u Uh. Hradiště, ⁹⁴ Chropov u Senice, ⁹⁵ Sudoměřice u Hodonína, ⁹⁶ Vieska u Senice (?), ⁹⁷ Bílovice u Uh. Hradiště, ⁹⁸ Lipov u Hodonína, ⁹⁹ Javorník u Hodonína, ¹⁰⁰ Vracov u Hodonína, ¹⁰¹ Kudlov u Zlína, ¹⁰² Rokytnice u Zlína (?), ¹⁰³ Vizovice u Zlína, ¹⁰⁴ Biskupice u Zlína, ¹⁰⁵ Kněždub u Hodonína, ¹⁰⁶ Náklo u Olomouce, ¹⁰⁷ Milotice u Hodonína, ¹⁰⁸ Blatnice u Hodonína, ¹⁰⁹ Radvanice u Přerova, ¹¹⁰ Stavěšice u Hodonína, ¹¹¹ Místřín u Hodonína, ¹¹² Vacenovice u Hodonína, ¹¹³ Slavkov u Uh. Hradiště, ¹¹⁴ Rychlov u Bystrice pod Hostýnem (?), ¹¹⁵ Petrova Ves u Senice, ¹¹⁶ Vidovany u Senice, ¹¹⁷ Líšeň u Brna (?), ¹¹⁸ Domanín u Hodonína, ¹¹⁹ Sudoměřice u Hodonína, ¹²⁰ Sulkovec u Žďáru n. S., ¹²¹ Zarazice u Hodonína, ¹²² Pozlovice u Zlína, ¹²³ Ořechov u Uh. Hradiště, ¹²⁴ Soběchleby u Přerova (?), ¹²⁵ Bojkovice u Uh. Brodu, ¹²⁶ Slavičín u Zlína, ¹²⁷ Nitkovice u Kroměříže, ¹²⁸ Chybice u Uh. Hradiště, ¹²⁹ Kostelec u Hodonína, ¹³⁰ Těšov u Uh. Hradiště, ¹³¹ Újezd u Luhačovic (?), ¹³² Blučina u Brna (?), ¹³³ Valašské Klobouky u Zlína, ¹³⁴ Lipina u Zlína, ¹³⁵ Dobročkovice u Vyškova (?), ¹³⁶ Klímkovice u N. Jičina, ¹³⁷ Vyškovec u Uh. Hradiště (?), ¹³⁸ Německý Brod - Havlíčkův Brod, ¹³⁹ Uhřice u Hodonína, ¹⁴⁰ Židlochovice u Brna, ¹⁴¹ Vracov u Hodonína, ¹⁴² Šardice u Hodonína, ¹⁴³ Biskupice u Zlína (?), ¹⁴⁴ Nosislav u Břeclavi, ¹⁴⁵ Slatina u Brna, ¹⁴⁶ Lešná u Vsetína (?), ¹⁴⁷ Valašské Meziříčí (?), ¹⁴⁸ Šlapanice u Brna, ¹⁴⁹ Diváky u Břeclavi, ¹⁵⁰ Morkůvky u Břeclavi, ¹⁵¹ Náměšť u Třebíče, ¹⁵² Slavíkovice u Rousínova, ¹⁵³ Kuroslepy u Třebíče, ¹⁵⁴ Znojmo, ¹⁵⁵ Kroměříž, ¹⁵⁶ Nový Jičín, ¹⁵⁷ Kelčany u Hodonína, ¹⁵⁸ Komin u Brna (?), ¹⁵⁹ Vranovice u Břeclavi (?), ¹⁶⁰ Rosice u Brna, ¹⁶¹ Vizovice u Zlína, ¹⁶² Mikulov u Břeclavi, ¹⁶³ Vrádište u Senice (?), ¹⁶⁴ Nová Ves u Břeclavi, ¹⁶⁵ Pohofelice u Břeclavi, ¹⁶⁶ Třebíč, ¹⁶⁷ Budíkovice u Třebíče, ¹⁶⁸ Pornice u Kroměříže, ¹⁶⁹ Hodonín, ¹⁷⁰ Záhorovice u Uh. Hradiště, ¹⁷¹ Chvalkovice u Vyškova (?), ¹⁷² Frydek-Místek, ¹⁷³ Kamenec u Poličky (?), ¹⁷⁴ Hustopeče u Břeclavi,

¹⁷⁵ Kunovice u Uh. Hradiště, ¹⁷⁶ Šardice u Hodonína, ¹⁷⁷ Hranice u Přerova, ¹⁷⁸ Strážovice u Hodonína, ¹⁷⁹ Petrovice u Havlíčkova Brodu (?), ¹⁸⁰ Prostějov, ¹⁸¹ Kamenice u Jihlavy, ¹⁸² Radvanice u Přerova, ¹⁸³ Rychnov u Chrudimi, ¹⁸⁴ Dačice u Jindřichova Hradce, ¹⁸⁵ Veselí u Hodonína, ¹⁸⁶ Vlčkovany u Senice, ¹⁸⁷ Oreské u Senice, ¹⁸⁸ Štěpánov u Havlíčkova Brodu (?).

Poznámky k příloze 237 C:

¹ Veselí u Hodonína, ² Brumovice u Břeclavi, ³ Koryčany u Kroměříže, ⁴ Prušánky u Hodonína, ⁵ Jedovnice u Blanska, ⁶ Boskovice u Blanska, ⁷ Sekov u Havlíčkova Brodu (?), ⁸ Dačice u Jindřichova Hradce (?), ⁹ Rybník ve Slezsku (?), ¹⁰ Noskov ve Slezsku (?), ¹¹ Hovorany u Hodonína, ¹² Klimkovic u N. Jičina, ¹³ Hlohov ve Slezsku (?), ¹⁴ Újezd u Zlína (?), ¹⁵ Uherský Brod, ¹⁶ Lhota u Luhačovic (?), ¹⁷ Boskovice u Blanska, ¹⁸ Dřevnovice u Prostějova, ¹⁹ Bílovice u Uh. Hradiště, ²⁰ Klužbork ve Slezsku, ²¹ Vrbice ve Slezsku (?), ²² Březová u Uh. Hradiště (?), ²³ Prietř u Senice, ²⁴ Kuřim u Brna, ²⁵ Hlívce ve Slezsku (?), ²⁶ Ratiškovice u Hodonína, ²⁷ Ždánice u Hodonína, ²⁸ Veselská Lhota ve vých. Čechách (?), ²⁹ Lubná u Kroměříže (?), ³⁰ Biskupice u Zlína (?), ³¹ Hulín (?), ³² Hostice u Šumperku (?), ³³ Vizovice u Zlína, ³⁴ Vrbice u Karviné (?), ³⁵ Podivín u Břeclavi, ³⁶ Veselí nad Moravou, ³⁷ Buchlovice u Uh. Hradiště, ³⁸ Dubňany u Hodonína, ³⁹ Sudoměřice u Hodonína, ⁴⁰ Kunovice u Uh. Hradiště, ⁴¹ Soběchleby u Přerova, ⁴² Vlkoš u Hodonína, ⁴³ Bedřichovice u Brna (?), ⁴⁴ Lískovec u Kroměříže (?), ⁴⁵ Litence u Kroměříže, ⁴⁶ Sučany u Martina, ⁴⁷ Jemnice u Třebíče, ⁴⁸ Dalešice u Třebíče, ⁴⁹ Ratiškovice u Hodonína, ⁵⁰ Strakonice v Čechách, ⁵¹ Kátov u Senice, ⁵² Čáslav v Čechách, ⁵³ Lipov u Hodonína, ⁵⁴ Miškovice u Kroměříže, ⁵⁵ Bojanovice u Kroměříže, ⁵⁶ Rohatec u Hodonína, ⁵⁷ Letonice u Vyškova, ⁵⁸ Buchlov u Uh. Hradiště, ⁵⁹ Olešnice u Blanska (?), ⁶⁰ Pardubice v Čechách, ⁶¹ Kunovice u Uh. Hradiště, ⁶² Ostroh u Uh. Hradiště, ⁶³ Vlkoš u Hodonína, ⁶⁴ Záhlinice u Kroměříže, ⁶⁵ Blišice u Kroměříže, ⁶⁶ Grygov u Olomouce, ⁶⁷ Napajedla u Zlína, ⁶⁸ Podolí u Uh. Hradiště, ⁶⁹ Prostějov, ⁷⁰ Palkovice u Frýdku, ⁷¹ Ždánice u Hodonína, ⁷² Prietř u Senice, ⁷³ Kojetín u Přerova, ⁷⁴ Lúčky u Žiaru nad Hronom (?), ⁷⁵ Polešovice u Uh. Hradiště, ⁷⁶ Přerov, ⁷⁷ Malá Vrbka u Hodonína, ⁷⁸ Mokrá Háj u Senice, ⁷⁹ Příbor u N. Jičina, ⁸⁰ Příkazy u Kroměříže, ⁸¹ Kralice u Třebíče (?), ⁸² Tovačov u Přerova, ⁸³ Mikulčice u Hodonína, ⁸⁴ Bojkovice u Uh. Hradiště, ⁸⁵ Nítkovice u Kroměříže, ⁸⁶ Pozlovice u Zlína, ⁸⁷ Rožnov pod Radhoštěm, ⁸⁸ Valašské Meziříčí (?), ⁸⁹ Dřevohostice u Přerova, ⁹⁰ Vracov u Hodonína, ⁹¹ Tachov v Čechách, ⁹² Jaroměř u Náchoda (?), ⁹³ Těšice u Hodonína, ⁹⁴ Milotice u Hodonína, ⁹⁵ Letonice u Vyškova, ⁹⁶ Náměst nad Oslavou, ⁹⁷ Petrov u Hodonína, ⁹⁸ Valašské Meziříčí (?), ⁹⁹ Třebíč na Moravě, ¹⁰⁰ Kněždub u Hodonína, ¹⁰¹ Vacenovice u Hodonína, ¹⁰² Cerová u Senice, ¹⁰³ Némčice u Kroměříže (?), ¹⁰⁴ Mokrá Háj u Senice, ¹⁰⁵ Pavlovice u Přerova, ¹⁰⁶ Hroznová Lhota u Hodonína, ¹⁰⁷ Hluk u Uh. Hradiště, ¹⁰⁸ Vlčnov u Uh. Hradiště, ¹⁰⁹ Dětkovice u Vyškova, ¹¹⁰ Jaroměřice u Třebíče, ¹¹¹ Holešov na Moravě, ¹¹² Jemnice u Třebíče, ¹¹³ Buchlovice u Uh. Hradiště, ¹¹⁴ Polešovice u Uh. Hradiště, ¹¹⁵ Tužín u Jičina v Čechách, ¹¹⁶ Lipov u Hodonína, ¹¹⁷ Zlín, ¹¹⁸ Frýdek-Místek, ¹¹⁹ Valašské Meziříčí (?), ¹²⁰ Radimov u Senice, ¹²¹ Blansko, ¹²² Sudoměřice u Hodonína, ¹²³ Radějov u Hodonína, ¹²⁴ Slavkov u Uh. Hradiště (?), ¹²⁵ Koválov u Senice, ¹²⁶ Velká u Veselí na Moravě, ¹²⁷ Podivín u Břeclavi, ¹²⁸ Pohořelice u Břeclavi, ¹²⁹ Hranice u Přerova, ¹³⁰ Močidlany u Přerova (?), ¹³¹ Počátky u Pelhřimova (?), ¹³² Dačice u Jindřichova Hradce, ¹³³ Dojč u Senice, ¹³⁴ Domašín u Jindřichova Hradce, ¹³⁵ Púchov u Povážské Bystrice, ¹³⁶ Zástřizly u Kroměříže, ¹³⁷ Bojanovice u Znojma (?), ¹³⁸ Heršpice u Brna (?), ¹³⁹ Kopčany u Senice, ¹⁴⁰ Mutěnice u Hodonína, ¹⁴¹ Nezdenice u Uh. Hradiště, ¹⁴² Slavičín u Zlína, ¹⁴³ Borkovany u Břeclavi, ¹⁴⁴ Podivín u Břeclavi, ¹⁴⁵ Jaroměřice u Třebíče, ¹⁴⁶ Koryčany u Kroměříže, ¹⁴⁷ Chropov u Senice, ¹⁴⁸ Bučovice u Vyškova, ¹⁴⁹ Velehrad u Uh. Hradiště, ¹⁵⁰ Boskovice u Blanska, ¹⁵¹ Morkovice u Kroměříže, ¹⁵² Hrubá Vrbka u Hodonína, ¹⁵³ Záhorovice u Uh. Hradiště, ¹⁵⁴ Babice u Uh. Hradiště, ¹⁵⁵ Hulín u Kroměříže, ¹⁵⁶ Vrádište u Senice, ¹⁵⁷ Písek v Čechách, ¹⁵⁸ Kobylí u Břeclavi (?), ¹⁵⁹ Zlín, ¹⁶⁰ Dubňany u Hodonína, ¹⁶¹ Švábenice u Vyškova, ¹⁶² Vlčnov u Uh. Hradiště, ¹⁶³ Hustopeče u Břeclavi, ¹⁶⁴ Kvasice u Kroměříže, ¹⁶⁵ Jasenná u Zlína, ¹⁶⁶ Hukvaldy u Frýdku, ¹⁶⁷ Tišnov na Moravě, ¹⁶⁸ Boršice u Uh. Hradiště, ¹⁶⁹ Ždánice u Hodonína, ¹⁷⁰ Opava, ¹⁷¹ Kyjov, ¹⁷² Lužice u Hodonína, ¹⁷³ Nové Město na Moravě (?), ¹⁷⁴ Malenovice u Zlína, ¹⁷⁵ Jesenice v Čechách, ¹⁷⁶ Chylice u Uh. Hradiště, ¹⁷⁷ Žeravice u Hodonína (?).

¹⁷⁸ Kvasice u Kroměříže, ¹⁷⁹ Vidovany u Senice, ¹⁸⁰ Šebestěnice u Kutné Hory (?),
¹⁸¹ Bzová u Uh. Hradiště, ¹⁸² Hradičko u Kroměříže, ¹⁸³ Drslavice u Uh. Hradiště,
¹⁸⁴ Místřín u Hodonína, ¹⁸⁵ Osek u Přerova, ¹⁸⁶ Radvanice u Přerova, ¹⁸⁷ Lužná v Čechách,
¹⁸⁸ Koryčany u Kroměříže, ¹⁸⁹ Kelč u Vsetína (?), ¹⁹⁰ Boršice u Uh. Hradiště,
¹⁹¹ Domanín u Hodonína, ¹⁹² Žirovnice u Pelhřimova, ¹⁹³ Dolní Němčí u Uh. Hradiště,
¹⁹⁴ Sezemice u Pardubic (?), ¹⁹⁵ Štěpánov v Čechách, ¹⁹⁶ Podivín u Břeclavi,
¹⁹⁷ Kravaře u Opavy, ¹⁹⁸ Pavlovice u Přerova (?), ¹⁹⁹ Valtice u Břeclavi, ²⁰⁰ Přelouč u Pardubic,
²⁰¹ Kvačice u Uh. Hradiště, ²⁰² Olešnice u Blanska, ²⁰³ Lipník nad Bečvou, ²⁰⁴ Dub u Olomouce (?),
²⁰⁵ Zlechov u Uh. Hradiště, ²⁰⁶ Žirovnice u Pelhřimova (?), ²⁰⁷ Kunovice u Uh. Hradiště,
²⁰⁸ Šarďice u Hodonína, ²⁰⁹ Tasov u Hodonína, ²¹⁰ Vážany u Kroměříže,
²¹¹ Telč u Jihlavy, ²¹² Kostelany u Uh. Hradiště, ²¹³ Víška u Třebíče (?),
²¹⁴ Bojanovice u Kroměříže, ²¹⁵ Jarošov u Uh. Hradiště, ²¹⁶ Nové Město na Moravě (?),
²¹⁷ Komňa u Uh. Hradiště, ²¹⁸ Tvarožná Lhota u Hodonína, ²¹⁹ Bařice u Kroměříže,
²²⁰ Kozojídky u Hodonína, ²²¹ Želatovice u Přerova (?), ²²² Rokle u Šumperku (?),
²²³ Batelov u Jihlavy, ²²⁴ Ostrožná Lhota u Uh. Hradiště, ²²⁵ Litomyšl v Čechách,
²²⁶ Rychnov u Svitav (?), ²²⁷ Maršovice u N. Města na Moravě, ²²⁸ Vranovice u Břeclavi,
²²⁹ Lovčice u Hodonína, ²³⁰ Petrov u Hodonína, ²³¹ Mistřice u Uh. Hradiště,
²³² Slavkov u Brna (?), ²³³ Drahotuše u Přerova, ²³⁴ Studenec u Třebíče (?),
²³⁵ Nenkovice u Hodonína, ²³⁶ Těšov u Uh. Hradiště, ²³⁷ Vyškov na Moravě, ²³⁸ Jalubí u Uh. Hradiště,
²³⁹ Staré Město u Uh. Hradiště, ²⁴⁰ Milokoš u Ostrohu, ²⁴¹ Pavlovice u Přerova,
²⁴² Ješov u Olomouce (?), ²⁴³ Hoštětín u Uh. Hradiště, ²⁴⁴ Závod u Senice, ²⁴⁵ Humpolec u Pelhřimova,
²⁴⁶ Olešná u Blanska (?), ²⁴⁷ Petrova Ves u Senice, ²⁴⁸ Lednice u Břeclavi (?),
²⁴⁹ Újezd u Zlína (?), ²⁵⁰ Hustopeče u Břeclavi, ²⁵¹ Němčice u Kroměříže (?),
²⁵² Unín u Senice, ²⁵³ Tasov u Hodonína, ²⁵⁴ Kostelné u Trenčína (?), ²⁵⁵ Vrbátky u Prostějova,
²⁵⁶ Kostice u Břeclavi, ²⁵⁷ Vsetín, ²⁵⁸ Javor u Benešova (?), ²⁵⁹ Jílovce u Rychnova nad Kněžnou (?),
²⁶⁰ Týnec u Břeclavi (?), ²⁶¹ Pernštejn u Nedvědic, ²⁶² Prštné u Zlína, ²⁶³ Štramberk u N. Jičína, ²⁶⁴ Humpolec u Pelhřimova,
²⁶⁵ Mor. Krumlov u Znojma, ²⁶⁶ Králův Dvůr u Berouna.